

УЧИТЕЛИ
ПЕТЪР ДЪНОВ

ОКУЛТНИ
ПРИНЦИПИ
И ЗАКОНИ

Том I

Издательство "Балко Братство"

УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР ДЪНОВ

ОКУЛТНИ
ПРИНЦИПИ
И
ЗАКОНИ

Том I

Издателство Бяло Братство

СОФИЯ, 2005 г.

Тази книга е справочник на окултни принципи и закони, дадени от Учителя Петър Дънов в неговото Слово, издадено до 2004 година. Събраният материал е подреден по теми и представлява извадки, които са в оптимално съкратен вид и имат за цел да насочат читателя към конкретния източник. В препратката след цитата са дадени заглавието на беседата, страниците и номерът на томчето от хронологичния указател, даден в края на книгата.

Подреждането на извадките е направено за улесняване на читателя при изучаване на Словото и при работа по конкретни теми. За дълбокото разбиране на вътрешния смисъл на всеки принцип и закон е необходимо прочитането на лекцията или беседата, от която е изваден.

Подготвен е втори том, в който са засегнати темите: човешкото съзнание, битие, взаимоотношенията между хората; науки - математика, астрология, хиромантия, природна медицина, музика; Вселената.

Благодарим на всички, които помогнаха при подбора на материала.

Книгата се подготви, редактира и издаде от Великотърновската братска група.

*"В умовете и сърдцата ви съществуват
ред препятствия, които вие непременно
трябва да премахнете. С това ще то-
нирате силите на вашия организъм.
За това се изисква воля, знания, сила. С по-
мощта на тия нови, положителни знания
вие ще измените характера си, ще го подоб-
рите и ще можете лесно да преодолявате
мъчнотите, които се изпречват на пътя ви."*

Бейнса Дуно

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

СЪЩНОСТ НА ПОНЯТИЯТА ПРИНЦИП И ЗАКОН	9
П Р И Н Ц И П И.....	20
ЛЮБОВТА. МЪДРОСТТА. ИСТИНАТА. ПРАВДАТА. ДОБРОДЕТЕЛТА.	20
БОЖЕСТВЕННОТО. ПЪРВИЧНОТО. БИТИЕТО. БОЖЕСТВЕНИЯТ ДУХ.	30
ТВОРЧЕСКИЯТ И СЪГРАЖДАЩИЯТ ПРИНЦИП.	33
ВИСШЕТО И НИСШЕТО.	36
Активното И ПАСИВНОТО.	37
БОЖЕСТВЕНИЯТ ПРОМИСЪЛ. ВОЛЯТА БОЖИЯ.	38
ВРЪЗКАТА С БОГА. ВЯРАТА КАТО ПРИНЦИП.	38
ПРИНЦИПИ НА БРАТСТВОТО И УЧЕНИЧЕСТВОТО.	39
ДУХЪТ И ДУШАТА.	41
Животът. СВОБОДАТА.	42
СЪЗНАНИЕТО.	43
СЛУЖЕНЕТО. ДАВАНЕТО. ЧИСТОТАТА.	44
СЕДЕМТЕ ПРИНЦИПА НА ХЕРМЕС.	45
СЪОТВЕТСТВИЕ.	46
РАЗУМНОСТ.	46
ХАРМОНИЯ (ВИБРАЦИИ).	46
ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИ.	47
Ритъм.	56
ПРИЧИНИ И ПОСЛЕДСТВИЯ.	56
Род (Единство).	57
З А К О Н И.....	58
ЛЮБОВ. МЪДРОСТ. ИСТИНА. ПРАВДА. ДОБРОДЕТЕЛ.	58
ЛЮБОВ.	63
БОГ Е ЛЮБОВ.	63
ЛЮБОВ КЪМ БОГА, ЛЮБОВ КЪМ БЛИЖНИЯ.	65
ЛЮБОВ КЪМ СЕБЕ СИ.	65
ХРИСТОС И ЛЮБОВТА.	70
ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ.	72
ЛЮБОВ И ОБИЧ.	74
ВЯРА, НАДЕЖДА, ЛЮБОВ.	75
ЛЮБОВТА И УЧЕНИКА.	76
Мисъл, чувство, ДЕЙСТВИЕ.	76
СЛУЖЕНЕ.	78
РАБОТА.	79

ДАВАНЕ.....	80
СНИЗХОЖДЕНИЕ И ПРОШКА.....	81
ТЪРПЕНИЕ.....	82
БЕЗКОРИСТИЕ.....	82
ЖЕРТВА.....	83
ЧИСТОТА.....	84
ДОБРО.....	85
СВОБОДА.....	86
ЗНАНИЕ И ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЛЮБОВТА.....	87
ВЪНШНА и ВЪТРЕШНА ЛЮБОВ.....	89
ВЗАИМООТНОШЕНИЯ В ЛЮБОВТА.....	90
СИЛАТА НА ЛЮБОВТА.....	107
ЛЮБОВТА - ЕДИНСТВЕНИЯТ ЗАКОН.....	113
МЪДРОСТ.....	115
РАЗУМНОСТ.....	116
ЗНАНИЕ.....	123
ИСТИНА.....	127
СВОБОДА.....	131
МИР.....	140
ПРАВДА.....	141
ОТГОВОРНОСТ ПРЕД БОГА.....	146
Висшият МОРАЛ.....	150
ПРИЧИНИ И ПОСЛЕДСТВИЯ.....	152
КАРМА.....	162
ПРЕРАЖДАНЕ.....	169
ДИХАРМА.....	172
ДОБРО.....	172
ПРОЯВА НА БОЖЕСТВЕННОТО.....	191
БОЖЕСТВЕНИЯТ ПРОМИСЪЛ.....	191
БОЖИЯТА ВОЛЯ НА ЗЕМЯТА.....	194
ВЕЛИКОТО ГОЛЯМО И ВЕЛИКОТО МАЛКО.....	200
БИТИЕТО.....	201
ПРИРОДАТА.....	202
ЕНЕРГИИ. ПРАНА.....	214
МАТЕРИЯ.....	231
СВЕТЛИНАТА И ТОПЛИНАТА.....	234
ДВИЖЕНИЕ.....	238
Икономия.....	243
Ритъм.....	245

Равновесие.....	248
Хармония.....	252
Противоположности.....	260
Подобие.....	271
Асоциация.....	273
Отражение.....	280
Съответствие.....	282
Съотношение.....	290
Разнообразие и еднообразие. Различаване.....	294
Неповторимото.....	297
Вероятности и изключения.....	297
Опуленс.....	299
Божественото и човешкото.....	303
Вяра и надежда.....	319
Връзката с БОГА.....	332
Молитва.....	347
Вдъхновение.....	351
Интуиция.....	353
Връзка с разумните същества.....	355
ХРОНОЛОГИЧЕН УКАЗАТЕЛ.....	359

СЪЩНОСТ НА ПОНЯТИЯТА ПРИНЦИП И ЗАКОН

Законите на Божествения свят са: в бъдеще трябва да ходите по принципи, а не по закони. В законите има противоречия. Божественият свят се извява по принципи, ангелският - по закони, а човешкият - по факти. Например еди-кой си направил престъпление, това е факт, а законът е: Наказват го за това престъпление. Съединяваме фактите със законите. Тогава има връзка. Когато направиш Добро, никой не те похвалва. Вие изучавате законите на ангелите само в негативен смисъл, затова не успявате. А в бъдеще ще изучаваме само законите за Доброто - потик ще се даде. В окултната школа ще има правосъдие на добрите хора. За в бъдеще ще унищожим съденето на грешните, а ще съдим праведните, няма да наказваме, а ще възнаграждаваме. В окултната школа са новите закони на бъдещето общество... Ако вашата душа е свързана с причинния свят, дето съществуват принципите, там хората ще може да се обединят. Там, дето има закони, няма едногласие; дето има принципи, разногласията изчезват.

"Работа върху чистотата и самообладанието", стр. 109, 110; 10

Под думата *закон* аз разбирам нещо разумно. Има закони, които се менят, но има закони, които никога не се менят. Закони, които се менят, са преходни и в тях разумността е слаба. Има закони, които човешкият дух е създал. Има закони, които ангелите са създали. И най-после, има закони, които БОГ е създал.

"В Името Божие", стр. 91; 153

В какво се заключава Волята на нашия велик Баща. Един от Неговите закони гласи: "Не прави на другите това, което не искаш да правят на тебе". Под думата *закон* разбираме проявеното, оформеното в света. С други думи казано: законите не са нищо друго, освен форми, по които може да се изпълнява Божията воля.

"Божията воля", стр. 100-101; 4

В живота има три фази. Едната е чисто материалистична, в която се събира материал за обработване. Във втората фаза се обработват тия материали. Третата фаза е чисто интелектуална. Ако един човек не е събирал... Събирането седи във фактите. От фактите се образуват законите, а законите управляват силите в света. Туй, което ние наричаме принципален свят, то е разумният свят.

"Даровити", стр. 326-327; 185

За да бъде една идея вярна, тя трябва да се разглежда в Божествения свят като принцип, в духовния свят - като закон и във физическия свят - като явление или факт.

"Добрата покана", стр. 375-376; 167

Запитаха Христа: "Кой е големият закон?" Големият закон е тоя, който може да ни научи как да живеем. Това значи да познаем БОГА... Коя е голямата заповед? Да възлюбим Господа. Тая заповед ни учи да мислим, да чувстваме и да действаме правилно.

"Да възлюбиш Господа", стр. 4, 5; 6

Един факт трябва да знаеш как ще употребиш. Един закон, който знаеш, трябва да го употребиш, да го туриш на работа. И принципът ще го туриш чрез своята мисъл. Законът ще го туриш чрез онова, което ^ чувстваш, а фактите ще използваш чрез силата.

"Положителен живот", стр. 37; 187

Ние сме обусловени от три неща: от факти, от закони, от принципи. Що е факт? Един факт е резултат на един закон. Що е закон? Резултатът на един принцип. Що е принцип? Проявление на БОГА. В света принципите създават законите, законите създават фактите, а фактите създават условие за самия живот.

"Факти, закони, принципи", стр. 4; 187

Като е дошъл на Земята, човек първо ще изучава фактите, после - принципите, които обединяват всичко в себе си. Значи, за да разбере законите, човек първо трябва да изучи фактите; за да разбере принципите, той трябва да изучи законите.

"Побеждавайте злото", стр. 156; 79

Мислете добре за Първата Причина, то е Принципът. Чувствайте добре, това са законите, и наблюдавайте нещата, това са фактите. Фактите създават силата, чувствата създават законите, а мислите създават принципите.

"Факти, закони, принципи", стр. 293; 188

Мисленето, чувстването и постъпките трябва да се съединят. Принципите, законите и фактите трябва да се съединят и тогава ще дойдем до онова разбиране - да разберем какво нещо е Любовта. Любовта вече спада към музикалния свят; Мъдростта спада към Божествения свят; а Истината спада към физическия свят.

"Сгъстяване, разреждане и разширяване", стр. 135; 164

Цялото ни тяло е свързано с Божествения, с духовния и физическия свят. Ако знаехте тия закони и ако постъпвахте съобразно с принципите на Божествения свят, съобразно със законите на духовния свят и съобразно с фактите на физическия свят, ние щяхме да бъдем здрави.

"За Добро е", стр. 403; 164

Що разбирате под думата *закономерност*? Отмерени принципи и изявени факти.

"Отмерени принципи и изявени факти", стр. 34; 184

Причината е в главата, законът е в дробовите, фактът е в стомаха.
"Факти, закони и причини", стр. 111; 195

Трябва да разбираш промяната на една сила фактически - както се проявява в най-малките измерения. След туй, ще намериш закона на пътя, по който тази сила се проявява. Тогава ще дойдеш до принципите. Един принцип образува един закон, законът образува фактите вече.

"Студ и топлина", стр. 149; 166

Щастието на човека зависи от онова съчетание на фактите, законите и принципите в Природата. Страданията произтичат от фактите, несгодите произтичат от законите, а пък добрият живот, благо на човека зависи от принципите. Принципът е, който показва новия път. Няма принцип на злото в света.

"Умни, добри и здрави", стр. 239; 166

Съвременният ред трябва да почива върху известни факти, фактите - върху известни закони, законите - върху известни принципи, а принципите - върху Любовта. Ако човек не може да работи с фактите, със законите, с принципите като с елементи, нищо не може да постигне... Безсмъртието и Любовта са духовни закони, а не физически.

"С огън и сол", стр. 311, 313; 80

Фактите не представят науката. Има закони, които трябва да се спазват, но и законите още не представят науката. Трябва да дойдете до принципите. За да имате ясна представа върху даден въпрос, преди всичко човек трябва да знае фактите, законите и принципите, които го определят.

"Закони на дишането", стр. 389; 167

Съвременните хора се делят на светски и духовни. Те се различават по начина на работата си: светските хора, към които се отнасят материалистите, се движат от резултати към закони и от закони към принципи. Религиозните и духовните се движат по обратен път: от принципи към закони и от закони към резултати.

"Божествена радост", стр. 149; 167

Никой не е в състояние да измени законите на Божествения свят... И тъй, разграничавайте добре нещата и поставете всяка работа на своето място: физическата - за физическия свят, астралната - за астралния, умствената - за умствения. След това качете се в причинния свят, да видите причините на всичко, което става на Земята. Разберете ли причините на нещата, ще се освободите от всички противоречия. В причинния свят всяко нещо е на мястото си. Обаче, ако разглеждате Божествения свят от физическо гледище, със законите на физическия

свят, вие няма да имате ясна представа за него. Моралният свят не може да се разглежда нито чрез законите на физическия свят, нито чрез законите на астралния свят, нито чрез законите на умствения свят. Физическият, астралният и умственият свят са относителни светове - светове на Доброто и злото.

"Причинният свят", стр. 281, 283; 126

Хората трябва да изучават законите, които управляват живота. Според областта, в която действат, тия закони биват три вида: физически, които се отнасят до материята; астрални, които се отнасят до сърдцето, до света на желанията; и умствени, които се отнасят до ума. Тези три вида закони се различават по форма. Например човекът на ума обича изящните, красивите неща; човекът на сърдцето обича съдържанието на нещата; физическият човек пък разглежда нещата по обем, по външна форма, по големина. Следователно физическият човек трупа знания, сърдечният човек използва знанията, а умственият човек ги подбира по смисъл и вади заключения от тях за правилен и разумен живот.

"Малкият повод", стр. 82-83; 56

Всеки, който не прави погрешки, говори Истината. Всеки, който прави погрешки, говори факти и закони. Този човек е изложен на много противоречия в живота.

"Умни, добри и здрави", стр. 230; 166

Ще разглеждате нещата принципално. Това значи да влезете в света на принципите - най-високият връх, отдето ще разглеждате света. След принципите идат законите. Като природни закони, те са живи. Друг е въпросът за човешките закони, които са подложени на постоянни промени. Природните закони обаче са неизменни. Те са предназначени да поддържат великата закономерност в Природата. Законите регулират силите. Те водят към физическия свят, дето се изявяват формите. Значи принципите създават законите; законите създават силите; силите създават формите. Никоя форма не може да съществува, ако няма сили, които да я поддържат. Следователно формите представят физическия свят; силите представят чувствения свят; законите - умствения свят, а принципите - Божествения свят. Ако търсите принципите, ще ги намерите в човешката глава, законите ще намерите в сърдцето и дробовете, а формите и силите, които се изявяват чрез тях, ще намерите в стомаха.

"Принципи, закони, сили и форми", стр. 219; 116

Ако ви кажа така: изучавайте закона на фактите; ако ви кажа така: изучавайте самите закони и изучавайте законите и принципите, какво ще разбирате вие? Да изясня. Що е един факт? Фактът винаги се отнася до добрите хора. Трябва да изучавате добрите хора. Щом говорим за фактите, фактът за мене е Доброто в света. Щом се говори за закона, разбирам Правдата, справедливостта в света. Туй

за мене е законът - справедливостта. Щом се говори за принципи, разбирам разумния живот. Принципите - това е разумният живот. Що е фактът сам по себе си? Каква реалност има? Ако фактът е една емблема на един добър човек, този факт е като основа в живота. Доброто в нас, това е основата в живота, на която трябва да градим. Правдата в нас е самият материал, с който трябва да градим. Градеж трябва. Справедливият човек трябва да работи. Добрият е основа, а пък човекът на принципите е разумен човек. Разумният човек е онзи, който трябва да влезе да живее в тази къща, да приема и да изпраща близките, които има той. Тогава животът има отношение. Ако турим принципа като отвлечена величина, нищо не е. Какво е принципът? Принцип значи човек, който обича да заповядва. Хваща принципа да заповядва. Законът е да ограничаваш, фактът е да биеш. Ние разбираме факта - да го биеш, закона - да го ограничиш и принципа - да го владееш. В това няма никаква философия. Да изучаваме фактите значи да изучаваме добрите хора, да имаш връзка с тях. Да изучаваме законите в света, подразбира - справедливите хора да знаеш каква работа вършат в света. Това са живи същества, не смъртни сили.

"Постоянна благодарност", стр. 43-44; 176

Законът - това е първото ограничение на разумния живот. За да се изяви Великият принцип на живота, той трябва да приеме каквато и да е форма, съответна на неговия стремеж и на неговото движение. Под думите *движение* и *стремеж* подразбирам две различни идеи: стремежът - това е вътрешен разумен потик, а движението - това е физическата страна на нещата. Христос казва: "И знаем, че Неговата заповед е живот вечен", значи обуславя: вечният живот почива върху тази заповед. Когато някой изобретател започне своето изобретение, той най-първо установява принципа, т.е. като намери принципа, върху който има да работи, той търси онзи закон, чрез който този принцип може да се изяви. И, след като намери закона, той има вяра в себе си, че принципът ще работи. Следователно същото е с всички онези, които търсят БОГА: БОГ е велик принцип, Той е нещо повече от принцип, и ние трябва да познаваме Неговия закон.

"Неговата заповед", стр. 346; 14

Когато семето мине през физическия и духовния свят, ще влезе в Божествения. Също така всяка идея трябва да мине през тия светове. Защо? За да почерпи енергия за своето съществуване. Като мине през човешката душа, тя се превръща в чувство. Освен в чувство, идеята трябва да се превърне и в сила, т.е. да влезе в ума, за да придобие известна форма. Най-после идеята трябва да влезе в причинния свят, да стане принцип. Както за развиване на всяка идея са необходими най-малко два елемента, така и за семето, посято в земята, са необходими два елемента: почва, която да му дава храна, и светлина, която да го възрасти.

"Сеятелят", стр. 51-52; 11

Ако вие вземете вярно *до*, вземате вярно и последователно и всички други тонове. Ако вземете *до* криво, и всички други тонове, които следват, няма да бъдат верни. Или казано другояче: ако имате един принцип, който прилагате зле, ако не разбирате този принцип, няма да разбирате и фактите, които произтичат от него. Ако не разбирате закона, и фактите, които произтичат от закона, няма да ги разбирате.

"Теория, реалност и приложение", стр. 80; 166

Фактът, това е формата на нещата; законът, това е съдържанието, а принципът е смисълът. Значи между фактите, законите и принципите съществува връзка. Обаче, на Земята, между фактите и законите няма връзка. В Божествения свят всяка форма е емблема на известно съдържание, на известен смисъл. Всяка форма подразбира определен живот. Ето защо, каквато форма си създадете на Земята, с нея ще влезете и в другия свят. По тая форма ще четат как сте живели на Земята, не само в един живот, но във всички минали животи.

"Ангелът отговори", стр. 221-222; 11

Закон може да съществува за здравите, за умните хора. И следователно изпълнението на законите в света трябва да става само от духовните хора. Само те могат да ги изпълняват.

"Истинната лоза", стр. 25; 30

Човешкото съзнание - да се изразя на един строго научен език - минава през три степени: степен есенциална, степен субстанциална и степен материална. Есенциалната страна включва принципите на живота, субстанциалната страна включва законите на живота, а материалната страна - фактите на живота. Следователно групирането на фактите вътре в света, т.е. нашите частни малки опитности, които добиваме, като се формуват, образуват един закон, и казваме, че законът се изразява по един или друг начин. Сега съвременните учени хора се изразяват за закона, че той е нещо механическо, но законът, това е една жива същина. Закон може да има само в същества, които са разумни, съзнанието на които е минало от материалната страна, от фактите към законите, от частното към общото и от общото към целокупното.

"Пробуждане на колективното съзнание", стр. 26; 12

В законите на живата Природа няма никакви изключения. Следователно кажете ли за нещо, че е закон, в този закон не трябва да има изключения. Щом има изключения, той е правило.

"Човешкият дух", стр. 154; 54

Закон се дава само на разумните същества, а на неразумните същества се туря юлар, никакъв закон не им се дава.

"Моята заповед", стр. 4; 30

Един принцип е верен, не само когато се докаже теоретически, но и когато се приложи в живота. Когато изучава законите и принципите, с които Природата си служи, човек не трябва да се задоволява само с теоретическото им познаване, но и с методите на тяхното прилагане.

"Съчетание на числата", стр. 171-172; 85

Законите на Великата Природа, на живата Природа, която е настояща на Земята, са така строго определени, че никое действие, никое последствие не може да се избегне. Вие може да вярвате в каквото искате, може да живеете както искате, но резултатите ще бъдат такива, каквито законите ги изискват.

"Царството Божие се благовестува", стр. 429; 25

Законите трябва да обясняват всички явления, които влизат в тяхната област, и да докажат отношенията, които съществуват между тях явления. Природата има свои правила и закони, на които вашите мисли, чувства и действия трябва да се подчиняват.

"Влияние на вътрешната светлина", стр. 25; 34

Има закони, на които не знаем бъдещето. За всеки закон има ред правила, чрез които той може да се провери.

"Малкото Добро и малкото зло", стр. 16; 36

Има една положителна философия, чиито принципи са неизменни. Следователно, ако някой иска да гради своя философия, той трябва да вземе за основа на тази философия онези неизменни принципи, общи за всички времена и епохи и върху тях да гради. Тези принципи ще ви бъдат помощници в съграждане на вашата философия. Тях ще приемете на доверие, макар и да не сте ги изпитали, а нагоре ще строите сами.

"Първата причина", стр. 187; 65

За да се домогне до Любовта, човек трябва да постави за основа на живота си такива максими, такива правила и закони, които да имат резултати. Всеки Божествен закон, приложен в живота на човека, произвежда буря, която или ще го подигне, или ще го разруши. За да не пострада, човек трябва да върви в съгласие с този закон, да не му противодейства.

"Време и вечност", стр. 211-212; 64

При такова едно състояние, когато чувствата не функционират правилно и сетивата не възприемат правилно външните прояви в Природата, какви заключения ние можем да правим? При тези заключения ние може да сме близо до Истината, но никой не може да каже абсолютно точно какво е положението на Слънцето. Стават постоянни промени. Каквото е било преди милиони години, не е това, което става днес. Съвсем друго е сега. И законите са се изменили. Вие ще кажете, че законите са нещо постоянно. Няма по-непостоянно нещо

от закона. Законът е една изкривена дума от хората. Беззаконието е друга изкривена дума. Понеже нямало закон, затова било беззаконие. Че какво лошо има в това, ако човек живее без закон? Там, дето има закон, значи има престъпление. Каква чест е за една държава, че има закони? Престъпници има в нея, щом има закони. Там, дето няма никакъв закон, тези хора са светии. Кое е по-хубаво - за престъпници със закон или за светии без закон? И ако някой направи така, че престъпниците да живеят без закон между светиите, той е един глупак. Законът е за престъпниците. И ако в Природата съществува закон, той съществува само за престъпниците. Един закон не е меродавен за хората. "Ама той е точен закон". Законът е за физическите тела, защото физическите тела са престъпници.

"В последното време", стр. 191-192; 96

Ние нямаме право да тълкуваме думите на Господа, да казваме кой колко ще бъде наказан. Не е въпрос за наказанието, но има закон, който хваща човека. Законът наказва, а не БОГ. Това трябва да знаете всички. Някога, в една минута човек може да преживее страданията на хиляди години. Значи страданията и наказанията не се определят от времето.

"Дойдох да изпълня", стр. 114; 23

Който иска да развие някои свои дарби, той трябва да са свърже с разумната Природа, да разбере нейните закони и да върви съобразно с тях. Всеки закон крие в себе си известни методи, а зад всеки закон пък има по един принцип.

"До край", стр. 45; 62

"Не дойдох да разруша, но да изпълня". Значи Христос е дошъл в света не да разруши, но да изпълни закона, да покаже на хората начин за тяхното изправяне. За да изпълни закона, човек трябва да повдигне съзнанието си на по-висока степен, да подобри своето положение. Който вярва в БОГА, той може да изпълни закона.

"Да изпълня", стр. 109; 77

Днес нещата се налагат със закони, а дето работи законът, там резултатите са малки. Човек трябва да върши нещата с Любов, а не чрез закони и правила. Дето управляват законите, там всякога се раждат противоречия. Като прилагат законите отвън, хората са дошли до положението да се изнасилват, да се измъчват, да се борят със себе си. Тия методи не допринасят нищо.

"Хармоничен избор", стр. 132; 83

Силата не е в строгостта на закона, във външните условия. Със закони хората няма да станат добри. Законът трябва да стане едно вътрешно условие за разумен живот, който функционира без насилие. Човек трябва да стане закон сам за себе си.

"Ще влезе Духът", стр. 48-49; 109

Никога не се занимавайте със сила, на която вие не познавате закона! Занимавайте се със сили, на които познавате закона!

"Няма да угаси", стр. 171; 95

Съвременните хора страдат и търсят причините за страданията вън от себе си. Всъщност причината на страданията се крие в техните криви разбирания. Често те говорят за закон, за принцип, без да се спират върху отношенията на закона и принципа към самите тях. Законът и принципът са общи положения за всички хора, но приложението на закона не се отнася до всички. Приложението на закона зависи от условията, при които индивидът живее.

"Закон и принцип", стр. 186; 86

В Природата има закон, който нарежда. Законът не е причина. Зад закона седи един принцип. Чрез закона се регулират тия сили. Но зад всяка сила съществува нещо разумно, което функционира в дадения случай. Това е принципът. Законът функционира чрез други сили и ги туря в действие. Тогава се образува животът. Животът от един общ център се предава на тия малките центрове, в които ние се индивидуализираме.

"Живейте разумно", стр. 231-232; 97

Първата Причина, която е невидима сама по себе си, след като направи едно малко пречупване, тя е образувала закона. Законът - това е едно малко пречупване на правата линия. Следователно ти виждаш известно ограничение, в което ти вървиш. Законът, след като се е пречупил, той е станал видим - образувал е резултати. Всеки един закон има свои последствия. Сега това са общи твърдения, но важно е да приложиш един закон.

"Ценни мисли", стр. 312-313; 97

Всеки закон има трояко приложение: механическо, органическо и психическо. Когато известен закон действа върху човека със своята механическа страна, разумността на този закон остава отвън. Когато същият закон действа върху човека със своята органическа страна, разумността му остава вътре, в самия закон. И най-после, когато законът действа върху човека със своята психическа страна, разумността му е и вън, и вътре в него.

"Както светът дава", стр. 33; 80

Там, дето има закон, там има старо мислене. Там, дето има скърби и страдания, там има закон. Там, дето има смущения, там има закон. Там, дето има недоразумения на някои работи, там има закон.

"Стар и нов порядък", стр. 49; 129

Онзи човек, който мисли, че всичко може да направи, той е прав, но при условие, ако разбира законите, ако разбира принципите и явленията в живата Природа. Той трябва да знае същевременно

какви ще бъдат последствията, крайните резултати от тия закони и принципи, и да ги предвижда. Защото всички явления в света са свързани с известен род разумни същества. Всеки закон, всеки принцип, всяко явление и всеки факт имат отношение не само до вас, но и до всички напреднали същества. И ангелите имат закони, на които се подчиняват. И БОГ даже има Свой закон, по който Той действа. Обаче Той не е подчинен на закона.

"Който сее и който жъне", стр. 139; 125

Има една страна в живота, която е красива. Ние искаме известни постижения. Постиганията по закона - те са външни постижения. Законът може само да те облече, да ти построи къща, да ти направи ограда. Но законът не може да ти даде щастие. Законът не може да ти даде разумност. Законът не може да ти даде сила. При закона всичко е външно.

"Върховният авторитет", стр. 426; 119

Какво е условието? Условието е вън от човека, а причините са вътре в него. Това е едно ново разбиране на живота. Условието не участва в живота на човека, а принципите и причините участват. Следователно БОГ е поставил свободата в зависимост от нас. От нас зависи да бъдем свободни или не. От нас зависи да бъдем господари на условията. Но за да бъдеш господар на условията, ти трябва да познаваш онези закони, по които принципите действат.

"Който сее и който жъне", стр. 153; 125

Някой е добър и гледа да изпълни закона. Щом той гледа да изпълни закона от страх, този човек е добър само една трета. Ако законът ви заставя да бъдете добри, вие сте добри една трета. Добри сте, но само една трета!

"Бъдете прочие разумни!", стр. 342; 125

Когато аз говоря за нещо, това е едно, когато аз развивам една теория, това е друго нещо, а когато прилагам тази теория в живота си, това е трето нещо. Тези трите положения се различават. Всеки закон, всеки принцип, това е теория, която може да се приложи в живота.

"Светите Твои градове", стр. 539; 125

Външната форма не представлява реалността. Вътрешното, то е принципът, с който живеем; вътрешното, то е реалността, към която се стремим.

"Развитие на справедливостта", стр. 8; 130

Преди да имаше закон в света, грехът съществуваше. Не мислете, че грехът не съществуваше преди Адама. Понеже законът не съществуваше, затова и грехът не се явяваше. Не мислете, че грехът сега се е образувал. Грехът съществуваше от памет века като сила в света, но законът изявява присъствието на тази сила.

"Любов и безлюбие", стр. 262; 169

Има един закон, който го наричат случайност. Случайността има връзка със законите, които функционират и чиито функции ние едва съзнаваме. Ние наричаме нещо, че е случайно, когато не познаваме законите му.

"Законът на свободата", стр. 266; 129

Докато си в принципа, прав трябва да бъдеш, но влезеш ли в закона, там трябва да се огънеш. Законът е една крива линия - нищо повече.

"Законът на сегашния човек", стр. 576; 153

Забелязано е, че неща, които стават по закон, са неустойчиви; тези, които стават извън закона, са по-трайни.

"Фарисеи и садукее", стр. 65; 132

Ако дяволът в този свят работи, той работи по единствената причина, че има закон.

"Мекота", стр. 308; 136

Законът ни най-малко няма за цел да облагороди едно същество. Законът има за цел да ограничи неправилната дейтелност на каквото и да е същество.

"Мястото на Истината, Любовта и Правдата в човека", стр. 235; 162

Прилагането на един метод не е вечен закон, затова методите постоянно трябва да се сменят.

"Двете течения", стр. 259; 144

"В това сърдце ще напиша закона Си". Този закон сега се пише. Тия страдания в света не са нищо друго, освен че писмото се пише, законът се пише.

"Нови пътища", стр. 20; 161

Защо е страданието? Защото има закон. Законът защо е? За ред и порядък. Защо ни е порядъкът? Защото животът без порядък не може да се прояви.

"Силна вяра, силна надежда и всесилна Любов", стр. 218; 178

Закон, който не може да внесе у вас респект, уважение, той е посмешище. Сегашните закони трябва да бъдат такива, на които хората еднакво да се подчиняват, да не са конци.

"Кротките", стр. 25; 206

Казвате: "Трябва да вървим по закон". Трябва да вървим по закон, но за кого е създаден законът: за здравите или за болните? Законът е създаден за здравите, за добрите, за умните хора - за лошите хора няма закон. Повечето хора имат понятие за закона, като за някакво ограничение. Това не е закон, това е животинско състояние.

"Най-красивият ден", стр. 44-45; 194

Законът излезе от Любовта. Не Любовта от закона. Следователно законът е едно последствие на Любовта. Трябва да се върнем към Любовта.

"По закон и по Любов", стр. 713; 151

Мене законът ми трябва, а зад закона седи един принцип. Зад принципите седи Любовта. Зад Любовта седи Божественият Дух. Ти не можеш да разбереш Духа без Любовта. Ти не можеш да разбереш живота без Любовта. Ти не можеш да разбереш живота без постъпките. Не можеш да разбереш живота, ако не мислиш правилно. Не можеш да разбереш живота, ако не чувстваш правилно. Не можеш да разбереш живота, ако не постъпваш правилно. Следователно, за да се разбере животът, той трябва да се разбира. За да мислиш правилно, трябва най-първо да слушаш.

"Бъдете служители", стр. 308-309; 156

Единствената сила в света, която не се подчинява на никакъв закон, това е Любовта. В Любовта не може да кажеш, че обичаш одного повече, а другото по-малко. В Любовта - в най-голямата Любов и в най-малката Любов силата им не е еднаква. Силата не е еднаква по отношение на времето и начина. Любовта е огън, от който хората се запалват.

"Четири елемента", стр. 690; 151

П Р И Н Ц И П И

Л Ю Б О В Т А . М Ъ Д Р О С Т Т А . И С Т И Н А Т А . П Р А В Д А Т А . Д О Б Р О Д Е Т Е Л Т А

Когато Христос се събуди, събуждат се следните пет принципа: Да следвате Истината, Да ходите с Правдата, Да се учите в Мъдростта, Да дружите с Добродетелта, Да се радвате в Любовта.

"Спаси ни", стр. 201; 201

Светът се нуждае от силни и разумни хора. За да бъде разумен и силен, човек трябва да се ръководи в живота си от принципите на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата и на Добродетелта. Тези принципи трябва да служат на човека за оръжия, с които да се защитава.

"Доброто оръжие", стр. 9; 86

Христос е Божествената Любов, Божествената Мъдрост, Божествената Истина, които трябва да се приложат между мъже и жени, между учители и ученици, между свещеници и пасоми. Цялото човечество трябва да знае тези принципи и да ги прилага разумно. Затова Христос казва, че БОГ е верен на Своя закон.

"Дойдох да изпълня", стр. 116; 23

Изисква се една религия, която да внесе единство. Тя е религията на Любовта, Мъдростта и Истината. Те са три велики принципа, които не можем да разделим.

"Новият и старият живот", стр. 18; 19

Обект на Любовта е животът. Обект на Мъдростта е светлината. Обект на Истината е свободата. Тези принципи се преплитат взаимно.

"Поучаваше ги", стр. 9; 23

Когато срещна един човек, аз веднага познавам, живее ли Истината в тялото му, Любовта - в сърцето му и Мъдростта - в ума му. Щом той е дал място на тия велики принципи в себе си, Господ живее в него.

"Трите ухания", стр. 362; 145

Съществуват три главни принципа: принципът на Любовта, на Мъдростта и на Истината. И до днес още те не са разбрани, затова често смесват Любовта с чувствата. Любовта ражда живота, а проява на живота е движението. Животът организира формите. Значи и формите са под закона на Любовта. Който разбере Любовта като принцип, ще разбере и нейните видоизменения.

"Условия зарастене", стр. 11; 87

Като говорим за Любовта, Мъдростта и Истината, като велики принципи, казвам: Любовта е начало на живота, Мъдростта - край на живота, а Истината - начало, което определя стремежа на човешката душа.

"Тънки и дебели линии", стр. 245-246; 105

Единственият принцип, на който се крепи животът, е Любовта. Тя внася импулс, потик в човешката душа. Няма по-велик принцип от Мъдростта, която дава светлина и знания на човека да се развива, да използва силите на Земята. Няма по-велик принцип от Истината, която освобождава човека и го прави готов за жертва.

"Ей-ей, не-не", стр. 38-39; 23

В света съществуват три главни принципа: принцип, от който нещата изтичат; принцип, който възприема нещата в себе си; и принцип, който предизвиква проявление на нещата. В дома тези три принципа представят майката, бащата и детето. Бащата е представител на първия принцип, майката - на втория, а детето - на третия. Значи върху тия принципи се основава дома. Върху тях е основан целият свят.

"Чуха, че иде Исус", стр. 207; 78

БОГ е основал дома върху Любовта - върху майката, и върху Мъдростта - бащата. Тогава иде третият принцип в света. Започва да говори Истината. Истината носят децата.

"Възпитанието", стр. 54; 170

За да се развива правилно и да устоява на бури и ветрове, дървото трябва да има известна височина, на която да отговаря известна дебелина. И човек, за да се развива правилно, трябва да има определена височина и дебелина. За да придобие тези неща, в помощ му дохождат великите принципи на живота - Любовта, Мъдростта и Истината. Любовта внася в него топлина и го кара да се развива нашироко; Мъдростта внася светлина и го прави висок; Истината закръглява формата. Истината е съединителна връзка между топлината и светлината, между чувствата и мислите на човека.

"Проява, връзка и причина", стр. 254; 86

Само онзи може да изпълнява Волята Божия, който обича, който има знание и който е свободен. Когато Любовта, знанието и свободата се проявят в човека едновременно, той може да изпълни Волята Божия. Липсва ли само един от тия принципи, той не е готов да изпълни Волята Божия.

"Отличителна черта", стр. 82; 92

Достойнството на човека седи в Любовта му към самата Любов, към Мъдростта и към Истината. Като изяви Любовта си към тия велики принципи и ги приложи, ние казваме, че човек е изпълнил своето предназначение на Земята.

"Правилно разрешаване", стр. 227; 92

Три главни мотива взимат участие при служенето: да служиш от пробуждане на великата Божия Любов в тебе; да служиш от пробуждане на великата Божия Мъдрост в тебе; да служиш от пробуждане на великата Божия Истина в тебе. Това са трите велики принципа, които взимат участие при служенето.

"Дигни одъра си!", стр. 85; 124

Щастието зависи от Любовта, която може да има между всички членове на семейството; щастието зависи от онази Мъдрост, която управлява всички; щастието зависи и от Свободата, която съществува в дома. Същите принципи съществуват и в обществото, и в народите, и в цялото човечество.

"Всичко е възможно", стр. 95-96; 125

Любовта е първото качество в света. Любовта е, която дава стабилност на нещата. Устой на нещата само Любовта носи. То е първото качество на Битието. Без Любов, без една основа не можеш да градиш. Знанието иде вече. Туй, което гради, вторият принцип, е знанието. Знанието произтича от Мъдростта.

"Умът и сърдцето", стр. 225; 179

Човек, който има за основа Любовта, Мъдростта и Истината - трите велики принципа, никога не умира.

"В Негово Име", стр. 90; 191

В Природата съществуват три положителни състояния, три положителни начала според мен. Едното състояние води началото си от закона на Любовта. То съдържа известно вещество, известна материя, която е необходима. Върху тази материя животът може да се гради. Следователно с първия закон се явява животът, който създава формите. Второто състояние произлиза от Мъдростта, от знанието. То е съзнателна сила, която също така съдържа известна материя, която е необходима за човешките мисли. Човек не може да мисли, ако тази материя не съществува... Третият принцип, това е Истината. Ти искаш да бъдеш свободен, но и в този случай тя съдържа известна материя, с която човек трябва да работи.

"Син човечески отхожда", стр. 151; 95

Когато се говори за яростта на БОГА, имаме предвид Неговата Мъдрост. Мъдростта се постига само чрез мъки и страдания. Она, който иска да стане мъдър като БОГА, ще мине през такива страдания, каквито на ум не му е дохождало. Който иска да мине по-лек път, да приеме Любовта. Когато човек се намери на кръстопът в живота, трябва да избере или Любовта, или Мъдростта - един от двата велики принципа. Ако избере пътя на Мъдростта, той трябва да знае, че ще мине през големи изпитания и мъчения. Който може да изтърпи всичко докрай, той ще бъде достоен за БОГА, и БОГ ще направи жилище в него. Методът на Любовта е друг, съвършено различен от тоя на Мъдростта.

"Аз съм онзи човек", стр. 141; 6

Любовта, Мъдростта и Истината са *положения, в които няма* абсолютно никаква промяна. Милиони години може да върви човек с тези основни принципи в живота си и никога да не пропадне.

"Път на вътрешно разбиране", стр. 163; 89

Душата е съединение на два Божествени принципа: Любовта и Мъдростта. Те служат за основа на душата.

"Господар на съботата", стр. 183; 80

В Природата съществуват два принципа. Този, първият принцип, който създаде света, той е мъжкият принцип. Вторият принцип е, който съгради света и го устрои. Той е женският принцип в света. В света ние говорим за Любовта, но Любовта не е първият принцип в света. Първият принцип, това е Мъдростта, това е Знанието, което е създало света. Любовта сега урежда този свят.

"Става Истина", стр. 404; 162

Любовта и Обичта това са принципи на Цялото, на БОГА. Ти не може да кажеш, че няма Любов. Любовта е създала света. Обичта го поддържа.

"Любов и Обич", стр. 212; 188

Любовта към БОГА е първият принцип в живота. Върху Любовта се гради целият живот.

"Променява времената", стр. 84; 75

Любовта е основният принцип, с който може да се работи в живота.

"Учителю благи!", стр. 11; 75

Общият християнски принцип, който обединява хората, е Любовта.

"Специалният закон", стр. 185; 44

Ти трябва да любиш, това е принцип.

"Постигни реалността", стр. 245; 122

Това трябва да бъде общият принцип - Любовта, и като се срещнем всички, да се познаем, че сме братя.

"Пробуждане на колективното съзнание", стр. 43; 12

Всички съвременни учения, всички теории могат да се приложат, но на база на Любовта, т.е. върху вътрешния принцип на живота.

"Дойдох да изпълня", стр. 124; 23

Като говоря за Любовта, подразбирам БОГА, оня принцип, който работи сега в света.

"Още по-блажени са!", стр. 202; 13

Щом кажеш *Любов*, какво подразбираш? Това е един велик принцип в света, най-мощната сила в света, която съществува, нещо, което като го обясняваш, остава необяснено.

"Самоотричане", стр. 122-123; 129

Дойдеш ли до Любовта, или ще се подчиниш, или трябва да бягаш... Тя, Любовта, е един Божествен принцип, ти не се бори с Любовта.

"Пречистване на мисълта", стр. 340; 136

Всички хора трябва да съзнаваме онази сила, която туря основа на живота. Щом съзнаваме тази сила, ние всички ще се разберем. БОГ има един общ план в проявлението Си по отношение нареждането на втория принцип - Принципа на Любовта.

"В начало БОГ създаде Небето и Земята", стр. 281; 140

Квасът, началото на всички неща, е Истината. И откогато се появило туй начало в света, оттогава се явява Любовта, да даде живот на Истината. Защото Истината, сама по себе си, произтича от БОГА като един вечен принцип, но за да се оживи този принцип, да станат тези методи живи, трябва една среда, а Първичната, Вечната среда, в която всичко може да живее, това е Любовта.

"Заведоха Исуса", стр. 7; 45

Когато ви говоря за Любовта, не разбирайте, че аз проповядвам едно учение на мир и спокойствие; човек, който иска да люби, трябва да опита най-големи страдания в света; който не е страдал, той не може да изпита този Божествен принцип на Любовта. За да обичаме БОГА, трябва да сме готови да се жертваме, както БОГА се жертва за нас... Ние сме изоставили развитието на своето сърдце и следователно трябва да се повърнем към този основен принцип - да развием и облагородим сърдцето си.

"Житното зърно", стр. 28-29; 1

Ще разгледам Любовта от четири гледища: като стремеж, като чувство, като сила и като принцип. Любовта като стремеж действа в сърдцето, като чувство - в душата, като сила - в ума и като принцип - в духа.

"Любовта", стр. 4; 8

Бъдете верни на своя ум, на своето сърдце и на своята воля; бъдете верни на своя дух и на своята душа. Това е първият принцип. Щом сте верни на себе си, ще бъдете верни на всички; ако не сте верни на себе си, не може да бъдете верни и на другите.

"Любовта - носителка на живота", стр. 121; 11

Законът на свободата се определя от два велики принципа. Човек не може да добие свобода, ако не е възлюбил Истината, ако не я придобил. Истината трябва да бъде главната цел в живота на човека, към нея той трябва да се стреми. Намерите ли този принцип в себе си, вие ще бъдете свободни.

"За свободата", стр. 5; 26

Понякога има случай в живота на човека, че като дойде до някои принципи, които трябва да провери, то той вижда, че ако рече да говори Истината, трябва да замине от този свят. В такива случаи той трябва да предпочете да замине от този свят, отколкото да се откаже от известни принципи, отколкото да се откаже от Истината. Така се случи с Христа.

"Развързано ще бъде на Небето", стр. 634; 125

Като говорим за надеждата, непременно трябва да се спрем и върху вярата и Любовта. Какво представя Любовта? Принцип на самопожертване. БОГ, Който се изявява в света, се жертва за малкото. Значи Любовта подразбира жертва на Великото за малкото. Вярата е принцип, който създава условия за проява на жертвата, с цел да се прояви животът. Надеждата пък е принцип, който облича нещата в съответни форми.

"Радостни и търпеливи", стр. 64; 5

Вярата е един принцип, необходим за човешкия интелект, тя трябва да бъде подкрепа в света и с нея младежта ще победи всички

мъчноти и препятствия, които ще срещне във физическия, умствения и духовния живот. Ако има силна, непоколебима вяра, със своята мисъл всичко ще може да постигне, да победи.

"Новият живот", стр. 48-49; 18

Няма по-тежък принцип от този, да говориш абсолютната Истина. Ако бихте говорили един ден поне абсолютната Истина, биха ви направили луди, но ще направите поне микроскопически опити, да говорите Истината.

"Живот вечен", стр. 297; 18

Любовта, вярата и надеждата разглеждам като принципи. Хората често смесват тези три понятия - Любов, Вяра и Надежда, без да ги разделят. Любовта обхваща всичко, т.е. цялото пространство - Битието, нищо не може да избегне от нея. Вярата обхваща времето, а Надеждата - резултатите, които изтичат от тези две сили. С други думи, Любовта обхваща Вечността, т.е. безкрайния живот, всички възможности. В Любовта няма смърт. Вярата обхваща условията, при които този живот се развива, а Надеждата осъществява резултатите. Това са процеси, които вървят последователно.

"Надежда", стр. 54; 8

Вярата е принцип на човешкия ум. Значи началото на човешкия ум - това е вярата или в друг смисъл казано, умът е съграден върху основите на вярата. Вярата свързва човешкия ум и интелект с хармонията в Природата и му дава подтик за развиване и изучаване законите на Битието.

"Вярата", стр. 24; 8

Надеждата е принцип, който примирява всички противоположности на физическия свят. Тя борави с видимия свят, със света на промените.

"Надежда", стр. 56; 8

Надеждата е принцип, който принадлежи на всички живи същества, даже и на най-малките буболечки. Следователно от никое живо същество не трябва да се отнеме този принцип на съществуване.

"Надежда", стр. 65; 8

На всинца ви препоръчвам да се върнете към първия принцип, да разберете БОГА като Любов. Схванете ли първия принцип, ще схванете и втория - принципа на Мъдростта или на Вярата. Любовта е принципът на сърдцето и душата, а Вярата - на ума и на духа. Това е поляризиране. Вярата произтича от Любовта. Тя е втори принцип.

"Любовта", стр. 13-14; 8

"Казва им Исус". Думата *Исус* е символична. Тя съдържа три велики принципа. Единият принцип означава сила, която твори,

преобразява живота и му дава нова насока. Исус е човек, който не се занимава с обикновени работи. Той има предвид великите Божествени Истини, които поставят всичко в ред и порядък.

Вторият принцип е живата енергия, която туря всичко в изправност. Тя не забожда нещата на игли, както правят ония, които изучават буболечките и пеперудите. Тя не умъртвява, но дава живот на всички същества. Тя е сила, която запазва всичко, или както я наричат още, "закон на Любовта".

Третият принцип е закон на равновесието, който урежда всички спорове и недоразумения между хората.

"Възкресение на Любовта", стр. 154-155; 11

В еврейския език под думата *БОГ* се разбира първият принцип, който твори. Той е във връзка с всички онези сили, онези условия, от които произтича животът... В еврейската дума *БОГ* вторият принцип е мек, той е принципът на Любовта. Той е принципът, който съгражда, който носи живота в себе си, който съхранява нещата. Без този принцип светът би се превърнал на едно вечно мъчение. Този принцип, който ние наричаме проявление на БОГА, на Любовта, превръща всичко на Добро в света. Следователно, когато произнасяме Името на БОГА, предстои ни да се занимаваме с три вида сили: едни, които творят; други, които съграждат и трети вид сили, които държат всички сили в равновесие. Когато действат две сили, те всякога имат един общ резултат: или добър, или лош. Следователно, ако резултатът е лош, ние знаем, че първият принцип е взел надмощие. Ако резултатът е добър, знаем, че вторият принцип е взел надмощие. От резултата съдим за принципа. Това са все разумни сили.

"Разумният живот", стр. 8, 9; 27

Има три принципа, три различни материи, които са взели участие при създаването на Вселената. Първият принцип, научното име няма да кажа, се нарича Лют принцип. Той е принцип на творчеството - разрушава, гради, всичко туй... Вторият принцип е Кисел принцип. И най-после, най-добрият принцип е сладкият принцип - Сладката.

"Трите първични принципа", стр. 22; 122

Никога не разрушавай жилището на душата, в която БОГ живее и която работи по закона на Любовта. Убиеш ли такава душа, БОГ няма да ти прости нито на тоя, нито на оня свят.

"Изтълкувай ни тази притча", стр. 177-178; 11

Нашето първо задължение е да имаме абсолютна Любов към БОГА, а после към държавата. Така е учил Христос. И всички държави и народи, които влагат този принцип в законите си, могат да просъществуват, могат да имат законност и верую.

"Аз съм вратата на овцете", стр. 116; 19

Сега ще турите в себе си принципа: Без страх!

"Страхът", стр. 16; 27

"Сам си Отец ви любя". Защо ви любя? "Защото вие повярвахте, че Аз от БОГА излязох". Отец е първият, Христос е вторият, а БОГ от Когото излязох, е третият. Това са три принципа, които трябва да проникнат в ума на човека, за да може всяка негова идея да се реализира, да има успех в света.

"Сам Отец", стр. 29; 76

Каквото и да правите, вършете го заради БОГА, заради Неговата Любов. Това изисква Новото учение, това изисква Новият живот от всинца ни. Ние трябва да се отличаваме от другите по това, че имаме един велик принцип. Една велика идея, за която сме готови и на огън да ни турят, и на бесилка да ни увисят, и на кръст да ни разпънат - всичко можем да понесем.

"Явно говорих", стр. 428; 59

Всички ние, за да се разберем като хора, като братя, трябва да турим принципа - учението на Юда - долу на опашката, а принципа - учението на Христа, Божественото в нас - трябва да турим на първо място, трябва да го поощряваме.

"Който иска славата", стр. 16; 30

Като казвам, че правото е всякога на страната на жената, аз имам предвид принципа на Любовта, мекия принцип във всеки човек. Любовта никога не може да греши и не може да бъде съдена. Човешката мъдрост обаче, резултат на човешкия ум, всякога има условия да греши.

"Закон за възможности - закон на Опуленс", стр. 210; 72

Ние трябва да вземем за основа на живота следния принцип: Ако се стремим да любим БОГА, въпросите на нашия живот са разрешени; ако се стремим себе си да любим, или другите да ни любят, въпросите на живота ни ще останат всякога неразрешени. Единственото разрешение на въпросите се заключава в това - да любим БОГА, да любим Божественото в себе си. Само по този начин ще дойдем до истинското, до правилното разрешаване на въпросите.

"Да изпълня", стр. 118; 77

"Крадецът не иде, освен да открадне, да погуби и да заколи. Аз дойдох да им дам живот и то преизобилно". Сега ще приложите този закон в своя психически живот, да знаете кое е възможно. Всяка мисъл, която внася живота, е Христовия принцип - "Дойдох да им дам живот".

"На утрешния ден", стр. 610; 125

Две неща се искат от човека: да обича и да му благодарят; да го обичат и да благодари. Това са два велики принципа, с които трябва да работите. Като работите с тях, вие ще станете красиви, ще се подмладите, и животът ви ще бъде светъл и чист.

"Двата принципа", стр. 157; 86

Като е дошъл на Земята, човек трябва да бъде в съгласие с Първия Принцип на живота - с Любовта, към която се стремят и добрите, и лошите хора.

"Разумност и светлина", стр. 141; 91

Два принципа има: Не можеш да повлияеш на един човек, когото не любиш, не може да повлияеш на един човек, когото не обичаш.

"Оживяване", стр. 251; 185

Човек трябва да бъде активен, да приложи онзи принцип, който Христос е приложил във всички области на живота. Да няма област, дето да не може да се приложи Христовото учение.

"Стана здрав", стр. 52; 121

Равни са проявите на Любовта и у птиците, и у хората. Формите не са равни, формите се различават, но качествата на Любовта и в животните, и в човека са едно и също. Виждам Любовта на птицата, спирам се и казвам: "Божественият принцип е един и същ".

"Самовъзпитание", стр. 657; 122

Физическото поле, умственият и духовният свят - всички трябва да служим на Любовта. Тя е принцип... Най-първо ще предадеш в света Божествения принцип, който минава в тебе, а после - Божествения принцип, който оценява нещата.

"Двата принципа", стр. 78; 185

Когато и да обичате, вие трябва да излизате от принципа, че вие обичате БОГА и затуй обичате хората, а не защото обичате хората, затова обичате БОГА. Сега туй е новото схващане.

"Религиозни и духовни хора", стр. 216; 183

Вие трябва да разберете вашия живот, смисъла му и от там да започнете. Това е основният принцип. Животът трябва да се разбере и след туй ще се разбере и Любовта.

"Разлика между физическата и Божествената Любов", стр. 5; 205

Ходете в света, работете сред него, но умът ви да бъде зает с три неща: Всичко в света се осмисля само при Любовта. Всичко в света се огражда само с Мъдростта. Всичко в света се запазва само чрез Истината.

"Истинната лоза", стр. 140; 9

БОЖЕСТВЕННОТО. ПЪРВИЧНОТО. БИТИЕТО.

БОЖЕСТВЕНИЯТ ДУХ

Най-великите условия на живота, това е БОГ. Той е великото начало, което почива дълбоко в живота и което никой не може да измени. Той е канара на нашето Битие, канара на нашето съзнание. Като вътрешен принцип на живота, Той ни подтиква към Доброто и възвишеното.

"Даде плод", стр. 107; 75

Вие трябва да приемете, че Божественото съзнание прониква навсякъде - и в хората, и в животните, и в растенията. И когато хората не живеят разумно, т.е. съобразно този принцип, той се опълчва против тях. Когато някой мисли, че може да върши, каквото желае, той ще опита силата на този принцип. Ако не живее разумно, човек се опълчва срещу Божествения принцип и без да подозира, влиза в състълкновение със силите на Природата, които му показват, че той не може да живее, както иска. Той може и трябва да живее разумно!

"Дванадесетте племена", стр. 84; 62

Желанието у човека да работи, да се прояви, е вечно и произтича от Разумния принцип на Битието.

"Символи в Природата", стр. 26; 40

Писанието казва: "Изпраща Духа си и оживява, оттегля Духа си и умъртвява". Следователно от чисто научно гледище, Духът се разглежда като вторичен принцип, произлязъл от най-великата и могъща сила в света - от БОГА.

"БОГ е Дух", стр. 3; 67

Всеки може да вярва, в каквото си иска, да изучава, каквото си иска, но всички трябва да поддържат един принцип в света, че БОГ живее във всички живи същества и ги ръководи.

"Призови Симона", стр. 138; 60

Думата *Исус* не означава обикновен човек, който се е родил само да яде, да пие, да се облича, да се забавлява. Обикновеният човек е кукла в живота, а Исус е човек с велико предназначение. Исус подразбира принцип, който носи в себе си условия да спасява, да освобождава, да оплодява нещата и да възкресява мъртвите. Следователно, за да мине през тези процеси, човешката душа очаква слизането на този принцип, на този Исус, на този Христос. Когато истинският човек се прояви във вас, сърдцето и умът ви ще се разширят и повдигнат. Той ще внесе във вас онова, от което се нуждаете. Всяко друго разбиране на принципа Исус е празна, мъртва буква на живота.

"Да Го посрещнат", стр. 180; 5

Водата представя Божествения принцип, който влиза в човека и утолява жаждата му. Щом жаждата му се уталожи, той се успокоява.

"Двата принципа", стр. 146-147; 86

Божественият принцип, който гласи, че правото принадлежи на всички, представя равнодействаща сила, която регулира всички неща в живота.

"Крадецът и пастирът", стр. 12; 78

Силата и материята представят два велики принципа на Битието. На какво се дължи насилието в света: на силата или на материята? - На силата. Дето силата се проявява, там има насилие. Под влияние на силата човек може да върши престъпления, но може да върши и добри дела. Вината не е в силата, но във волята, която я направлява. Разумната воля използва силата за Добро, а неразумната - за зло. Силата и материята са неразривно свързани. Както силата без материя не може да се прояви, така и материята без сила не може да се прояви.

"Израз на Божествените идеи", стр. 270; 93

Божественият принцип е вечен огън. В началото си той е слаб, но запали ли се веднъж, постепенно се усилва и непрестанно гори, като става все по-мошен.

"Да се радват наедно", стр. 80; 79

Христос казва: "Пазете тези, малките!" Защо? Защото те живеят на Земята, но ангелите им живеят при БОГА. Следователно, ако туй малкото игнорираш, то има зад себе си един велик принцип и тогава ти може да пострадаш.

"Тези, малките", стр. 104; 96

В Природата съществува само един народ, и той е наречен Народ на добрите хора. Те имат една идея - че са носители на онзи Велик Принцип, който съществува в Природата. Те управляват света.

"Ако всичкият свят спечели", стр. 130; 97

Първо човек трябва да разбере себе си, а после Природата. В даден случай Природата е условие за него, а БОГ е принцип, Който живее вътре във всеки човек. Но не така, както се разбира от обикновените хора. Той се проявява отвътре. Вътрешният свят е по-голям от външния. Ако БОГ е принцип, то Природата е условие само. Ако разбираме този вътрешен принцип, ще разберем и Природата като условие.

"Когато възкреси", стр. 213; 125

Под думата *Дух* разбираме най-възвишеното в човека. Духът подразбира още и онова съзнание, с което човек възприема съществуването на един Вечен принцип, с Който трябва да бъде в съгласие.

"За храна", стр. 372; 80

"Преди да бъде Авраам, Аз съм". Значи два принципа разрешават въпросите в живота: Авраам и Аз. Всеки човек е същевременно Авраам и Аз. Преди да бъде Авраам, т.е. преди да бъде човекът, Аз съм бил, т.е. Божественото Начало, което е създало и Земята, и Небето - цялата Вселена.

"Преди Авраама", стр. 340; 80

И при най-лошите условия да сте, допуснете, че всичко това е за Добро. Щом допуснете това, вие веднага ще бъдете във връзка с Първия Принцип, във връзка с Божественото.

"Бъдете като децата", стр. 598; 125

Когато не искаме да признаем, че съществува само едно - един принцип, едно начало, ние приемаме съществуването на два принципа, на две начала у нас. Щом се усъмним в първото начало, ражда се злото в света.

"Онова, което дава живот", стр. 299; 134

Сега ние искаме от Първия Принцип онова, което не е в Него. Ние искаме човешки неща... Този принцип е изразен в следното: "Не се противи в нищо". С други думи казано не влизай в стълкновение с Природата - нищо повече... Духът Божий, Който влиза в нас, създава една непрестанна борба. Тази борба произтича от Първия Принцип.

"В начало БОГ създаде Небето и Земята", стр. 271, 272, 276; 140

Който чете Библията по обикновен начин, той ще знае само първата глава и ще спори как трябва да се разбира. Първата глава е един малък извод, едно малко, но велико откровение как се е създал светът. В първата глава се вижда колко принципа са разкрити в създаването на света. Светът се е създал в шест дни, а в седмия БОГ си е починал. Какво представя денят на почивката, това е скрито за нас. Ние не сме били в това начало на създаване, но някои са били. Кои са били там? Тези, които са диктували на Мойсея това откровение. Мойсей е писал книгата Битие по откровение. "В начало създаде БОГ Небето и Земята. Земята беше неустроена и пуста. И рече БОГ: Да бъде виделина. И стана виделина. И нарече БОГ виделината ден, а тъмнината нощ. И стана вечер, и стана утро - ден първи." Този ден е забележителен с явяването на първия принцип в света. БОГ е проявил Своята мисъл, Своята светлина.

"И рече БОГ: Да бъде твърд сред водите. И разлъчи вода от вода." Този е вторият ден - ден на разделянето - отделя се една вода от друга вода. Този ден се отличава по това, че за него БОГ не е казал, че е Добро, но за втория ден е премълчал.

"И рече БОГ: Да се събере водата, която е под Небето, на едно място и да се яви сушата." Това е третият ден, третият принцип. Значи да се яви нещо Добро в света, водата трябва да се отдели на една страна, за да дойде сушата.

"И рече БОГ: Да бъдат светили на твърдта небесна, за да разлъчат деня от нощта" - ден четвърти, четвъртият принцип, който е влязъл в света. Така се създадоха и останалите принципи - ден пети и ден шести. Аум.

"По образ и подобие", стр. 3; 146

Две начала, два принципа съществуват в човека: човешки и Божествен. Когато човешкият принцип е отвън, а Божественият отвътре, вие виждате истинския човек. Когато Божественият принцип е отвън, а човешкият отвътре, вие се натъквате на големи противоречия.

"Божественият и човешкият свят", стр. 3; 167

Животинският живот е живот на постоянни мъчения, човешкият - на постоянен труд, а Божественият Живот е на постоянна Любов или на Блаженствата. Човешкият и Божественият принципи се сменят в душата на всеки.

"Това учение", стр. 96; 203

Физическият свят е отражение на Божествения; красотата на физическия свят е отражение на Божествената красота.

"Прилежание", стр. 322; 167

Ако във всички държави и народи турят съдии, които да съдят: "Да се освещава Името Божие, да дойде Царството Божие и Неговата Правда и Волята Божия", ако ние разрешим, в една година, най-много в 25 години, ако християнският свят тури тия три принципа, светът може да се поправи.

"В Името на БОГА!", стр. 418; 146

Религиозните хора са турили, че вярват в БОГА, в духове, в ангели, в ръководители, но съществува един принцип. Първата връзка, с която трябва да бъдете свързани, е сърдцето на Природата.

"Сърдцето на Природата", стр. 265; 150

Ако приложим Божествения принцип в живота, ще работим с условията, които бъдещето ни носи, и тогава лесно ще се справим с нашето минало.

"Новото в живота", стр. 436; 153

ТВОРЧЕСКИЯТ И СЪГРАЖДАЩИЯТ ПРИНЦИП

Всеки от вас бих желал да знае да ражда; най-голямото благословение е, когато човек знае да създава и отхранва. Как може човек да не ражда, да не създава една добра мисъл, едно добро желание в себе си? То е творчески принцип, който е достоен за мислещи същества.

"Многоценният бисер", стр. 79; 2

Желанието ви да се проявите е един Божествен принцип, един творчески акт, но питам: кому ще дадете това, което вие произведете?

"Дойде глас", стр. 330; 59

А е творческият принцип, той е принципът, който твори. *Е* дава разширение.

"Принципи и условия", стр. 193; 129

При *и* ще има едно малко пречупване в гласа. Ще има направление надолу - влизаме в една гъста материя. В египетската азбука, отгдето е взет този знак, той показва наклонността, по която отива творческият принцип.

"Добри проводници", стр. 85; 129

Мисълта е творчески принцип.

"Който се учи на Словото Божие", стр. 442; 125

Яков и Исав представляват два принципа, два елемента, които съществуват в самия човек. Единият принцип е творчески; той гради, създава. Другият принцип обработва и съхранява. Яков представлява принципа на обработването и съхранението, а Исав - творческият принцип.

"Вечно веселие", стр. 14; 67

Мисълта е творчески принцип, тя е мощна сила. Ако вие задържите една мисъл в ума си за една триста хилядна част от секундата, тя ще произведе голям резултат.

"Всичко чрез Него стана", стр. 665; 125

Какво означава думата *Исус*? Външно разгледана, тя е обикновена дума. Много исусовци има в света, но един е Исус, носител на Божествения принцип в себе си, на принципа, който твори.

"Чуха, че иде Исус", стр. 207; 78

Какво означава думата *тояга*? Тя не е българска дума. Тя означава онова силното, мощното - творческия принцип.

"Да направим човека по образу и подобию нашему", стр. 299; 140

Запетаята е един мощен фактор - това е еврейската буква *йот*. Тази буква в еврейския език показва творческия принцип.

"Грозота и красота", стр. 149; 144

Първият подтик, това е Любов или първото изявление на БОГА е Любов. След туй иде Божествената Мъдрост, след туй иде Божествената Истина. Но Любовта е първият подтик, който отваря творческия принцип на БОГА.

"Озарени от Любовта", стр. 255; 185

Единицата е творчески принцип. Тази единица няма да я вземете като символ на едно количествено число, но то е един път, по който някои сили в Природата се проявяват.

"Силното число", стр. 60; 174

Любовта е творчески принцип, който освобождава хората.

"Да направим човека", стр. 97; 182

Обичта е творчески принцип. Ако имате Любов без Обич, нищо не става. Тия два принципа работят.

"Двата принципа", стр. 79; 185

Любовта е творчески принцип. Като люби, човек трябва да е свободен да твори.

"Да се радват наедно", стр. 76; 79

Докато не разбере съдържанието на числото 2, човек никога не би намерил своята приятелка и своя приятел. Числото две е творчески принцип. С него е започнало създаването на света.

"Предназначението на човека", стр. 185; 145

Думата *БОГ*, запример, на еврейски език се пише от 4 съгласни: Йехова. Евреите не произнасят името както трябва, но го сричат: "еох-вей-иот-мей". Първата съгласна означава творческия принцип в живота, принципа, който твори. Вторият принцип е онзи, който съгражда нещата и ги обработва отвътре. Третият принцип е пак съгласен звук - *вае*, който държи нещата в равновесие.

"Синаповото зърно", стр. 389-390; 140

От греха се освобождавайте, но от злото - не. То е творчески принцип, който БОГ е турил.

"Доброто училище", стр. 55; 185

Злото е творчески принцип, който работи в света. Не го смесвайте с греха.

"Двата принципа", стр. 74; 185

Изобщо цялата Природа е красива, злото в света е частично. Вземайте злото като творчески принцип. Ако вие срещнете нещо лошо, то е за поправка.

"Малките правила", стр. 65; 188

Свободата, Силата, Светлината и Доброто, които човек има, не са нищо друго, освен пътища за придобиване на Божественото... Това са четири сили в човека, чрез които Великият се проявява. Те са творчески принципи. Чрез тях светът е създаден.

"Четирите правила", стр. 277; 145

ВИСШЕТО И НИЗШЕТО

Умът има двойко естество. Той съдържа в себе си два принципа: единият принцип е принципът на великите мистерии, на Божественото, а другият, низшият, засега представлява плътта у човека.

"Великата погрешка", стр. 155; 31

Принципът, който се олицетворява в Мария, представя висшето, което показва как да служим на БОГА, как да сме в хармония с висшите същества, светиите, ангелите, които знаят повече от нас, знаят да се подчиняват - ще седнем тихо и спокойно при нозете на Учителя, да се учим... Висшият принцип, Мария, ни показва пътя, по който трябва да служим на Бога индивидуално. В това служене ще намерим смисъл на нашия живот, и то доколкото разбираме вътрешния смисъл на нашата душа, ще разбираме и другите същества, които живеят около нас. Щом научим първия, висшия принцип - да се подчиняваме на БОГА, тогава ще научим и другия принцип - да се подчиняваме на всички низши елементи - да подчиним низшия принцип у човека... Онзи, който не се е научил да се подчинява, да слугува на БОГА, не може да бъде господар, и всеки от вас, който иска да бъде господар, най-първо трябва да научи да бъде слуга, слуга на БОГА, да се подчинява - да научи този висш закон, да седне, както Мария, при нозете на Христа...

"Марта и Мария", стр. 201, 202, 203, 204; 2

"Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи и да погуби. Аз дойдох, за да имат живот и да го имат преизобилно." В този стих Христос говори за два принципа. Този крадец не иде отвън. Той иде отвътре и е свързан с нашия ум, с нашето сърдце, с нашите чувства. Той има достъпи там. Христос казва, че Той иде да ви каже нещо, да ви даде благословение. Крадецът не иде, освен да открадне, заколи и погуби. Краде, коли и погубва - прилага своя принцип. В тоя принцип е отрицателният елемент. Над този принцип има друг - Христовият: "Аз дойдох, за да имате живот вечен и да го имате преизобилно". Думите, които каза Христос: "Аз дойдох, за да имат живот и да го имат преизобилно", имат смисъл и са един велик принцип.

"Аз дойдох, за да имат живот", стр. 135; 204

В човека има един груб елемент, от който трябва да се пази. Той съкращава живота му. Болестите се дължат, именно, на този елемент. Той отнема силата му. Ние наричаме този елемент низш мъжки принцип, за отличие от висшия мъжки принцип, наречен още принцип на Мъдростта. Низшият мъжки принцип съществува във всеки човек - мъж или жена. Този принцип се проявява обикновено в хора, които обичат да властват, да господаруват, да се налагат на другите. Който прилага този принцип, той го изпитва и върху себе си.

"Подмлади", стр. 340; 126

Йерусалим представлява низшия принцип у хората и затова там разпнаха Христа... Самария е психическият принцип у човека, а Галилея е висшият принцип.

"Спаси ни", стр. 196; 201

Чистият и свят човек е всякога доволен от живота си, той е готов на всички услуги и жертви за благо на своята душа и на своите ближни. Който прелюбодейства, той е опетнил душата си. Той е готов на всички престъпления. Като прелюбодейства, човек служи на плътта си. Тя взима надмощие в човешкия живот. Този принцип наричаме "хопити". Той руши, разединява, умъртвява. В Евангелието този принцип е наречен грях, змия. Той беше проникнал и в Рая, качил се беше на забраненото дърво и оттам се разговаряше с Ева. Човек е дошъл на Земята да изпълнява Божията воля, а не да служи на низшия принцип. Той е влязъл в работилницата на живота - в света, и трябва да определи отношенията си към него.

"Вкъщи", стр. 169-170; 5

В БОГА има едно качество: в Него няма противоположности, в Него има само един принцип - каквото и да види, Той всякога се весели. БОГ вижда само добрата страна.

"Малката радост", стр. 16; 36

А К Т И В Н О Т О И П А С И В Н О Т О

Върху Марта и Мария много се е говорило. Те представят два принципа в човешката душа - активният и пасивният. В Марта и Мария ние имаме две жени, два характера противоположни, две състояния на човешкото сърдце; едното състояние е тихо, спокойно, безмълвно, ум отправен към един вечен принцип, крепящ се на една вечна основа; а другото състояние е като на морските вълни, като на малките клончета на дърветата - постоянен кипеж, постоянно клатушкане.

"Марта и Мария", стр. 201; 2

Сърдцето е пасивно отвън, а умът - отвътре. Сърдцето е активно отвътре, а умът - отвън. Тия два принципа, умът и сърдцето, могат взаимно да си помагат.

"Новите схващания на ученика", стр. 4; 31

Женският принцип, който бил първоначално у мъжа, у човека, не могъл да бъде завладян от мъжа, понеже този принцип е активен отвътре, а пасивен отвън, а човекът - мъжът - е пасивен отвътре, активен отвън. Та понеже човек е двойк по естество, то вторият, женският принцип, прозрял, т.е. видял външните неща, и тогава неговата външна пасивност се превърнала на външна активност, а вътрешната активност на вътрешна пасивност.

"Новите схващания на ученика", стр. 17; 31

БОЖЕСТВЕНИЯТ ПРОМИСЪЛ. ВОЛЯТА БОЖИЯ

Христос вярваше в Божия Промисъл и в силата на този принцип. Той нахрани няколко хиляден народ с пет хляба и две риби. Който вярва в този принцип, той може да направи опит, какъвто Христос направи.

"Дерзай, дъще!", стр. 39; 62

Под *воля* подразбирам Божествената Воля. От нея имаме три принципа: тяло, човешки разум и душа. Положителната страна на душата е Добродетелта, а отрицателната е порокът; положителната страна на разума е Знанието, а отрицателната е невежеството; положителната страна на тялото е инстинкта, а отрицателната е озверяването.

"Ще ви въздигна", стр. 180; 201

Когато говоря за изпълнение Волята Божия, аз имам предвид онзи Вечен Принцип, който няма начало, няма и край.

"Богове сте", стр. 116; 79

ВРЪЗКАТА С БОГА. ВЯРАТА КАТО ПРИНЦИП

За да си обясним всички прояви в живота, ние вървим от физическото към духовното. Животът, във всички свои прояви, е целокупен. Целокупният ни живот има смисъл, когато връзката ни с БОГА е правилна. Аз разглеждам връзката с БОГА като велик принцип, който прониква цялата Природа. Тогава всички принципи от материалния и духовния свят имат смисъл, защото са свързани помежду си.

"За съдба доход", стр. 26; 67

Във висшата окултна математика има два принципа, които гласят така: Отношенията на Земята спрямо Слънцето определят отношенията на Слънцето спрямо Земята. Заменям Земята с човека, а Слънцето с БОГА и тогава ще имате един превод: отношенията на човека към БОГА определят отношенията на БОГА към човека.

"Съчетание на отношенията", стр. 200; 203

Обичайте със свещен трепет на душата си, да се слее с Любовта на Великия. Мислете със свещен трепет на ума си, да свържете мисълта си с Великата мисъл на БОГА. Чувствайте със свещен трепет на сърдцето си, да се свържете с Общия пулс на живота.

"Проява, връзка и причина", стр. 252-253; 86

Вярата не иде отвън, нито се предава външно. Вярата съществува в човека като принцип, като чувство.

"Първо и последно място", стр. 180; 152

За да вярваш, трябва да имаш ум, без ум не може да вярваш. Следователно щом човек има ум, вярата е един принцип, който поддържа ума.

"Божественото Слово", стр. 83; 185

В едно отношение вярата е едно указание, една възможност, един вътрешен принцип на човешкия ум, един велик поток.

"Нито в Израила", стр. 123; 153

Вярата е положителен принцип, който изключва всякакво противоречие. В каквото вярва човек, това става.

"Вяра и вярване", стр. 113; 167

П Р И Н Ц И П И Н А Б Р А Т С Т В О Т О И У Ч Е Н И Ч Е С Т В О Т О

Христос полага един принцип, върху който съгражда основата на Своето учение, т.е. материалната страна, видимата, физическата страна. Когато Той говори за брат, сестра и майка, разбира чисто физическата страна, тъй както светът сега е изявен. Не говоря за Небето, защото често в Божествения свят няма такива отношения. На Земята най-възвишеното - това е братът, сестрата и майката... Брат и сестра - подразбира преди всичко чистота. В какво? Чистота в помисли, в желания и в действия. Трябва разширение на ума и на сърдцето.

"Братя и сестри на Христа", стр. 1, 2; 13

Първият принцип за ученика е: За да станеш брат, и сестра, и майка на Христа, трябва Божията Любов да изпълни сърдцето ти, душата ти и духа ти и тогава ще станеш брат, сестра и майка. И след като приложим този принцип, ти ще бъдеш ученик... Аз казвам и втория принцип. Христос не го е засегнал. Плачът е второто условие за ученика на една окултна школа в пълния смисъл. И като заплачете, ще почувствате в себе си един изобилен живот, пълен най-първо с тъга, който постепенно се превръща в Божествена светлина.

"Плачът", стр. 32-33; 13

Под *майка* разбирам същество на абсолютно безкористие; *братът* е същество на абсолютно безкористие; *сестрата* е същество на абсолютно безкористие. Братството се основава на пълно безкористие. Дето има корист, никакво Братство не съществува. Това е принципа на въпрос.

"Фарисей и садукей", стр. 30; 11

Всичко, което става в Природата, става и във вас. Това трябва да го знаете. Ако между Природата и вас няма известно съотношение, вие не сте на прав път. Ако ви се проповядва учение без мъчнотии, без

ветрове, без дъжд, без град, това не е Божествено учение, не е учението на Бялото Братство. Това са принципи, които трябва да държите в ума си и да ги опитате.

"Природни методи", стр. 103-104; 17

Един от принципите на Бялото Братство е реализиране на идеята *Братство и равенство*. Това не подразбира заличаване на човешката душа, но проява на индивидуалността на човека, т.е. преминаване на съзнанието в по-висока форма.

"Правият път", стр. 203; 17

В нашето учение влиза още един принцип, че ние можем да вложим труда си в земята, да работим всички физически, по 2-3 часа на ден, колективен труд... Този колективен труд ще дойде. Ще дойде вдъхновение в умовете и в сърдцата на хората, и тогава човек ще може да работи сръчно. Знаете ли как се работи с Любов? Когато работиш с Любов, пееш, всичко върви - и мазане и миене.

"Много плод принася", стр. 112; 18

Ние не можем да говорим за Братство, докато нямаме един основен принцип. Той е следущият. Ето какво казва самата Природа: на Земята двама души могат ли да бъдат братя, ако не са родени от една майка и един баща? Аз взимам линията АВ. А В
Това са бащата и майката. Тегля други линии надолу С, Д, Н и т.н., може и повече линии да спусна. Тия линии може да бъдат братя, понеже в жилите им прониква една кръв, кръвта на < Д Н
един баща и на една майка. Но като дойдем до духовния смисъл, пак трябва да съществува същият принцип. В нас трябва да прониква същият дух. Ако прониква, можем да бъдем братя, но ако нямаме този принцип, ние не можем да бъдем братя.

"Школата и развитието на ученика", стр. 27-28; 27

В нашето Бяло Братство принципът е: Само за БОГА можем да работим и само Него можем да любим безгранично, и само Нему можем да се доверяваме.

"Изпитвайте Писанията", стр. 234; 18

Никога не късай онези свещени връзки, които БОГ е поставил между твоята душа и другите души. Остави тези връзки, нека БОГ функционира чрез тях.

"И видях ново Небе и нова Земя", стр. 82; 140

Принципите на християнството изискват цял един живот, за да се приложат. И не само да се приложи едно учение, но резултатите, които се добиват, трябва да се запазят.

"Без наука няма сполука", стр. 65; 205

Да живееш братски с всички същества, това значи, на никого да не причиниш и най-малкото страдание... Като живее, човек все ще смели няколко житни зърна, все ще изяде няколко плода, няколко яйца и т.н. Живее ли по този начин, той е нарушил вече принципа на великия братски живот.

"Степени на съзнанието", стр. 336; 152

Основният принцип в една духовна Школа е: Да има едно разбиране за БОГА, което да стане като мярка.

"Разумното начало в света", стр. 19; 198

ДУХЪТ И ДУШАТА

Когато казваме, че някой човек има светъл ум, подразбираме, че духът присъства в този човек. Присъствието на духа създава непрерывна светлинна енергия в човешкия ум. Следователно душата и духът са два велики принципа в живота.

"Ни мъж, ни жена", стр. 11; 61

Под думата *душа* ние взимаме онзи безсмъртен принцип в човека, който едновременно е вплетен и в самата природа на човека. Всеки човек има такава душа.

"Приех от Отца Си", стр. 3-4; 45

Душата е принцип, който сам по себе си никога не умира, но постоянно се изменя. Душата е онази свещена, велика книга, в която са написани всички прояви на БОГА. Човек живее по единствената причина, че съставлява проява на Духа.

"БОГ е Дух", стр. 10; 67

Природата и душата са два живи, вечни принципа, които работят всякога заедно и помагат, както на човека, така и на всички около него.

"Лазаре, излез вън!", стр. 126; 75

Душата съдържа всички сборове, които съществуват в света, но тя самата е независима от всякакви сборове. Тя е сбор, но същевременно тя е единственият вечен принцип, който свързва човека с БОГА.

"И видях ново Небе и нова Земя", стр. 71; 140

Гордостта без смирението е болезнено състояние на човешкия дух. Самоуважението пък е качество присъщо на човека, да съзнава, че заради своята чест, заради своята душа и заради своя дух той никога не трябва да изневерява на онзи велик принцип, върху който е съграден неговия живот. Дойде ли до този принцип, той трябва да е готов да приеме всички страдания, отколкото да стане роб. Той трябва да предпочете свободата пред робството, живота пред смъртта.

"Раб и син", стр. 80; 50

Сърдцето, умът, волята, душата и духът са условия за развиване на човека. Това са условия, това са същини, това са принципи и какви ли още имена не им дават.

"Трите геометрически фигури", стр. 216; 130

Няма нещо по-благородно да обичаш БОГА в себе си - то е твоят дух; да обичаш ближния като себе си - то е твоята душа. Това са два принципа.

"Младият син", стр. 251; 169

Човешката воля ще се измени, тя не е нещо постоянно. Но човешкият ум е принцип на душата. Душата е принцип, Духът е принцип и човек е принцип. Човешкият дух показва неговата сила, душата показва степента на неговата чувствителност, на неговите благородни чувства. А умът му какво показва? Той е на материалното.

"Свещен трепет", стр. 156; 207

Ж И В О Т Ъ Т . С В О Б О Д А Т А

"Ще бъдат научени от Господа". Това е основният принцип на живота.

"Ще бъдат научени", стр. 57; 6

Запитайте се: за какво страдаме? Страдаме за Господа. Ако сме в състояние да страдаме заради Господа, едновременно ние разрешаваме въпроса и принципално, и по форма, и по същество, и по съдържание, и по мисъл. Ако у нас не е залегнал този принцип, по никой начин не ще можем да разрешим въпроса.

"За Името Ми", стр. 64; 24

Живите линии са дългите линии в живота. Следователно според този принцип, животът не е един кръг. Всичкото движение, от положението, в което сега живеем, се представя като множество отделни кръгове.

"Мъртвите и живите линии", стр. 7; 27

Точката аз наричам принцип на живота. Тази точка е една разумна причина. Малка е тя, но от нея изхождат силовите линии, в които нещата се проявяват. Малка е точката, но тя е разумна, дава подтик за разширение и за проявление. В туй движение, този радиус, който излиза от центъра, по някой път го наричат радиране или може да се нарече закон за оформяне.

"Прав и крив път", стр. 303-304; 130

Да даваш разумно, да се жертваш, това значи да придобиваш свободата си. Свободата е един от великите принципи на живота.

"Чуха, че иде Исус", стр. 213; 78

Трябва да се разбира първоначалният, вътрешен смисъл на нещата. Ние мислим, че разбираме нещата. Например, когато ражда жена, това е Дух на Живот, това е един принцип. Когато роди, жената се радва, че човек е дошъл на света. В Божествения свят жената е носителка на Божествените мисли и от тази гледна точка всеки може да бъде бременен.

"Поради радостта", стр. 108; 201

Важен е този принцип, който трябва да залегне в нашите души, че само БОГ е благ. Ако ние признаваме само БОГА за благ, тогава ще настъпи вечният живот, но понеже ние сравняваме хората, кой е повече, и кой е по-малко благ, ние се заблуждаваме.

"Раздай всичко!", стр. 7; 30

Сега трябва да имаме известен принцип: Трябва да оставим всеки човек да се прояви тъй, както са го научили хората.

"Стана здрав", стр. 50-51; 121

В какво седят принципите на свободата? Ако аз постъпвам несправедливо спрямо хората, аз не съм свободен човек. Ако мисълта ми произвежда безпокойствие, аз не съм свободен човек. Ако болестта ми ме парализира, аз не съм свободен човек. Човек трябва да бъде свободен по ум, по сърдце, по воля, по здраве.

"Всичко е възможно", стр. 95; 125

Три са правилните мерки в живота: да меря с принципа на Великата свобода; да увенчавам делата си с Вечния, с Божествения живот; да се наслаждавам с Божествената светлина и знание.

"Възходящият път", стр. 303; 127

СЪЗНАНИЕТО

Сегашното състояние на човека е резултат от три велики принципа, които са действали някога в миналото, действат в настоящето, ще действат и в бъдещето. Първият принцип е обикновеното човешко съзнание, което работи за смекчаване на твърдия елемент в човека. В това съзнание има само две точки: едната, от която човек излиза и втората, към която отива. В това съзнание човек пътува само вечерно време, като се ръководи в пътя по втората точка. Щом дойде до нея, той се спира и казва: "Свърших работата си вече!" А по-нататък какъв е външният свят, какви условия за развитие има - това не влиза в кръга на обикновеното съзнание, което се изразява с права линия. Правата линия представлява граници на плоскостта или отношение между две разумни същества. Вторият принцип представлява преходно състояние от обикновеното съзнание към самосъзнанието, което се изразява чрез плоскостта. В това отношение животните имат съзнание, но нямат самосъзнание. Следователно съзнанието, което представлява живот

на правата линия, не се движи изключително в границата на правата линия, но се движи в посоки извън правата линия, като образува плоскост. Тази плоскост граничи пак с прави линии. Щом човек излиза извън възможностите на правата линия и образува плоскост, той минава вече към самосъзнанието...Време е вече човек да влезе в третия принцип на живота, да мине от самосъзнанието в Божественото съзнание или в космическото съзнание. Според езика на Евангелието това значи да се роди човек от вода и Дух. Тук думите "космическо съзнание" са заместени с думите "ще им отнема каменното сърдце и ще го замести с ново".

"Влизане", стр. 8-9, 12; 48

С Л У Ж Е Н Е Т О . Д А В А Н Е Т О . Ч И С Т О Т А Т А

"Във вас, обаче, не ще така да бъде; но който иска да бъде големец между вас, нека бъде слуга вам." /Матея 20:26/ С този стих Христос определя един принцип.

"Големец и слуга", стр. 113; 10

Всеки иска да бъде в първата категория - господар. Християнското учение поставя диаметрално противоположното на тоя принцип: то поставя именно принципа, че, който иска да бъде господар, трябва да бъде слуга; то казва, че Син Божи не дойде да Му послужат, а да послужи. Ние сме заставени по закона на необходимостта да бъдем слуги... За да слугува човек на Господа, не трябва Него да търси и Нему да слугува, а на Неговите по-малки братя.

"Законът на служенето", стр. 118, 131; 1

С гладния и с жадния всякога можем да се разберем. Достатъчно е да дам на гладния половината от хляба си и на жадния една чаша вода, за да се разберем веднага. Ако, вместо от моя хляб, взема неговото последно парче хляб, никога няма да се разберем. Това е принцип, който се отнася, както за отделния човек, така и за всички хора. Давай, без да очакваш да ти се даде. Който не спазва тоя принцип, сам се натъква на мъчности.

"Що казва Духът", стр. 282; 6

Каквото правите, ръководете се от принципа: Който дава, и на него се дава. Който помага, и на него се помага. Като е дошъл на Земята, човек трябва да разчита първо на себе си, а после на другите. Ако не знаете къде има чиста, изворна вода, ближният ще ви покаже, но вие сами трябва да донесете чаша и да си гребнете колкото искате.

"Съзнателния живот", стр. 276-277; 85

Човек трябва да поддържа принципа, да бъде като извор, който извира навън.

"Любов и вяра към БОГА, вяра към себе си", стр. 352; 153

Ако дадете всичко каквото имате, ще се освободите от смъртта, нищо повече. И Христос като дойде на Земята, Той трябваше да умре, да пожертва всичко и след това можеше да дойдат свободата и въздигането. В това седи скрит един принцип, който хората не подозират.

"Вечно подмладяване", стр. 17-18; 151

Като слушат да се говори за Любовта, някои намират, че най-мъчното нещо е приложението на Любовта. Според мене най-лесното нещо е приложението ѝ. Искате ли да се домогнете до нея, дръжте се за принципа: Давай, без да очакваш.

"Послушание", стр. 336; 93

Може и трябва да бъдете чисти, абсолютно чисти. Като влезна в дома на своя ближен, отношенията ми към него, към жена му и децата му трябва да бъдат абсолютно чисти. Неговите интереси да бъдат и мои. Ако изменя на този принцип, аз изменям на БОГА, изменям на своя живот.

"Живот вечен", стр. 35; 24

СЕДЕМТЕ ПРИНЦИПА НА ХЕРМЕС

Великото в света - то е това, което не може да се изрази. Това, което не може да се изрази, то е Духа. Духа е изявление на Незнайното. То е Великото! В Духа влиза всичко! Второто нещо, това е човешката душа. С явяването на Духа животът се проявява. След явяването на душата се явява свещеният трепет. То е хармонията, която се явява в света. Това е третият принцип. То е първият син. Хармонията на света е първият син, който се е родил в света... Третият принцип го наричам свещения трепет. Наричат го трептения, вибрации. Аз го наричам свещен трепет, хармония. След това четвъртият принцип е поляризирането. Разделянето на човека на две страни, на мъж и жена. Мъжът пее по права линия, а жената - по крива линия. Мъжът пее от центъра към периферията, а жената от периферията към центъра. Тук спадат всички противоположности, баща и син, брат и сестра и пр. Петият принцип е ритъмът. Този принцип е, че всички неща в света идат периодично. Даровете на БОГА идат чрез ритъм. Човек трябва да разбира закона на ритъма. Ритъмът си има свои опасни страни. В ритъма има прилив и отлив. Прилив когато има, ти си млад, раждаш се. Но трябва да знаеш, че ще остарееш. Приливът, който е дошъл, ще почне да се оттегля и като се оттегли, всичката кал ще занесе в морето. И като има прилив, той донася всички материали. При ритъма трябва да знаете, че до едно време ще е прилив, например до обяд и като дойде обед, ако сте на физическото поле и стане отлив, в ритъма, трябва да се качите в духовния свят... И след ритъма иде принципът на причини и последствия. След принципи и последствия иде родът. Това е седмият принцип, с който човек трябва да борави.

"Музикално утро. Седемте принципа", стр. 149; 151

В Любовта имаме да изучаваме три свята: физическия свят, умствения свят и духовния свят. Духовният свят то е първият принцип. Хермес казва, че всичко е Дух. Но то е един принцип. Обяснението сега на реалността. Всичко е Дух. После Хермес казва: "Всичко е отношение". Хермес казва още: "Всичко е трептение". Три принципа. Всичко е раздвояване или всичко е поляритет на нещата. Полярни са нещата. Винаги съществуват две противоположности.

"Отношение на нещата", стр. 476; 143

СЪОТВЕТСТВИЕ

Принцип е: Каквото правиш ти, и другите ще ти правят.

"Ей-ей; не-не", стр. 32; 23

Има принципи, които се отнасят до всички хора, до всички времена и епохи. Един от тези принципи е следният: През очите на човека само светлина може да влиза... Вторият принцип: През ушите ви може да влиза само звукът. Третият принцип: През носа ви може да влиза само въздухът. Четвъртият принцип: През устата ви може да влиза само храната. Това са четирите неизменни принципи в човешкия живот. Това са принципи, по които човек може да живее. Пренесете тези принципи и в духовния си живот, да се ползвате напълно от тях.

"Проводници на Любовта", стр. 46, 47; 101

РАЗУМНОСТ

Христос под думата *153 риби* разбира един разумен принцип, разбира един разумен живот, по който трябва човек да живее.

"Числото 153", стр. 201; 121

ХАРМОНИЯ (ВИБРАЦИИ)

Ако не е музикален, човек не може да мисли право, не може да чувства право и не може да постъпва право. Това всички трябва да знаете. Музиката е израз на трептенията. Третият принцип в музиката е хармоническият принцип. В него са трептенията.

"Разнообразието в живота", стр. 61; 146

В БОГА всичко е в хармония и уравновесено. Равновесието, това е четвъртият Божествен принцип. Уравновесете вашия ум, вашето сърце и вашата душа, за да сте в съгласие с БОГА и да черпите енергия от Него.

"Постоянството", стр. 103; 208

ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИ

В света работят два разумни принципа... В окултизма тези принципи се наричат първи и втори, а в науката "положителен" и "отрицателен". Положителният принцип е всякога по-силен, а отрицателният по-слаб. Творческата сила всякога се проявява предимно в слабия принцип. Това, което гради в света, то не е силното, а слабото... След като се уравнишат тези два принципа, почват да работят заедно: първият принцип от излишъка си дава на втория. Христос казва: "Не може да служите едновременно на БОГА и на мамона, не може да служите едновременно на първия и на втория принцип, не можете да служите едновременно на омразата и на Любовта".

"Двамата господари", стр. 37; 3

Два положителни принципа се отблъскват; два отрицателни принципа също се отблъскват. Обаче един положителен и един отрицателен принцип взаимно се привличат. В привличането има известна тънкость. Как става привличането? От една страна, положителното зло и отрицателното зло се привличат и образуват едно съединение. От друга страна, положителното Добро и отрицателното Добро се привличат; положителното зло и отрицателното Добро се привличат. Така се образуват неустойчиви съединения, които туряме в ретортата и нагряваме. Тогава се образува положителното Добро и отрицателното Добро, както и положителното зло, и отрицателното зло.

"Положително и отрицателно", стр. 227; 113

Човекът е символ, който подразбира движение, а движението е мисъл. Ние означаваме човешкия принцип с плюс, което означава движение. Какво означава отрицателният принцип? Какво означава минусът? Минусът показва, че в света има една величина, която никога не се движи. Коя е тази величина? Тя е точката. Точката няма никакво измерение, но ако се подвижи, тогава тя образува права линия.

"Глас в пустинята", стр. 240; 47

Първият принцип *Учителя* има отношение към човешкия ум и воля, а вторият принцип *Господ* има отношение към човешкото сърдце и душа... Когато говоря за Учител, аз разбирам същество, което нагласява Вселената, т.е. нагласява учениците си, защото Вселената съставлява сбор от Мислещи същества, които са атомите на този велик, разумен свят.

"Учител и Господ", стр. 177, 178; 3

Волята е израз на вътрешната хармония между ума и сърдцето. Значи волята подразбира принцип, който свързва две противоположни сили - силите на ума и на сърдцето, като ги заставя да действат в една

разумна посока. Чрез силата на волята, подкрепена от ума и сърдцето, човек проявява способността си, да превръща низшето в себе си във висше, неблагородното в благородно.

"Божията воля", стр. 96; 4

Нашите възгледи за живота, и в ума, и в сърдцето ни трябва да бъдат еднакви. За сега, ние страдаме от умствени изопачавания. Умът не е виновен за нашите погрешки, сърдцето е виновно. Сърдцето го наричат мекия принцип.

"Ти си", стр. 12; 30

Знакът показва, че материята, в която човек е слязъл, започнала да се сгъстява, той се е раздвоил. Така се образували краката на човека. Значи краката представляват два принципа. За да може човек да ходи, да се движи, той непременно трябва да има два полюса. Тези два полюса, преведени в обикновения живот, представляват ума и сърдцето на човека, които външно се изразяват в следните форми: мъж-жена, син-дъщеря, учител-ученик, господар-слуга.

"Три вида служене", стр. 119-120; 42

Светлината и тъмнината не представляват нашия живот, но когато те се съединят в един принцип, проявява се животът, т.е. третия принцип. И този принцип може да се прояви само на екватора на живота.

"Двамата господари", стр. 51; 3

Във всички неща има полюси, противоположности. Мъжът и жената - това са полюси. Светлината и тъмнината - това също са полюси.

"В своите си", стр. 26; 46

Женският принцип в човека, това е старото, мекотата, деликатността, вярата, Любовта, Мъдростта и Истината.

"Сторете да насядат", стр. 242; 78

Като се срещнете в новата култура, ще дигнете ръката си един към друг и така ще се поздравите. Този поздрав означава "Мир вам". Христос дигна ръцете си към учениците си и им каза: "Мир вам!" Като дигнете едната си ръка, това означава: "Аз съм тук". Като дигнете и двете си ръце, това означава, че и жена ви е с вас. Значи при благословение участват и двата принципа.

"Умовете им", стр. 233; 47

Мъжът и жената представят два принципа, две велики сили, разумни, които действат: едната сила наричаме активна, другата - пасивна; едната - действаща, другата - възприемчива; два процеса в природата, които се сменят... В този смисъл мъжът и жената са два принципа, които работят - единият принцип творчески, наричан мъж, БОГ, вторият пасивен, наричан жена или Господ - то е все едно.

Следователно трябва да бъдем и в двата момента на живота верни на тия принципи.

"Сънищата на Йосифа", стр. 103; 1

Вие, която сте една жена долу на Земята, горе в духовния свят сте мъж. А мъжът, който е мъж тук, на Земята, в духовния свят е жена... И като се казва: "Жени, почитайте мъжете си", подразбира се този велик принцип, че вашите мъже са горе, на Небето.

"Ананий и Сапфира", стр. 131, 132; 13

Думата *мъж*, *мъжки принцип* подразбира свят, в който се събира потенциална енергия. Оттук тя се изпраща в женския или негативния принцип, да се обработва и пресъздава. Затова се казва, че идеите трябва да влизат в сърдцето, като благоприятна почва за тяхното обработване. Умът трябва да бъде богат с мисли и идеи, които да влизат в сърдцето.

"Вкъщи", стр. 171-172; 5

Докато в живота не се приложи принципът, че мъжът ще има само една жена, а жената - само един мъж, никое сърдце и никой ум не могат да се изменят.

"Да ги изпита", стр. 214; 11

Кривите линии в Природата се наричат магнетични. Те представляват прояви на женския принцип. Правите линии пък са електрични. Те представляват прояви на мъжкия принцип.

"Линиите на Природата", стр. 100; 81

В живата геометрия правата линия определя пътя на мъжа, т.е. на ума, на мъжкия принцип. Кривата линия определя пътя на жената, на женския принцип, т.е. на сърдцето.

"Дисонанси в живота", стр. 45; 83

Защо умират хората? Аз ще ви изясня този въпрос. Змията, която беше при Дървото в Райската градина, беше от мъжки принцип. Следователно жената дойде между два мъжки принципа. При нейното създаване се взе повече от мъжкия принцип, отколкото от женския и от това произтичат лошите последствия на сегашния живот. М:Ж = 2:6, а то трябва да бъде М:Ж - 1:2. В Писанието се говори за стария човек, т.е. за стария мъжки принцип. Този принцип БОГ не го е създал, ние изкуствено го внесохме. Присаденият мъжки принцип, това е старият човек, от който трябва да се освободите и жени, и мъже. Поради него се вършат всички престъпления. Съществува психологичен и биологичен закон, а също и закон за подбора, чрез който в бъдеще човечеството ще се избави от излишното. И тогава ще остане мъжкия принцип, който носи светлината и женският принцип, който носи топлината.

"Ще влезе Духът", стр. 52; 109

Като различни форми, мъжът и жената представят принципи, течения в живота, но по същина те са едно и също нещо. Те дават представа за понятието човек.

"Служене, почит и обич", стр. 6; 82

Мъжкия принцип руши, женският - съгражда. Това не значи, че мъжът трябва да руши, а жената да гради. Ние разглеждаме мъжа и жената като принципи. Следователно, когато казваме, че мъжкия принцип руши, имаме предвид процеса на разумното разрушаване.

"Осмисляне на живота", стр. 227; 94

Женският принцип - това е един огънат принцип. В дадения случай злото е мъжкия принцип, а Доброто - женския принцип. Доброто събира, то е вгълбнато, а мъжкия принцип е изпъкнал.

"Планетни влияния", стр. 68; 171

Понеже мъжкия принцип е активен, той е внесъл в живота много енергия, много капитал, който няма условия да се използва. Мекият елемент, т.е. женският принцип, отсъства днес в света, вследствие на което се проявяват повече грубите сили или енергии.

"Функции на човешкия организъм", стр. 309; 82

Мъдростта представя мъжкия принцип в света, а Любовта - женския принцип. Или светлината е мъжкия принцип, а топлината - женският.

"С благодат и Истина", стр. 97; 80

За знанието само майката може да заведе бащата при БОГА. За Любовта само бащата може да заведе майката при БОГА. Така седи законът. Христос в света слиза. Какво носи Христос? Мъжкия принцип е Той. Значи ще ни заведе за Любовта.

"Слуги, ученици, синове", стр. 104; 183

Когато хората се събират на едно място, безверници и верующи, онези хора на безверието са положителни хора. Те са хора на мъжкия принцип. Всички безверници са на мъжкия принцип, а пък верующите - на женския принцип. Всички, които вярват, са все жени. Така седи въпросът. Вярата е женски принцип, а безверието е мъжки принцип. Любовта е женски принцип, а пък безлюбието е мъжки принцип. Мъдростта е женски принцип, а пък глупостта е мъжки принцип. Истината е женски принцип, а лъжата е мъжки принцип.

"Постоянната връзка и единствената връзка", стр. 73; 157

Битието се проявило чрез женския принцип. Какъв е мъжкия принцип, не го знаем... Казвате: "Що е жена?" Принцип, който изявява създаването на света. БОГ се е проявил и проявлението на света е в женския принцип.

"Създаде Небето и Земята", стр. 222; 185

Старите окултисти наричат положителното електричество "мъжки принцип", а отрицателното - "женски". Под думата *мъжки принцип* не се разбира мъж, но се разбира силния принцип.

"Жал ми е за народа", стр. 207; 95

Мощно, велико нещо е жената в Природата. Извадите ли женския принцип от живота, веднага ще дойде смъртта. Женският елемент или женският принцип е носител на живота. Този елемент е влязъл в Битието още преди създаването му.

"Делата Божии", стр. 16; 80

Жената в Природата поддържа пулса на сърдцето. Тя е тази, която регулира ритмичното движение на всички живи същества, на които сърдцата ритмично бият в цялата Природа: и в растения, и в насекоми - всички имат един пулс. Принципът на жената регулира този пулс.

"Стани и яж!", стр. 196; 120

По естество киселините представят мъжкия принцип, мъжа; основите - женския принцип, жената; а солите, това са децата.

"Усилни времена", стр. 391; 120

Ние сме вмъкнали в порядъка, в законите на Природата, някои наши възгледи, които сега произвеждат един дисонанс, едно страдание. Първият дисонанс се дължи на непослушанието, на отрицателния принцип.

"Тогаз се обърнах аз и видях", стр. 356; 125

Кой скърби в света? Мъжът скърби. Кой се радва? Жената се радва. Като казвам, че мъжът скърби, а жената се радва, имам предвид мъжкия и женския принцип в човека. Следователно, когато жената е недоволна от положението си като жена, нека започне да скърби. Щом започне да скърби, тя ще стане мъж. Ако мъжът е недоволен от положението си, нека започне да се радва. Щом започне да се радва, той ще стане жена. Скръбта и радостта са състояния в човека, които лесно се сменят.

"Озлобяване, мъка, скръб", стр. 113; 65

Човекът може да бъде пророк, а не мъжът или жената. Щом е истински човек, и мъжът може да бъде пророк, и жената може да бъде пророчица. Пророкът съдържа в себе си и двата принципа - мъжки и женски. Женената жена и жененият мъж не могат да бъдат пророци. Ожени ли се пророкът, от потомството му нищо не остава.

"В Ниневия", стр. 215; 126

Събирането е мъжки принцип. Изваждането е женски принцип... Умножението е мъжки принцип, а делението е женски принцип.

"Новото учение", стр. 32; 135

Какво представлява мъжкият принцип? Той е принципът, с който БОГ е създал първоначално света. Значи създаването на света става чрез мъжкия принцип, а раждането на света става чрез женския принцип, чрез мекия принцип.

"Ще го поставя над всички си имот", стр. 209; 153

Има известна енергия, която слиза от Слънцето. Тя е невидима. Като дойде тази енергия на Земята, женският принцип превръща тая енергия и се ражда светлината.

"Новите форми на Любовта", стр. 529; 153

Когато женският и мъжкият принцип се съединят в едно тяло, както са били първоначално, само тогава може да се роди дете. Детето е противоположния принцип на бащата и майката. То е отражение на онова, което се крие в душата на майката и бащата.

"Вземи детето", стр. 21; 96

Силата на човека седи в новата мисъл. Това представя мъжкият принцип, т.е. онова ново знание, което ще ни научи на законите, които управляват Природата.

"Дванадесетият час", стр. 212; 134

Числото 13 е преодоляващото влияние на мъжкия принцип. Че е така, това се вижда от факта, че Ева се съблазни с втория принцип. Когато в Рая влезе един млад момък, един кавалер като Адама, Ева се влюби в него. Там е грехът. Грехът се роди с преобладаващото влияние на мъжкия принцип.

"Тази заповед приех от Отца Си", стр. 409; 134

Съвременните хора, мъже и жени, са силни в мъжкия принцип. Колкото повече се засилва мъжкият, грубият принцип в човека, толкова повече лицето му се покрива с косми. Космите, с които е покрито тялото на животните, говорят за голямата им грубост. Чрез страданието космите постепенно отпадат, за да се прояви мекият принцип.

"Положително знание", стр. 18-19; 86

Не можем да кажем защо е потребна скръбта. Тя е един велик процес. Това е мъжкият принцип. При скърбите, при сиромашията, при страданията ти няма да употребяваш мекия елемент, да бъдеш кокона, ще се опретнеш, ще работиш.

"Параметафизика", стр. 140; 137

Засега в Природата само женският принцип е. Аз го наричам *Девата*. Девствеността, майката, всички най-възвишени неща се откриват посредством женския елемент в света.

"Аз ще дойда", стр. 587; 140

Човек е създаден от два принципа: мек и твърд, ефирен и гъст или слаб и силен. Силният принцип в човека наричаме мъжки или творчески. Слабият принцип наричаме женски или съграждащ. Мъжкият принцип е положителен, а женският - отрицателен.

"Подмлади", стр. 320; 126

Мъжът представя грубия принцип в живота, от който произлиза злото. Жената представя мекия принцип, от който произлиза Доброто. Обаче и двата принципа имат една и съща основа.

"Закон за възможности - закон на Опуленс", стр. 210, 211; 72

Мъжкият принцип е закон на праволинейното движение, женският принцип - криволинейното движение.

"Двата полюса", стр. 246; 128

Всичко, което е създадено в света, е създадено за Добро. А всичко, което е зло в света, е създадено, за да може злото в света да създаде условие, за да се реализира Доброто. Тъй седи принципът.

"Всичко е създадено за Добро", стр. 521; 143

Злото, това е мъжкият принцип в Природата; Доброто, това е женският принцип.

"Явих ви го", стр. 303; 145

Някой път казвате: "Противи се на дявола". Трябва да подразбирате: Противи се на служителите на дявола, а не на дявола. Христос казва: "Не противи се злему". Дяволът е един принцип извън живота.

"Идете при чистите извори", стр. 650; 140

Злото и Доброто съществуват в Природата като два противоположни принципа. Смъртта и животът също представят два противоположни процеса. Както злото черпи сила от Доброто и създава нещо ново, така и смъртта взема материя от живота и създава нещо ново.

"Два центъра", стр. 192; 84

Злото и Доброто са непрерывни. Казвате: "Да унищожим злото!" Това е невъзможно. За да разберете злото като сила, а не като проява, трябва да познавате законите на разумната Природа, както и тия на психологията.

"Изтълкувай ни тази притча", стр. 169; 11

Злото е сила, принцип в света, а не постъпка.

"Побеждавайте злото", стр. 146; 79

Когато говорим за злото и за Доброто, ние ги разглеждаме като принципи в Природата, съществуването на които е необходимо.

"Побеждавайте злото", стр. 155; 79

Злото всякога се стреми да подчини Доброто, да му стане господар и да го използва, но и Доброто от своя страна, се стреми да подчини злото. В края на краищата един от двата принципа ще подчини другия, ще го застави да му слугува.

"Ден на Доброто", стр. 111-112; 98

Има четири вида хора: добри, които Добро не правят; лоши, които зло не правят; добри, които Добро правят и лоши, които зло правят. Последните два вида са постоянни, а първите два вида са преходни... Тези видове трябва да се кръстосат един с друг, да се съединят и така ще се произведе един добър резултат. Някоя жена казва: "Добра съм, но не мога да правя Добро". Оженете я за един лош мъж и тя ще стане светица. Обратно - оженете една лоша жена, която зло не прави, за един много добър човек и тя ще се повдигне. Така работят тези два принципа.

"Спаси ни", стр. 199; 201

Само Доброто, като велик, разумен принцип, освобождава човека от глада и от жаждата.

"Разумното слово", стр. 290; 90

Злото и Доброто са принципи, които следват човека на всяка стъпка.

"Прояви на човешкото съзнание", стр. 227; 93

Защо съществува злото в света? Защото БОГ го е допуснал. Щом е допуснал злото в света, БОГ имал някаква цел, но каква е тази цел, никой не знае. Злото и Доброто като принципи, влизат в абсолютната реалност, но защо са допуснати, не се казва.

"Абсолютна и относителна реалност", стр. 199; 126

Злото е една творческа сила в Природата. И първият принцип, който слиза в Природата да твори, това е силното. В злото има повече сила, в Доброто има повече мекота.

"Грозота и красота", стр. 155; 144

Аз ви говоря за един основен закон: "Никой не може да измени това основание, което Христос е турил". Това основание е, че ние се намираме под властта на един закон, под една основа на Добро и зло; ние стоим върху една основа, която същевременно произвежда; и радост и страдание, и въздигане и падане, и забогатяване и осиромашаване, и здраве и болест. Туй основание, което Христос е положил, - и по тази причина Той слезе от Небето на Земята - има две опорни точки. Това е принцип... Небето и Земята са двете опорни точки, върху които е съграден човешкият живот. Най-дълбоката мисъл, до която ние проникваме, то е първата основа, първата опорна точка; желанията - това са втората основа, втората опорна

точка; а това, което ние наричаме воля, това е процесът на градене... Следователно, според този принцип, човешката воля никога не може да се прояви, ако няма две опорни точки; само при граденето може да се прояви.

"Новото основание", стр. 28; 2

Когато говорим за злото в света, ние трябва да разбираме чисто физическия живот, защото злото съществува във физическия свят, във формите на нещата. В същината на живота злото не съществува. Значи злото се проявява в материалния живот. Всеки от вас може да измени своето състояние. Ако е лош, нека си тури един минус, или да прояви качествата на противоположния принцип. Единият принцип наричам *принцип на живота*, а другият - *принцип на ума*. Това са двата принципа, които работят в живота. Умът и животът съединени заедно, раждат противоречията.

"Значение на изслушването", стр. 16; 36

Двама души не могат да ти причинят никаква вреда, само един може да ти я причини. От чисто окултно гледище, злото в света може да произтича само от един принцип.

"Упътвания. Образи", стр. 185; 26

Доброто и злото, това са известни принципи, необходими за създаване на известни форми. Без Добро и зло форма не може да се създаде.

"Добрите и лошите", стр. 4; 27

Гордостта е дърво на Доброто, а тщеславието - дърво на злото. Само Доброто е в състояние да смекчи горделивия; само злото е в състояние да задоволи тщеславния. Ние не разглеждаме злото и Доброто като прояви, като постъпки, но като принципи, като потици в живота.

"Развълнуваното море", стр. 29; 132

Добротата е един вечен принцип. За да бъде добър, човек трябва да бъде абсолютно свободен.

"Иди повикай мъжа си!", стр. 188; 134

Сега ние идваме до една фаза, според която всеки трябва да бъде справедлив. Не само да не говори за лошото, но ако говори за лошото, да говори и за Доброто. Всеки трябва да държи в себе си тези два принципа паралелно. Те работят само при това положение.

"Остани с нас", стр. 173; 62

"Някой си човек имаше двама синове" (Матей, 21:28)... Единият син представя творческия принцип в човешката душа, този принцип твори. Другият син представя съграждащия принцип, т.е. принципът,

който гради. Следователно, когато животът не се развива правилно, когато се явява някакво затягане в него, това се дължи на факта, че тези два принципа не действат едновременно.

"Двама синове", стр. 32; 50

Горчивината съществува в света, но тя никога не може да произтича от един сладък принцип. Сладчината никога не може да произтича от един горчив принцип.

"Душата ми е отегчена от живота", стр. 16; 95

Всякога в света е така: Един положителен принцип има съответствие с един отрицателен принцип.

"Към свобода!", стр. 128; 163

Когато творческият принцип вземе надмощие в човека, в противодействие на него се явява разрушителният принцип, който го заставя да проявява нетърпение, да не дочаква реализиране на своите идеи.

"Вечно веселие", стр. 14; 67

В Природата има един принцип, който образува противоположни реакции. Такъв е, по-добре да не го знаете. Всякога принципът на Любовта ще роди принципа на омразата.

"Който прави Истината", стр. 367; 121

Ритъм

Във всички неща има ритъм. Вследствие на това всяко нещо иде на своето време. Ти не трябва да бързаш, приливи и отливи има в света.

"В своите си", стр. 26; 46

ПРИЧИНИ И ПОСЛЕДСТВИЯ

Основният принцип, лежащ в основата на всички неща, си остава всякога един и същ, по който начин и да обясняваме и тълкуваме неговите проявления. Великият закон на причините и следствията, на деянията и възмездията, никога не казва лъжа, той всякога говори абсолютната истина.

"Фарисей и митар", стр. 207; 1

Когато човек дигне ръката си нагоре, с това той изразява онзи принцип в себе си, който го подтиква да мисли, да работи, да твори.

"Светилник на ръцете и на нозете", стр. 209; 144

Род (Единство)

Когато се говори за БОГА, ние разбираме онзи дълбок вътрешен принцип - на дълбоко вътрешно единение: да желаеш Доброто на другите хора, както на себе си; да желаеш успеха на ближните си, както на себе си.

"Великото и красивото", стр. 17; 64

Едно е необходимо - индивидуално изправление на личността в света, била тя мъж или жена. Когато се изправи личността, ще се изправят нейните деца - синове и дъщери, а когато се изправят те, ще се изправят и техните близни и целият свят сам по себе си. Какъвто е квасът, такова ще бъде и заквасеното. Този е принципът, който е положил Христос, и Христос действа, за да се осъществи той.

"Житното зърно", стр. 33; 1

Поправянето на един човек е поправяне на цялото човечество и покваряването на един човек е покваряване на цялото човечество. Такъв е принципът: Принципът на Цялото е принцип на единичното и обратното. Защото всеки човек е орган на цялото човечество.

"И украсиха светилниците си", стр. 144; 109

Христос казва: "Онова, което БОГ е съчетал, човек да го не разлъча". Какво съчетание направил БОГ? Кой неща е съчетал Той? БОГ е съчетал ума и сърцето, душата и духа, тялото и низшата душа... Това е един от принципите, върху които Христос спира вниманието на човечеството.

"БОГ е съчетал", стр. 149, 152; 4

За Братството е важно всички да имат еднакви разбирания. Туй, което ни свързва, то е Божественият принцип, който действа в нас, и ние искаме този принцип да действа и във всички хора. Той е, който ни свързва. Щом го има между нас, ние сме братя, ако го няма - не сме братя.

"Общи упражнения", стр. 108; 12

Благото трябва да бъде благо за всички; това е Божествен принцип.

"Ще се вдигнем малко по-високо", стр. 110; 200

ЗАКОНИ

ЛЮБОВТА. МЪДРОСТТА. ИСТИНАТА. ПРАВДАТА. ДОБРОДЕТЕЛТА

Вложи Любовта първо отвътре, после отвън; вложи Истината първо отвътре, после отвън; вложи Мъдростта отвътре, после отвън; вложи Правдата отвътре, после отвън; вложи Добродетелта отвътре, а после отвън.

"Да слушат", стр. 136; 148

Любовта подразбира изпълнение на Божия закон. Без Божията Любов законът не може да се изпълни. Без Божията Мъдрост законът не може да се изпълни. И без Божията Истина законът не може да се изпълни.

"Неизменни величини", стр. 173; 147

Ще направя една аналогия между Слънцето и трите Божии закона. Зазоряването в живота представя Любовта. Изгревът представя Мъдростта, а Истината е зенитът, най-високата точка на Слънцето, от която то никога не залязва. Носете тези мисли в ума си и чрез тях проверявайте своите състояния.

"Които чакат Господа", стр. 242; 99

Хармонията може да се внесе по три начина: чрез закона на Любовта, в Божествения свят; чрез закона на Мъдростта и чрез закона на Истината. Любовта е закон, който регулира противоречията в сърдцето; Мъдростта - регулира противоречията на ума, а Истината - противоречията на човешката воля. Ти не можеш да изправиш своята воля, твоите постъпки, ако законът на Истината не действа в тебе.

"БОГ иска това", стр. 279-280; 156

Любовта е закон за постижение на живота. Мъдростта е закон за постижение на знанието. Истината е закон за постижението на свободата.

"Ще и не ще", стр. 138; 107

Използвайте Любовта за развитието на вашето сърдце, използвайте Мъдростта за развитието на вашия ум, използвайте Истината за развитието на вашето тяло, на вашата сила. По това се отличава Новото учение. Онези, които могат да оперират с тия три велики в света, те са вече на правия път.

"Трите закона", стр. 188; 154

Вие се събирате тук за 5-6 дни, за да прекарате заедно, да се образуват между вас приятелски връзки, че след заминаването да

си пишете, да се разговаряте мислено, да се образува тази вътрешна връзка на единомисленост. Като се образува тази връзка, тогава ще проверите този велик закон, според който: "Дето са двама или трима души, събрани в Мое име, там съм и Аз". Това събрание трябва да става според законите на Божията Любов, на Божията Мъдрост и на Божията Истина. В дадения случай аз мога да постъпя според един от тия закони, но не мога едновременно да постъпя и според трите закона.

"Подпушване на светлината", стр. 95-96; 38

В света съществуват три закона, към които се стремят всички хора, съзнателно или несъзнателно. Първият закон има отношение към здравословното състояние на човека. Той е законът на Любовта... Вторият закон е на Мъдростта, който изключва тъмнината и невежеството... Третият закон е на Истината, който изключва ограниченията и робството.

"Гласът на душата", стр. 121, 122; 189

Любовта е онзи велик закон, който дава възможност на всеки един зародиш в Божествения свят да се прояви. И тя, като намери едно семе, веднага го поставя в почвата, закрива го и го оставя там. Като го зарине, тя си заминава. Тя те напусне. След това бащата идва, Мъдростта идва отгоре. Като те зарови майка ти като семенце, баща ти идва отгоре. Той има съчувствие. И понеже семето отгоре е натрупано с пръст, то той праща към него светлина и топлина... Истината е онзи велик закон или оная същина, която освобождава човека от всичките противоречия. Тя изважда дървото из почвата и го прави свободно да се движи.

"Вечно подмладяване", стр. 10; 151

БОГ е неизменен в своите прояви. Той е създал цялото Битие върху три главни закона: Върху необятната, неизменна Любов, която носи живота като нещо цяло, неразделно; върху непобедимата с нищо Мъдрост, която носи светлина и знание, от нищо непомрачени и върху безграничната Истина, която носи вечната свобода.

"И помаза", стр. 36; 124

Подмладете се в Божествения свят, подмладете се в закона на Любовта; станете възрастен в закона на Мъдростта; остарявайте в закона на Истината.

"Възвиси ме Духът", стр. 369; 146

Ще ходите в топлината на Любовта. Ще ходите в светлината на Мъдростта. Ще ходите в свободата на Истината. И така ще бъде, ще го турите, че работи вече тоя закон - то е посято и ще го поливате по-скоро да расте.

"Храна, вода, топлина, светлина", стр. 120; 205

Докато човек е вън от закона на Любовта, той още търси Истината; щом живее в закона на Любовта, той вече е намерил Истината. Значи Истината съществува в закона на Любовта, на Мъдростта. Вън от тях Истината не съществува.

"Отиване и връщане", стр. 116; 100

Който влезе в училището на Природата, ще вземе нейните правила и закони и ще се научи да пее както трябва. Първото правило, което трябва да се приложи, е Любовта. Без Любов няма музика. Без Любов никой не може да пее. Изобщо без Любов няма постижения. Вторият закон, с който Природата си служи, е Мъдростта. Третият закон е Истината.

"Към Мене", стр. 381; 127

Три закона има в света, които регулират човека. Топлината се регулира от Любовта, светлината се регулира от Мъдростта, енергията се регулира от Истината.

"Добри слуги", стр. 277; 188

Любовта е една, а проявите ѝ са безброй. Тази реалност има само един път. Кой е той? Той е пътят на Мъдростта. Реалността има само една форма, в която тя може да се прояви. Това е Истината... Пътят има само едно отражение, а формата има много отражения. И сенките на реалността не могат да изчезнат. Ако изчезнат сенките, и реалността не може да съществува. Също така, докато съществува Любовта, и сенките съществуват. Изучавайте законите на сенките. Сенките могат да съществуват няколко часа и след това изчезват. Вие трябва да знаете причините - защо съществуват сенките и защо изчезват.

"Свещеното сърдце", стр. 216, 216-217; 114

Каквото и да вършим в света, ако нашият ум не присъства, ако нашето сърдце и нашата воля не присъстват, тази работа не става. Това е законът на Любовта; това е законът на Божията Мъдрост; това е законът на Божията Истина - на които свободата е резултат, знанието е резултат и животът е резултат.

"Най-разумният акт", стр. 208; 188

Помнете: Любовта носи живота. Тя внася разширение в човека. Мъдростта носи светлина и знание. Тя внася хармония в живота. Истината носи свобода за човешката душа.

"Още малко", стр. 79; 29

Ако не можеш да биеш човека по закона на Любовта, по закона на Мъдростта и по закона на Истината, това не е бой. Човек, бит по закона на Любовта, придобива живот; човек, бит по закона на Мъдростта, придобива знание; човек, бит по закона на Истината, придобива сила.

"Новото в живота", стр. 35; 194

Ако Истината влезе в някой лош човек, тя го изменя, нагажда го според своите закони. Щом излезе от него, той си остава пак такъв, какъвто е бил първоначално. Същото нещо правят с човека и Любовта, и Мъдростта.

"Най-голямото изкуство", стр. 116; 127

Тялото и главата са построени по закона на Мъдростта. Сърдцето е построено по закона на Любовта. Всички други органи са построени по закона на Истината.

"Любов, знание и сила", стр. 401; 170

Законът за вашия ум ще бъде закон за Мъдростта, закон за знанието. Светлината трябва да бъде един закон. При светлината вие ще знаете как може да се мисли. После вас ви трябва закона на Любовта. Само при нейната топлина вие може да чувствате. Там, дето има топлина, чувствата нормално се развиват и плодове може да има. Дето има светлина в умствения свят, плодове има. Дето има топлина в душата, плодове има. Имате най-после закона на Истината, който означава физическия свят, свободата. Ние търсим свободата. Това е един начин, за да се реализират нещата. В туй състояние, в което сте, Истината е онзи закон, по който може да се реализират нещата.

"Стани ти, който спиш!", стр. 113; 154

В тия времена всички вие трябва да приложите Божията Любов, Божия закон. Аз наричам закон само онова подбуждение в дадения случай, което подбужда сърдцето ти да възприемеш Любовта. Аз наричам закон само онова подбуждение, което кара умът ти да възприеме Божието знание. Аз наричам закон онова подбуждение на волята, което те кара да възприемеш онзи факт на Истината, която ще те направи свободен.

"Търпението", стр. 149; 161

Каквото и да е положението, ако се занимаваш с Истината, ти ще се освободиш от ограничителните условия, в които се намиращ. Същият закон се отнася и до Мъдростта, и до Любовта. Ако започнеш да се занимаваш с онзи велик закон на Мъдростта, ти ще се освободиш от всички несгоди на твоя живот.

"Икономия в Природата", стр. 341; 140

Връзването има смисъл, когато става по закона на Божията Любов, Мъдрост и Истина. Само тогава, каквото човек върже и развърже, ще бъде. Той ще бъде сам закон на себе си.

"Четири закона", стр. 134; 185

Познаваш Божията Любов - в онзи свят ще те познават. Познаваш Божията Мъдрост - в онзи свят ще те познават. Познаваш Божията Истина - в онзи свят ще те познават. Законът е такъв. Щом познаваш БОГА, че е Живот вечен, ти ще бъдеш познат между ангелите.

"Любов и Обич", стр. 216; 188

Две причини има за остаряването: нарушаване на закона на Любовта и нарушаване на закона на Мъдростта. Младият нарушава закона на Любовта, а старият - закона на Мъдростта.

"Дреха на живота", стр. 4; 112

Защо страдате? Защото нямате светлина, нямате Любов. Туй е един закон... Потребно ни е да обичаме някого. Себе си не можем да обичаме. Любовта сама себе си не може да обича, значи да ѝ липсва нещо. Обектът на Любовта е извън нея. А какво люби Любовта? Тя люби Мъдростта. Обектът на Любовта това е Мъдростта... И Мъдростта всякога се възхищава от Любовта. Затова първото нещо: жената трябва да бъде умна, за да може да люби Мъдростта. И мъжът трябва да бъде умен, за да люби Любовта. Сега този закон е верен и в духовния свят.

"Какъв трябва да бъде ученика", стр. 335, 336; 18

Любовта винаги вързва, тя никога не развързва... А развързва, кой? Мъдростта... В тия два велики закона седят скрити условията, при които можем да съградим бъдещия дом и да намерим бъдещите си приятели.

"Каквото вържете на земята", стр. 259-260; 13

Третият основен закон е Любовта, която ражда живота. Едно от качествата на живота е радостта. Който живее, трябва да се радва. Може да се радва само онзи, който учи; само свободният учи... Третият основен закон подразбира служене на Любовта. Не можеш да служиш на Любовта, т.е. на БОГА, ако не си приложил закона на Мъдростта, ако нямаш знание и светлина.

"Основните закони", стр. 310, 313; 17

Под думата *закон на Любовта* аз разбирам среда, в която да можеш да растеш и да се развиваш. Любовта е почва, в която ти можеш да живееш и да използваш всички нейни сокове. Само така ще разбереш първата степен на Любовта, която се проявява във физическия свят. Като дойде Мъдростта, ще се прояви Любовта във втората фаза и ти ще почнеш да изучаваш външните отношения на света.

"Дава плод", стр. 19-20; 46

Истината е толкоз твърда, че всичко отскача от нея. А пък в Любовта всичко се разтапя, омеква. В Любовта и най-твърдите неща омекват. Следователно, когато станете много твърд, когато искате да смекчите твърдостта, вие говорите твърдо... Как ще я смекчите? Трябва да разбирате закона на Любовта, за да я смекчите. Искате от меки да станете твърди. Трябва да разбирате закона на Истината.

"Контрастни думи", стр. 219; 186

ЛЮБОВ

БОГ Е ЛЮБОВ

"Да възлюбиш Господа БОГА Твоего с всичкото си сърдце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила". Какъв друг закон, освен този, може да се напише?... Първият важен закон е Любов към БОГА.

"Да изпълня", стр. 115; 77

Когато Любовта влезе в човешката душа, подобрява всички неща.

"Ценното", стр. 151; 194

"Да възлюбиш Господа БОГА Твоего с всичкото си сърдце"... В този закон се крият велики възможности за пресъздаването на човека.

"Да възлюбиш Господа", стр. 171, 172; 29

Господ не е във вашите страдания, във вашата сила, във вашите знания. Къде е? В Любовта. Ако любите, Той е във вас. Не любите ли, няма Го. И вие трябва да любите - туй е законът.

"Ето човекът!", стр. 17; 1

Ако искате да разрешите въпроса принципиално, който е дълбоко философски, трябва да застанете върху тази база именно - върху Любовта. Само така ще разберете онази велика сила в света, за която Писанието казва: "БОГ е Любов".

"Явно говорих", стр. 386; 59

БОГ е Любов, а Любовта включва всичко. Любовта сама по себе си включва всичко, тя е изпълнение на всичкия закон. Срещнете ли Любовта, вие няма да се спъвате, всичкия закон имате.

"Какво ще срещне ученикът на пътя? Правила и мерки за избягване на всички погрешки", стр. 112; 206

Всички хора, които обичат, са положителни във възходяща степен. Да любиш - значи да бъдеш като БОГА. Законът на Любовта е: Като БОГА ще бъдеш. БОГ взема инициатива във всичко.

"Великденски подарък", стр. 125; 205

Има два закона на Любовта. Първият: Когато аз обичам другите, това показва, че БОГ обича мен. Вторият: Когато другите ме обичат, това показва, че аз обичам БОГА... Третият закон на Любовта гласи: Любов към себе си.

"Три закона на Любовта", стр. 104, 105; 198

Майка - подразбира закона на Любовта.

"Братя и сестри на Христа", стр. 6; 13

Щом ти не може да разбереш Божията Любов, ти не може да разбереш и своята Любов.

"Музика в живота", стр. 70; 180

Ако тази Любов, която сама иде при тебе, ако я приемеш, тогава си разбрал. Ако от тази Любов на тебе ти дадат и ако ти не може да дадеш на другите хора, ти не си разбрал закона на Любовта. Щом си разбрал, непременно приетата Любов трябва да излезе от тебе.

"Любов и обич", стр. 168; 179

Когато човек обикне БОГА, когато човек запали Свещения огън в себе си, като магнит ще привлече хората, всички ще го обичат. Това са два закона. Да обичаш, значи всеки ден да се оглеждаш в огледалото, защото като обичаш другите хора, ти се оглеждаш.

"Единството в света", стр. 41; 198

Когато ние казваме, че трябва да обичаме БОГА, ние разбираме този закон: Ти, като мислиш за БОГА, в тебе трябва да се събудят ред нови мисли. Светът трябва да има друг облик вече.

"Година на работа", стр. 247-248; 157

Има един закон, който не се изменя. Не може ние да изменим естеството на БОГА, т.е. не може да изменим в Него туй чувство на Любовта, което Той проявява към всички същества.

"Чуваш ли", стр. 85; 108

Любовта на БОГА към всички същества е еднаква. Значи туй е общ закон. Това е един постулат. Разликата е в това, че всички същества не използват еднакво Божията Любов.

"Давам власт", стр. 11; 45

И казва Апостол Павел на друго място: "Плодът на Духът е Любовта", т.е. първото диференциране на Духа е Любовта, а първото изтичане от БОГА е Духът... Следователно първият закон в света е законът на Любовта.

"Ненаписаните закони", стр. 79; 13

Любовта, това е проява на БОГА в живота. Дойде ли Любовта в човека, с нея заедно дохождат богатство, слава, чест, способности, дарби и т.н. Който се домогне до този велик закон в живота, той е придобил всичко.

"Лазаре, излез вън!", стр. 135; 75

"Ще напиша закона Си в сърдцето на човека". Значи сам БОГ е написал закона Си в човешкото сърдце. Който има светлина, той чете Божия закон в оригинал и от там го превежда на хората.

"Възелът", стр. 220; 175

Ако искате да се подигнете, вие трябва да се стремите към тези три вида Любов. БОГ се проявява чрез личната Любов. БОГ се проявява чрез реалната Любов. БОГ се проявява и чрез идеалната Любов. Когато ние изпълним закона Му по правилата на материалната Любов, Той ни възнагражда, като ни дава едно здраво тяло. Когато изпълним закона Му по правилата на реалната Любов, Той ни дава едно отлично сърдце. Когато изпълним закона Му по правилата на идеалната Любов, Той ни дава един гениален ум.

"Материална, реална и идеална Любов. Категории на Любовта.", стр. 161; 146

Любовта към БОГА трябва да вземе връх над всички недъзи.

"Моята Любов няма да премине", стр. 162; 96

Приемайте Любовта и прилагайте нейните закони. Един закон има тя: Не огорчавайте БОГА в себе си.

"Последен в света", стр. 291; 148

БОГА ние чрез Любов трябва да Го познаем, за да добием вечния живот. И същият закон трябва да се приложи в Школата. Вие трябва да вложите Любовта един към друг, като един велик закон, за да се познавате. Само ако се познаваме, може да работим.

"Правилният растеж на ученика", стр. 21; 22

Любовта изисква абсолютно, пълно спокойствие. Когато БОГ те люби, ти ще бъдеш напълно спокоен, докато Той си върши работата. А когато си свърши работата, Божията Любов ще се изяви в тебе като мощен, силен живот и след туй ти ще почнеш да живееш истински.

"Родените", стр. 16-17; 30

И тъй, ще любиш! Кого? Ще любиш БОГА, Който живее в тебе. Оттам трябва да се започне. Той ще ни каже кой е вторият, когото трябва да обичаме. Вторият ще ни доведе третия и т.н. Такъв е законът на непреривната Божия Любов, която се изявява в ред и порядък.

"Ще дойда след тебе", стр. 222; 29

Любете Христа, за да се оправи животът ви. Когато вашата Любов отиде към Христа и се върне пак към вас, вие ще почувствате истинската Любов. Такъв е законът.

"Живият хляб", стр. 246; 146

ЛЮБОВ КЪМ БОГА, ЛЮБОВ КЪМ БЛИЖНИЯ,

ЛЮБОВ КЪМ СЕБЕ СИ

Любов към БОГА и Любов към ближния са двата велики закона, които управляват света.

"Любов в трите свята", стр. 455-456; 167

Ще възлюбиш първо БОГА с всичкия си ум, с всичкото си сърдце, с всичката си душа и с всичката си сила; после ще възлюбиш ближния си, като себе си, и най-после ще възлюбиш врага си. В изпълнението на този закон се крие разрешаването на всички социални въпроси.

"Ще ви научи", стр. 162; 9

Първият закон, с който човек се запознал от най-ранни времена, който учил досега, е Любовта към себе си, т.е. да обичаш себе си... Вторият закон е т.нар. Любовта към ближния, който закон заставя всички същества да се сдружават в едно, да живеят в общества, да имат отношения едни към други. Третият и последният закон е Любовта към БОГА.

"Даугоди на народа", стр. 3; 30

Да обичаме БОГА. Щом обичаш БОГА, ще обичаш и ближния.

"Две правила", стр. 157; 119

Любов към БОГА и Любов към ближния, това са двата велики закона, които имат отношение към човешкия живот.

"Сам се опасваше", стр. 262; 78

Ако можете да приложите тия два закона - Любов към БОГА и Любов към ближния, няма да има в света сила, която да може да ви се противи; няма да има мисъл, която да не ви се подчини и да не дойде да послужи за вашия идеал. Единият закон на Любовта стои отзад; ако го прилагаш, ще обичаш хората, но ако нямаш Божествения закон на мисълта, първият закон ще те въведе в много лоши работи. Само Божественият закон може да регулира и облагороди човешката любов, защото от голяма любов човек може да умори този, когото обича, да му изсмуче всички чувства, да му открадне сърдцето, да го умори.

"Новото основание", стр. 50; 2

Първият закон е Любов към БОГА, вторият - Любов към ближния. Като любиш БОГА, ще проявиш Любовта си към всички твои мисли, чувства, желания и действия. Без тази Любов не можеш да обичаш ближния си. За да люби, старият трябва да се откаже от своите стари разбирания.

"Речи само реч", стр. 154; 24

"Почитай баща си и майка си! Люби ближния си като себе си!" Това са два велики закона, първият от които е свързан със закона на вдишването и издишването, а вторият - със закона на храненето.

"Баща си и майка си", стр. 128; 62

Който иска Любовта на ближния си, трябва да почита майка си и баща си. Това е закон, който действа в Битието. Вън от този закон, Любовта не се проявява.

"Спасението", стр. 53-54; 4

Ако имате Любов към БОГА, вие ще имате Любов към ближния и към себе си, защото и двата закона се включват в първия. Нямаме ли Любов към БОГА, не можете да имате Любов към ближния си. Ако не обичате БОГА, не можете да обичате нито ближния, нито себе си. Над всичко седи Любовта към БОГА. После идат Любовта към мнозинството и към частите. Човек трябва да работи със законите на Любовта, за да разбере вътрешния смисъл на живота.

"Четири полета", стр. 246; 92

Човек трябва да определи отношението си към Първата Причина, което е изказано в заповедта: "Да възлюбиш Господа, БОГА твоего!" Второ, той трябва да определи отношенията си към ближния, което е изказано в заповедта: "Да възлюбиш ближния като себе си!" Тези две заповеди са началото и краят на живота. От спазването и неспазването на тези два закона се явяват радостите и скърбите в живота.

"Отношение на два закона", стр. 72; 95

Постави в действие първия закон - Любов към БОГА, после Любов към ближния и накрая Любов към себе си. Най-първо ще работим за БОГА, после за ближния и най-после за себе си. А сега светът е обърнат обратно.

"Любов към БОГА", стр. 94; 198

Ако ние първо не разрешим този важен вътрешен закон на вярата, която се отнася към индивидуалния вътрешен живот на човека, и после втория основен закон - Любовта към БОГА, а се заемем да изучаваме третия закон - Любовта към обществото и към ближния, ние сме на опасно място.

"Светлина и знание. Музика", стр. 118; 31

Любовта към БОГА е началото на нещата. Любовта към ближния, това е разрешението на нещата. В това разрешаване Любовта е подбудителната причина. Любовта към себе си пък е последното нещо. И ако животът на сегашните хора не върви както трябва, то е, защото те са обърнали този закон обратно.

"Призоваха Исуса", стр. 11; 125

Който прилага Божия закон спрямо мене, и аз ще го приложа спрямо него. Не изпълни ли Божия закон към мене, и аз няма да го изпълня към него. Казано е в Писанието: "Любете враговете си". Ако аз съм готов да любя врага си, това правя заради БОГА, заради Неговия закон. Не съм ли готов да изпълня Божия закон, не мога да обичам врага си.

"Битие и откровение", стр. 211-212; 73

Да възлюбиш врага си, това е необходим закон, който всеки абсолютно трябва да приложи в живота си.

"Отношение на два закона", стр. 68; 95

Тези, които са казвали, че трябва да се започне с Любовта към БОГА, са Бялото Братство, а другите, които са казвали, че трябва да се започне с Любовта към ближния - това е черното братство. Имате ли първия закон, ще можете да изпълните втория закон, а само вторият не може да се изпълни. Любовта към БОГА е първият, великият закон... Твоята Любов трябва да бъде всеобемаща. И тогава ще прекараш Любовта в силата си, т.е. в духа си. Тогаз Царството Божие ще вземеш със сила, със силата на Любовта. След това вече може да се приложи вторият закон.

"Основният закон на съзнателния живот", стр. 181; 206

От всеки човек се искат три неща. Първо: Да възлюбиш Господа с всичкия си ум, с всичкото си сърдце, с всичката си душа и всичката си сила. Второ: Да възлюбиш ближния си като себе си. Трето: Да възлюбиш врага си.

"Поздравът на Любовта", стр. 313; 11

Да възлюбиш ближния си както себе си, това е Божествен закон, не е нещо обикновено. Да обичаш врага си, от наше гледище, това е много по-мъчно, отколкото да обичаш ближния си като себе си.

"БОГ е Дух", стр. 24; 67

"Любете враговете си!" То е един закон, който съществува в света. Ако ти не обичаш окръжаващите хора, ти не можеш да прогресиращ.

"Търпелив и добър човек", стр. 166; 122

Когато Христос е казал: "Любете враговете си", Той е подразбирал следния велик закон: Любете враговете си, защото това е Волята Божия.

"Най-добрият начин за разсъждение", стр. 15; 27

И когато Христос казвал: "Възлюби врага си", Той е разбирал този закон.

"Словестното мляко", стр. 134; 2

Казвате: "Трябва да любим враговете си!" Опитайте сърдцето си, да видите какво ще ви каже то. "Ама Господ е казал така". Какво е казал Господ, е едно нещо, а как чувствувате, как обичате вие, това е друго нещо. За вас е важно, в състояние ли сте да приложите този закон и да живеете съобразно него. Велик е законът, който БОГ е изрекъл, но за мене е важно как аз го прилагам. Приложа ли този Божествен закон в живота си, аз ще мога да се развивам правилно; не го ли приложа, ще остана на същото място.

"Методи и пътища на идейния свят", стр. 42-43; 44

Казано е в Писанието: "Да възлюбиш Господа БОГА Твоего с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичкото си сърдце и с всичката

си сила! Да възлюбиш ближния си като себе си!" Христос казва още: "Любете враговете си!" Това са три закона, три степени, три прояви на Любовта, които се намират в известно отношение помежду си. Ако не люби БОГА, човек не може да люби ближния си, а още повече той не може да люби врага си.

"Задна стража", стр. 175; 66

Любете враговете си, любете ближните си, любете БОГА.

"Ето младоженецът иде", стр. 432; 134

Първия велик закон - Любов към БОГА - може да го сравним с движение на Земята около Слънцето... Втория закон може да уподобим на движение на Земята около своята ос - Да любиш ближния си като себе си.

"Двата закона", стр. 229; 128

Казано е: "Да възлюбиш Господа БОГА твоего с всичкото си сърдце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила". Този е първият и най-важен закон. Това значи да се движиш около Слънцето, както Земята се движи около Слънцето. Вторият закон: "Да възлюбиш ближния си като себе си". Това значи да се въртиш около себе си, около своята ос, както Земята се върти около своята ос. Това са двата важни закона.

"Бъдете като децата", стр. 589; 125

Ако се вгледате, навсякъде в живота функционира числото две. Имате бащата и майката. Бащата, това е първият закон, майката - вторият закон в света. Бащата - това е законът към БОГА, а майката - това е законът към ближния. После имате пак същия закон за двойката - братът и сестрата. Братът е първият закон - към БОГА, а сестрата е вторият закон - към ближния. И ако ние не зачитаме този закон, т.е. не зачитаме майка си и баща си, брата си и сестра си, като проява на този закон на физическото поле, ние няма да имаме живот в себе си. Този закон съществува и в трите свята - във физическия, в духовния и в Божествения - навсякъде съществува този паралелизъм... Та числото две е мощното в света. Без числото две е невъзможно. Човек трябва да разбира тези два закона. Освен тези два закона има и трети, който отпосле вие сами ще познаете. За третия закон не може да се говори, той е закон за съвършенство. Законът за човешкото съвършенство е непознато нещо. Първо човек трябва да научи закона към БОГА, закона към своя ближен и тогава той ще изучава закона за съвършенството. Този закон предполага завършване на човешката еволюция, път, към който човек сега върви.

"Развързано ще бъде на Небето", стр. 639, 640; 125

Законът на съвършенството е закон на Любовта.

"Законът на съвършенството", стр. 83; 12

ХРИСТОС И ЛЮБОВТА

Когато изведе евреите от Египет, Мойсей им даде няколко закона, които те не можаха напълно да разберат и приложат. Първият и най-силен закон, който се запечата дълбоко в умовете и сърдцата им, беше следният: "Да възлюбиш Господа БОГА твоего с всичкото си сърдце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила, и ближния си като себе си". И Христос постави тия два закона за основа на Своето учение.

"Качества на ума, на сърдцето и на тялото", стр. 220; 145

Ще говоря върху двата велики закона, които определят, върху които почива човешкият живот. Като запитали Христа върху този въпрос, Той изразил тия два закона със следующата мисъл: "Да възлюбиш Господа БОГА твоего с всичкото си сърдце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. И да възлюбиш ближния си както собствената си душа".

"Двата велики закона", стр. 6; 206

Когато Христос е казал да възлюбиш Господа БОГА твоего с всичкото си сърдце, ум и сила, Той е подразбирал именно този велик закон - да любите всичко.

"Живот вечен", стр. 66-67; 7

"Ще пребъдете в Любовта Ми". Който не разбира основния закон на живота - Любовта, мисли, че може да я ограничи. Любовта не се ограничава, тя се отнася към свободните действия. Човек може да пребъдва в Любовта, но не и да я ограничава. В пребъдването той едновременно възприема и дава - става правилна обмяна. В държане на заповедите има изпълнение, даване, изразходване на енергия.

"Пребъдете", стр. 179; 4

Не само БОГ е носител на Любовта, но и ние можем да бъдем носители на Божията Любов. Христос казва: "Както Отец Ми е дал живот, така и Аз давам живот на другите".

"Денят Господен", стр. 44; 60

Целият християнски свят да бъдат съработници на БОГА. Не можем да бъдем съработници без Любов. Този закон Христос го е казал: "Както Ме е Отец възлюбил, така и Аз ви възлюбих".

"Новото верую", стр. 44; 188

Има два закона, по които човек върви: закона на Христа - законът на Любовта - и стария закон. Христовият закон подмладява и възкресява човека, а старият закон прави човека още по-стар, отколкото е в действителност.

"Осмисляне на живота", стр. 233; 94

И когато Христос казва на жената: "Обичай ближния си като себе си", подразбира да обича мъжа си като себе си; също когато казва на мъжа да обича ближния си, подразбира да обича жена си като себе си. И ако вие дадете тези примери, тогава вашите синове и вашите дъщери ще ги следват. Това е то, създаване бисера - алхимическият закон, приложен на физическото поле.

"Многоценният бисер", стр. 98; 2

Христос е поставил закона така: "Както Отец Ме е възлюбил, тъй и Аз ви възлюбих".

"Вечно подмладяване", стр. 18; 151

Христос е излязъл от Отца. Дойде до закона на Любовта, да покаже Любовта на света... Ако едно дете не е било в утробата на майка си и ако майката не е у него... Законът е верен. Туй дете, ако не държи майка си в своето сърдце и ако не я държи в ума, туй, което му дала, връзка няма между майката и детето.

"Пожелаване", стр. 224-225; 182

Христос казва: "Всеки, който види жена и я пожелае в сърдцето си, той е прелюбодействал". Това е Божествен закон, който се отнася еднакво и за мъжа, и за жената. Защо човек не трябва да пожелава чуждото? Много естествено, може ли двама души да седят на един стол? Не може. Човешкото сърдце е направено така, че в него може да влезе само един човек. Такъв е законът... Щом се говори за Любовта на сърдцето, законът е строг: В него може да влезе само една жена или един мъж. Дойдем ли до Любовта на душата, там законът е друг.

"Речи само реч", стр. 163; 24

И тук е великият закон: "Дето има двама души, събрани в Мое Име, там съм и Аз".

"Сродните души", стр. 281; 13

Христос дойде на Земята и проповядваше на човечеството новия закон - законът на Любовта. Той им казваше: "Който иска да се спаси, трябва да се отрече от себе си, от заблужденията на света, да не мисли, че знанието, богатството и силата, които светът дава, ще го заведат в правия път.

"Огънят на Любовта", стр. 68; 133

"Който дойде при Мене, няма да го изпъдя". Нека отправим сърдцата си към Христа и Му благодарим за Любовта към нас. Да любиш, това подразбира изпълнение на Христовия закон. Щом изпълняваш този закон, ти се свързваш с БОГА.

"Който дойде при Мене", стр. 17; 29

ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ

Аз ви препоръчвам Любовта като единствен закон, по който животът ви може да стане щастлив. Любовта трябва да се изучава като едно условие, с което животът може да се подобри... Та Любовта е онзи велик закон, който ни учи как да плетем нишките на живота, за да бъдем щастливи.

"Изпитът на Любовта", стр. 17; 158

Любовта поддържа живота. Дето има Любов, там има и живот. Дето Любовта отсъства, там никакъв живот не съществува.

"Божият глас", стр. 16; 92

Първият закон, с който започва животът, е Любовта.

"Христа разпет", стр. 250; 14

Това, на което ние трябва да разчитаме, е онзи вътрешен закон на живота, който наричаме Любов.

"Душата ми е отегчена от живота", стр. 21; 95

Човек трябва да обича, за да се прояви. Животът не може да се прояви без обич.

"Новите схващания на ученика", стр. 16; 31

Денят, в който ти повярваш и възприемеш Любовта в себе си, ти си спасен. В който момент съзнаеш, че Любовта е закон, който те повдига, ти си спасен.

"Син човечески отхожда", стр. 146; 95

Човек трябва да съдържа в себе си онези елементи, които носят безсмъртието. Всеки човек трябва да работи със закона на Любовта. Този закон е мощният закон на безсмъртието. Този закон ще ни освободи от всички недъзи, които съществуват в света.

"Да се облечете с новия човек!", стр. 42-43; 95

Под думата *закон на Любовта* аз разбирам среда, в която да можеш да растеш и да се развиваш. Любовта е почва, в която ти можеш да живееш и да използваш всички нейни сокове. Само така ще разбереш първата степен на Любовта, която се проявява във физическия свят. Като дойде Мъдростта, ще се прояви Любовта във втората фаза и ти ще почнеш да изучаваш външните отношения на света.

"Дава плод", стр. 19-20; 46

Свържете се с Любовта и постоянно ще стане едно подобрене в живота ви, здрави ще станете. Всичките хора, които трябва да се срещнат с вас, ще се привлекат от закона на Любовта.

"Четири неща", стр. 172; 184

Любовта има еднакви отношения към всички хора и към боговете, и към ангелите, и към хората, и към животните - еднакви отношения има. Може в микроскопическо отношение да направиш едно Добро, законът е все същи.

"Сила и слабост", стр. 196-197; 183

"Жена, която ражда, на скръб е, но като роди, скръбта ѝ се превръща на радост, защото човек се е родил в света". Започнете да раждате с Любов. Раждате ли с Любов, вашето дете няма да умре и скръбта ви ще се превърне на радост. Ако раждате без Любов, то ще умре. Законът е такъв. Животът се определя от Любовта.

"Ще се превърне в радост", стр. 230; 59

В Любовта има светлина, в Любовта има радост, в Любовта има разширение, в Любовта има живот, в Любовта има условия за растене и възможности да опиташ и да използваш всички блага, но в Любовта има и друг един закон - да не ставаш чрезмерно лаком, за да не изгубиш всичко. Любовта желае, щото всички хора да опитат еднакво всички блага.

"Давам власт", стр. 18-19; 45

Аз определям великия закон така: Любовта включва благо на всички същества.

"Който люби", стр. 168; 25

Да разбере човек вътрешния смисъл на живота, това значи да се свърже със закона на Любовта.

"Аз живея, и вие ще живеете", стр. 36; 79

Като говорим за Любовта, ние имаме предвид един от великите закони в света. Този закон работи във всички форми и според степената на неговата проява, съдим за развитието на дадена форма.

"Изпитай и виж", стр. 161; 79

На всяко живо, на всяко разумно същество се дава толкова Любов, колкото може да възприеме и обработи.

"Илия вече дойде", стр. 149; 77

Трябва да се храните от плодовете на дървото на живота, за да разберете закона на Любовта.

"Личното и безличното", стр. 456; 136

Истинският живот е вложен само в Божията Любов. Туй е един велик закон. Трябва да знаете, че Божията Любов е средата, в която можете да живеете. И дължината на вашия живот, вашето щастие и култура, в каквото и да е отношение, зависят от тази среда на Любовта.

"Дето и да идеш", стр. 195; 38

ЛЮБОВ И ОБИЧ

Любовта е закон на човешкия дух, а Обичта наричам закон на човешката душа.

"Двата велики закона", стр. 90; 183

На всяко нещо, което си приел, ще дадеш цена. Ще цениш Любовта. Обичта е оценка на Любовта. Любовта без Обич не е оценка, не може да се приложи. Обичта е закон за приложение на Любовта.

"Двата принципа", стр. 78; 185

Какво се разбира под Любов и Обич? Любовта означава закон на самопожертване, т.е. движение, пътуване на далечни места. Под *Обич* се разбира щедрост, т.е. движение с по-малка сила от това на Любовта.

"Като го видя Петър", стр. 112; 6

Под думата *Обич* аз разбирам възприемане. Ти не може да възприемеш една храна, която не е приготвена хубаво, която не е доброкачествена. Не може ти да я обичаш. Щом възприемеш храната, обичаш я. И в Любовта същият закон е. Ти не може да предадеш Любовта, ако не е доброкачествена. Понеже Любовта е доброкачествена, онзи, който я предава, той се повдига.

"Люби, обичай", стр. 108; 180

Какво представя това: обич? Обичта се отличава по това, че дала клонищата. Обичта е възвишен живот. В Обичта растат клонищата и цветове има. Когато говорите за Любовта, разбираме - Любовта винаги спуща корени. Обич и Любов се различават, че Любовта създава корените, Обичта създава клонищата на живота. Следователно то е поляризиране на онази енергия. Ако вие не разбирате закона на Любовта и закона на Обичта, вие не може да се ползвате от тях. Единият закон създава корените на сърдцето, Обичта повече влияе върху ума.

"Основни положения на живота", стр. 210; 154

Лесно е да се каже, че трябва да обичате, но Обичта е закон, който се отнася до душата. Да обичаш, това значи вътре в себе си да чувстваш Обичта.

"Дигни одъра си!", стр. 77; 124

По-рано трябва да се приложи Любовта и после - Обичта. Да обичаш е много по-сложно, отколкото да любиш.

"Пробен камък", стр. 209; 200

ВЯРА, НАДЕЖДА, ЛЮБОВ

Христос е казал, че всичко, каквото поискате, ще ви бъде. Кога? Този закон е верен. Христос казва: "Който вярва". Но то е за вярата, която произтича от Любовта.

"Процепът на Любовта", стр. 78; 168

Божественото учение изисква вяра, която да произтича от закона на Любовта. Когато обичаме БОГА, ние имаме абсолютна вяра.

"За тяхното неверство", стр. 146; 48

Не може да ти се придаде вяра, ако ти не обичаш. Защото вярата произтича от Любовта, която имаш.

"Хвърли хляба", стр. 335; 121

Вярата и надеждата са едно последствие. Те произтичат от закона на Любовта.

"Изпълнение Волята", стр. 246; 119

Като влизаме сега в света на Любовта, ние вече имаме знанието на вярата. Сега ще изучаваме закона на Любовта.

"Три седмици", стр. 141; 17

Истинската вяра може да се изрази само чрез закона на Любовта. Когато съвременните хора разберат Любовта като мощна сила, като велик двигател на съзидателния живот, като причина за създаване на живота на хората, като условие за пресъздаване на сегашните закони в обществата и народите, можем да кажем, че те имат възможност да я приложат.

"Блажени са очите и ушите", стр. 191; 78

Някой казва: "Аз не вярвам в БОГА". БОГ не иска вяра без Любов. Без Любов не може да вярваш в БОГА. И надежда без Любов не може да има. За да вярвате в БОГА, първо трябва да Го любите. А за да любите човека, първо трябва да го познаете. С човека ще започнете по обратния закон. С БОГА ще започнете по закона на Любовта, а с човека - по закона на надеждата.

"Надежда", стр. 61; 8

Сегашните хора разрешават въпроса със златото, барута и житото. Златото представя закон на вярата, барутът представя закон на надеждата, а житото - закон на Любовта. Златото има отношение към Слънцето, отдето иде светлината и знанието. Ето защо казвам, че златото се занимава с вярата, носителка на светлина и знание. Надеждата се занимава с барута, т.е. с елементите на Земята. Надеждата се подхранва от Земята. Отде се подхранва житното зърно? От Любовта, от закона на Духа.

"Прилагане на вярата, надеждата и Любовта", стр. 307; 141

Вярата е отношение, връзка между душите, които имат едно и също верую. Такива души са свързани със закона на Любовта. Те работят за идване на Царството Божие на Земята.

"Синаповото зърно", стр. 392; 140

Всички мъчности и страдания в света, не са нищо друго, освен подбuditелна причина, за да може да се реализира разумният закон - Любовта, за да дойде да действа вярата.

"Който знае и който не знае", стр. 497; 153

Каквото ви попадне на ръцете, извършете го без роптание, без съмнение, без подозрение, без докачение. На мястото на съмнението турете надеждата, на мястото на подозрението турете вярата, на мястото на докачението турете Любовта... Надеждата, Вярата, Любовта работят без пари. Те са три закона, които трябва да работят във вас.

"Без съмнение, подозрение и докачение - с надежда, вяра и Любов", стр. 10; 27

Надежда. Тая дума е закон за хората, които живеят на Земята. Вярата е закон за ангелите. Тя има отношение към духовния свят. Любовта е закон за Боговете. Тя има отношение към Божествения свят. Вярата е закон за ума, надеждата е закон за сърдцето, а Любовта - закон за душата.

"Доволен и благодарен", стр. 114; 193

Хората могат да се делят на каквито народи искат, но във вярата и в Любовта им не трябва да има никакво деление. Понеже вярата е закон, който произтича от Божествения ум. И Любовта е закон, който произтича от Божественото сърдце, от Божествения Дух.

"Няма нищо ново под Слънцето", стр. 270-271; 146

ЛЮБОВТА И УЧЕНИКА

Мисъл, чувство, действие

Ако твоят ум светне - Любов има в тебе. Ако твоето сърдце е топло - Любов има в сърдцето ти. Ако тялото ти е здраво - Любов има в тялото ти.

"Божествените врата", стр. 33; 171

Всяка мисъл, всяко чувство и желание могат да се развият само при Божията Любов и топлина.

"Любов към БОГА", стр. 43; 98

Нашата Любов е реализиране на Божията мисъл. Реализиране на нашата мисъл е Любов към ближния. Те са два закона, разгледани от реалността.

"Реализираната мисъл", стр. 306; 137

Мислите и желанията не се реализират по механически начин, но само по пътя на Любовта, като органически закон. Колкото по-голяма Любов има човек, с толкова по-големи възможности ще разполага той.

"Скъпоценното камъче", стр. 435; 127

Най-малката мисъл, която допускаме без Любов, то е спънка. Най-малкото чувство без Любов, то е спънка. Най-малката постъпка без Любов, то е спънка. За бъдеще не само за нас, но за всичките. Че законът е все същият: Работи, свършени без Любов, спъват.

"Дрехата на Любовта, на Мъдростта и на Истината", стр. 150; 176

Ако ти право мислиш, ще бъдеш обичан. Ако ти право чувстваш, ще бъдеш обичан.

"Правият ъгъл отвътре", стр. 66; 128

Любовта всякога предшества постъпките, действията на човека.

"Ден на Доброто", стр. 109; 98

Всяка постъпка, която произтича от закона на Любовта, тя е свещена, тя е Божествена.

"Защо е позволено някой да прави Добро", стр. 541; 134

Всякога един човек, който има по-хубави мисли, по-хубави чувства и по-хубави постъпки, който и да е - ние го обичаме.

"Трите единици", стр. 309; 171

Законът на Любовта е закон за смяна на съзнанието.

"Чистене на съзнанието", стр. 32; 99

Казвате, че имате законите на вярата. Да вярваш, то значи да изучавате законите на човешката мисъл. То не е още реално. Не мислете, че като имате една мисъл, тя е реална. Само като влезете в закона на Любовта, започват реалните работи.

"Трансформатори на Божествената енергия", стр. 32; 157

При Любовта ти трябва да бъдеш тежък, че като дойде някой, да не може да те дигне. Всеки човек, който има излишни желания, е много лек. Добре е човек да стане тежък, но да знае как да се дига, друг да не може да го дига. Обаче съществува един закон, според който най-тежките неща могат да се дигат. Той е законът на Любовта.

"Обещанието на Отца", стр. 527; 162

Човек е онзи, който знае да яде по законите на Любовта. Човек е онзи, който знае да диша по законите на Любовта. Човек е онзи, който знае да мисли по законите на Любовта, в неговия ум, духът му присъства в неговата мисъл.

"Новото в живота", стр. 444; 153

За да направиш нещо, най-първо трябва да имаш една светла мисъл, тази мисъл да я обичаш. Трябва да имаш едно светло желание и туй желание да го обичаш. Трябва да имаш една воля, но туй, което волята изисква, трябва и него да обичаш. Ако Любовта се съедини чрез ума, чрез волята, ще стане... Този закон е навсякъде.

"Събирайте съкровища", стр. 45; 185

Дойдете ли до Божествената Любов, първо трябва да внесете Любовта, а после мисълта. Дойдете ли човешката Любов, първо трябва да внесете мисълта, а после Любовта.

"Разумният човек", стр. 202; 140

Умът няма да те учи как да обичаш. Това е закон само на човешката душа.

"Основното правило", стр. 270; 157

Има два закона в света: закон на Любовта и закон на безлюбието. В първия закон влизат всички положителни мисли и чувства, а във втория - всички отрицателни. Първият закон определя щастието на човека, а вторият - неговото нещастие.

"Слово и живот", стр. 388-389; 127

Не пожелай! Нещата са престъпни докога? Всички неща, които се извършват без Любов, са престъпни; всички неща, които се извършват с Любов, са добри.

"Опитай!", стр. 391; 122

"Каквото вържете на Земята, вързано ще бъде и на Небето". Нещата могат да се вързват само чрез закона на Любовта. При това, само един начин има, по който могат правилно да се вързват нещата. Тя е правата човешка мисъл.

"Каквото вържете на Земята", стр. 428; 125

Какво представя Любовта? Закон, чрез който се постигат всички разумни желания.

"Пътят на възможностите", стр. 125; 105

Служене

Молитвата е непреривен процес. Молитва, която се прекъсва, не е истинска. Ще се молиш и като спиш, и като ставаш от сън; ще се молиш и като работиш, и като почиваш. Целият ти живот трябва да бъде молитва. Тя е закон на Любовта.

"Входни врати", стр. 64; 103

Днес мнозина говорят, че трябва да се служи на БОГА. По какъв начин? Чрез закона на Любовта.

"Естествени връзки", стр. 74; 74

Как трябва да служите на Господа? По Любов. Аз не ви препоръчвам да идете да раздадете богатството си, да станете жертва. Аз държа онзи закон: В езерото колкото се втича вода, толкова да изтича. Онова благо, което БОГ внася във вас, отворете път да изтича.

"Законът на Любовта", стр. 291; 180

Какво означават думите *посвещение* и *служене*? Само она може да се посвети на нещо и да му служи, който има Любов в душата си. Да се посветиш на науката без Любов, това не е никакво посвещение. Без Любов нищо не се постига. Това е велик, основен закон. Любовта организира нещата.

"Любов, обич и почит", стр. 196; 103

Третият основен закон е Любовта, която ражда живота. Едно от качествата на живота е радостта. Който живее, трябва да се радва. Може да се радва само онзи, който учи; само свободният учи... Третият основен закон подразбира служене на Любовта. Не можеш да служиш на Любовта, т.е. на БОГА, ако не си приложил закона на Мъдростта, ако нямаш знание и светлина.

"Основните закони", стр. 310, 313; 17

Работа

Истинската работа за БОГА седи в това: каквото вършите, да е от Любов.

"Дойде на себе си", стр. 290; 50

Който работи с Любов, само той ще бъде благословен; само той ще придобие светлина в ума, топлина в сърцето и сила на волята. Вярвайте във възможностите на духа и на душата.

"Видяхме Господа", стр. 167; 23

За да може да работи, човек непременно трябва да обича някого.

"Дванадесетте племена", стр. 85; 62

Що е Любов? Всички да почиват, а пък аз да работя. Това е Любов. А пък сега е: всички да работят, а пък аз да почивам. Що е законът на Любовта? Всички други да бъдат лоши, аз да бъда добър и да слугувам.

"Любов без закон", стр. 243; 182

Аз никога не бих отишъл при един извор да почерпя вода, ако нямам Любов. Аз не бих отишъл да работя на нивата, ако нямам Любовта. Всяко нещо трябва да се извърши с Любов. Като се върна от нивата, да почувствам, че съм спечелил нещо. Да предам нещо на нивата и тя да ми предаде нещо. Същият закон - когато вие излезете в живота, да приемете Божието благословение. Вярвате ли, ще го получите.

"Творители на Словото", стр. 285; 97

Само чрез закона на Любовта могат да се вършат нещата правилно.
"Окото, Мусалла, Олтаря", стр. 161; 199

С Любов се действа по един начин, без Любов се действа по друг начин!
"Работа за новия живот", стр. 196; 18

Всяко нещо, което се върши без Любов, е престъпление. Това е новото учение в света. Ако ти ядеш хляб без Любов, правиш престъпление. Ако пиеш вода без Любов, правиш престъпление. Ако мислиш без Любов, правиш престъпление. Ако чувстваш без Любов, правиш престъпление. Ако ходиш без Любов, правиш престъпление. Ако гледаш без Любов, правиш престъпление. Ако работиш без Любов, правиш престъпление. Това са все престъпления. И следователно Божията Любов се отличава по това, че всичко онова, което БОГ е направил с Любов, все живее. Животът е там.

"Божественият параход и станцията *Благовещение*", стр. 117; 158

По-голяма привилегия има онзи, който проявява Божията Любов по-интензивно. Любовта повдига хората. Това трябва да знаете като закон. Имаш ли Любов, ти си работник. Нямаш ли Любов, ти не можеш да бъдеш туй, което искаш. За в бъдеще ще сте скромни работници - нищо повече!

"Правила на разумния живот", стр. 94; 28

Всички ще бъдете работници, надолу няма да гледате, но нагоре ще гледате. Това е законът на Любовта. Каквото и да се случи, нагоре ще гледаш.

"Истина и живот", стр. 29; 207

Даване

Един от главните закони на Любовта е, че тя всичко дава и всичко взима.

"Тайната стаичка", стр. 174; 181

В Любовта има един закон: Всичко взема и всичко дава, не наполовина.

"Любов и безлюбие", стр. 257; 169

Едно от свойствата на Любовта е, че тя всичко дава и всичко взима. Любовта никога не прави частична обмяна. Един от великите закони на всеки любовен акт е този, че той обхваща всичко: всичко дава и всичко взима. За да се прояви Любовта в тебе, трябва да ангажира и духа, и душата, и ума, и тялото, и сърдцето ти.

"Добрата постъпка", стр. 17; 36

Някой път хората казват, че трябва да се обичат. Но законът на

обичта е един разумен закон. Там всяко нещо е на място, няма никакъв излишък. В един свят, дето хората се обичат, недоимък не може да има, нуждите на хората са правилно задоволени. При всичките хора, които се обичат, недоимък няма, страдание няма, противоречие няма. В Любовта има едно малко противоречие, което произтича от Любовта: Любовта на един дава повече, на други дава по-малко. Не от зла воля. Де Любовта дава повече? Зимно време на върховете дава повече. По високите върхове се натрупват изобилно съкровища. После всичкото събрано слиза долу в долините. И там има голяма опасност да се образуват мочурливи места. Мочурливите места са изобилие на Любов.

"Благоприятни и неблагоприятни условия", стр. 338; 154

Законът на Любовта е: И колкото житено зърно да ти даде, няма да казваш, че малко ти е дал. Любовта е магична. Малката хапчица, тя я прави цял самун, винаги прави нещата цели.

"Слушайте съвета", стр. 61; 172

В Школата основният закон на яденето е Любовта... Искаш ли да направиш Добро, не го прави без Любов!... Докато не дойде у вас онзи вътрешен любовен потик да дадеш - не давай!

"Правила на разумния живот", стр. 49, 50; 28

Вярвайте само на онези неща, които са дадени с Любов. Само те имат сила. Всяко нещо, дадено без Любов, няма сила в себе си. Щом няма сила, не може да му се вярва.

"В Божественото училище", стр. 519; 167

Който дава, да дава по закона на Любовта, със съзнание, че БОГ е в него; който взема, да взема по закона на Любовта, със съзнание, че БОГ е в него. Това значи правилна обмяна между хората, между кредитора и длъжника.

"Коприненият конец", стр. 281; 132

Който живее по закона на Любовта, той едновременно трябва да дава и да взима.

"Божествена светлина", стр. 138; 66

Законът на обичта е следният: Щом у мене се зароди чувство на обич, понеже обичта слиза отгоре, от Небето, аз непременно трябва да нося нещо, трябва да дам нещо.

"За Слава Божия", стр. 8; 46

Снизхождение и прошка

Като говорите за Любовта, никога да не изпъкват недъзите на хората. В Любовта има закон. Щом дойде тя, поправя всичките погрешки.

"Ще се наситят", стр. 20; 170

Любовта не вижда погрешките, тя е снисходителна, прощава, но не плаща всичките дългове. Тя може да плати само половината от дълговете на хората, а другата половина те сами трябва да си изплатят.

"Целомъдрие и великодушие", стр. 24; 44

Ако се изисква известно време, за да изгладите някоя ваша погрешка, то като дойде Любовта с четката си, веднага, за пет минути всичко изглажда.

"Влиянието на хармонията в живота", стр. 210; 203

Любовта не се занимава с всичките отрицателни страни.

"Трите изкушения", стр. 172; 182

БОГ не може да не прости греховете на онзи, който Го обича, колкото големи и каквито да са неговите грехове. Любовта всичко заличава. Без Любов греховете никому не се прощават. Това е закон.

"Човекът на Новото", стр. 178; 98

Търпение

Ако ти отиваш в един дом, трябва да носиш подаръците на Любовта. Влизаш в който и дом да е, ще носиш скъпоценностите на Любовта. Тогава ще бъдеш добре дошъл. Ако носиш прости камъни, никой не ги иска. Ние сме богати с човешки подаръци, ние нямаме нужда от тях. Трябва да се откажем. За бъдеще подарявайте си скъпоценните камъни, направени от Любовта. Първият камък да бъде на вашето, Божественото търпение.

"Търпение", стр. 490; 154

Който много бърза, не живее по закона на Любовта. Единственото нещо, което не бърза, това е Любовта.

"Учение и служене", стр. 292; 167

Неволята подразбира закона на необходимостта, а търпението - закона на Любовта.

"Радостни и търпеливи", стр. 65, 66; 5

Безкористие

Представете си, че имам една много хубава ябълка, която обичам и я държа в стаята си, да я гледам. Дойде някой у дома, види я и той я обикне. Седнем и двамата около нея и двамата я обичаме. Дойде трети и той я обикне. Дойде четвърти, пети, шести, десети, всички я обичаме, всички седнем наоколо й... Сега ще положите този закон на безкористие вътре в душата си и ще работите.

"Волята Божия", стр. 20, 21; 27

Който иска, той няма Любов в себе си.

"Възкресение на Любовта", стр. 162; 11

Мисълта, която искам да ви оставя е следната: трябва да бъдете абсолютно безкористни във вашата Любов. Законът е този: Да обичаш другите като себе си. И най-идеалното: Да обичаш БОГА.

"Слуги на Божествения ум и на Божественото сърдце", стр. 54; 160

Жертва

По някой път тя сама се разкрива, но само на онези, които може да я възприемат и да се ползват от нея. За да ви се разкрие Любовта, трябва да преминете няколко закона: закона на жертвата и закона на самоотричането.

"Който иска славата", стр. 22-23; 30

Любовта е закон, който противодейства на низшите прояви на човешкото естество. Да любиш, това значи да въздействаш на своите лоши пориви. Докато не ограничи своите низши прояви, човек не може да люби. С други думи казано, Любовта изисква жертва. Който люби, той непременно трябва да пожертва нещо от себе си. Който разумно жертва, той е истински човек - човек на Любовта.

"Десет думи", стр. 66; 40

Любовта се проявява само тогава, когато вие сте готови да се жертвате за един човек, когото всички отхвърлят, гонят и никой не го приема. Знаете ли какъв е законът на Любовта? Когато кажеш за някого, че ти е брат, в Небето вече те държат отговорен за това и ти казват, че ти си длъжен да пожертваш за него всичко - и честа, и имота, и живота си. Не си ли готов да пожертваш всичко за него, ти не си му брат.

"Път, Истина и Живот", стр. 9-10; 10

Когато Христос употребява думата *познавам*, то значи да познаваш, че един човек те люби, че е готов да се жертва за тебе във всичките условия на живота.

"Аз те познах", стр. 6; 30

Човек може да се жертва по закона на Любовта, а не по закона на насилието. Само Любовта освобождава. Същото се отнася и до мисълта.

"Даване и вземане", стр. 75; 110

Ние трябва да изпълним Божия закон не по буквата на нещата, но по Дух. Строг е този закон. Когато дойде слугата на Съдника, вие трябва да бъдете готови да се отречете от себе си, да приложите закона на Любовта.

"Най-голямо веселие и най-малка радост", стр. 117; 54

Според Божествения закон, вълкът като срещне овцата, трябва да ѝ каже: "Аз съм много гладен. Можеш ли по закона на Любовта да се пожертваш за мене?" Ако овцата се съгласи, той може да я изяде; ако не се съгласи, ще почака да мине втора, трета, докато се намери някоя да се пожертва. Ако не се съгласи никоя овца, той ще се нахрани с корени. Едно време така е живял вълкът. Това ще ви го докажа. То не е фигура, а велик закон.

"Вярата", стр. 32; 8

Чистота

Любовта премахва всички слабости и недъзи. Тя е особено космическо течение, което минава през всички живи същества. Колкото по-правилно се приема и предава тази енергия, толкова по-здрав е човек.

"Линиите на ума и на сърдцето", стр. 53; 63

Ще ви приведа един закон. Ако вие подпушите един извор, който тече из камениста почва, като поставите тиня по пътя на тази вода, тинята ще може ли да устои на бистрата вода? Коритата на бистрите балкански потоци винаги се изчистват. Питам: ако Божията Любов минава като извор през вашата душа, може ли някога да остави в нас някаква утайка? Никога! Тя ще изчисти утайките и всякаква грапавина съвсем ще изглади. Затова именно най-първо Любовта трябва да мине през душите ни, за да изчисти всичко. Животът е потребен за измиване на утайките.

"Късият път", стр. 225; 38

Ако Любовта е среда, в която ние живеем, питам: рибите пият ли вода? Пият. Рибите пият най-много вода. Водата в тях постоянно минава през хрилете им. Такова е положението на онези, които живеят в Любовта. Да кажем, че синът ви е напълнил устата си с вода, разумно ли е да пиете вода от неговата уста? Не е разумно. Не пийте вода от устата на другите хора! Този е първият закон, с който можете да урегулируете живота си. Защо? Защото вие сами можете да бъдете в тази среда на Любовта, сами можете да я проявите и да не чакате други да ви потопят в тази среда, нито да ви дават да пиете вода от устата си. С БОГА всякога можете да живеете и с Него всякога можете да се разбирате напълно. Вие живеете в Любовта. Нищо в света не е в състояние да ви раздели от тази Любов.

"Дето и да идеш", стр. 196-197; 38

Без Любов нещата нямат име, те са безименни. И безсмъртието се дължи на същия закон. Дето е Любовта, там е и безсмъртието. Вие искате да влезете в Царството Божие, да придобиете Вечния Живот. Как ще го придобиете? Чрез положително знание и абсолютна чистота. Който се е домогнал до основния закон на Любовта, той е придобил вече това знание и тази чистота.

"Устойчиви съединения", стр. 131; 54

Добро

Вие трябва да разбирате Любовта, защото чрез Любовта иде силата в света, иде знанието, иде и добротата. Доброто е плод на Любовта.

"Понеже ви казах това", стр. 480; 134

Който търси закона на Любовта, във всички противоречия той трябва да вижда Доброто.

"Най-голямото веселие и най-малката радост", стр. 112; 54

И злото търси Любовта в света, и Доброто търси Любовта - тя ги направлява. Любовта седи над тях и затова се казва, че чрез закона на Любовта всичко може да се подведе под един закон, който подчинява и злото, и Доброто.

"Произход и значение на светилника", стр. 162; 120

Доброто се усмива, а Любовта говори. Любовта те хваща с двете си ръце, и ти ще се запалиш от всички страни. Като започне да ти говори, ти ще се запалиш отгоре до долу и ще се превърнеш на пламък. Целият свят ще се освети от този пламък и всички ще те видят. Който разбира закона, казва: "Благословение е да те освети Любовта". Който не разбира закона, казва: "Отиде човекът, изгоря".

"Обич и знание", стр. 225; 89

Когато истинският закон на Любовта проникне, тогава Любовта има нужда от злото. Злото, омразата, това са въглища, Любовта се радва, че има такива работи, и тургва в своята пещ, и работи, но когато няма Любов, тия горения стават по друг начин и разрушават.

"Без БОГА и без Любов не може", стр. 92-93; 206

Цял живот може да постите, постоянно да се разкайвате, но нямате ли Любов, Царството Божие е далеч от вас. Да се покаеш, разбирам да разтвориш сърдцето си и да възприемеш Любовта вътре в него, друго покаяние не разбирам. Според този велик закон вие трябва да обичате еднакво и Доброто, и злото - там е силата на човека.

"С Любов се взима", стр. 232; 201

В момента, в който престане да действа законът на Любовта, злото идва. Змията може да ви ухапе. Ако мисълта е проникната от закона на Любовта, нищо не може да ви ухапе, но когато съзнанието не е будно и вие се увлечете, тогава грехът може да ви нападне.

"Добро и човещина", стр. 253; 109

При изпълнение на дадената задача, ще спазвате един закон. Той е следният: Прави Добро най-първо на този, когото обичаш. Сутрин, като станеш, направи Добро на този, когото обичаш, защото към него ти имаш естествено разположение. Направиш ли на него Доброто, ти ще можеш да го направиш и на този, когото не обичаш.

"26август, сряда", стр. 21; 37

Онзи, който отстъпва, е юнак; а онзи, който не отстъпва е баба.

"Моята заповед", стр. 7; 30

Когато е въпросът да установим закона на Любовта, ние трябва да сме готови да отстъпим. Казано е: "Не противи се на злото". Защото, ако се противим на злото, ние тогава му даваме сила. В името на този закон на Любовта, злото не го признавам, и то, като дойде, ще вземе само туй, което е негово. Ще си вземе своите злини, Доброто не може да вземе.

"Много плод принася", стр. 98; 18

Законът за Любовта е закон за примирение между Доброто и злото в света. Да оставим Доброто и злото. Примирение между страданията и радостите или разбиране. Любовта е закон, за да разберем страданията и радостите на физическото поле. Човек е дошъл на Земята, за да разбере смисъла на страданията и радостите.

"Скръб и радост", стр. 194; 154

Свобода

Законът на Любовта трябва да се турне в действие, след това знанието трябва да се тури като сила и условия, а Истината е методът, по който трябва да работите... Истинският път, чрез който може да се освободи човек, е по закона на Любовта.

"Пътят на добрите постижения", стр. 141, 142; 205

Няма ли някакъв начин, по който човек да се развърже напълно? Има един начин - той е законът на Любовта. Като живеете по този закон, вие ще се развържете напълно. Това значи: вървете по правата посока на живота, която води към ония възли, които сами някога сте вързали. Щом дойдете до тях, вие ще заплатите на господаря си всичко, каквото му дължите, и той ще ви освободи.

"Вързано и развързано", стр. 49; 76

Думата *Възлюбете Господа* е един скъпоценен камък, който, ако се обработи, придава своята цена. Любовта е закон на освобождаване.

"Възлюбете Господ", стр. 552; 140

Иска ли да бъде свободен, човек трябва да живее в закона на Любовта.

"Светлият образ", стр. 256; 93

Ограничавайте се, без да се заробвате! Това е ваше право. В това седи силата на човека. Това е законът на Любовта.

"Противоречия и възможности", стр. 39; 123

Божествената Любов, която ви е повикала за живот, тя ви освобождава от всички ограничения.

"Вяра безгранична и Любов безгранична", стр. 396; 136

Първото нещо - Любовта разбира развързване. Друг е въпросът, когато вие искате да ви обича някой. Пак се разбира същият закон. Онзи, който ви обича, трябва да ви развърже.

"Ще бъде развързано", стр. 83; 170

Насилието ражда насилие. Като знаете този закон, служете си с Любов. Любовта е единствената сила, която може да освободи човека от всички противоречия и ограничения.

"Съзнателният живот", стр. 278; 85

Само в онази Любов, която носи светлина и свобода, в нея има всички постижения. И тук на Земята, и дето и да е - тя носи постижения.

"Три категории храни. Първото обещание", стр. 413; 135

Когато хората зачитат живота на агнето, както зачитат своя, и му дават свобода да живее при тях без страх, настанало е вече между тях Царството Божие. Тези хора са влезли вече в закона на Любовта, искат да живеят според него. Този закон изключва всякакво насилие.

"Той е реченият", стр. 81; 76

За хората на Новата епоха, ако Любовта не стане като един закон, животът не е разбран. Първото нещо е свободата, да бъдеш свободен.

"Първата дума", стр. 269; 128

Човек сам трябва да стане господар на своята свобода. Тази свобода той може да постигне по два начина. Един от начините е да изучава живата Природа, това е сегашното положение; другото положение е да изучава вътрешната страна на живота, та чрез закона на Любовта да живее без закон. Да живееш без закон, това е отношение с всичките хора, да съзнаваш нуждите, които всеки човек има, и да бъдеш крайно умен, за да задоволяваш нуждите им. Другият закон на Любовта е изобилието, свободата, в която човек трябва да се прелива.

"Освободени", стр. 38-39; 96

Знание и приложение на Любовта

Божествените познания се придобиват и развиват само чрез закона на Любовта. Аз искам вие да влезете в новия живот и да работите със закона на Любовта.

"Ще се превърне на радост", стр. 199; 59

Законът на Любовта е свързан с послушанието. Същият закон обаче дава истински знания на човека. Който няма Любов в себе си, той не може да учи, не може да придобива знания. Истинското знание може да се придобие само чрез Любовта.

"Ни мъж, ни жена", стр. 11; 61

Ще се стремите високо в себе си да се повдигате. Сегашният живот определя всичките възможности за в бъдеще, което може да се реализира, и всички минали грешки, които могат да се изправят. Ако ние не бихме вложили закона на Любовта, нищо не ще добием. Ще вложите в себе си Любовта и Истината, никаква лъжа и по Божественому ще ликвидирате сметките си.

"Никаква лъжа", стр. 37; 205

Опит не може да имаш, докато нямаш потик за нещо. Единственият потик може да бъде законът на Любовта, то е отражение на Любовта. Може да бъде потик и самата Любов.

"Възпитателен метод", стр. 144; 188

Не можеш да любиш този, който нито те люби, нито те мрази. Две условия: за да можеш да любиш някого, той трябва или да те люби, или да те мрази, едно от двете.... Знание, което ние добиваме отвън, чрез хората, лесно може да се заличи, но онова знание, добито чрез великия опит на Любовта, никоя сила не може да го заличи. Следователно истинско знание може да се добие чрез правия път на Любовта. Туй е един закон.

"Определяне работата на четирите съвета", стр. 133, 135; 12

Задачата на човека е да определи отношенията си към Любовта. Който е постигнал това, знае какво може да иска от нея и как да благодари за всичко, което тя му дава. Тук именно се прилага законът: Каквото желае човек, може да го постигне. Без Любов нищо не се постига; с Любов всичко се постига. Въпросът е само до времето.

"Практически правила", стр. 224; 63

Та сега започнете с проявяването на Любовта! Не с възприятието на Любовта, понеже вий сте вече възприели Божията Любов. Вий вече няма какво да се занимавате със закона на Любовта, да я възприемете, а я проявете.

"Пътят на щастието", стр. 481; 122

По какво можете да познаете дали проявявате Любовта правилно, или не? Щом имате светлина в ума си, щом имате топлина в сърдцето си, щом имате чистота в тялото си, вие живеете нормално и правилно в Любовта, следователно и правилно ще я проявите. Това е един велик закон, една вярна диагноза.

"Дето и да идеш", стр. 199; 38

Ако можете да приложите Любовта си, даже и на смъртно легло да сте, за една седмица положението ви ще се подобри и ще оздравеете. Това е Божествен закон, който може да приложите.

"В мое име", стр. 250; 5

Има един закон - законът на Любовта. Според този закон, ако имате Любов към това, което изучавате, веднага ще имате резултат.

"Жена кога ражда", стр. 134-135; 162

В закона на Любовта всяка благородна мисъл, всяко благородно чувство, всяко благородно желание трябва да се изпълни, без разлика на това, дали то се отнася за майка, за баща, за деца - законът за всички е един и същ... Всяка малка частица от живота съдържа грамадна енергия, и ако ние живеем по Божия закон, по закона на Любовта, тази сила ще може да се развие.

"Великият закон", стр. 11, 14; 30

Всичко, каквото искате на Земята, принадлежи на БОГА. Щом ние обичаме БОГА, можем да разполагаме с всичко Негово. Ако ние имаме Божията Любов в себе си, оскъдност в този свят нямаше да има.

"На отворено и на затворено", стр. 43; 38

Външна и вътрешна Любов

Всички велики и красиви неща идат отвътре и после излизат навън. Така действа законът на Любовта. Вярвайте в силата на Любовта, за да я възприемете отвътре и предадете навън.

"Ще се похваля", стр. 92; 133

Повечето хора се плашат от повишаването на температурата. Всъщност не се плашете. Страшно е, когато температурата спада. Важно е да различавате температурата при Любовта, от температурата при заболяване. Радвайте се, когато температурата се повишава, защото изгарят непотребните вещества в организма. Вътрешният огън трябва да се превърне в пламък, светлина и да освети целия организъм. Когато огънят не се превърне в светлина, растенето спира. Първите християни, които възприеха идеята за Любовта, разбраха този закон.

"Красивите линии в Природата", стр. 222-223; 117

Ще изучавате външната и вътрешната Любов. Ако външната Любов не можете да изучите, и вътрешната няма да изучите. Законът е един и същ и за двата вида Любов.

"Външна и вътрешна Любов", стр. 72; 139

Законът на Любовта е вътрешен. Ако нямате вътрешен потик да проявите Любовта си към някого, никаква външна причина не може да ви застави да направите това.

"Близко е лятото", стр. 383; 80

Най-първо ние сме работили външно - по закона. Сега Любовта работи отвътре. То е животът.

"Върховният авторитет", стр. 426; 119

Когато Любовта е вътре в човека, а страхът - отвън, той е в правия път на живота. И обратно: ако страхът е вътре в него, а Любовта - отвън, той се отклонява от правия път.

"Аз и Отец едно сме", стр. 198; 80

Животът се управлява от вътрешния закон, а не от външния. Докато живее в този закон, човек расте и се развива правилно. Излезе ли вън от него, растенето спира временно... Който служи на външния закон, минава от живот в смърт. Който служи на вътрешния закон, минава от смърт в живот.

"Вътрешният закон", стр. 164, 166; 132

Вие искате сега да се оправи външния живот. Не, между външния и вътрешния живот има едно съответствие. Трябва да помагате на вътрешния живот. По буквата на закона ако се върви, всичко ще се изгуби, а пак ако се върви по Любовта, всичко ще се постигне.

"Опитай!", стр. 405; 122

В Любовта абсолютно няма никакви промени! Има ли промени, това не е Любов, това са чувства, това са състояния на човешкото самосъзнание, а Любовта, тя е абсолютна. И онзи, който веднъж се сдобие със закона на Любовта, вътре той има онази радост и този вътрешен мир, че никой не може да наруши мира му.

"Трите вида съзнания", стр. 88; 205

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ В ЛЮБОВТА

Любовта към Едного е Любов към всички; и Любовта към всички е Любов към Едного.

"Несъвместими отношения", стр. 45; 36

Любовта ви към едного или към всички е все едно и също нещо. Законът е един и същ. Някой казват: "Аз не мога да любя всички". Ти не си длъжен да любиш всички. Като любиш едного, чрез него можеш да любиш всички.

"Елементи в геометрията", стр. 146; 26

Ако Любовта на човека към някого е Божествена, тя ражда Любов към всички същества.

"Любов към всички", стр. 136; 198

Радвайте се, че обичате себе си. Ако никого не обичате, поне себе си обичате. Радвайте се, че е останала поне тази малка обич. Тя представя обич към малките неща. Сега ще изучавате Обичта към Цялото. Това е закон, на който БОГ ще ви учи. Не можеш да научиш този закон сам - друг ще те научи.

"С ключ и без ключ", стр. 208; 147

Този, който обича едного, Любовта му е много слаба. Този, който обича двама, Любовта му е по-силна, а този, който обича всички, Любовта му е най-силна.

"Обичай всички!", стр. 139; 198

Два велики закона съществуват в света: Да възлюбиш Господа БОГА твоего с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичкото си сърдце и с всичката си сила; Да възлюбиш ближния си като себе си.

"На сватба", стр. 59; 167

Първият закон е Любовта към БОГА. Второто отношение вече е към вашите близки. И щом установите отношенията си към вашите близки, то е вече отношение към всички. Законът е такъв: Щом възстановите отношения към ближните си, ще имате правилни отношения към всички.

"Право и безправие", стр. 85-86; 151

Има един закон, който регулира отношенията на хората. Най-първо трябва да разбирате физическата Любов. След това трябва да разбирате духовната Любов, да придадете топлина на човека и след това трябва да му придадете светлина. Така се образува цял един кръг.

"Четири елемента", стр. 685; 151

Любовта към БОГА ще ви научи да се обичате един друг. Обичта към Цялото, то е закон на БОГА. Туй изкуство само БОГ може да ни го покаже. Как да се обичаме всички, само БОГ може да ни обича, никой друг. И ангелите учат същия закон. И хората трябва да учат същия закон.

"Три вида Любов", стр. 186; 164

Помнете основните принципи, с които трябва да работите. Изисква се от всинца ви разумно сърдце. Някои от вас ще постъпят с първия закон - с Любов към Учителя си. Като казвам Любов към Учителя си, подразбирам да имате Любов един към друг.

"Съвместими отношения", стр. 88; 36

Равенство и братство съществуват само в закона на Любовта.

"Прие го с радост", стр. 296; 97

Любовта започва със стремеж към онзи, когото обичате. Сърдцето на онзи, който обича, винаги трепти. Той започва да се страхува, което показва, че страхът иде заедно с Любовта. Когато Любовта посети човека, той става страхлив като заек. Това е закон.

"Плащане и прощаване", стр. 100; 66

Страх поставете отвън, Любовта дръжте вътре.

"В начало бе Словото", стр. 134; 170

Когато обичате един човек или кое и да е живо същество, вие го поставяте на един и същ уровень със себе си. Този закон е и за хората, и за животните, и за растенията. При това положение, когато човек обича човека, той се намира при две възможности: или слиза до положението на онзи, когото обича, или го подига до себе си. В първия случай той страда, а във втория случай и двамата се радват.

"Задна стража", стр. 165; 66

Онзи, който обича, най-първо той се ползва! И вие не можете да се ползвате в живота, ако не обичате! Защото Любовта най-първо теб ще въздигне и после ще въздигне онзи, когото обичаш.

"Новото верую", стр. 20; 135

Кое е първото проявление на Любовта? То е толкова малко, всички го правите. Забележете, когато едно дете мине край една градина, какво прави *най-първо? Погледне плода, наведе си главата, ПОСЛЕ* пак погледне нагоре. Детето обръща внимание на предмета, изследва го, гледа го, наведе глава надолу и после пак гледа нагоре. Същият закон е, и когато обичаш някого. Ти го поглеждаш, все го поглеждаш.

"28 август, петък", стр. 39; 37

В сегашното състояние, в което се намирате, вие нямате право да пипате онзи, когото обичате. Това е закон! Ако не пазите това, което обичате, значи не го обичате. Това е първото нещо, което трябва да спазвате в Любовта. И действително, ние не даваме прах да падне върху този, когото обичаме. По това именно се отличава Любовта във физическия свят.

"Братя в единомислие", стр. 156; 59

Един човек трябва отвътре да го познаеш. Когато го познаеш, ще го обикнеш. Той може да те познава само ако те обича. И ти може да го познаеш само ако го обичаш. То е закон! Хората се познават, разговарят един с друг само при закона на Любовта. Ти никога не можеш да познаеш един човек, ако не го обичаш. Същият закон е и с БОГА. Ти не можеш да познаеш БОГА, ако не Го обичаш.

"Общото благо", стр. 72; 119

Познаването се добива само чрез закона на Любовта.

"И обхождаше Исус всички Галилея", стр. 11; 30

Любовта е закон за опознаване на душите.

"Трите родословия", стр. 22; 132

Познаването има отношение към Любовта. Не можеш да познаеш, ако не го обичаш.

"Реалността на живота", стр. 105; 141

Познаването почива върху закона на Любовта. Вие не можете да говорите на човек, когото не обичате. За да му говорите, непременно трябва да го обичате. Не обичате ли някого, не ви ли обича и той, вие сте глухи един за друг.

"Познава гласа Му", стр. 87; 88

Любовта не се нуждае от изложение, тя се чувства. Като обичате човека както трябва, той непременно ще почувства Любовта ви. Любовта се чувства, а не се говори за нея. Това е Божествен закон.

"Магическата сила на Любовта", стр. 158; 167

Законът на Любовта изисква от човека да говори Истината. Зло или Добро да говорите за човека, стремете се да бъде истинно.

"Азбука на разбирането", стр. 130; 152

Който каже една дума на място, който ми направи най-малка услуга, но направена навреме и на място, то е по закона на Любовта.

"Съвършенството", стр. 421; 163

Не говорете за Любовта, но проявете Любовта там, дето трябва. Вие трябва да дадете, да пожертвате нещо за Любовта. Онзи, към когото проявите Любовта, той ще има крайна нужда от вас, ще чувства празнота, обезсърчение, отчаяние. Вложите ли Любовта си в този човек, той всякога ще ви бъде признателен. Ако срещнете някой човек, на когото душата е пълна с Любов, какво ще му дадете? Търсете места, дето можете да вложите вашата Любов. Това е Божествено. Какво търси Господ в света? Светлина ли търси Той? Не, БОГ има светлина. Той търси хора, които се нуждаят от Неговата светлина.

"Малкото Добро и малкото зло", стр. 17; 36

Ако ти си позволиш само да споменеш на някоя жива душа, че я обичаш и с това я ограничиш, ти си изгубил вече всичката Любов. БОГ, който е направил света, напълно спазва този закон.

"Живите образи", стр. 151-152; 38

Никога на никого не казвай, че не го обичаш. Това е едно противоречие. Какво трябва да кажеш тогава? За да обикна един човек повече, аз трябва да обикна и другия още един. За да обичам и двамата повече, аз трябва да обикна трети.

"Божественият филтър", стр. 577; 122

Никога не можеш да бъдеш обичан в света, докато не си обичал. Щом обичаш, вече можеш да очакваш да те обичат. Но иначе е невъзможно. И когато говорим, че трябва да обичаме БОГА, това се основава на този закон, понеже БОГ е единственото същество, което най-първо ни е обикнало.

"Единствен цар", стр. 291; 158

Ако възприемеш Любовта на някого и я задържиш за себе си, ти вършиш престъпление; ако възприемеш Любовта на някого и даваш от нея и на другите, ти вършиш Добро.

"Изново", стр. 131; 95

Само веднъж можеш да обичаш човека, два пъти не можеш да го обичаш.

"Действието на музиката", стр. 165; 129

Като не разбират законите на Любовта, хората искат да я задържат само за себе си, да бъдат щастливи. Те не знаят, че това щастие им носи двойно по-голямо нещастие.

"Слуги на Доброто", стр. 53; 133

Не може да обичаш някого, и той да не отговори на твоята Любов. В закона на Любовта няма никакво изключение.

"Общи и частни положения", стр. 75-76; 114

Не може да те забрави оня, който те обича. Невъзможно е да обичаш някого и той да те забрави.

"Любов, обич и почит", стр. 202; 103

Ако не издишаш, тогава нямаш възможност да приемаш чистия въздух. Значи като даваш, ти имаш условия да възприемаш повече отколкото си дал. Някой се плаши от закона на Любовта. И в закона на Любовта е същият закон. Ти като не любиш, няма да те любят.

"Новата дреха", стр. 298; 119

Ако си обичал, и теб ще те обичат. Това е закон за цялото Битие. Невъзможно е човек да обича и да не го обичат. Невъзможно е човек да е дал и да не е получил. Това е правило без изключение, защото е валидно за всички светове. Любовта е закон без никакви изключения.

"Двата принципа", стр. 144; 86

Само онзи, когото не обичаш и който не те обича, той не е с тебе, но когото ти обичаш и той съзнава това, той не може да не се занимава с тебе. И невъзможно е един човек, когото ти обичаш, да не ти помогне.

"Проводници", стр. 324; 129

Като обичаш, ще те обичат; и като те обичат, ще обичаш. Не може да мислиш за някого, ако и той не мисли за тебе.

"Свещеният трепет", стр. 137; 94

Не можеш да мислиш, ако друг не мисли за теб; не можеш да чувстваш, ако друг някой не чувства за тебе. Следователно, като мислиш, ти се свързваш с този, който мисли за тебе. Като чувстваш, ти се свързваш с този, който има добри чувства към тебе. Това е Божията Любов, на която се основава човешката.

"Погледът на БОГА", стр. 183; 105

Единственият закон, чрез който човек може да направи чиста, правилна връзка, е Любовта.

"Божественият план", стр. 428; 127

Не може да ме обича някой, когото и аз не съм обичал. Ако ти го обичаш, ти му се отплащаш за Любовта, с която той те е обичал някога. Туй е в реда на нещата. Казваш: "Ама той не ме обича". И ти не си го обичал. Следователно започни да го обичаш и за в бъдеще, след 1, 2, 3, 4, 5 деня и той ще те обикне.

"Аз ще дойда", стр. 591; 140

Не може да обичаш някого, и той да не е готов да ти помогне. Любовта има отношение към душата на човека, а не към неговата личност.

"Учителю благи!", стр. 17; 75

Не може да обичаш някого и да не вземеш участие в неговото страдание. Същият закон се отнася и до неодушевените предмети.

"Законът и Любовта", стр. 6; 102

Ти не можеш да бъдеш обичан от никого, ако сам не обичаш. Този закон е верен и в растителното царство.

"Коего знаем", стр. 161; 162

Дойдете ли до Любовта, вие трябва да знаете следния закон: Човек не може да бъде обичан, докато той сам не е обичал.

"Силен и слаб", стр. 328; 152

Ти не може да бъдеш обичан в света, ако не обичаш този, който те е обичал.

"Да бъдеш обичан", стр. 291; 153

Който обича, и той трябва да бъде обичан. Защо понякога се случва обратното? Някой обича, а него не го обичат. Той прави добро, а на него не правят. За да се образуват правилни отношения между двама души и Любовта да действа между тях, необходимо е следното нещо: когато единият от двамата намери една добра черта в другия, той трябва да събуди в него желания, също така и вторият да намери поне една добра черта в първия.

"Огън да запала", стр. 57; 77

Който ме мрази, може и да ме обича.

"Математическо отношение и геометрическо положение", стр. 539; 162

Слушал съм мнозина да казват: "Аз го обичам, но той не ме обича". Ти продаваш ли Любовта си? Какво те интересува, че той не те обича? Щом искаш да знаеш дали той те обича, ти не си разбрал закона.

"Даром давайте", стр. 218; 148

Ти не можеш да обичаш един човек, докато не намериш онази Божествена черта, която БОГ е турил в него.

"Бъдете яки!", стр. 272; 164

Друг закон съществува, според който всеки може да ни обича. Кога? Когато и ние обичаме. В този закон няма изключение.

"Работа и почивка. Любов и Мъдрост", стр. 143; 120

Не казвай, че хората не те обичат. Ако наистина не те обичат, БОГ те обича. Закон е: Ако хората не те обичат, ще ги обичаш.

"Първият и последният", стр. 219; 141

Да обичате вие, закон има. Да възлюбиш ти, такъв закон има, но няма закон в света, който казва, другите тебе да обичат.

"Жилище ще направим", стр. 34; 166

Първият закон трябва да бъде: Ти да обичаш. Дали хората те обичат или не, то е тяхна работа. Ако ти обичаш, то е силата на човека.

"Обичайте - ценете!", стр. 363; 163

Всеки човек, който обича Христа, може да обича и мене. Всеки човек, който не обича Христа, не може да обича и мене. Всеки човек, който обича мене, обича и Христа... Ако вие обичате БОГА, може да обичате всички. Ако не обичате БОГА, вие не можете да обичате и всички. И вашето бъдеще е предрешено.

"Доброта и справедливост", стр. 634, 643; 140

Ти можеш да обичаш Едного във всички. Това е закон. Но да обичаш всички в Едного, това е невъзможно.

"На двама господари", стр. 56; 153

Душата има Божествен произход. В нея БОГ живее. Намерите ли душата на човека, вие ще бъдете готови на всякакви жертви. Божественият закон гласи: Обичате ли една душа, вие ще обичате и всички останали.

"Новата земя", стр. 166; 48

На Земята човек може да обича само едного; обича ли повече, той върши престъпление. На Небето пък законът е обратен: Там човек трябва да обича всички; обича ли само едного, той върши престъпление.

"Вехтото премина", стр. 27; 50

Понеже Любовта е закон, който произтича от БОГА, когато един човек ви обича, ще го оставите да се прояви, няма да правите никаква критика върху Любовта му. Защото, щом критикувате него, вие критикувате онова, Божественото, което се проявява.

"Две врати", стр. 116; 168

Любовта изключва всякакво недоволство. Обичате ли някого, не го учете как трябва той да ви обича. Любовта не се проявява по правила. Човек обича разумното в хората.

"Абсолютна реалност", стр. 194; 73

Дето е текло, пак ще тече. Двама души, които са се обичали, пак ще се обичат.

"Слушане отвътре", стр. 123; 122

Който обича, никога не може да измени на Любовта. Който ви разлюбва, никога не ви е обичал. Следователно той никога не може да ви разлюби. Това е аксиома, която всички са опитали. Въз основа на тази аксиома казваме: Веднъж БОГ възлюбил човека, никога не може да го разлюби.

"Послушание", стр. 333; 93

Когато имате един човек, който ви много обича на физическото поле, вие не можете да отговорите на този човек със същата Любов. Вие ще му отговорите, но с половината на Любовта, която той има към вас. Когато единият е много горещ, другият ще бъде студен.

"Въздухът и мисълта - нови начини за хранене", стр. 227; 122

Често хората казват: "Този човек не вярва като нас, той има съвсем друго верую". Но съществува закон, според който най-мъчното нещо в света е да обичаш човека, който вярва напълно като тебе, или който мяза във всяко отношение на тебе. Не изисквайте, щото всички хора да мислят точно като вас, да са напълно като вас. Вие трябва да знаете, че ако се обича някой човек или ако се уважава, то е за неговата специфична мисъл, различна от мисълта на всички други. Това е красивото в човека.

"За съдба доход", стр. 21-22; 67

Ти нямаш право на Земята да обичаш когото и да е. Общият закон казва: "Обичай всички", но има ограничения на Любовта. Значи Любовта ти не трябва да бъде такава, че като обичаш някого, да го откъснеш от Духа.

"Естественото положение на човешката душа", стр. 413; 129

Онзи човек, който ще ви каже Истината, той ви обича като себе си. Така е законът. Пък онзи човек, който ще ви направи Добро, той ви обича като БОГА. Защото себето в нас това е БОГ, Който ние познаваме.

"Видяхме Славата", стр. 32; 106

Онзи, който те е залюбил, ще се качи на гърба ти. Когато ти залюбиш, ще се качиш на гърба му.

"Любов без ревност", стр. 137; 106

Едно се иска от вас: да се обичате един друг. Това е Волята Божия. Който люби, всякога придобива; който не люби, губи.

"Умен и справедлив", стр. 193; 111

Никой няма право да опитва Любовта на своя ближен... Защото няма право да се съмнява в Любовта... Ако искаш да изпитваш Любовта на хората към тебе, първо опитай своята Любов към тях.

"Вътрешното богатство", стр. 163; 104

Само двама човека, които не са еднакво богати, могат да се обичат. Само двама човека, които не са еднакво добри, могат да се обичат.

"Усет, влечение, чувство, стремеж", стр. 67; 143

Един богат човек срещнал на пътя си един бедняк, но добър, набожен човек. Богатият решил да му направи едно добро, да му покаже златото в кесията си, да го научи да не се съблазнява от парите. Той отворил кесията си, в която блеснали златните монети. Бедният погледнал към тях и започнал да мисли: "Ех, да имах това злато на разположение!" Той се съблазнил от него. За да не се провали, започнал да маха с ръце, да се бори, за да се освободи от изкушението. Вместо да го кали, богатият го поставил на по-голямо изкушение. Как трябваше да постъпи? Той трябваше да го направи свой наследник. Така постъпват в Божествения свят. Когато искат да покажат на някого богатството си, те го правят свой наследник, да не го изкушават. Такъв е законът на Любовта.

"Вяра и Любов", стр. 45-46; 112

Наместо да изучавате Любовта, вие се изкушавате и се интересувате кой кого обича и защо го обича. В Природата съществува един закон: Никога не може да прегърнеш една душа, да я стиснеш. Даже не може с пръст да се приближиш до нея.

"Обичай Божественото!", стр. 291; 119

Този, който истински обича, той не започва с големите работи. Онзи, който започва с големите работи, той дружи с малките, а който започва с малките, той дружи с големите.

"За кого ме мислите", стр. 194; 95

Любовта е положителна сила. Ако двамата едновременно се обичат, те ще се отблъснат.

"Полюси на съзнанието", стр. 281; 65

При Божествената Любов, и като обичаш, и като те обичат, всякога се придобива. Има една малка придобивка. Там, дето има микроскопически придатък, колкото и малък да е той, там може да обичаш. Законът е такъв. Ако няма придатък, тогаз се ражда омразата.

"Път за освобождение", стр. 253; 143

Ако двама души се обичат, как трябва да се обичат? Те трябва да бъдат свободни. Единият, който обича, ще каже на другия: "Всичко, каквото аз имам, е на твое разположение". И другият ще каже същото: "Всичко, което аз имам, е на твое разположение". За да се обичат, законът е такъв.

"Царството на Духа", стр. 175; 143

Влюбеният носи своята възлюблена на главата си като запалена свещ и постоянно мисли за нея. Колкото повече мисли за нея, толкова повече свещта се разгорява. Момата е свещта, момъкът - пламъкът. Щом се срещнат и започнат да говорят, пламъкът се усилва и свети отдалеч. Ако момъкът разлюби момата, пламъкът изгасва, а свещта престава да гори. Докато се обичат, и двамата се ползват от светлината на свещта. Разлюбят ли се, и двамата остават в тъмнина. Когато се обичат, между тях става правилна обмяна, вследствие на което някога момата е свещ, а момъкът - пламък; някога момъкът е свещ, а момата - пламък. Ако свещта и пламъкът не са на едно място, никаква светлина не може да има.

"Закон и принцип", стр. 198; 86

Който има запалена свещ в ръцете си, който носи Любавта в себе си, той е на първо място - да свети на ближните си, да им посочва пътя. Такъв е законът и в духовния, и във физическия свят.

"Съчетание, приложение и изпълнение", стр. 121; 99

Ако някой ме обича, нищо не е в състояние да го застави да ме разлюби. Ако аз обичам някого, нищо не може да ме застави да го разлюбя. Така седи този велик закон.

"От смърт в живот", стр. 309; 95

Как ще любите БОГА? Като възлюбите вашите паднали братя! Това е сега! Да живеете всички по този закон!

"Запалена свещ", стр. 16; 143

Едно е важно за човека: в каквито състояния да изпадне, положителни или отрицателни, всякога да се стреми да намери душа, която да го разбира. Това е опитността на целия живот. Не само хората, но и животните, и растенията търсят някой да ги разбира. Като намери такава душа, човек се чувства радостен, щастлив. Какво става впоследствие? Понеже тази душа има определен път на движение, тя напуска нашия свят и си заминава. Временно тя се е докоснала до орбитата на вашия живот и неотклонно продължава своя път. Вие започвате да страдате и казвате: "Остави ме моя приятел!" Не, той не ви е оставил, нито е изчезнал, но е преминал в друга Слънчева система на Космоса, вследствие на което временно се е отдалечил от вас. Някога пак ще се срещнете, след което отново ще се отдалечите.

"Космически възприятия", стр. 81-82; 64

Стойте далеч от този, който ви обича. Той е като пружина. Щом бутнете и засегнете върха му, каквото и да му говорите, той не може вече да ви обича... Не че хората не се обичат, но не разбират закона на Любовта. Едни са по-близо, други - по-далеч, но не могат да спазят точната мярка.

"Свобода и ограничение", стр. 42, 43; 110

Ти БОГА в хората не можеш още да обичаш. Но за да възприемаш Божията Любов, ти трябва да обичаш някого.

"Новите форми на Любовта", стр. 527; 153

Ако двама души се обичат и ако тяхната любов не изпраща лъчи от себе си към другите, ако от тяхната любов не се ползват хората, тази любов е безполезна.

"Вътрешният господар", стр. 249; 163

Когато някой обича едного, а другите не му противодействат, той ще прояви Любовта си и към тях.

"Свобода, знания и мир", стр. 9; 27

Питам: колко души има, които ви обичат? На Земята има само един. Кой е той? Ще го намерите. "Ама аз толкова хора обичам". Лъжеш се. Всеки има само по един, когото обича.

"Що да сторя", стр. 249; 96

Щом обикнете някого, Господ е там. Там, дето е БОГ, престъпление не може да стане. Та казвам: Поддържайте идеята, радвайте се дето и да видите Любовта. Не я спъвайте.

"Пред радостите и зад страданията", стр. 325; 151

Когато видиш, че Божията Любов се проявява някъде, зарадвай се в душата си! Щом се зарадваш, БОГ и теб ще благослови. В това отношение и млади, и стари не спазват този закон, вследствие на което не могат да бъдат щастливи.

"Любов - колективност", стр. 231; 54

Всеки предмет, който обичате, трябва да стои на известно разстояние от вас.

"Отворени книги", стр. 307; 131

Сестрата определя възлюблената на брата си. Един брат определя възлюбения на сестра си. Ако сестрата не обича своя брат, никога не може да намери своя възлюблен, понеже нейният възлюблен върви по линията на нейния брат. Ако братът не обича сестра си, не може да намери своята възлюблена, понеже възлюблената върви по линията на сестра му. Никога не може да я намери. Така върви великият закон, който функционира в целия свят.

"О, да ми беше като брат", стр. 257; 120

Любовта само едно мнение има. Каквото мисли единият, и другият трябва да мисли същото. Не може да каже: "Аз тъй мисля". Любовта изключва две мнения. Та често вие като не знаете този закон, казвате: "Да се обичаме". Щом обичате, няма да се разбирате.

"Една мярка", стр. 267; 186

Ако двама се сприятелите, но след време ще се скарате, тогава по-добре не се сприятелявайте. И ако вие двамата се намразите, а след време ще се обикнете, тогава намразете се. Ако омразата е път за Любовта ви, трябва да минете по този път. А има път, по който могат да минат само великите хора, които разбират закона.

"Едно ви трябва", стр. 384; 135

Когато обичаш някого, законът е такъв: Ти в него не можеш да се съмняваш, имаш всичкото разположение да му послужиш тъй, както на себе си; и когато той те обича, не може да се съмнява в тебе, и е готов да ти послужи тъй, както и на себе си.

"Родените", стр. 11; 30

Който отваря сърдцето си за някого и проявява всичката си Любов към него, той прави престъпление. Искате ли да дадете на възлюбения си от своята Любов, давайте му капка по капка.

"Основна идея", стр. 21; 69

Когато двама души се обичат, те трябва едновременно да бъдат красиви, добри, любещи. Такъв е законът на безкористната, на Божествената Любов.

"Ограничаване и освобождаване", стр. 78; 71

Ти трябва да обичаш поне един човек, без той да знае и тогава ти ще можеш да обичаш всички.

"Превръщане на числата", стр. 21; 108

Без БОГА Любов между хората не може да има!... Любовта всякога подразбира жертва и разумност в себе си.

"Тесният път", стр. 19; 30

Представете си, че пред вас изнасят две чаши с различна големина. Коя от двете чаши ще изберете, това зависи от случая. Ако трябва да налейте в нея нещо, което обичате, ще предпочетете по-голямата чаша. Ако вие наливате същото питие на други, ще изберете по-малката чаша. Според закона на Любовта трябва да бъде точно обратно: за себе си да вземете малката чаша, а за другите - голямата. Същият закон трябва да се приложи и по отношение на критиката. Критикуваш ли себе си, ще си послужиш с по-голямата чаша. Критикуваш ли другите, ще си послужиш с по-малката чаша.

"Малките мъчнотии", стр. 133; 52

Онзи, който ви обича и когото вие обичате, ще се радва на малките неща, които му давате.

"Който иска славата", стр. 13; 30

Когато един човек обича друг, той никога не може да направи престъпление. В Любовта престъплението е изключено.

"Вас ви нарекох приятели", стр. 277; 134

Ние се задушаваме в онази вътрешна въглена киселина, която ние сме образували и трябва да направим една обмяна с външния въздух - с Любовта. За да любим ближния, трябва да отвориш прозореца към външния свят, да стане обмяна между твоята въглена киселина и чистия въздух, студения въздух отвън. Тогава, след като се съединиш със своя ближен, ще го опознаеш. Тогава ближният ще ти отвори друг прозорец да стане обмяна между БОГА и вас.

"Вам завещавам Царството", стр. 556; 153

Не можеш да причиниш пакост на оня, който носи Божиата Любов в себе си. Това е закон.

"Конкретно в Любовта", стр. 178; 141

Не може да умре онзи, когото вие обичате. Ако умре, тогава грешката е или у вас, или в него.

"Не съдете по лице", стр. 317; 134

Ако тръгнете да изследвате хората: жени, мъже, богати, сиромаси, ако изследвате учени хора, ще видите, един закон съществува, който е верен - скръбта показва отсъствие на Любовта.

"Противоречията в живота", стр. 243; 150

Раздели половината благо, което имаш, с ближния си. Щом влезеш с твоя ближен в този закон, идва вторият закон, според който: "Дето са двама или трима събрани в Мое име, там съм и Аз".

"Който се учи на Словото Божие", стр. 448; 125

Не може да се образува интимно свършено сближение между двама души, ако мислите на онзи, когото обичаш, не са храна за него и ако неговите чувства не са храна за мене, той не е онзи човек, който ме обича. И когато Христос казва: "Ако не ядете плътта Ми", чрез това ядене именно се познава Неговата Любов.

"Ако не ядете", стр. 488; 125

Онези, които ти обичаш, ще те препоръчат на онези, които тебе обичат. Ако кажеш, че никой не те обича, значи, че няма никой да те препоръча. Щом няма кой да те препоръча, значи ти не си обичал. Щом имаш препоръка, значи ти си обичал.

"Идеален, реален и материален порядък", стр. 126; 149

Ако ти се влюбиш в Слънцето и искаш постоянно да го гледаш, какво ще стане с тебе? Ако постоянно го гледаш, има опасност да ослепееш. Ако ти привличаш много близо до съзнанието си онзи, когото обичаш, ти ще ослепееш. Така е, ако човек обича Слънцето и всеки ден го търси по небето, той ще ослепее. Това, което обичаш, не трябва да го търсиш отвън. Но туй, което обичаш, трябва да му служиш, заради него. Трябва да служиш на този, когото обичаш. Ти трябва да работиш за него.

"Новата Любов", стр. 259; 158

В бъдеще при вас ще остане само това, което сте обичали и което ви е обичало.

"Божественият и човешкият порядък", стр. 70; 176

Ако много обичате, много ще ви обичат, ако малко обичате, малко ще ви обичат... Безлюбието ражда смъртта, а Любовта ражда живота. Всеки един от вас иска да живее. За да живееш, трябва да те обичат. За да живееш, трябва да те обичат, но трябва и ти да обичаш, те са два момента. Да обичаш, да те обичат, да се обичате. Да те обичат, то е едно, да обичаш, то е две, и да се обичате, е три. Който не разбира този закон за проявата на Любовта, той всякога има безброй страдания в света.

"Един опит", стр. 291; 154

Всички хора трябва да бъдат свършени. Свършенството човек може да го придобие само в Любовта. Ние живеем в Любовта и трябва да възприемем всичко онова, което БОГ е създал и да нямаме две мнения за живота. Сега ние за един човек пренебрегваме Божията Любов.

"Господар и слуга", стр. 498; 154

Ние се раждаме в света, за да се научим да любим, а умираме, за да се научим да не мразим, т.е. да се отучим да мразим. И ако в раждането се научим да любим, а ако в смъртта се отучим да мразим, ние сме научили Божия закон - повече не ни трябва.

"Права и вярна Любов", стр. 191; 162

Любовта трябва да свързва хората, понеже тя носи живот, тя носи всичките блага. Вън от Любовта, никакъв закон не може да накара хората да живеят добре.

"Зората на живота", стр. 107-108; 175

След смъртта на човека, след освобождаването му от физическото тяло, Любовта си остава в своята чистота. Тази душа, която те обича, и след смъртта си ще ти предаде нещо. Тя ще ти предаде някое свое качество... Тази душа, която има в себе си Любовта, разполага със законите и може да направлява този, когото обича.

"Разлика между физическата и Божествената Любов", стр. 8; 205

Вие искате изключителна любов или този, когото обичате, друг да не го обича. Закон е, че този който обича само одного, има много слаба Любов и силна Любов има този, който обича всички.

"Ангел-хранител", стр. 228; 200

Единственият закон в света, по който един ангел може да ти послужи - то е Любовта.

"Съработници", стр. 259; 171

Когато обичаш някого, ти знаеш какви са неговите очи, уши, знаеш с какви дрехи се облича, каква шапка носи, какви обуца носи и намираш, че всичко в него е красиво. Същият закон е верен и по отношение Любовта на нашите приятели от Невидимия свят.

"Изгревите на Слънцето", стр. 6; 207

Ако искате на вас да ви се изявят вашите, които са заминали за другия свят, те трябва да ви обичат и вие да ги обичате, то е закон. Не може да влезеш в съобщение с когото и да е, ако нямате Любов.

"Възвиси ме Духът", стр. 365; 146

Всичко онова, което е живо в света, уважавайте и почитайте. Всичко онова, което във вас ви дава светлина и знание, уважавайте и почитайте. Всичко онова, което ви дава свобода в живота, уважавайте и почитайте. Това е великият закон, който действа вътре във всички хора.

"Станало раздор", стр. 587; 162

Когато се казва в Писанието, да възлюбиш ближния си, това е един закон за продължаване на живота. И когато те любят и като любиш, животът ти ще се продължи.

"На утрешния ден", стр. 606; 125

Когато хората ви обичат, те изпращат светлина вътре във вас, те ви познават. Когато не ви обичат, вие сте затворена книга за тях. Затуй, за да разберем Божия път, като обичаме БОГА, нещата са разбрани. Като не Го обичаме, неразбрани са.

"Божествена мярка", стр. 159; 168

Всякога Любовта се явява в една форма, която ти не знаеш. Там, дето вие никога не мислите, оттам ще се яви Любовта.

"Двете недоволства", стр. 178; 168

Ако обичаш себе си, добре е. Ако обичаш себе си, обичаш и обществото, още по-добре е. Ако обичаш и БОГА, тогава най-добре е.

"Три възгледа", стр. 308; 170

В новото Небе и новата Земя Любовта между хората трябва да бъде велик идеал, велик закон.

"И видях ново Небе и нова Земя", стр. 82; 140

Научете закона как трябва да обичаш. Аз, ако бих изучавал Любовта, ще изучавам как трябва да обичам. А не: "Това ми е неприятно". Този, който ти е неприятен, произтича от тебе. Дойде някой, даде ти подарък, приятно ти е. Дойде друг, задигне нещо, неприятен ти е. То е наука.

"Първата светлина", стр. 316; 138

Да обичате всички хора еднакво, това значи да дадете на всеки човек онова, от което той се нуждае. Дали той ще ви разбере, или не, то е друг въпрос. Дали той ще ви отговори със същото чувство, то е друг въпрос. Обаче има закон, който гласи: Любовта Любов ражда. И камък да обикнете, ще ви разбере. Няма същество в света, което, като обикнете, да не разбере Любовта. Разликата ще бъде само в това, че всяко същество изявява Любовта според степента на своето развитие.

"Проявеният и неприятели", стр. 153; 139

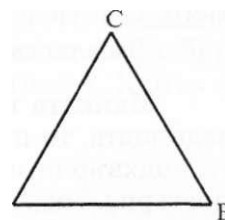
Ако един мъж срещне една жена, така да я погледне, по такъв начин, че тя да се зарадва, че е срещнала честен мъж. Мъж или жена по същия начин да се повдигат един друг. По същия закон синът и дъщерята да повдигат своите родители.

"И видя там човек", стр. 222; 97

Онези хора, които се обичат, са части на едно цяло. И те се търсят, за да се съединят, да образуват цялото.

"Път на зазоряване", стр. 11; 162

От А до В, вие мислите да изходите този път... С е Божествената Любов, към която човек трябва да се стреми. Мъжът и жената трябва да се стремят към С. Това е Божествената Любов, т.е. ако мъжът се стреми към С и ако жената се стреми към А, никакъв резултат няма да има. Ако В се стреми към С и ако А се стреми към С, имате вече резултат.

"Отворената врата", стр. 117; 164

Ние познаваме сега Любовта по женски път или по пътя на душата, а още по мъжки път или по пътя на Духа не сме почнали да я изучаваме. Досега знаем пътя дотолкоз, доколкото Природата ни е учила, по пътя на жените. Засега само майката изпъква. Един ден и бащата трябва да дойде. Той е началото на нещата. Че как, на Земята бащата го няма?! За да има баща, трябва да има единство между бащата и майката. Там, дето има раздори между бащата и майката, бащата умира; там, дето има раздори между братята и сестрите, бащата умира. Законът е такъв. Великото, което ние очакваме, това е идването на Бащата. Майката е направила своето.

"И прослави БОГА", стр. 562-563; 147

Мъже и жени, трябва да живеете по закона на Любовта. Всяка работа, извършена по тоя закон, е свещена, а без Любов - тя е престъпление.

"Актьори и работници", стр. 96; 206

Ако жената не люби един мъж, тя ще извърши някакво престъпление; ако мъжът не люби една жена, и той ще направи някакво престъпление. Това е закон. Все трябва да обичаш някого. Най-малкото нещо да е, трябва да любиш.

"Новият човек", стр. 12; 11

Мнозина се обезсърчават от живота и казват, че няма кого да обичат и кой да ги обича. Чудно нещо, няма кого да обичаш! Първо, ще обичаш майка си, която първа те пробужда към живот. После, ще обичаш баща си и най-после, брата си. Това е великият закон, даден от Мойсея. Тоя закон гласи: "Да възлюбиш Господа БОГА твоего с всичкия си ум, с всичкото си сърдце, с всичката си душа и сила". С всичкия си ум, това значи с баща си, който те е родил; с всичкото си сърдце - с майка си, която те е пробудила; с всичката си душа и сила - с брат си и със сестра си.

"Три необходими неща", стр. 267; 141

Всичкото благо на хората, на човешките, всичкото благо на мъжете седи в БОГА. Да вземем мъжа - на мъжа всичкото благо седи в Любовта, която БОГ има към него. Всичкото благо на жената, на хората, които са на Земята, седи в Любовта, която ближните имат към Него. Това са двата велики закона, които управляват света.

"Запалят свещ", стр. 525; 140

Майката като тупа детето, като го вдига нагоре и го тупа по задницата, то плаче и казва: "Защо дойдох?" То не разбира. Майката го подхвърля и го тупа, докато то разбере, че трябва да обича и я прегърне. Това е първият урок на детето - че трябва да люби.

"Безкрайните неща", стр. 85; 135

Любовта е акт към БОГА, а не към хората. Майката заради кого люби детето си? За самото дете ли? Не. Любовта на майката към детето е в отношение право пропорционално на Любовта ѝ към мъжа. Колкото повече майката е любила мъжа си, толкова повече тя ще обича детето си. Невъзможно е майка да обича детето си, ако не е обичала мъжа си. От такова дете нищо не може да се очаква. Щом детето се роди и започне да расте и да се развива, Любовта на майката към мъжа е в отношение обратно пропорционално на Любовта към детето ѝ: колкото повече обича детето си, толкова и Любовта към мъжа ѝ намалява. Значи каквато е била първоначално Любовта на майката към мъжа, такава е Любовта към детето ѝ. Тогава мъжът започва да чувства, че жена му не го обича, както по-рано. Между

мъжа и жената като че наставя някакво охлаждане. Такъв е законът на физическия свят. Така се проявява Любовта във време и пространство.

"Любов - колективност", стр. 229; 54

СИЛАТА НА ЛЮБОВТА

БОГ не желае да погине нито едно от Неговите чедра. Обаче, който не изпълнява Волята Му, той ще страда не поради желанието на БОГА, но понеже нарушава основния закон на живота - законът на Любовта. Който изпълнява Волята Божия, той ще реализира благородните желания и копнежи на душата си и ще се повдигне.

"Забравената дума", стр. 169-170; 56

Вие трябва да разберете закона на Любовта. По-добре да го разберете с Любов, отколкото да го разберете без Любов, с насилие. Всеки закон, който е разбран с Любов, има смисъл, но разбран без Любов, няма смисъл.

"Мъртъв бе и оживя, загинал бе и намери се", стр. 74; 146

Докато се противиш на Божията Воля, докато не приемеш Любовта в себе си, ти ще страдаш. В който момент приемеш Любовта в себе си, БОГ ще те прости и страданието ще те напусне. Опитай този закон. Признай в себе си, че БОГ е Любов, и ти ще излезеш от мястото на мъчението; ще почувстваш, че всички хора са твои братя.

"Петимата братя", стр. 14; 24

В своите прояви Любовта е вечна. Когато Любовта минава от един свят в друг, тя създава страдания на хората. Който не разбира този закон, той може да преживее някаква катастрофа. Който го разбира, той никога не се обезсърчава.

"Устой на съзнанието", стр. 212, 213; 54

Човек скърби, защото е отказал на Любовта да го носи, а се е наел той да я носи. Закон е: Силният трябва да носи слабия, а не слабият да носи силния.

"Жлебът", стр. 157; 61

Докато човек иска без Любов, той е генерал, който знае само да заповядва. Ако по този начин искате от Природата, тя най-после ще ви даде, но ще ви го изкара от носа, солено ще ви излезе. Постъпвате ли спрямо нея със закона на Любовта, тя всичко може да ви даде.

"И пак се наведе на земята", стр. 228; 146

Достатъчно е четири поколения хората да се отдалечават от Божествения път, за да почернеят. Достатъчно е четири поколения да живеят по закона на Любовта, за да побелеят и красиви да станат.

"Човешка и Божествена Любов", стр. 139; 190

Тя (Любовта) не обича нито да ѝ господаруват, нито да ѝ слугуват.
"Закон на вечната младост", стр. 397; 145

Деца, които са родени без Любов, умират. Когато майката и бащата нямат Любов помежду си, децата умират. Те са родени без Любов. Когато двама млади се свържат с Любов, те раждат деца, които живеят по 120 години.

"Ангел Господен говори", стр. 187; 9

Там, дето има обич между родителите, децата са здрави. Същият закон се среща и в един клас. Всякога трябва да имате Любов помежду си; аз не говоря за вашите временни проявления и промени на чувствата, но за ония правилни чувства на Висша Любов, които трябва да храните един към друг.

"Съграждане на Доброто", стр. 178-179; 26

Докато сте на плоскостта, вие сте дете, радвате се на живота си, нямате никакви грижи. Щом влезете в огънатата площ, вие се жените, раждате деца, строите къщи. Щом почнете да остарявате, и жена ви остарява и умира, децата ви напускат, вие се намирате в една изпъкнала площ и не разбирате живота. За да разберете живота, вие трябва да съберете тези три фигури в едно. Това е закон на Любовта.

"Трите геометрически фигури", стр. 221; 130

Никога не питайте защо ви любя. Вие може да питате: Защо?, само тогава, ако моята Любов внесе дисхармония във вашия живот и наруши мира ви, но докато под моята Любов вие растете, развивате се и живеете, няма да питате защо. Това е светотатство, това е грях.

"Отвори им умовете", стр. 93-94; 25

Има един език в света, той е езикът на Любовта. Ще проучите този език. Няма душа, на която, като проговорите с езика на Любовта, да не ви разбере. Правил съм опити и с хора, и с животни, и със зверове, с мечки и др., и съм проверил този закон.

"Ще хвърля мрежата", стр. 163; 25

Съвременните опити показват, че от човека може да се извади неговия двойник... Същото става и с днешните млади: когато започнат да изучават закона на Любовта, двойниците им излизат навън и стават толкова чувствителни, толкова обидчиви, че един само крив поглед може да ги разсърди.

"Тримата професори", стр. 319; 144

Любовта, понеже има силни трептения, и когато дойде в човека, който е слаб, то нервната му система не е в състояние да издържи трептенията на Любовта. Затова при закона на Любовта трябва да се калява постоянно нервната система.

"Плодовете на Любовта", стр. 14; 183

Човек може да привърже около себе си всяко животно, колкото свиреп и жестоко да е, но Любов се иска за това. Индусите знаят този закон и като го прилагат, успяват да привържат около себе си кобри, лъвовете, тигри, акули и др. Любовта действа и върху най-свирепите животни.

"Живата наука", стр. 265; 65

Любовта носи най-силните трептения. Ако вие имате Любов в себе си, вие ще бъдете в състояние да си проправите път навсякъде. Ако хората биха живели според закона на Любовта, ако имаха туй съзнание, мъчнотии щеше да има, но всичките мъчнотии щяха лесно да ги разрешават.

"Дрехата на Любовта", стр. 269; 156

Никога не ангажирайте Божественото, което БОГ ви е дал даром. Може да стане, каквото и да е, но никога не излагайте своята Любов за нищо и никакво. Човек никога не трябва да изкарва Любовта си на пазар. Предпочитай ти да отидеш сто пъти на пазар, но никога не изкарвай Любовта си да отиде на пазар. Щом Любовта отиде на пазар, тя никога няма да се върне. Това е закон, в който няма никакво изключение.

"Всичко чрез Него стана", стр. 667; 125

Има нещо по-високо от похвалите и по-високо от укорите. Това аз наричам закон на Любовта... Ако 10 души ви похвалят, други 10 ще ви укорят. Има един закон, в който няма нито похвали, нито укори. Там можеш да бъдеш сам. Но, понеже хората не искат да бъдат сами, искат да бъдат двама, те напускат този закон и затова се явяват всички страдания. Ето защо трябва да бъдем доблестни, да изнесем без страх всички страдания.

"Що е това?", стр. 469, 470; 25

Погрешките винаги стават от Любов. Любовта е причина за погрешките. Всичките погрешки произтичат от закона на Любовта.

"Отребване, разтопяване, отвяване", стр. 319; 128

Страхът ви трябва само като едно качество на благоразумие. Страхът трябва да го имате само когато дойде да престъпите един закон на Любовта.

"Учителят каза на ученика", стр. 53; 205

Когато хората са нещастни, това показва, че те не разбират законите на Любовта. Любовта включва законите за лекуване, за забогатяване на хората.

"Спасителни положения", стр. 68; 56

Онзи, когото любим, като идем ние при него, той трябва да оздравее. Такъв е законът. Хората измират, защото не се любят.

"Практическо приложение на музиката", стр. 18; 22

Ти не можеш да заставиш онзи, който люби, да умре гладен. Той и на онзи свят да е, ако има Любов в себе си, на най-малката въздишка от негова страна ще му се притекат на помощ и ще му помогнат.

"Ако всичкият свят спечели", стр. 134; 97

Гладът, жаждата, невежеството, страданията са условия, дадени на човека да научи закона на Любовта. Като научи този закон, той ще може да го приложи. Само при трудните условия на живота си, човек може да се докосне до дрехата на своя Учител и всички несгоди моментално ще изчезнат.

"Дерзай, дъще!", стр. 33-34; 62

Трезвеност без Любов не може. Сега проповядват въздържание. Въздържанието трябва да дойде до причината. Трябва да се вложи Любов в човешката душа и човек ще бъде трезвен. Във вегетарианството е същият закон.

"Двама господари", стр. 32; 162

Хубаво е човек да яде храна, която обича. За да се поправите, никога не яжте храна, която не обичате. Плодът, който обичаш, лечебно действа. Законът е същ и при гледането: Никога не гледай един предмет, който не обичаш.

"Като младия син", стр. 131; 182

Казвате: "Всичко, каквото БОГ е създал, може да се яде". Да, съгласен съм с това, но ако се ръководите от закона на Любовта. Ако ти изядеш едно агне по закона на Любовта, то ще оживее в тебе; ако не го изядеш по закона на Любовта, то ще умре в тебе. Тъй щото можем да ядем и птици, и агнета, но само по закона на Любовта.

"Що искате?", стр. 193; 50

Който живее във Великия закон на Любовта, той свободно излиза от тялото си, не се страхува, че ще го оберат. Тялото му става невидимо.

"Делата Божии", стр. 12; 80

Който попадне под закона на омразата, смърт го очаква. За да не умре, човек трябва да превърне омразата, като инертно състояние на материята, в Любов - активно състояние на материята, което произвежда топлина.

"И рече Исус", стр. 147; 80

Всичките страдания в света произтичат от безлюбието. Всичките радости и блага произтичат от Любовта.

"Музика и здраве", стр. 157; 172

Горчивите неща показват закона на безлюбието. Сладките неща, това е законът на Любовта.

"Път на избавление", стр. 162; 183

Когато говорим за Любовта, трябва да знаем, че чрез закона на Любовта, чрез закона на Обичта ние влагаме нормална топлина, която тялото изисква. Ти трябва да обичаш, защото иначе ще изгубиш своята топлина.

"Музикална задача", стр. 233; 163

Най-добрият нафталин, който може да запази дрехата на сърдцето от молци, е Любовта. В духовния свят не се позволява да туриш дрехата си в гардероб. Винаги ще носиш своята дреха със себе си.

"Силовите линии на Доброто и злото", стр. 22; 36

Любовта е най-голямата хармония, която съществува в света... Любовта ходи да търси страданието и пари дава. Гледаш Любовта, като хване страданието, то става на скъпоценен камък.

"Законът за Божествената хармония", стр. 137; 172

Все, що обичате - ще ви бъде.

"Ще ви бъде", стр. 299; 171

Който живее във Великия закон на Любовта, той свободно излиза от тялото си, не се страхува, че ще го оберат. Тялото му става невидимо.

"Делата Божии", стр. 12; 80

Който е ходил в ада, той е научил великия закон на Любовта.

"Недоказани Истини", стр. 246; 98

Човек, в когото Любовта царува, не може да го сполети нещастие.

"Вечният порядък", стр. 169; 97

Когато ти изкажеш една дума, в която няма Любов, ще дойде страданието.

"Разумните ще разберат", стр. 362; 120

Осмели ли се някой да лъже в името на Любовта, нищо няма да го спаси. В този закон няма никакво изключение.

"Ангел Господен говори", стр. 192; 9

Ако и вие не приемете Учението на Любовта, дърво ще има, и пукнати глави ще има. И за вас е в сила същият закон. Ако приемете Любовта, цялото благословение Божие ще дойде, защото всичко в света е само БОГ.

"Празникът на труда", стр. 138; 19

Любовта никога не се губи, но токът на Любовта, който минава през човека, може да се прекъсне. Който разбира законите на Любовта, той може да възстанови своите първи отношения към Любовта и по този начин отново да я придобие.

"Основни мисли", стр. 124; 57

Човек не може едновременно да бъде обичан от света и от БОГА. Ако светът го обича, Невидимият свят няма да се интересува от него; ако Невидимият свят се интересува от него, светът ще го ненавижда.

"Право разбиране", стр. 74; 55

Това, което се губи, не е реално. Ако веднъж само сте се докоснали до Любовта, вие не можете да я изгубите. Тя е реалност, а реалността не се губи.

"Две думи", стр. 245; 50

В Любовта абсолютно никой не може да те измами; това е велик закон.

"Начало има, но край няма", стр. 100-101; 199

Законът на Любовта съществува преди закона на кармата.

"И ще доведат всичките ви братя", стр. 230; 125

За да изчезне страхът, трябва да туриш в ума си една идея, която да го привлече, за да станеш смел и решителен.

"Изпитвайте писанията", стр. 233; 18

В хората има вътрешен страх да не изгубят живота си. Обаче има един велик закон, който изпъжда навън всякакъв страх. Той е законът на Любовта, който контролира нашето тяло.

"Мойсей и Христос", стр. 119; 47

Да изпълняваш нещата от страх, това не е истинско изпълнение на закона. Казано е, че изпълнението на закона е в Любовта. Ако живееш по закона на Любовта, ти всякога ще изпълняваш Божиите закони.

"Малките неща", стр. 233; 147

Сам човек в света нищо не може да направи. Когато в даден случай вие правите нещо по своя воля, вие не сте в закона на Любовта.

"Да обичаш и да те обичат", стр. 455; 125

Сега това е новият живот, който влиза в света. От времето на Христа, ние сме във втория Божествен ден. Първият ден на християнството мина. Сега сме втория ден. Този втори ден се завършва този век. Два дена са минали, откак Христос е дошъл на Земята. Два Божествени дни са минали, откак БОГ е дошъл. Хиляда години са като един ден и един ден е като хиляда години. Казвам: от втория ден, за да влезем в третия, трябва да научим закона на Любовта. Ако не научите закона на Любовта, в третия ден не можете да влезете. Сега не разбирате буквално.

"Два момента", стр. 199; 160

Единственият закон, който действа в света, това е законът на Любовта. Едновременно с него действа и противоположният закон - законът на омразата. Докато люби и мрази, човек живее и се развива правилно.

"Достоев", стр. 86; 77

Стар човек не може да влезе в Царството Божие. И вие с вашите стари възгледи - така, както сега разсъждавате - не можете да влезете. Законът си е закон! А млад е само онзи, който люби. Това правило ще го знаете, в него няма изключение! Любиш ли, ще придобиеш вечния Живот; не любиш ли, смъртта и болестите ще дойдат в къщата ти.

"Празникът на труда", стр. 128-129; 19

Законът за зачитане на съботата, който се даде на евреите, има отношение към закона на жертвата... След Мойсея трябваше да дойде Христос, да замести този закон с Любовта и да каже, че Син Человечески, т.е. законът на Любовта е господар и на съботата.

"Господар на съботата", стр. 169-170; 80

Човек носи Небето и Земята в себе си. Небето подразбира закона на Любовта, а Земята - закона на безлюбие.

"Определени движения", стр. 4; 74

Божествената Любов не мисли за последствията. Тя има предвид принципа. Щом принципът е прав, и последствията ще бъдат добри. Приложи ли човек закона на Любовта правилно, този закон ще произведе в целия Космос малък потик.

"Наука за езика", стр. 303; 84

Народ, който усилва Любовта, има бъдеще; народ, който намалява Любовта, няма бъдеще. Много народи са изгубили своето бъдеще. Не само за народа се отнася този закон, но този закон се отнася и за индивида.

"Важното в живота", стр. 324; 185

ЛЮБОВТА — ЕДИНСТВЕНИЙТ ЗАКОН

БОГ не се подчинява на никакъв закон! Любовта е от БОГА.

"Добрите и лошите", стр. 28; 27

В Божията Любов няма закони. Тя е закон сама за себе си. Няма закон, който може да ограничи Любовта.

"Ключът на живота", стр. 15; 68

Докато изучава нещата, човек е подчинен на законите и правилата. Щом ги изучи и стане майстор, той има право да ги изменя. Тогава идеята определя положението на нещата. Един е законът, който може да изменя всички закони. Това е законът на великата Божия Любов. И тогава, като казвам, че трябва да любите, имам пред вид оня, който е завършил своето учение. Той е свободен, има широк замах в действията си. Той има право да изменя човешките закони и да изнесе идеята си в нова, завършена и съвършена форма.

"Сеятелят", стр. 55-56; 11

Казал съм в събота никой да не ме безпокои горе. Него ден се заредят и започнат да тропат на вратата: трак-трак-трак. Аз виждам, че туй е от Любов - Любовта прескача заповедите. Като обичаш някого, без закон е. Щом имаш Любов, няма закон. Казвам на себе си: "Погрешката е в тебе, че седиш в стаята. Излез горе в планината, няма да те безпокоят. Седиш тук и даваш заповеди. Не стой тук, иди по планината". Всички ще изпълнят закона, ще кажат: "Учителя го няма". Щом е така, няма закон, нямам право да кажа: "Не хлопайте на врата", понеже, като проповядвам по Любов, не може да турям закон. Щом туря: "Да не хлопате", създавам закон, значи не е по Любов, нищо повече.

"Най-малката и най-голямата Любов", стр. 33-34; 177

Никой не трябва да върши нещата по закон. Един закон съществува за всички хора, но всеки ще го разбере по своему. Един е законът на Любовта, но ти ще го приложиш, както знаеш.

"Най-великата наука", стр. 190; 190

Досега аз не съм намерил по-лесен закон от закона на Любовта. Всичките закони, които сме изпълнили, започват все от там.

"Тази заповед приех от Отца Си", стр. 419; 134

Ние сме призвани не за оня свят, но сега вие трябва да работите. Къде ще бягате? Един закон има. На Любовта човек или трябва да се подчини, или да бяга от нея.

"Пътят на живота", стр. 272; 182

Любовта е единственият закон, който само БОГ може да прилага в света. Любовта изключва всякакви закони, всякакви правила. Оттук изваждаме следното заключение: ако глупецът живее без закон, той е нещастен; ако мъдрецът живее със закон, и той е нещастен. Следователно глупецът трябва да живее със закон, а мъдрецът - без закон.

"Умовете им", стр. 211; 47

Няма по-меко и отстъпчиво нещо от Любовта. Тя, сама по себе си, е закон. Живейте в тоя закон, в който всички неща са възможни и реализуеми.

"Малките величини", стр. 200; 192

Само Любовта е, която умножава нещата. Ако имаш този закон на Любовта, ти можеш да умножаваш.

"Гладни и сити. Единение и разединение", стр. 115; 144

Аз считам малкото и голямото за едно и също нещо. При закона на Любовта малкото и голямото ги считам за едно, без никакво различие. А пък щом няма Любов, има различие вече.

"Законът на молитвата", стр. 153; 119

Законът е за грешните. За праведните в Любовта има само един закон. Който служи на Любовта, има само един закон, а който не служи на Любовта, хиляди закони има.

"Една свещена идея", стр. 164; 157

Вън от Любовта действа съдбата, вътре в Любовта - Волята Божия. Туй трябва да го знаете. БОГ е възвишеното и благородното в света. Любовта е един велик закон, т.е. сама по себе си тя не е закон, но се проявява в един велик закон в света.

"Свобода, знания и мир", стр. 13; 27

Единственото нещо, което не се подчинява на закона, това е Любовта. Защо? Защото тя сама е закон. Ако Любовта би повярвала в закона, тя щеше да направи престъпление. Законът е подчинен на Любовта. Тя сама е закон на себе си, няма нужда от други закони. Това, което тя прави, е закон.

"Божията Воля", стр. 244-245; 190

Искате ли да живеете идеално, да бъдете в хармония с всички живи същества, отворете душите си за Божественото. Законите на Божественото са закони на Любовта. Те не са писани както човешките закони. Те не подлежат на промени както човешките. Законите на Любовта са написани в човешката душа.

"Правилни връзки", стр. 26; 84

В закона на Любовта изключение няма.

"Аз съм истинната лоза", стр. 84; 19

МЪДРОСТ

Вторият основен закон е приложението на Мъдростта и на знанието. Разумният свят изисква от всички хора да учат с постоянство и Любов. Човек живее, докато учи.

"Основните закони", стр. 309, 310, 313; 17

За Вътрешната Школа се изисква стремеж за образуване на връзка с Първия Принцип в света. Тази връзка стои в едно - да изчезне съмнението; а първата ѝ проява е Любовта. И понеже тази Първична Причина действа по закона на Всемирната Мъдрост, не можем да допуснем, че в нея има изключения и погрешки.

"Достатъчна е една запалена свещ", стр. 258; 200

За Христовото учение казват: "Тази звезда, туй учение е разумното Слово Божие. От светлината излиза Словото". Законът е много верен. Там дето има светлина в човешкия ум, разумното Слово може да се вмести. Там, дето има светлина в човешкото сърдце, Любовта може да се вмести.

"Видяхме звездата", стр. 27; 30

Истинското знание има отношение само към Божествения живот, към Свръхсъзнателния и подсъзнателния живот. Този закон е само за Божествения свят.

"Отвори им умовете", стр. 86; 25

Ако имаше истинска радост в света, тя би донесла най-голямото веселие. Веселието е по-високо от радостта. Значи хората се радват, а БОГ се весели. Как иде веселието? По закона на Мъдростта.

"Най-голямо веселие и най-малка радост", стр. 124; 54

При сегашните условия се изключва влиянието на страха. Методът на страха е минал. Соломон е казал; "Начало на Мъдростта е страхът Господен". Прав е Соломон, но това беше по закона на инволюцията. Сега ще внесем друго правило: "Начало на Мъдростта е Любовта".

"Първото място", стр. 167; 109

Всеки, у когото Мъдростта не е чиста и мирна, ще умре, ще се сплуге. А това подразбира, че в Невидимия свят има други закони, според които твърдата материя трябва да се превърне в мека, за да стане годна за живот. Следователно, заради другите условия, нашето тяло трябва да стане жертва на този закон.

"Мъдростта", стр. 126; 201

Докато е на Земята, човек ще изучава земните закони и ще се съобразява с тях. Като отиде на Слънцето, той ще изучава законите, които действат там. Законите на Слънцето са закони на Мъдростта.

"С огън и сол", стр. 312; 80

РАЗУМНОСТ

В света съществува закон, който регулира отношенията. Според този закон БОГ е готов да направи всичко, което е разумно. Щом е въпрос за нещо разумно, БОГ ни отговаря още при първия зов, отправен към Него.

"Разковничето", стр. 170; 42

Дръжте в ума си Великия закон на разумността, според който всички неща в Природата се извършват по строго определен, последователен път. Знайте, че невъзможно е да ви постигне в живота нещо, което да не е предвидено.

"Обмяна", стр. 47; 43

Как се обяснява съвпадението на нещата. Чрез закона на разумността. Че съвпаденията и случайностите не могат да се обяснят, това не значи, че те са произволни. Те са прояви на един по-висок свят, но се отразяват и в нашия.

"Живот вечен", стр. 29; 24

Всички хора са дошли до едно лъжливо, криво схващане за живота, за което са отговорни. Колкото и да поддържате заблудението си, ще се натъкнете на един велик закон в себе си, който определя мислите, чувствата и постъпките на човека. Той показва кое е истинно и кое не е. Този закон има много имена. Аз го наричам "закон за определяне на нещата".

"Имаше двама синове", стр. 97; 24

Изключенията и случайностите, това са закони на разумни същества. Всяко разумно същество, когато иска да се прояви някъде в света, ще произведе или една случайност, или едно изключение.

"Оздравяха", стр. 310; 25

В света съществуват разумни отношения между всички същества. Разумността е основен закон. Без един разумен закон, щастие не може да има в света, и добруване не може да има, и живот не може да има.

"Учение", стр. 371; 150

Отношение съществува само между разумни същества.

"Живот и отношения", стр. 3; 104

Разумният живот може да се сподели само с един човек, който е разумен. Само с разумния човек ще говориш разумно. Такъв е законът!

"Двете течения", стр. 18; 22

Приятелството само по себе си е разумна връзка. Докато съществуват разумни отношения, има приятелство. Щом се прекратят разумните отношения, приятелството изчезва. Значи синът е син дотогава, докато има разумно отношение към баща си. Щом разумното отношение изчезне, и синовността изчезва.

"Отец люби Сина", стр. 126; 87

В даден случай човек има толкова условия да каже Истината, колкото и да я откаже. В даден случай човек може да направи и Добро, и зло; това са възможности. Следователно в това, да се избере възможността на Доброто и възможността на Истината, седи силата на човека. Значи БОГ ти е дал един закон, според който да постъпваш: Едновременно ти разполагаш и с Истината, и с лъжата.

"Добрите навици. Разумното сърдце.", стр. 82-83; 26

Каквото противоречие и да се яви в ума ви в даден момент, то е на мястото си, защото в Природата никога не се допускат неща, които не допринасят полза. Ние не знаем случай, дето да се е допуснало нещо, което да не е принесло своята полза. Всички неща, които се допускат в света, колкото и да са отрицателни, дали ние можем да ги разберем или не, те имат своята полза. Туй е един велик в Природата закон.

"Причини за противоречие", стр. 10-11; 36

Онзи брат, който е отскубнал един косъм от главата на сестра си, той е извършил престъпление, за такъв брат вече се предполага, че той може да направи всичките престъпления, да продаде баща си, майка си.

"Най-добрият начин за разсъждение", стр. 14; 27

За да може човек разумно да измени съвременния порядък, който съществува от хиляди години, трябва да разполага с разумни сили. Мислите ли, че вие ще можете изведнъж да развиете онова въже, което е направено от хиляди нишки? Дълго време ще ви трябва. Законът е следният: За да развиете въжето, трябва да започнете да го развивате по обратния път, по който е завито. Тези нишки са в нашия ум, в нашите схващания.

"Градовете Содомски и Гоморски", стр. 14; 30

С ангелите ние сме свързани по закона на разумността. Разумността е качество на ангелите и се изпраща от тях при творението, при създаването на тази нова Вселена.

"Той заповядва на Слънцето", стр. 6; 30

Има едно математическо положение, че в света съществува един разумен закон: Всички енергии, които съществуват в съзнанието ни, са съизмерими и разумно определени. Аз говоря за съзнанието. Всичките разумни енергии, които обитават в нашето съзнание, те са, които ни правят богати.

"Неразбраното", стр. 33; 36

Трансформирането на енергиите подразбира разумност. Смяна на енергиите, трансформиране на енергиите, съгъстяване и разширение на енергиите, това са форми на един разумен живот - извън човешкия.

"Чудните предположения", стр. 109; 32

Та като казваме 2x2, подразбираме, че само две разумни същества могат да се съберат на едно място. Един разумен човек и един глупав човек никога не могат да се съберат на едно място. Двама глупави хора пак не могат да се съберат. Те не могат да се изваждат. Глупавите хора нито се събират, нито се изваждат, нито се умножават, нито се делят. Лошите хора по същия закон нито се събират, нито се изваждат, нито се умножават, нито се делят. Обаче лошите хора и събират, и изваждат, и умножават, и делят. Добрият човек се отличава по това, че той не умножава, а се умножава.

"Земята се върти - стремеж на душата", стр. 96; 36

Христос прави едно сравнение, казва: "Ако житното зърно не падне на земята, не може да се размножава". Размножението е закон за разумния живот. "Плодете се и се множете" - казва Писанието. Само разумният човек може да се размножава, а неразумният човек само се дроби.

"Дава плод", стр. 4; 46

Центърът на нашата Земя е едно разумно място и този център привлича всичко. Това разумно начало сцелява хората. Законът на сцелението не е физически, но духовен закон.

"Закон на съпоставяне", стр. 9; 45

Глупавият няма право да бие. Само умният има право да бие.

"Позвах Сина Си", стр. 26-27; 45

Има един вътрешен закон, който определя пътя на всеки разумен човек. Дръжте тази мисъл: речта е само за разумните хора. Може да се говори само на разумни хора; може да се учат само разумни хора. Някои говорят за гениалността. Разумността седи по-горе от гениалността.

"Скритото имане", стр. 3; 46

Питам: защо Природата, като е създала скъпоценните камъни, ги е заровила така дълбоко в земята, а не ги е турила някъде на повърхността? Ще кажете, че това е някаква случайност. Обаче случайността е закон на рационалните числа. Тъй щото случайността е рационално число, което седи извън границите на земния живот. Случайността е движение, което не се определя от законите на Земята. Тя излиза от орбитата на Земята, а същевременно влиза в нея, както някоя отсечка излиза от линията и пак влиза в нея.

"Двама синове", стр. 35; 50

Над физическия свят има друг, по-висок, който се управлява от Разумността. Същата Разумност работи и във физическия свят по същите закони и принципи.

"Целесъобразни следи", стр. 115; 63

Трябва да се знае, че движението на всеки предмет, на всяко тяло се обуславя от участието на разумни същества. Колкото разумността е по-голяма, толкова и движението, предизвикано от тази разумност, е по-интензивно.

"Влизане", стр. 13; 48

Ще си определите ясно, кои са вътрешните мотиви, вътрешните причини, които обуславят постъпките на съвременните хора. Не е достатъчно да се знаят само мотивите за постъпките на хората, но трябва да се знаят и тия на цялото органическо царство, защото един и същ е великият закон, който регулира цялото органическо царство... Има един вътрешен закон, едно разумно съзнание, което направлява съзнанията на всички същества.

"Духът на Господа", стр. 75-76, 76; 59

Всяко разумно движение води към разумен резултат. При всяко упражнение, съзнанието трябва да взима живо участие.

"Добрият поглед", стр. 93; 105

Един разумен студент се нуждае от учебник и получава от баща си пари, колкото му трябват, за излишни работи няма. Отива да купи книгата, но вижда по магазините хубава баница. Очите, стомахът му силно желаят баницата. Ако си хапне баница, част от парите за учебника ще отиде. Като разумен, той веднага съобразява, че учебникът е по-необходим и доброволно ограничава желанието си да яде баница. Закон е: Първо посеи житото, а после яж баница.

"Разумно ограничение", стр. 174; 63

Законите, чрез които разумността се проявява, са едни, а тия, чрез които добротата се проявява, са други. Ето защо богатият не може да стане добър и сиромашът не може да стане разумен.

"Доброта и разумност", стр. 383; 65

Когато фактите се съпоставят разумно, светлина се произвежда. Не се ли съпоставят разумно, светлина не се произвежда. Разумното съпоставяне на фактите изисква вярност в мислите, при което се забелязва, че между всички явления в света съществува тясна връзка.

"Глас от града", стр. 19-20; 67

Който иска да се освободи от страданията, той трябва да живее разумно.

"Връзки на сърдцето и на ума", стр. 287; 71

Дето има закон, има разумност.

"От смърт в живот", стр. 301; 95

В Природата съществува една разумна закономерност, на която всичко се подчинява. Следователно като разумно същество, човек трябва да спазва законите на Природата.

"Определени движения", стр. 3; 74

И в астрологията има възходящи знаци - нагоре, и низходящи знаци - надолу. Следователно, когато се блъснеш в едно препятствие, тръгни нагоре, към възходящия знак, и направи ъгъла с няколко градуса по-голям. Когато ъгълът стане 90°, ти ще намериш хиперболичния път - законът на възможностите. Това е законът на разумността и на Любовта, в който се разрешават всички задачи.

"Пътят на възможностите", стр. 136-137; 105

Когато имаш една къща, ще създадеш един закон. Законът е - така да поставиш прозорците в тази къща, че хората да не влизат оттам, а светлината да влиза.

"На двама господари", стр. 76; 109

Случайност е това, което само веднъж става. Случайността два пъти не се повтаря.

"Иде час", стр. 376; 107

Невъзможното за зимата е възможно за пролетта; невъзможното за пролетта е възможно за лятото; невъзможното за лятото е възможно за есента; невъзможното за есента е възможно за зимата. Това са промени, закони. Някои неща остават неизяснени, но и това е закон.

"Превръщане на числата", стр. 25; 108

Влиза Духът, т.е. Разумното в света, да разреши палещите въпроси, които ни спъват.

"Ще влезе Духът", стр. 56; 109

Единството в живата Природа или единството в разумната Природа - то е закон, който не ограничава, но показва посоката, в която всички разумни същества трябва да вървят без изключение.

"Духът дава живот", стр. 96; 109

Никога не отказвай да направиш едно Добро. То е резултат на разумността, която всякога помага.

"Великата разумност", стр. 13; 113

Питагоровата теорема е валидна само при триъгълник с прав ъгъл, в който е запазено отношението между хипотенузата и катетите. Тази теорема е вярна и в органическия свят, дето при един разумен баща и разумна майка, отношенията са правилни. При глупав баща и глупава майка отношенията се нарушават. Когато човек е разумен, тогава той има катети. Това е закон.

"Зависимост в Природата", стр. 188; 113

Ако моят ум не се повдига, не се възвишава, не се облагородява и ако моето сърдце не се повдига и облагородява, тогава животът няма израз в себе си и не може да намери туй хубавото, красивото. И при това, трябва да седи в ума ви онзи основен закон, че всичко в Природата е разумно!

"Непреривните постижения", стр. 33; 120

Силата без разумното право не съществува и не може да се прояви. И правото без разумната сила не може да съществува.

"Божественото право", стр. 471; 153

Като живее съзнателен, разумен живот, човек се домогва до закона на паралелизма. Той вижда, че съществува един паралелизъм в света, при който привидното и същинско Добро вървят паралелно. От друга страна, привидното и същинско зло пак вървят паралелно. От човека не се иска нещо особено, освен да ги различава. Като ги различава, той ще поеме пътя на същинското Добро, а ще се учи от привидното. Що се отнася до злото, точно обратното: ще се откаже от същинското зло, а ще се учи от привидното.

"Съчетание на числата", стр. 186-187; 85

Богатството е ценно за човека, който може да го използва. Силата е ценна за онзи, който може да я възприеме. Защото този закон навсякъде прониква.

"Умно дете", стр. 258; 121

Трябва ни голяма разумност, не само на един човек, не само на един народ. Цялата култура, всичките образовани народи, тази идея да проникне у тях: да бъдат добри. Тази борба, която става, е на място. Не е лоша борбата, но ще дойде едно споразумение. Всички имат добро желание, всички искат свобода, но тази свобода ще дойде по един закон, както в механиката: Всяко нещо трябва да бъде на своето място.

"Елате да разсъждаваме", стр. 506; 140

Соломон е казал, че "Страхът е начало на Божията Мъдрост". Така е било преди две хиляди години. Но сега Соломоновото правило не е вярно. Начало на Божията Мъдрост е разумността. Сега законът е друг. Страхът не е важен елемент. По какво се различават разумността и страхът? Страхът има само предвид личното. Тебе те е страх за твоя собствен живот. Разумността има съвсем друго начало. Разумността разглежда нещата изобщо. Тя разглежда не твоя индивидуален живот, но разглежда твоето отношение към всички същества, какви трябва да бъдат.

"Налягане и напрежение", стр. 247-248; 154

В света съществува една разумност, която се проявява навсякъде - и в животните, в най-малките мушици, в растенията, навред. Ако вярвате в този закон, вие ще имате една вътрешна опитност, вътрешни способности, чрез които ще се ориентирате в живота си.

"Призова учениците Си", стр. 93; 162

Всяко нещо, което притежаваш, да го употребиш на място.

"Отворената врата", стр. 109; 164

Основният закон е: Приложението, в което сте поставени, използвайте в дадения случай условията, в които сте поставени.

"Умни, добри и справедливи", стр. 308; 178

Учението е резултат, богатството е резултат, здравето е резултат, всичките работи, които сега имаме, са резултати на една разумна дейтелност, която седи вън от сегашния живот. Следователно в момента, в който нарушаваш отношенията на тоя разумен живот, веднага кредитът се намалява, както един търговец, който не постъпва честно с онези, които го кредитират, и веднага изгубва тяхното доверие, и той започва да осиромашава. Същият закон съществува за всичките хора в света. Защото грешенето не е спрямо хората, но ние грешим спрямо Божиите закони в света и оттам идат всичките нещастия.

"Езикът на Истината", стр. 133; 207

Всяко нещо е осмислено.

"Опорна точка", стр. 461; 149

"Аз съм лозата, вие пръчките; който пребъдва в Мене, и Аз в него, той принася плод много, защото без Мене не можете нищо да сторите". (Йоана 15:5) В този стих Христос изнася един от великите закони на органическия свят или един от законите на развитието, или един от законите на разумните прояви в света. Проявите на разумния живот се заключават в това, че ние трябва да живеем разумно. Истинският живот се състои в разумността.

"Лозените пръчки", стр. 139; 49

ЗНАНИЕ

Истинското знание подразбира познаване на законите и принципите на Великия Живот, а не знание на образи и на форми. Знае ли принципите на нещата, човек може да произведе техните образи. Задачата на човека е да се домогне да онази положителна наука, която има приложение във всички области на живота.

"Представа за трите свята", стр. 181; 52

Гладният иска да знае какъв е хлябът, който му се дава: топъл или студен, пресен или мухлясъл. Същият закон трябва да се прилага и в знанието, ако искате да създадете в себе си нещо здраво.

"Двата пътя", стр. 8; 15

Това, което правят въздушните течения за укрепване на растенията, същото прави и човешкият ум за растенето и развиването на духовното тяло на човека. И тук, в Школата, ще ви подложат на различни течения и ветрове от различни посоки. Това е неизбежен закон.

"Природни методи", стр. 103; 17

Всяко нещо в Природата трябва разумно да се използва.

"Школата и развитието на ученика", стр. 11; 27

Знанието е проява, качество на съзнанието. Знае онзи човек, съзнанието на когото е пробудено. Знае онзи човек, който разбира законите на Природата и тяхното приложение, както и съотношенията, които съществуват между тях. Знае онзи човек, който прилага в живота си правилата и методите на Разумната Природа и може да изкарва от тях нещо реално, с което да подобри своето положение. Знае онзи човек, който може да запази своето щастие, здраве, богатство, дарбите на своята душа, силата на своя дух както и всичко възвишено и благородно в себе си.

"Неговата заповед", стр. 77; 47

Вие не можете да имате едно висше схващане за Божествения свят, докато не усетите онази пълна празнота, че нищо не знаете, но съзнателно да е това.

"Единство на обичта", стр. 9; 27

Ако майката дава най-хубавото мляко на своето дете, тогава неговото здраве, неговите мисли и чувства ще бъдат нормални. Ние разбираме, че такова дете е родено и отгледано по всички правила на разумната Природа, затова то е здраво във всяко отношение. Ние не говорим за онези отклонения, които съществуват в живота. По същия закон ученикът трябва да започне с обич към знанието. Знанието е предметът, към който той трябва да се стреми, а Любовта е храната, която той трябва да възприема.

"Обич към знанието", стр. 4; 58

Като ученици на окултната Школа, ще знаете: свято ще пазите свещеното знание, което имате и няма да го изнасяте на пазара... Знанието е плод, който зрее. Не давайте този плод другиму, преди вие да сте го опитали!

"Свещеният час", стр. 449; 59

В Школата се дават ред примери, изясняват се закони, които трябва да се изучават и прилагат. Всеки пример съдържа в себе си велик закон. Такова нещо представят притчите на Христа. Всяка притча съдържа велик закон.

"Първата причина", стр. 193; 65

Щом имаш семена, ще ги посееш в земята.

"Пътят на енергията", стр. 30; 114

Всичко изпитвайте, Доброто дръжте! Човек не трябва да приема всичко на доверие, но той трябва да проверява, да изпитва нещата.

"Познава гласа Му", стр. 96; 88

Малките неща са далечни неща, големите неща са близки неща. Туй, което ти никога не разбираш, то е много далечно от твоето съзнание. Туй, което ясно разбираш, то е близо до тебе, до твоето съзнание. Има един закон: Голямото, което виждаш, не може да имаш знание за него, не може да го изучиш. От най-голямата сфера ти виждаш малка част.

"Освободени", стр. 40; 96

Знание без прилагане представя незавършена работа. Спрете ли още в началото на работата си и това, което сте постигнали, ще изчезне... Този закон се отнася и до човешкия ум. Когато казваме, че умът на човека работи, имаме предвид, че се туря някакво начало.

"Знание и прилагане", стр. 95, 96; 91

Приложението не е механически закон. То седи във вътрешното знание на човека.

"Виждане и съзнаване", стр. 37; 88

Човек може да има понятие от един плод, само след като го вкуси. Както и да разглежда плода отвън, той не може да има никакво понятие за неговия вкус, ако не го е опитал. Щом човек го опита, щом го вкуси, плодът ще внесе своята сила в организма му.

"Най-мъчният изпит", стр. 88; 107

Знанието не е нещо, което може да се вложи в един ден. То е непреривен процес. Следователно тебе трябва да ти е приятно за туй, малкото, което придобиваш - живот, знание, свобода се придобиват по капчица.

"Три пътя", стр. 48; 106

Казвам: най-важното е знанието. Първо ще съчетаеш всички условия, така че да имаш възможност да подобриш живота си. Ние се стремим най-напред към външните резултати, защото в Природата съществува един закон: Да се започва с най-малките величини. Детето не изниква изведнъж, като гъба, но постепенно израства. Този закон трябва да се спазва навсякъде. И в знанието важи пак същия закон.

"Живият хляб", стр. 13; 109

Мнозина изучават закона на превръщането, искат да придобият много знания. Ако искаш да придобиеш много знания, не ставай хамалин, т.е. не носи знанието на гърба си, но го приеми в себе си, докато го обработиш.

"Значение на удове", стр. 98; 116

Ако знаете как да се отнесете с орехите, те могат да ви помогнат. Но ако не знаете, тия орехи ни най-малко няма да се интересуват за вас. Или какъв е законът? Ако вие се интересувате от орехите и те ще се интересуват от вас. Законът е все същият. Ако вие се интересувате от науката, тя ще ви помогне, но ако вие не се интересувате от нея и тя няма да ви помогне.

"Орехът и орехчето", стр. 41; 128

След всяка болест и след всяко изпитание човек придобива някаква опитност, става по-силен и се калява. Колкото по-големи са изпитанията му, толкова по-силен става той. Малките изпитания носят малки придобивки. Това е закон, който проверяваме навсякъде в Природата.

"За Слава Божия", стр. 291-292; 133

Когато не знаеш, идва закона на повторението.

"Съшествие на Духа", стр. 479; 119

Да не ви е страх! Затова ви трябва знание. Знание е нужно, защото, докато човек е на Земята, не може да се освободи напълно от злото. Така е и с най-светите хора.

"Самопознание и самовъзпитание", стр. 69; 135

Главното е опитът, който човек може да направи със своето съзнание. Законът е: Не ползва онова, което е в хамбара, но онова, което е в стомаха. Не свещените книги, които са на гърба ти, но Словото, което е в ума ти. Свещените книги, които носиш на гърба си дълго време, ще ти дотегнат и ще се откажеш да ги носиш.

"Вътрешно единство", стр. 148; 205

Знанието има за цел да освободи по възможност човека от излишни страдания. Това е целта. Ако искате да се освободите, най-първо от това трябва да се освободите.

"Три категории храни. Първото обещание", стр. 396; 135

Тепърва ще разберете Неговия закон: "Не пожелай!" Не пожелай всичко онова, което не носи щастие. Знанието, което няма приложение, не го желай!

"Възможности и условия на ума и сърдцето", стр. 106; 138

Знание на човек трябва, с което да прекара живота си. Вас ви трябва знание. Искате да бъдете щастливи, я ми кажете? Щастieto, то се обуславя на един вътрешен закон. Кога можете да бъдете щастливи? Кога? Ако знаете. Ако не знаете, всякога ще бъдете нещастни и скръбни.

"Първата светлина", стр. 314; 138

Ти не може да заповядваш, ако не знаеш. Заповядва само онзи, който знае... Дотогава, докато разбираш повече от окръжаващите, ти ще заповядваш. Щом някой го разбира повече от тебе, той ще изпъкне. "Правилни схващания и правилен живот", стр. 402; 155

Направи колкото искаш погрешки, но научи нещо.

"Програмата в живота", стр. 337; 150

Животът трябва да го живеем, за да разбираме. Същият закон е. Трябва да мислиш, за да разбираш. Трябва да чувстваш, за да разбираш. Трябва да постъпваш, за да разбираш.

"Естественият път", стр. 122; 151

Не всякога даването е едно благо, има изключения при даването. Същият закон е и при знанието.

"Математически отношения", стр. 126; 173

Не можеш да отричаш това, което не съществува; не можеш да поддържаш това, което не съществува. Отричането и твърдението показват, че говориш за реални неща.

"В Негово Име", стр. 84; 191

Всички разумни хора в света, които искат да разберат Истината, трябва да я търсят, да я проучат, понеже свободата в света не може да дойде без Истината. Тя е велик закон. Когато хората разберат Истината, само тогава ще имат едно вътрешно гражданство. Но преди да дойде Истината, преди да дойде свободата, на тях предстои усилена работа. Човек не е пратен на Земята за радости. Човек не е пратен на Земята за щастие. Човек не е пратен на Земята за блаженство. Човек не е пратен на Земята за богатство. Човек не е пратен на Земята за слава. Човек не е пратен на Земята за сила. Той е пратен да научи Пътя Господен. Той е пратен на Земята да научи закона на служенето, закона на смирението. Той е пратен на Земята да научи онова истинско знание на Вечността, което ще му служи за съграждането на неговия бъдещ безсмъртен живот.

"Правосъдие", стр. 157-158; 51

И С Т И Н А

Под думата *Истина* разбирам: това е правото разбиране, правият метод, в който няма никакви заблуждения, в който няма изключения. Истината - това е закон.

"Първата дума", стр. 274; 128

Вие още не познавате себе си; когато научите закона на Истината, той ще ви даде власт над материята да разбирате нейните вътрешни съчетания и да усъвършенствате вашия живот. То е законът на движението: Човек да се видоизменява постоянно и да премине от временното към вечното, за да разбере неизменяемата същина на Истината.

"Истината", стр. 198; 2

Когато хората не казват Истината, те се пълнят; когато казват Истината, те се празнят.

"Разбор на думи", стр. 89-90; 15

Христос казва: "Ако ти искат върхната дреха, дай и долната, за да се освободиш". Това е великият закон - така ще се спасиш. Единственото спасение сега за света и за вас е това.

"Новият и старият живот", стр. 22, 23; 19

Ние основаваме нашата философия върху резултатите, които се произвеждат в даден момент. Защото има един велик закон в Природата, който определя нещата моментално: Истината се определя веднага. Не се искат векове, за да намерим Истината. В тоя момент, моментално, тя влиза в ума и сърдцето на човека.

"Искайте, търсете и хлопайте!", стр. 77; 14

Първият основен закон подразбира приложение на Истината.

"Основните закони", стр. 309; 17

Ще говориш Истината на този, когото обичаш.

"Правилно разпределение на енергиите", стр. 15-16; 22

Въпросът е за Истината, трябва да кажа Истината, пък хората ще се докачат или не, то е друг въпрос. Законът е такъв, че аз трябва да кажа Истината.

"Истината", стр. 166; 18

Ни помен да няма от лъжа; нито ще ви лъжа, нито ще ни лъжете. Никой да не прави опит!

"Правилното растене на душата и хармоничното развитие на душевните сили", стр. 222; 12

Човек никога не може да каже туй, което не съществува.

"Той знаеше", стр. 10; 45

Никаква лъжа не се позволява в човешкия живот, защото има един Божествен закон, който преде тънко и всичко хваща.

"Близо е лятото", стр. 384; 80

Никаква лъжа! Законът е строг. Той държи еднакво отговорни всички, без разлика, дали са мохамедани, будисти или християни. От всички се иска чиста и възвишена мисъл.

"Видяхме Господа", стр. 164-165; 23

Някой път се случва така, че което твърдиш за вярно, не е вярно, и туй, което отричаш някой път, е вярно. А някой път и едното е невярно, и другото е невярно. Има един закон, който гласи така: Едновременно не можеш да кажеш две лъжи. Една лъжа може да кажеш, но две никога.

"Чуваш ли", стр. 65; 108

Който иска да бъде щастлив, да не допуска абсолютно никаква лъжа в себе си. Няма да се опитваш да лъжеш БОГА. Няма да се опитваш да лъжеш ближния. И трето, няма да се опитваш да лъжеш и себе си. Опиташ ли се да излъжеш, непременно ще опиташ смъртта. Законът е неизбежен.

"Трите изпита. Трите велики закона", стр. 452; 119

Никой никого не може да излъже!

"Плодът на дървото", стр. 26; 30

Никой не може да излъже два пъти по един и същи начин. Щом веднъж те излъжат по един начин, ти имаш вече една опитност.

"Забранихме му", стр. 123; 78

Всяко отричане на една Истина е едно потвърждение на тази Истина.

"Що е единица. Числа и действия", стр. 183; 31

Истината, която вие търсите, може да придобиете само при едно условие, а именно: човек трябва да научи великия закон, според който при удобен случай да излиза из тялото си и да се пренася в един далечен свят. Там, след като научи Истината, ще се върне отново на Земята, за да я познае.

"Който иска славата", стр. 20-21; 30

Всяко нагласяване е Истина. Не че самото нагласяване е Истина, но само по закона на Истината се нагласяват нещата, т.е. Истината ги нагласява. Нагласяването дава условия да се прояви музиката.

"24 август, понеделник", стр. 5; 37

Само хората на постоянството, на великото търпение могат да намерят Истината.

"Добрата Земя", стр. 27; 45

Законът за Истината е следният: Онзи, който я възприеме, възкръсва. А онзи, който не я възприеме, умира.

"Избавената душа", стр. 13; 46

Силата на човека седи в Любовта му към великата Истина. И когато някога казвам, че човек може да носи Земята на гърба си, аз подразбирам именно този велик закон на живота.

"В малкото", стр. 16; 46

Да говориш Истината, това значи освобождаване... Да работиш с Истината, това значи, да познаваш алхимията и нейните закони.

"Освобождаване", стр. 317; 83

Днес всички разумни същества се стремят към свобода. Защо? Защото свободата ще им покаже Истината. Истината пък ще ги научи на Великия закон, който ще определи правата посока на нашето движение.

"Умовете им", стр. 215; 47

Истината дава право на всеки чистосърдечен човек да проверява нещата. Има специален закон, с помощта на който могат да се проверяват отношенията между всички същества. Който знае този закон, той може да провери и проучи тези отношения; не знае ли закона, нищо не може да направи.

"Положителни и отрицателни сили на живота", стр. 84; 81

Който говори Истината, става богат човек. Наства мир в неговата душа. Истината е нещо, което като влезе в човека, тя е като храната. Чудно нещо, някой човек казва: "Аз говоря Истината", а пък той не е свободен. Законът е такъв: щом ядеш, ти утоляваш своя глад. Истината сама по себе си разрешава един от великите въпроси в света. Ти търсиш свобода. Щом намериш Истината, ти си вече свободен.

"Зрелостният изпит", стр. 84; 158

Казано е, че Истината ще ни направи свободни. Значи дойде ли човекът на Истината при вас, той ще ви освободи. Той владее магическата пръчица. Достатъчно е да удари с нея, за да придобие всичко, каквото му е нужно. Който знае законите на магическата пръчица, той може да бъде здрав, добър, любящ, учен и т.н. Който знае тия закони, той ще се разговаря приятелски със скръбта, с нещастieto и мъчнотията, и вместо тях ще поставя радостта, надеждата, насърчението.

"Правилно разбиране", стр. 116; 86

Любовта не е само едно чувство. Това е една мощна сила в света, която действа навсякъде. Тя е магическа сила. Няма по-голяма от нея! Но тя има само един закон, чрез който работи - това е законът на Истината. Ако ти не разбираш Истината, Любовта при теб никога няма да припари.

"Няма да угаси", стр. 174; 95

Не може един народ да пропадне, човек не може да пропадне. Само умрелите работи пропадат в света. Ако къщата пропада, нека пропада, но живата църква не може да пропадне, една жива Истина не може да пропадне. Такъв е великият закон.

"Творители на Словото", стр. 286; 97

Когато хората слушат да се говори, съзнанието им понякога е раздвоено, и те чуват едно, а друго разбират. Понякога това раздвояване иде отвън - думите не са употребени намясто. Това показва, че речта не е построена по законите на Истината. Реч, която почива на законите на Истината, изключва всякаква двусмисленост.

"Възходящият път", стр. 293; 127

Всяка неразбрана реалност е спънка. Всяка спънка е неразбиране на реалността. Всяко разбиране на реалността - това е една малка Истина. А разбирането на всичките спънки - това е самата Истина.

"Опити", стр. 161; 135

Ако искаш да изучаваш Истината, ти трябва да освобождаваш другите хора. Като освобождаваш тях, и себе си ще освобождаваш.

"Тялото на Любовта. Ограничаване и освобождаване", стр. 173; 136

Всяко нещо, което внася светлина, е вярно. Всяко нещо, което не внася светлина в човешкия ум, в човешкото сърдце, в човешкия дух и в човешката душа, не е вярно.

"Ще дойдем", стр. 112; 153

Под *воля* разбирам Истината, защото Истината се занимава с човешката воля, с човешката душа. Не може човек да усили волята си, ако той не разбира закона на Истината.

"Единствената свобода", стр. 199; 171

Свободата кара хората да се жертват. Жертвоприношението е вече закон на Истината.

"Вечно подмладяване", стр. 15; 151

Щом започнеш да икономисваш Истината, фалитът ще дойде. Не можеш да икономисваш Истината - това е закон. Щом не икономисваш Истината, всичко върви; щом започнеш да я икономисваш, всичко във физическия свят тръгва назад.

"Мускулно и нервно напрежение", стр. 273; 144

Сърдцето се движи по една линия, умът се движи по друга линия и след това има праволинейно движение. Тогава имате три движения: вляво, вдясно и по права посока. Движението по права линия, то е законът на Истината.

"Теория, реалност и приложение", стр. 89; 166

Любовта носи живота. Тя внася разширение в човека. Мъдростта носи светлина и знание. Тя внася хармония в живота. Истината носи свобода за човешката душа.

"Още малко", стр. 79; 29

СВОБОДА

Законът на свободата, законът на великата Истина изисква човек сам да се обърне към БОГА. Той сам трябва да Го потърси.

"Две думи", стр. 242; 50

В Природата съществуват два велики закона - неизменни, общи за всички същества, без разлика. Единият закон е законът на абсолютната свобода, другият - законът на абсолютното ограничение. Никой не може да ги избегне. Когато човек постъпва разумно, той е в закона на свободата, никой не може да го ограничи. Когато постъпва неразумно, той е в закона на ограничението, там никой не може да му помогне.

"Законът на ограничението и законът на свободата", стр. 107-108; 117

Животът се ражда без ограничения. После слиза в ограниченията. От безграничното влиза в граничното и излиза в свободата. Ако ти не минеш от безграничното в граничното, ти не може да влезеш в закона на свободата. Туй е човешко разбиране. Ти ще минеш по една крива линия. По тази крива линия ти ще дойдеш до закона на своята свобода.

"Да живее душата ми!", стр. 268; 120

Божественият закон на свободата е написан върху човешката глава, в човешкото сърдце и в човешките дробове. Божественият закон е написан във всяка частица от човешкото тяло. Следователно всеки човек трябва да живее съобразно този написан закон.

"Речи само реч", стр. 500-501; 146

Колкото си по-близо до центъра, толкова си по-свободен, и колкото си по-далеч от центъра, толкова си по-ограничен.

"Законът на свободата", стр. 283; 129

Христос е дал едно определение на свободата: "Това, което не искаш да ти правят другите, не го прави и ти на тях". Това правило трябва да е вътрешен наш закон. Трябва да говорим и вършим онова, което дава свобода на другите.

"Свобода на Духа", стр. 161; 2

Не подпушвайте никого! Човек не трябва да подпушва и себе си.

"Отличителни черти на човешката интелигентност", стр. 14-15; 36

Законът на солта е това, което желаете за себе си, не го отказвайте на другите. Давай им възможност и те да развият своите способности.

"Солта", стр. 7; 3

Съвременните учени ще те вържат и развържат, ще те впрегнат и разпрегнат, затова и остен ще има. Това не е религия. В Божественото учение сам ще се вържеш и развържеш. Като дойдете при мене и ми кажете, че искате да следвате моето учение, ще ви питам: "Готови ли сте да се развързвате и завързвате?"

"Разделено царство", стр. 63-64; 3

Съществуват два закона: закон за кармата или закон за причини и последствия. Ти носиш страданията по неволя, т.е. по необходимост. Вторият закон е закон на свободата. Законът за кармата не признава никакво право, никаква култура, никакво щастие, никаква Любов. Кой прилага тоя закон? Вие го прилагате всеки ден, но и върху вас го прилагат... Кармата е закон на тъмнината. Вторият закон - законът на свободата е също и закон на светлината, т.е. закон за правото и за човешката мисъл.

"Ще живее", стр. 178, 179; 6

Старайте се да се настройвате вече, да може да схващате тия вибрации от духовния свят, вътрешно да се настройвате и да пласирате енергията вътре в себе си. А това значи, по закона на свободата - да се разширявате от Божествената Любов и от излишъка ѝ да изпущате навън. Естествено течение да има.

"Правилното растене на душата и хармоничното развитие на душевните сили", стр. 235; 12

Любовта дава и взема по закона на свободата, а не насила.

"Плачът", стр. 25; 13

Никой не може да зароби вашата душа.

"Подпушване на светлината", стр. 88-89; 38

Свобода може да има само между две разумни същества. И когато БОГ създаде другарка на първия човек, за да бъде свободен, Адам не можа да разбере този закон. И досега още не сме го разбрали.

"Напразно Ме почитат", стр. 80; 24

Човешката душа е нещо Божествено. Как можеш да вземеш брата си, да го подчиниш, да го заробиш? Аз гледам на всеки човек като на свободен. Той може да мисли тъй, както и аз мисля. Той може да чувства тъй, както и аз чувствам. Той може да действа тъй, както и аз действам. И във всяко едно отношение той има право на тези блага. Нарушава ли най-малко туй правило, този основен закон, веднага Божието лице ще потъмнее, а тогава и моето лице ще потъмнее.

"Що е това?", стр. 465; 25

Всяка мисъл, която дойде у вас, трябва да й дадете потик, т.е. не трябва да противодействате на Божествените мисли вътре в себе си. От туй гледище се определя закона за свободата.

"Разумност в Природата", стр. 15; 27

Волята Божия може да изпълни този, на когото умът не е ангажиран никъде. Този, който иска да изпълни Волята Божия, трябва да бъде свободен, а свободният ум, свободното сърдце, свободната воля всичко могат да направят. Вие можете да бъдете свободни! Всеки един човек се ограничава от своите мисли, от своите желания и от своите действия.

"Волята Божия", стр. 26; 27

Някой път и у светиите се заражда едно чувство, едно желание за уединение. И вие казвате: "Аз искам да се уединя от хората, да ги напусна". Какво значи да се уединиш от хората или да ги напуснеш? Да се уединиш, значи да дадеш свобода на всички хора.

"Мъртвите и живите линии", стр. 19; 27

Всеки един от вас може да стане ангел, може да стане и дявол, според както живее. И по закона на тази свобода именно човек може да направи и Добро, и зло; по закона на тази свобода именно човек може да възприеме един добър, или един лош живот.

"Който се учи", стр. 13; 30

Божественият закон предоставя на човека да действа свободно и в Доброто, и в злото. И за едното, и за другото той сам носи последствията си.

"Мозъчни наслоявания", стр. 128; 43

Оставете във вас само онези вътрешни заложи, които БОГ ви е дал. Работете с тях и за тяхното разработване. Това е законът на великата свобода, който сега иде в света.

"Позвах Сина Си", стр. 28; 45

Човек не трябва да бъде роб никому. Не ставайте роби и на децата си! Всяко дете, което дохожда във вашия дом, иде с главната задача да служи на БОГА. Щом е така, вие ще го приемете, както БОГ го приема, ще гледате на него, като на Божи служител, и нито вие ще го заробвате, нито детето вас ще заробва.

"Каквото става", стр. 185; 42

Естественият закон, при който човек може да добие свободата си, е законът на правата, на чистата мисъл.

"Смяна на състоянията", стр. 8; 35

За да придобие търпение, човек трябва да има три качества: здраво тяло, здрав ум и здрава воля... Нормалният човек върши всичко с приятност. Той никога не се претоварва с излишна работа. Той приема само толкова работа, колкото може да извърши. Той върши всичко по закона на свободата... За да не остарява преждевременно, човек трябва да внимава да не се пресилва с работа. Търпеливият спазва този закон.

"Форми на съзнанието", стр. 187-188; 40

Само едно същество не прави погрешки. Това същество е БОГ. Всички други същества правят погрешки. Туй произтича от закона на ограничението. Всяко същество, което се ограничава, има възможност да прави погрешки.

"Ще се наситят", стр. 10; 46

Човек е свободен да учи и да не учи, но като започне да учи, той се ограничава. Човек е свободен да яде или да не яде, но щом започне да яде, той се ограничава. Оттук виждаме, че свободата, за която говорим, е относителна. Абсолютна свобода не съществува.

"Двете страни", стр. 62; 53

Да живееш по закона на свободата, значи всеки момент да знаеш какво трябва да правиш, да можеш математически да разпределиш какви съответстващи мерки да вземеш за нещата.

"Бъдете свършени!", стр. 15-16; 45

Всяка свобода вън от човека е сянка на свободата. При вътрешната свобода човек сам себе си съди, никой друг не може да го съди.

"Умовете им", стр. 229; 47

Когато един човек е свободен, друг някой непременно ще трябва да се ограничи.

"Дойде глас", стр. 324; 59

Мойсеевият закон ограничава хората, предпазва ги от греха, а Христовият закон ги примирява и освобождава.

"Права мисъл", стр. 138; 92

Човек не може да добие своята свобода, ако не служи на БОГА. Това е един абсолютен закон, който съществува не само между хората, но и между всички същества, в каквато и степен на развитие да се намират.

"Той дойде при Пилата", стр. 25; 67

На Земята добрите хора са ограничени, а лошите са свободни. На Небето е точно обратното: добрите са свободни, а лошите са ограничени. Любовта освобождава човека.

"Определени движения", стр. 4; 74

БОГ като работи за себе си, ограничава света, а Той сам е свободен. Когато човек иска да работи за себе си, трябва да работи за другите. Когато пък иска да се ограничи, другите трябва да работят заради него. Когато другите работят заради тебе, ти не си свободен... Когато БОГ работи заради нас, ние сме в едно естествено ограничение. Когато БОГ работи, ние се учим. Когато работим за БОГА, ние сме свободни. Тогава той ни слуша, а щом ни слуша, ние се чувстваме свободни. Казвате: "Ако работя за Господа, кога ще работя за себе си? Ако работя за ближния си, кога ще работя за себе си?" Работата за ближния и работата за БОГА е един и същи закон, който се изразява в две направления.

"Раждането на свободата", стр. 58, 59-60; 51

Представете си сега, че при вас дойде някой външен човек и ви каже: "Моля ви се, понеже сте окултен ученик и знаете добре законите, кажете ми, какъв метод за възпитание трябва да приложи към своето дете, което е много своенравно, упорито?" Вие ще му отговорите, че детето трябва да се остави свободно. Обаче законът на свободата работи само при формулата В". Тази формула е вярна през всичките времена на вечността. Това значи: през цялата вечност човек има възможност да опита резултата на своите желания и един ден, когато се увери в тяхното непостоянство, той ще започне да търси правия път. За това се изисква много време. Ето защо човек, оставен свободно да се развива, сам на себе си, той ще може да се добере до правия път, но за това се изискват дълги лутания. Друго е, ако той знае законите и може да се самовъзпитава. Той ще съкрати времето на своето развитие.

"Пътят на желанията", стр. 58-59; 44

Една мисъл, едно чувство, една воля има в света. Съзнаете ли това, вие дохождате до онова единство, към което човешкият дух се стреми. В това единство именно седи свободата на духа. Човешкото тяло е организирано според законите на тази абсолютна свобода. Клетките на тялото живеят според законите на великата свобода, която изисква абсолютно задължение - задължение от Любов, а не чрез насилие.

"Вечно благовестие", стр. 145; 78

Едно от качествата на разумността е това, че тя си служи със закона на свободата, а не с насилието.

"Стойност на нещата", стр. 83; 86

Доброто е основа на великия закон за освобождаването. Да бъдеш добър, това значи да се освободиш от робството, т.е. от света на ограниченията и смъртта.

"Разумното слово", стр. 290; 90

Човек трябва да постави живота си върху точката на равновесието, т.е. върху правилните отношения между всички души. За да съществуват правилни отношения между душите, трябва да се спазва закона на свободата. Всяка душа иска да бъде свободна. Следователно правилните отношения подразбират отношения на свобода.

"Точка на равновесие", стр. 306; 92

Ако иска да бъде ученик, човек трябва да спазва законите на свободата, да не причинява ненужни страдания нито на себе си, нито на ближните си.

"Просветено съзнание", стр. 30-31; 93

Свободата в живота е свобода на възгледи. Противоречивите възгледи - това е закон на свободата.

"Душата ми е отегчена от живота", стр. 17; 95

Казано е, че БОГ е ходил между животните и оттам е взел човешката душа. Значи грехът е съществувал и преди човека, в животинското царство. Вие пък мислите, че грехът е започнал от Адама, когато е бил в Райската градина. Не, грехът е съществувал и преди Адама. На тази душа, която била между животните, БОГ вдъхнал живот и ѝ казал: "Отсега натаък ти няма да бъдеш като животните, но ще живееш според закона, който сега ти давам - според закона на свободата. И докато спазваш този закон, ти ще бъдеш свободен. В който ден се опиташ да пристъпиш Моя закон, ти пак ще дойдеш в състоянието, в което си сега". Тъй седи Истината.

"Син човечески отхожда", стр. 141; 95

Онова същество, което търси свободата, то не трябва да я търси отвън, то трябва да търси свободата отвътре. Човек сам трябва да стане господар на своята свобода.

"Освободени", стр. 38; 96

Бъдете ограничени и в Доброто, и в злото; бъдете свободни и в Доброто, и в злото. Ако едновременно не сте ограничени и в Доброто, и в злото, вие не сте на правия път. Ако едновременно не сте свободни и в Доброто, и в злото, пак не сте в правия път.

"Свобода и ограничение", стр. 50; 110

Като говорим за привличането и отблъскването, ние имаме предвид известни закони. Привличането подразбира закон на свобода. Само ония същества се привличат, между които има стремеж, обич.

"Разумност и светлина", стр. 135; 91

Нещата не се дават даром - ще учиш и ще работиш. Даром се дават само условията, а ти ще работиш и ще учиш, да постигнеш нещо. Ако искаш от БОГА да ти даде всичко, ти ще нарушиш закона на свободата... Човек трябва да бъде свободен. Ако носиш страданието си съзнателно, ти си свободен... БОГ може да те освободи от страданието, но ако го махне, преди да си разбрал смисъла му, с това се нарушава закона на свободата.

"Възпитание на волята", стр. 33, 34; 103

Светът се обосновава на един морален закон, на една абсолютна свобода. Праведен или грешен, човек трябва да бъде свободен.

"Ще влезе Духът", стр. 32; 109

Даването става по закона на свободата. И Доброто става по закона на свободата. С други думи казано: няма закон, който да застави човека да дава и да прави Добро.

"Двата пътя", стр. 22; 190

Щом на един човек му отнемеш волята, щом му отнемеш свободата, никаква Любов - нито човешка, нито Божествена може да се прояви. Това е закон.

"Съработници на БОГА", стр. 124; 143

Човек, когато чувства, когато мисли и когато действа, непременно трябва да бъде абсолютно свободен, за да може да се прояви. То е Божий закон.

"Четирите струни", стр. 339; 143

Оставете тялото, ума и сърдцето си свободни. Защото БОГ се проявява само при свободните хора. Той ще дойде с Духа Си и когато ви намери свободни, ще почне да действа. Законът е такъв.

"Имаше някой човек", стр. 194; 146

Ако искаш да изучаваш Истината, ти трябва да освобождаваш другите хора. Като освобождаваш тях, и себе си ще освобождаваш.

"Тялото на Любовта. Ограничаване и освобождаване", стр. 173; 136

Свободата е закон за постижение на онези копнежи, които има човешката душа. Ти искаш да постигнеш щастието. Щастието се постига само в свободата. В тази свобода животът трябва да функционира, знанието трябва да функционира и то положително знание.

"Великото благо на живота", стр. 604; 151

Има три неща, на които може да вярвате: мислите ви никой не може да ограничи, чувствата ви никой не може да ограничи и постъпките ви никой не може да ограничи. Постъпката аз разбирам, даже като си вързан, едно малко движение пак можеш да направиш, не може да те спъват. Има един закон: Ако вие знаете да се движите - и най-дебелото въже може да го скъсате.

"Правата посока", стр. 269; 172

Само онзи ще бъде свободен, който знае законите, да излиза и влиза свободно в тялото си. Който не знае тия закони, той е вързан за тялото си. Такъв човек и след смъртта си не е свободен.

"Под слънчеви лъчи", стр. 358; 152

Никой никого не може да насили. Не си правете илюзии, че може да насилите някой човек, да му наложите вашите възгледи. То е невъзможно, понеже БОГ създаде света, никой не може да изнасили БОГА.

"Жената самарянка", стр. 276; 153

Свободата подразбира разумно мислене и чувстване, разумни постъпки. Свободният човек се подчинява на природните закони. По отношение на природните закони той е ограничен. Това ограничение, именно, го прави свободен.

"Вяра и вярване", стр. 119; 167

Всяка мисъл, която прониква в човешкия ум, трябва да бъде свободна. Остава мисълта си сама да се прояви, не я обръщай на една, на друга страна.

"Скрито богатство", стр. 132; 195

Ако ти работиш за свободата на другите, работиш и за свободата си.

"Зелен и узрял", стр. 35; 176

Ако мислиш както трябва, ти си свободен. Ако съгрешиш в едно от правилата на мисълта, ти се ограничаваш. И в чувствата е същият закон: Ако чувстваш по законите на чувствата, ти си свободен. Ако нарушиш едно от правилата на чувствата, ти се ограничаваш.

"Обработване", стр. 87; 173

В древността, когато адептите изучавали законите на дългия живот, те имали предвид законите на свободата. Да бъдеш безсмъртен, това значи да владееш силите на живота.

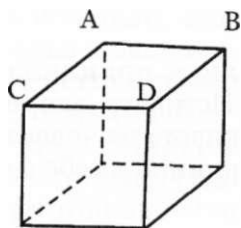
"Тънки и дебели линии", стр. 247-248; 105

Що е закон и що е свобода? Законът е ограничение, а свободата е разграничение. Свобода и закон, произтичащи от едно и също място. Законът е човешко схващане, ограничение на човешкия дух. Свободата е нещо, което е излязло от БОГА.

"Закон и свобода", стр. 289; 185

Когато една жена помята, скръбта не се маха от нея, а когато ражда, скръбта ѝ се премахва - това е закон. Докато една мисъл, едно желание, едно действие не се реализира, не можеш да се освободиш от техните последствия. Следователно каквато и мисъл да дойде, т.е. каквато и да се зачене, трябва да се реализира. Както и да философства човек, този закон царува, той е закон на Свободата.

"Поради радостта", стр. 109-110; 201

Ако искате в един праволинеен свят да влезете, най-първо трябва да се освободите от онова, което носите. Следователно вие само при В може да се освободите. Ще се запознаете с него. Тогава А се отнася към В, както С към Б. То е закон на освобождаването.

"Математически отношения", стр. 129; 173

В БОГА живеем, съществуваме и се движим. Ние сме в БОГА, но трябва да оставим Господ да живее в нас. Ние сме в БОГА, сега да оставим БОГ да се всели в нас по закона на свободата. Това е спасението, това е избавлението на човека - когато той доброволно допусне БОГ да се меси в неговия живот.

"Единствената врата", стр. 134; 176

Два закона съществуват в света: закон на ограничението и закон на свободата. Свободата се проявява по два начина, но последствията на тия прояви са различни.

"Тихият глас", стр. 134; 205

Казвам: противоречието е наше разбиране, противоречието в света излиза от закона на свободата - понеже хората искат да бъдат свободни, оттам идат противоречията.

"Новото в света", стр. 101; 177

Та в нас трябва да се зароди онова непреодолимо желание на свобода: свобода органическа, свобода умствена и свобода сърдечна. С тази свобода ние трябва да работим за всички. Всяка вечер като си лягаме, ние трябва да проектираме мисълта си към целия свят; трябва да проектираме мисълта си към БОГА, и когато Той усети, че ние действително вярваме в Него, Той ще подежда за Доброто на всички хора, за Доброто и на нас. Така работи Божественият закон.

"Да не се смущава сърцето ви!", стр. 25; 30

Досега сте искали да бъдете само духовни хора. Не, бъдете обществени, политически, културни и духовни хора. На мъже, жени, деца - на всички еднакво препоръчвам това правило. Този е великият закон на Свободата.

"С Любов се взима", стр. 245; 201

Грамадните разстояния са причина за голямата свобода... Като не разбират закона на свободата, хората искат да се сближават.

"Единствената сила", стр. 167; 189

Чисто религиозният живот не е еднообразен, а в него трябва да вземат участие умът и чувствата, повдигането да става спиралообразно. Моралът е Мойсеев закон, а Христовият закон е свободата. Следователно трябва да бъдем свободни.

"Да бъдем готови", стр. 40; 208

Законът на свободата се определя от два велики принципа. Човек не може да добие свобода, ако не е възлюбил Истината, ако не я придобил. Истината трябва да бъде главната цел в живота на човека, към нея той трябва да се стреми. Намерите ли този принцип в себе си, вие ще бъдете свободни.

"За свободата", стр. 5; 26

Христос каза на своите ученици: "Блажени вашите очи, които виждат, които познават този закон на великата свобода". Да бъдем свободни, да знаем, че в света трябва да познаваме само един господар - това трябва да турим като мото на бъдещата култура.

"Коего вие виждате", стр. 15; 30

Развържете сърдцата и умовете си от онова, което ги ограничава и заробва. Като се освободите от тези връзки, направете нова връзка с Божията Любов, с Божията Мъдрост и Божията Истина... Тази връзка дава абсолютна свобода на човека.

"Вързано и развързано", стр. 63; 76

На всеки човек трябва да се даде неговото право, което БОГ му е дал, а на всеки един народ да му се даде онова, което БОГ му е дал - на всеки народ да му се даде границата, която БОГ му е дал - това е свободата. Ако ние дадем на всички хора тая свобода, която БОГ им е дал, тогава ще се оправи светът.

"Колко е добър Господ", стр. 401; 130

МИР

Щом дойде Любовта, мирът ще дойде. Щом отсъства Любовта, война ще има. Щом дойде Любовта, войната ще престане и мирът ще дойде.

"Божественият и човешкият порядък", стр. 76; 176

Човек трябва да воюва за Доброто в света, но той трябва да знае как да воюва. Значи човек не трябва да бъде миролюбив. Ако въпросът е за мир, човек трябва да е в мир с Доброто, но не и със злото. Между Доброто и злото не може да има нито мир, нито съгласие, нито равновесие.

"Ден на Доброто", стр. 111; 98

Някои казват: "Да примирим хората!" Не да ги примирим, но да ги научим на онзи велик закон, да бъдат миротворци.

"Миротворци", стр. 8; 30

Любовта - това е най-голямата сестра, най-голямата дъщеря на БОГА, родена във вечността. Светлината - това е най-големият брат, също роден във вечността. Мирът - това е най-хубавото жилище, в което Радостта може да живее. За вбъдеще, ако искате да съградите своето тяло, своето жилище, Мирът трябва да ви дойде на помощ. Такъв е законът. И тогава Радостта ще влезе да живее в това тяло. Радостта е най-малката, най-любимата сестра, която всички гаят. Дето има Любов, има и Радост. Дето има Любов, има и Светлина, има и Мир, а Мирът носи Радостта. Мирът носи жилището на Радостта. Ако нямате Мир, Радостта никога не идва на Земята. Тя не идва без да сте й приготвили жилище. Любовта, Светлината и Мирът са отстъпили най-високия връх на Земята за Радостта.

"Пътят на ученика", стр. 26; 59

ПРАВДА

Правдата е един велик закон в света. Навсякъде и в духовния, и в политическия живот, и в домовете, навсякъде, тази Правда трябва да съществува и тя ще даде своя плод, туй, което е необходимо.

"Много плод", стр. 329; 14

Правдата, това е едно качество, един метод на милосърдие, на миротворство. За да има мир, в която и да е държава, трябва да има Правда.

"Които гладуват", стр. 12; 30

Правдата е абсолютен закон, който никога не се мени. Мени ли се, ние имаме относителна правда. Няма сила в света, която може да изопачи Правдата. Правдата е вътрешен закон, който съществува в самия човек. Правдата се налага отвътре, а не отвън. Същото се отнася до всички добродетели.

"Да ида да го събудя", стр. 320; 78

В едно общество само един господар може да има.

"Развитие на справедливостта", стр. 11; 130

Един от основните закони на Царството Божие е, че всички граждани в него имат еднакви права, еднакви задължения.

"В който град влезете", стр. 7; 30

Казано е: "Не съдете, да не бъдете съдени!" Защо не трябва да съдите? Защото има закон, който съди човека.

"Морални правила", стр. 211; 86

Законът на справедливостта постъпва еднакво с всички хора: оголва ги, сваля горната им дреха, освобождава ги от излишния товар. Че си бил цар или патриарх, тя не иска да знае. Колкото по-висока длъжност си заемал на Земята, толкова повече ще плащаш.

"Дойдох да изпълня", стр. 112; 23

Ако искате съдба, оставете Бог да ви съди. Той отдава всекиму заслуженото и всички остават доволни. Тъй щото от вас се изисква само да учите Божиите закони и да ги прилагате в живота си, а кой ще ви съди, как ще ви съди, това не е ваша работа.

"Свободно движение", стр. 86; 54

Съденето подразбира да осветлиш съзнанието на някого, да изправи погрешките си. Такъв е законът. Ако вие искате да съдете някого, трябва да седите поне три пръста по-високо от него и тогава ще можете да го съдите.

"Проявленията на ума", стр. 69; 34

В Бялото Братство има един закон: Не можем да съдим един брат, докато не извърши престъпление.

"Съчетание на отношенията", стр. 205; 203

Законът на Великата Правда следи за всичко, което става в света и според делата въздава всекиму заслуженото. Никой няма право да си играе с този Божествен закон!

"Никодим", стр. 216; 61

Не се спирайте върху това, какво хората мислят за вас, важно е да се спрете върху въпроса, какво БОГ мисли за вас. Закон е: Ако сами себе си съдите, т.е. ако БОГ във вас се произнася за вашите работи, вие сте блажени.

"Ключът на живота", стр. 13; 68

Първото нещо за вас: абсолютна справедливост! Не говорете излишни работи, не мислете излишни работи, не чувствайте излишни работи, не действайте излишно! То е красивото в живота!

"Абсолютна справедливост", стр. 29; 36

Всеки писател, който напише една незаконна, лъжлива строфа, ръката му ще изсъхне. Този закон ще се приложи. Ако всеки писател, който напише една свещена дума, едно свещено предложение, чрез което да научи хората на Добро, ще се благослови.

"И оздравя дъщеря й", стр. 12; 30

Всяко същество, което се опитва да онеправдае другите, изгубва своята интелигентност. Като направи най-малкия грях, той постепенно губи своите дарби и способности.

"Отец люби Сина", стр. 131; 87

Никой няма право да убива, защото, който убива, законът засяга и него. Ще кажете: "Това засяга само външния свят, а нас, праведните, не засяга". Правдата не е монопол. Сега можеш да бъдеш праведен, а след една минута, или една секунда, можеш да изгубиш тази Правда. Правдата трябва да се възстановява всеки момент, защото всякога можем да я загубим.

"И пишеше на Земята", стр. 8; 30

Ти нямаш право да отнемаш правото на живот на всяко живо същество.

"Двата природни метода", стр. 7; 25

Според Божиите закони, каквото е наказанието на престъпника, такова наказание се налага и на онзи, който е бил свидетел на престъплението му. Свидетелят понася половината от наказанието на престъпника.

"Той е реченият", стр. 84; 76

Божественият свят върви по закона на справедливостта, по закона на Любовта и по закона на Доброто.

"Божествената справедливост", стр. 345; 129

Казвам: вие сте изпитали вече и правото на силния, и правото на слабия, няма защо да се връщате назад. Сега ще търсите правото на всички. Време е вече да се изучава и прилага Божествения закон като мярка на всички прояви на живота. Само по този начин хората ще се освободят от противоречията, които ги спъват в живота им.

"Положителни и отрицателни сили на живота", стр. 75; 81

В света съществува един вътрешен закон, който води човека към усъвършенстване. Той е закон на абсолютната справедливост. Съзнателният живот може да се разбере само по закона на справедливостта, а не по закона на Любовта. Любовта е закон на живота.

"Даде плод", стр. 111; 75

Човек трябва да бъде справедлив! Щом се натъкне на известно страдание или на някаква мъчнотия, той не трябва да търси вината в Провидението, в окръжаващите или в условията, но трябва да се вгледа в себе си, да признае, че вината за всички неуспехи се крие в самия него.

"Справедливост", стр. 70; 91

Ако искаш да бъдеш справедлив, един път ще изпълниш волята на онзи, който те обича, един път твоя възлюблен ще изпълнява твоята воля. Ако два пъти се изпълнява твоята воля и един път волята на този, който те обича, ти нарушаваш закона на справедливостта.

"Основа на знанието", стр. 262; 117

Двама души, като работят, каквото изкарат, ще го делят наполовина. В животинското царство не е така. Животните, които не разбират този закон, силните животни задигат най-голямото парче, за слабите остава малко. Там няма мисъл, господстват желанията. Психологически трябва да разбирате. Някой път вие не сте готови да дадете право на хората. Теоретически давате, но щом дойдете до известни области, не сте готови да дадете правото.

"Първата дума", стр. 301-302; 138

Искаш ли, ще дадеш; даваш ли, ще вземеш.

"Човек и Природа", стр. 361; 82

Може да изучаваш честността, но Правдата сама по себе си се разбира. Човек я носи в себе си като дадено качество. Това е закон, към който се отнася и Любовта.

"Скрито богатство", стр. 136; 195

Всичко придобито чрез неправда ще си замине.

"И проводи ги", стр. 215; 109

Основата на всяка сила е справедливостта. Човек не може да бъде силен, ако не е справедлив.

"Радостта", стр. 346; 109

Ако моето право не е право на всички хора, то не е право. И ако правото на другите хора не е мое право, то не е право. Та Божието право е, когато моето право е право на всички - светлината, която имам, да бъде светлина за всички.

"Справедливостта", стр. 290; 198

За мене е важно мога ли да сляза долу и да се повдигна; мога ли да сляза при хората, без да се съблазня и увлека от нещо; мога ли да слушам обидни думи по мой адрес, без да ме засегнат. Всеки, който говори неверни работи, е даден вече под съд. Това не е само за мене, за всички хора. Скоро ще излезе присъдата на ония, които говорят неверни неща. Това изисква Любовта. Не е позволено, в името на Любовта, да се вършат престъпления. Време е вече всеки да изповяда и да изправи погрешките си. Дали съм аз, или вие, законът е един и същ.

"Шестото чувство", стр. 89; 141

Какво предназначение има честността и какво предназначение има справедливостта? Те в живота имат смисъл като един закон, който оформява нещата.

"Опорна точка", стр. 459; 149

Всеки един човек трябва да бъде закон в себе си. Без съдии, всеки да бъде съдия на себе си.

"Станете вие, които спите!", стр. 332; 146

Да бъдеш честен, значи да защитаваш своята чест, окръжаващите хора да имат добро мнение за тебе. А пък да бъдеш справедлив, значи да защитаваш Името на БОГА, честа на БОГА да защитаваш. Справедливостта не се отнася до тебе, тя се отнася до БОГА.

"Мелодия и хармония", стр. 100; 143

Не се ангажирай с работа, която не е в съгласие с Божия закон, с Божията мисъл. Това са правила, които трябва да имате предвид в бъдеще. Някои от вас искате да знаете доколко са прави. Има един вътрешен закон, който определя абсолютното право. Ако вие слушате вътрешния закон, всеки един от вас може да знае дали това, което върши, е право или не.

"Вътрешно единство", стр. 152; 205

Всякога в света БОГ като ни съди, туря най-малкото наказание. Той ще тури най-малкото наказание, но не може да не тури никакво наказание. И вие ще пазите същия закон: Сами себе си като съдите, поне най-малкото наказание ще си наложите.

"Изпитът на Любовта", стр. 15; 158

Право е това, от което никой не страда.

"Да направим човека по образу и подобию нашему", стр. 309; 140

Всеки човек, който не постъпва справедливо, ще опита несправедливостта върху себе си. И щом постъпва неправилно, усеща вътрешно безпокойство - това е закон. А щом постъпва справедливо, вътре в себе си ще има вътрешна радост, вътрешен мир.

"Разговор с пловдивските семинаристи", стр. 180; 200

Кривото си е всякога криво и правото си е всякога право.

"Не ограничавай Божественото!", стр. 219; 143

Гладният има най-голямото право, пък ситият има най-малкото право.

"Пътят към щастието", стр. 5; 166

Кой каквото мисли и чувства, един ден ще се върне към него. Както постъпва човек с другите, така ще постъпват и към него.

"Реалност на живота", стр. 75; 167

Всеки народ има права, които БОГ му е дал. И всичкото нещастие стои в това, че отнемаме правата, които БОГ е дал на народите, и вследствие на това идат насилието и войните. Но в света има един закон: БОГ е винаги на страната на слабите. БОГ е против силните народи в света.

"Какво е право", стр. 182; 200

Ръцете в човека са една норма на справедливост - законът на справедливостта се изразява чрез ръцете.

"Правата мисъл", стр. 140; 174

Когато хората са справедливи, работите им се нареждат добре. Нарушават ли законите на справедливостта, работите им се развалят.

"Прави възгледи", стр. 170; 175

Един народ може да създаде закон да съди човека за някое малко престъпление, но един народ не може да го съдим. Но в Природата има закон: И народите съдят.

"Създаде Небето и Земята", стр. 216; 185

В лекцията "Закон за Правда" Учителя подробно обяснява този закон; стр. 166; 204

Да блаженства един народ, трябва да зачита Божественото право. Същото се отнася и за всеки човек индивидуално. Всеки българин, който иска заслужено да носи името "българин", непременно трябва да има този свещен закон в себе си: Да зачита Божественото право.

"Правосъдие", стр. 168; 51

ОТГОВОРНОСТ ПРЕД БОГА

Всеки еднакво отговаря за делата си. Всеки се съди според съзнанието си.

"Онези дни ще се съкратят", стр. 184; 29

Когато аз направя една погрешка, каквато и да е, колкото малка и невидима да е, аз я чувствам в себе си. Има един вътрешен глас, който претегля всичко, и ми казва: Толкова липсва на твоята постъпка. Аз зная всяка своя грешка. Човек никога не трябва да се оправдава за грешките си, а трябва да се осъжда. Една крива постъпка изнесена пред самия себе, е равносилна на това, че пред БОГА се съдиш, а не пред хората.

"Родените", стр. 19; 30

Ние мислим, че можем да спасим човека. Не можем. По някой път ние мислим, че може да развратим човека. И това е невъзможно. Всеки човек сам се развращава. И обществото за това не е отговорно. Вие ще ми цитирате, че можете да извратите Словото Божие. Да, аз мога да извратя Словото Божие в себе си, но във вас не мога. Вие сами можете да го извратите. Вие сте единствените, които можете да покварите вашата мисъл, аз не мога да я покваря.

"Той ги изпита", стр. 215; 25

Син Человечески като си отиде от евреите, какво стана оттам насетне с тях? От две хиляди години насам този народ е подложен на най-големи страдания. И ако Син Человечески си отиде от нашите съвременни културни народи, какво ще стане с тях? Законът пак е същият.

"Син человечески отхожда", стр. 159-160; 95

Има един страх, който не е потребен на човека, но има един страх, който представлява велик закон. Този закон на страха всякога трябва да имате предвид.

"Съвместими отношения", стр. 68; 36

Никой в света, освен БОГ, не може да ви даде вашето. Единственото същество, което може да ви даде вашето благо, това е БОГ. Следователно, ако вие сте злоупотребили с Божието благо, от никого не можете да очаквате вашето благо. В БОГА се крие и Божието благо, и нашето благо. Той държи и Своето благо, и нашето благо. Тогава, ако ние злоупотребим с Божието благо, кой ще ни даде нашето?

"Братя в единомислие", стр. 133; 59

Не е позволено да се пилеят всичките блага на живота.

"Връзки на сърдцето и на ума", стр. 276; 71

Човек, който има будно съзнание, не трябва да позволява на паяка да върши престъпления в неговата стая. С мисълта си той трябва да въздейства на паяка да не върши престъпления. Паякът е така нагоден, че дълго време може да прекара без храна. Ако паякът не го послуша, той има право да развали паяжината му и да го изхвърли вън. Когато паякът е вън, далеч от окоето на човека, той е свободен да прави каквото иска. Той сам ще носи отговорност за своите постъпки. Остане ли равнодушен към постъпките на паяка, човек ще носи отговорност за своето нехайство. От неговото нехайство ще пострадат хиляди хора. Един ден той ще плаща за страданията на своите братя.

"Ще трябва да речете", стр. 158-159; 77

Всяка държава, която не се подчинява на Божия закон, тя се заличава. Когато един дом не се подчинява на Божия закон, и той се заличава. Отде се заличава? От лицето на Земята. И когато един учен човек не се подчинява на разумните закони, по които мисълта се развива, и той се заличава.

"Ще ви се даде", стр. 159; 50

Не коригирайте! Не само вие всички не коригирайте, но и не казвайте: "Защо Господ направи света така?"

"Освободени", стр. 50; 96

Който е казал лоша дума против Господа, той е останал със сух език. Законът е безпощаден.

"Лазаре, излез вън!", стр. 129; 75

Престъпление е да обичаш някого, който не оценява твоята Любов. Сега поставям закона: Човек е дошъл на Земята - с това е проявена Любовта на БОГА. И човек да оценява Божията Любов.

"Оценка на Божествената Любов", стр. 85; 163

Питам: туй жито защо го изпратиха от Небето, да се обогатяват хората ли? Това жито се изпрати за храна на хората и птиците, то не се изпрати за забогатяване... Когато не употребяваме нещата за каквото са пратени, не нарушаваме ли законите на този велик институт - Природата? Има един закон, който ви държи отговорни.

"Духът дава живот", стр. 103; 109

Ядеш плода - писано е в Божествения закон: Който изяде една череша, да посади костилката.

"Най-малкото Добро", стр. 241; 180

Ние не се нуждаем от хора, които не са готови да споделят нашата участ. Нито БОГ се нуждае от хора, които не са готови да вземат участие в Неговото дело. Това е общ закон за всички хора, за всички живи същества по Земята.

"В Божественото училище", стр. 502; 167

Колцина от вас, като сте изяждали една ябълка, сте посели семената ѝ? Ето защо господарите на ябълката ви дават под съд. Също така господарите на сливите, на крушите, на всички плодове, са ви дали под съд, дето не сте сели семената. Аз виждам, че страдате за изядените ябълки, круши, сливи, дини, на които не сте посели семената.

"Сеятелят", стр. 17; 111

Всяка круша изядена от тебе, те ангажира да я посееш.

"Съсредоточение", стр. 133; 31

В Америка като идете, всички проповедници, които проповядват на амвона, имат по две чаши с изпокъсани цветя, гледал съм ги. Аз, като му погледна цветята, казвам: "Малко глоба имаш да плащаш ти". И американците сега плащат глоба на своите проповеди. Не само там, навсякъде. Общ закон е това! Не трябва да бъдат изпокъсани цветята!

"Слушайте Го! Дай свобода", стр. 48; 119

Дрехата даром се дава, но все трябва да платите нещо за нея. Защото в Невидимия свят съществува един закон: Като ти дадат една дреха и ти си недоволен от нея, ти ще я опорочиш.

"Изпълнение Волята", стр. 238; 119

Никога не отлагай! Дойдеш ли до нещо, направи го.

"Вътрешно единство", стр. 149; 205

Някой пророк казва: "Горко вам". Пророкът има право да каже, но ти нямаш право. Той е пратен от Господа, законът е такъв. Ти четеш този закон, вземаш правото и казваш: "Горко вам". Ти нямаш правото, ще мълчиш.

"Зародиш, дърво и плод", стр. 411; 168

И защо ви помагам аз? Защото искам да помогна на други хора, които са подир вас, а вие сте запушили пътя, а щом помогна на вас, отпушвате пътя за другите. Следователно или вървете напред, или останете отзад. И ако не сторите нито едното, нито другото, правите непростим грях. Законът е ясен.

"Защо ви помагам", стр. 61; 208

Сегашните хора, както са създадени, не са свободни, понеже материята са взели отнякъде. Когато един човек идва на Земята, да се въплъти, той взема оттук оттам от кредитори. Той, като е идвал да се въплъти, не е имал достатъчно средства, за да си съгради една къща. Кредиторите му заемали пари назаем. Вие не знаете защо умирате. Умирате от лошите кредитори.

"Божие дихание", стр. 437; 151

Всеки човек, откак се е родил, откак е дошъл на този свят, докато замине, има определена част от материята, която той трябва да развие, да обработи.

"Несъвместими отношения", стр. 35-36; 36

Всякога, когато човек дава известен оброк, той го дава пред другото. И всякога, когато даваш известно обещание пред друг дух, той ще те преследва и ще понесеш всичките последствия и страдания. Един по-висш закон отменя разпорежданията на по-низш закон... Във всичките свои обещания човек трябва да бъде внимателен, та да ги дава разумно.

стр. 138; 197

Някой ще дойде тук, за да вземе нещо и да го обърне против мен. Горко на този, който ще направи това. Проклятие ще има отгоре си, не до четвърта, но до тысяща рода! Такъв е великият Божи закон, Божествената Истина: "Който съгреши против Духа - казва Христос - нито в този век, нито в бъдещия ще му се простят греховете".

"Пояснения върху окултизма, спиритизма, теософията, мистицизма и християнството", стр. 132; 203

Някои идват тук да ме хванат за думите ми. Те са пратени, казват: "Да го уловим този сега!" И седят, бележат в книжката си. И казват: "Чакай сега, уловихме го". И почват да разместват думите ми. Ако аз съм казал нещо разместено, то е хроникарирано вече на друго място. Това е един велик закон. Аз съм хванат вече, аз съм отговорен пред себе си, отговорен съм пред този велик закон.

"Той ги изпита", стр. 212; 25

Ако някой е дошъл при мене - БОГ ви е привлякъл при мене. Аз съм длъжен да му покажа пътя към БОГА.

"Най-разумните отношения", стр. 321; 172

Всяко нещо, което ние правим, трябва да ползва другите хора, трябва да ползва и нас. Всяка мисъл трябва да принесе някаква полза в света. Законът е такъв. Всяка постъпка трябва да принесе полза на другите хора, също и на самия човек, който я върши. Това е един Божествен закон, според който всеки човек, който иска да живее, трябва да бъде носител на онова великото и светлото в живота.

"Светлина, топлина и сила", стр. 663; 162

Висшият морал

Според мене моралът представя онова разумно начало, което действа в света и се прилага еднакво към всички живи същества... Великият морален закон засяга всички същества и еднакво ги държи отговорни.

"Господар на съботата", стр. 168; 80

Доказано е, че човек с морален устой може да живее по-дълго време от онзи, който няма морален устой в себе си. Като спазва законите на великия морал, човек пести силите на своя физически и духовен живот.

"Богове сте", стр. 103; 79

Ако ти се намериш пред едно дърво с плодове и не може да откъснеш от плодовете, казваш: "Имам ли право да късам от плодовете?" Аз имам право да късам от всички плодове на дърветата. Аз нямам само едно право в света - да взема един плод от устата на един човек, а имам право от всяко дърво да откъсна от плодовете му. Никакъв закон не съществува в Природата. Има закон, който съществува, ако взема плода от устата на човека. Понеже той е вложил своята енергия.

"Новата работа", стр. 92-93; 106

Щом вземеш онова, което ти е необходимо, потребно, престъпление няма. Щом вземеш онова, което ти е непотребно, престъпление има.

"Двата университета", стр. 100; 128

"Ако те ударят по една страна, дай и другата". Това подразбира пълно въздържание от прилагане на грубата сила. Ръката е носител на известни сили, но ако мисълта на човека, когото са ударили, е силна, от лицето му излиза такава светлина, която заставя виновника да съзнае погрешката си и да не вдига ръка против ближния си.

"И рече Исус", стр. 157; 80

Всичките хора приличат на Христа, но не постъпват като Христа. Всички хора приличат на Христа, но нямат сърдцето на Христа. Всичките хора приличат на Христа, но никога не могат да носят кръста си като Христа. Та казвам: всички трябва да се стремим към това. Аз не искам това да ви казвам, но казвам какъв е законът. Този закон за вас и за мен, и за ангелите е един и същ.

"Постоянната връзка и единствената връзка", стр. 80; 157

Нямаш право да търсиш хора, които да носят твоя товар. Сам ще го носиш.

"Обикновена и необикновена мисъл", стр. 328; 114

Имаш право да внесеш в себе си всичко, което е хубаво.

"Към Обетованата земя!", стр. 50; 163

Никой няма право да убива и да коли! Дали тоя закон се отнася до твоето, или чуждото, не е важно. Тъй щото не е прав изводът, че своето може да убиваш и колиш, но не и чуждото.

"Човешките косми", стр. 105; 104

Защо човек има право да коли кокошки, агнета и да ги яде, а вълкът няма право? Ще кажете, че вълкът постъпва по-жестоко с тях. Не е така. От гледище на Божественото съзнание, на Висшия морал, и в двата случая престъплението е еднакво. Затова казваме, че бъдещето на вълците не е добро. Те ще бъдат изстребени от лицето на Земята. Всички месоядни животни ще бъдат унищожени, няма да станат наследници на Земята. Законът е един и същ и за месоядните животни, както и за хората, които постъпват като тях.

"Трите книги", стр. 235; 132

Законът на моралността зависи от мисълта.

"Божествена книга", стр. 262; 168

Не пожелай! Ти, ако погледнеш на една жена, да прославиш БОГА, но ако я погледнеш, за да я имаш, да я пожелаеш - скъсан си. Законът е един и същ и за жени, и за мъже.

"Пътя на светиите", стр. 31; 158

Трябва да живееш умно, да не пожелаеш. Не пожелавайте това, което е чуждо. Търси онова, което е дадено за тебе.

"Зрелостният изпит", стр. 84; 158

Щом едно дете не носи добродетелите на родителите си, щом едно дете не носи добродетелите на Любовта, щом едно дете не носи добродетелите на Мъдростта, щом едно дете не носи добродетелите на Истината, то не е родено от БОГА.

"Навреме и безвреме", стр. 30; 185

Когато Христос дойде между евреите, какво им остави? Нищо не им остави, задигна си филмите. Така ще направя и аз. Няма да дам нито един косъм от главата си на българите. Каквото давам, един ден ще си го взема. Ще си вдигна цигулката, ще си вдигна лъка и ще си замина, а те ще останат само със свирните си. Аз няма да оставя тези Божествени филми, да се подиграват с тях. Такъв е Божественият морал, това е Божият закон.

"Разлика между физическата и Божествената Любов", стр. 6; 205

ПРИЧИНИ И ПОСЛЕДСТВИЯ

Когато Исус е изказвал едно изречение или притча, имал е предвид основната Божествена мисъл, Божествения закон, т.е. Той не говорил само за да намери повод да говори, но е изказвал известни истини... В Природата всички неща, които БОГ е създал, не са случайни - нищо няма случайно. Ние казваме за много неща, че са станали "случайно", когато не можем да ги обясним. Срещаме един човек и си казваме, че случайно го срещаме. Един от законите на живота казва, че нашата среща се обуславя от известни предшествующи причини, които са ни докарали да се срещнем. Като не знаем закона, казваме, че се срещаме случайно без никаква причина, но това не е така.

"Талантите", стр. 59-60; 1

Хората не могат да разберат, че тук има закон, който периодично и систематично действа в света; тук не е дошъл никакъв дявол с капан да ги хване; то е един Божествен закон... Еднакви причини произвеждат еднакви следствия; противоположни причини произвеждат противоположни действия. Индусите, които знаят тия два закона, изясняват ги с думата "карма" - закон за причините и следствията.

"Духът и плътта", стр. 10; 2

Причината следствие не може да бъде и следствието причина не може да бъде.

"Волята Божия", стр. 17; 27

Според онова, което ние правим на Земята, това ще ни направят и горе, защото Господ точно така постъпва. Тук е онзи закон на причини и следствия. Причината, то е едно свързване: ако вържем нещо на Земята, вързано ще бъде и на Небето, а ако развържем нещо на Земята, развързано ще бъде и на Небето - то е едно следствие.

"Каквото вържете на земята", стр. 254; 13

Вие трябва да намерите бащата и майката на думата *престъпник*, да изучите нейното произхождение. Ако майката и бащата на тази дума са добри, благородни хора, невъзможно е тяхната дъщеря или техният син да са престъпници. Такъв е законът.

"Хармонизиране на енергиите", стр. 116; 20

Всичко, каквото правите на другите, Добро или зло, ще се върне към вас. Злото ще ви измъчва, а Доброто ще ви благославя.

"Поучаваше ги", стр. 9; 23

Каквото правиш, ще ти го направят... Ако направиш Добро, Добро ще намериш; ако направиш зло, зло ще намериш.

"Когато беше по-млад", стр. 106; 97

Каквото правиш, Добро или зло, ще се върне върху тебе. Това е закон, от който не можете да се освободите.

"Прави разсъждения", стр. 19; 117

И Доброто и злото, които човек прави, в края на краищата, ще се върнат при източника, от който са излезли. Как може да се избегне този закон? Никой не може да избегне закона на възмездие.

"Равнодействаща сила", стр. 40-41; 65

Каквото правиш на другите, ще ти се върне. В Природата съществува ехо, отзвук или повторение на нещата. Природата не е отмъстителна, но спазва своите закони.

"Любовта на безсмъртието", стр. 111; 102

Питам: ако лошите духове ни преследват и ни правят пакости, защо правят това? Имат да взимат от нас. Пък когато някои добри духове ни помагат, защо правят това? Имат да ни дават. Тъй седи въпросът. Следователно и едните, и другите ни търсят. И едните идват съзнателно, и другите идват съзнателно. Едните казват: "Вие ни дължите, и трябва да ни се изплатите". Другите казват: "Ние ви дължим, и трябва да ви се изплатим". По същия закон и вие трябва да гледате да се изплатите.

"Той заповядва на Слънцето", стр. 29-30; 30

Различни неща дават еднакви резултати. Разбраното зло и разбраното Добро остават при човека. Неразбраното зло и неразбраното Добро го напускат. Ако слушаш злото, то ще остане при тебе, но ще запали къщата ти; ако слушаш Доброто, и то ще остане при тебе, но ще съгради къщата ти. Ето какви две еднакви неща дават различни резултати. Ти слушаш и Доброто, и злото, но резултатите на това слушане са различни.

"Разбраното добро и неразбраното зло", стр. 37; 111

Когато говорим добро за другите хора, ние печелим, а когато говорим лошо за хората, те печелят.

"Свобода на Духа", стр. 176; 3

Ако хората говорят зле заради мене, злото е за тях; ако говорят добре, Доброто е пак за тях. Следователно, ако говорят зле за мене, те страдат. Като говорят добре, те се радват. За мене е същият закон.

"Майката на съвършенството", стр. 75; 161

Всеки, който иска да се спаси, никога не трябва да счита като причина на своето падение, на своето нещастие други хора. Има причини и отвънка, но има причини и отвътре, в самия тебе. Главната причина си ти.

"Закон на съпоставяне", стр. 17; 45

Кой каквото е създал, Добро или зло, той сам трябва да носи последствията.

"Свободно движение", стр. 76; 54

Докато ядете и пиете, е много добре, но като се свърши гуляя, кръчмарят иска пари и като нямате, ще ви набие. Обратна реакция ще има.

"Волята Божия", стр. 27; 27

Едно трябва да знае човек, а именно: нищо не става без причина. Щом знае това, той не трябва да се страхува нито от заболявания, нито от мъчнотии и страдания. За да заболее, човек трябва да е нарушил някакъв Божествен закон. За да не заболява, да не остарява, човек трябва да живее нормално, според законите на разумната Природа. Докато живее нормално, човек никога не може да заболее.

"Работа в съзнанието", стр. 73; 41

Каквото е началото на нещата, такъв ще бъде и техният край. Същевременно в живота се забелязва следният контраст: ако човек започне живота си с радост, ще свърши със страдания; ако започне със страдания, ще свърши с радости.

"Седем кошници", стр. 48; 61

Никой не може да избегне закона на възмездие. Казано е в Писанието: "С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери". Този закон работи и с положителните, и с отрицателните мисли и чувства в човека.

"В образ Божии", стр. 144; 61

Казано е в Писанието: "С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери". Това е законът. Нещата се преповтарят.

"Божествена връзка", стр. 119; 88

Като напуска Земята, човек трябва да остави добро наследство след себе си. Не остави ли такова наследство, Природата отваря книгата си и пише: Ето един човек, който не е изпълнил задълженията си както трябва. Тя пише името му и се подписва, като туря печата си. Дойде ли втори път на Земята, този човек носи вече печата, който Природата му е сложила - печат на лош, изопачен живот.

"По пътя на Природата", стр. 216-217; 63

Този, който убива, в следващото прераждане ще бъде убит. Унищожил ли, ще те унищожат. В това отношение Природата е безпощадна.

"Пред всичкият народ", стр. 234; 95

В денят, в който престанеш да измъчваш другите, и теб ще престане Природата да те измъчва.

"Да се облечете с новия човек!", стр. 39; 95

Не питай защо те бият; не питай защо ти поставят слаби бележки в училище. Затова има дълбоки причини, които ти не знаеш. В света съществува велик закон на компенсация. Един ден вашите неприятели ще ви станат добри приятели. Това значи правете си приятели от богатството на неправдата. И обратното е вярно - един ден вашите добри приятели могат да ви станат неприятели.

"Първата причина", стр. 194-195; 65

Страданията, нещастията, неприятностите, които сега ви се случват, се дължат на миналия ви живот. Те са резултат на погрешки, правени в миналото. В това отношение съдбата е неумолим закон. Със съдбата заедно вървят много същества, които пазят човека от нейните тежки удари. Достатъчно е човек да върви в Божествения път, за да се ползва от помощта на тия светли същества.

"Двете съзнания", стр. 305; 72

Каквото човек прави по отношение на другите, след известен период от време, същото ще се върне и към него. Това показва, че между силите, които действат в Природата, има известно отношение. Тия сили зависят от ред причини.

"Силни и слаби желания", стр. 317; 72

БОГ поправя погрешките на хората, но последствията на погрешките оставя на техния гръб. Страданията на хората не са нищо друго, освен последствия от техните погрешки. Тъй щото, човек трябва да знае, че не може да се освободи от последствията на своите погрешки.

"Връзки на сърдцето и на ума", стр. 287; 71

В света съществува велико начало, велик закон, който определя причините и последствията на нещата. Този закон се вижда от цитирания стих: "Да се радват наедно и който сее, и който жъне".

"Да се радват наедно", стр. 68; 79

В Природата съществува закон, който не оставя и най-малкия престъпник да не получи заслужено своето наказание.

"Иде Исус", стр. 94; 87

Не чакайте да залезе Слънцето, че тогава да се оправят работите ви. Не, работите ви ще се оправят, докато грее Слънцето. Използвайте този момент. Очистете сърдцата си, според свободата, която БОГ ви е дал. Защото, кой каквото е сял, това ще жъне. Законът е строг. Кой каквото прави, сам ще носи последствията си.

"Абсолютна Истина", стр. 8; 89

Това, от което човек го е страх най-много, винаги идва до главата му.

"От смърт в живот", стр. 313; 95

Някои мислят, че душите са много силни. Силни са в едно отношение, но крайно слаби в друго отношение. Те не могат да вдигнат една човешка лъжица. Понеже, ако рекат да вдигнат човешката лъжица, те ще се вплетат в кармичния закон за причина и последствие.

"Що да сторя", стр. 241; 96

Не можеш да избегнеш последствията на твоите постъпки.

"Живот, светлина и свобода", стр. 19; 97

Като знае отговорността, която носи в живота си, човек трябва да мисли, да чувства и да постъпва право. От този закон излиза поговорката: "Каквото си постелеш, на това ще легнеш".

"Паралелизъм в Природата", стр. 216; 84

Няма престъпление в света, последствията на което могат да се избегнат.

"Петте разумни", стр. 12; 46

Всичко онова, което мислите, което вие чувствате и както вие постъпвате, без разлика, всичко това ще се върне при вас. Вашето ще се върне при вас. Затова именно в мислите си ние трябва да бъдем чисти, чисти и в желанията си, и в постъпките си, за да се повърнат един ден нашите мисли, чувства и постъпки при нас. Защото, ако ги пратим такива, каквито не трябва да бъдат - оцапани, те ще се върнат още по-оцапани, понеже те отиват в света и там ще се оцапат още повече.

"Благо и блаженство", стр. 67; 158

Всяка мисъл, всяко чувство, което човек е създал, непременно ще се върне при него. Дето и да ги изпрати той, дори в безпределните пространства на Вселената, те пак ще се върнат при него. Страданията и радостите, които сме причинили на другите хора, един ден непременно ще се върнат при нас.

"Затова се родих", стр. 6; 47

Всяка мисъл и всяко чувство, които човек е създал, след като извършат един кръг, непременно ще се върнат при него. Където и да ги изпрати той, дори в безпределното пространство на Вселената, те пак ще се върнат при него.

"Законът за причини и последствия", стр. 214; 198

Не може да отпратиш някъде една добра или лоша мисъл, без да понесеш последствията ѝ.

"Ми бемол и фа диез", стр. 227; 102

От всяка ваша мисъл, всяко ваше чувство и всяка ваша постъпка ще зависи каква ще бъде съдбата ви в света.

"Не пресушавай живота!", стр. 264; 119

Това, което вършим в света, ще се върне върху самите нас.
"Първото стъпало за Любовта", стр. 128; 130

Една добра мисъл проектирана в твоя ум, едно добро желание проектирано в твоето сърдце или една добра постъпка направена, никога не остава без последствие, туй трябва да го знаете. То е един закон, върху който вие градите вашите блага.
"Три пътя", стр. 55; 106

Всяка мисъл, която минава през ума ви, ще остави своите добри или лоши последствия. Безразлично какви сте, дали философи, поети, учени, религиозни, всяка постъпка, която вие правите съзнателно, непременно ще остави своите последици у вас.
"Онова, което дава живот", стр. 299; 134

Всеки сам носи последствията на своите мисли, чувства и действия. Не съм ли свободен да постъпвам както искам? Свободен си, но ще носиш последствията на своята свобода.
"Кръг, елипса и хипербола", стр. 144; 103

Пазете се от това - да мислите лошо за хората. Може да ви дойде една лоша мисъл, но каквото мислите за хората, ще се върне към вас. Аз имам една статистика, но не искам да я изнасям, за да не се свържете с отрицателните образи. В света има един обратен закон. Той е закон на благословение. Всяко Добро което извършите, всяка една добра мисъл, след като обиколи целия свят, тя ще се върне към вас със своите придобивки.

"Първото място", стр. 167; 109

Като наскърбиш или обидиш някого, тази скръб ще се върне към тебе.
"Раздай го на сиромасите!", стр. 42; 47

Та кажеш една отрицателна дума, ти си на пиростията. На тая пиростия ти сам ще се печеш. Всеки ще отговаря за своите мисли, чувства и постъпки. За чуждите постъпки никой няма да отговаря.
"Доброта, разумност, Любов", стр. 577; 151

Щом осъдите някого, вие веднага се свързвате с неговата отрицателна черта. Който се осмели да осъди някого в духовния свят, той веднага се нагърбва да поеме половината от неговия недостатък и да плати за него като за свой дълг.

"Разумни наредби", стр. 159; 71

Когато не оценяваш една постъпка или едно действие както трябва, глобяват те 10 000 долара. Тук доброволно ще дадеш на професора, т.е. Природата, щом изпрати своите агенти, ще платиш - ще те глобят според закона.

"Коего мислиш, става", стр. 107; 144

Ако аз заблудя когото и да е и имам една користолюбива мисъл, то ще се върне при мене.

"Духът дава живот", стр. 109; 109

Като осъждаш хората, вземаш половината от греховете им.

"Имай мир, за да имаш полезна работа", стр. 383; 198

Каквото кажат хората, трябва да знаете, че в Природата има един отзвук на нещата. Каквото кажеш, ти ще чуеш неговия отзвук, някъде чуеш един отзвук, някъде три, четири, някъде много отзвуци. Всяка ваша мисъл, която вие проектирате, на всяка ваша постъпка, ще чуете отзвук. Може в дадения момент или след няколко време.

"Правият и кривият път", стр. 586-587; 151

Когато апетитът и смилането на храната са правилни, тогава чувствата и мислите са нормални.

"Двете течения", стр. 253; 144

Няма мисъл, добра или лоша, която да не носи известни последствия.

"Разбрани и неразбрани езици", стр. 462; 167

Всичко се връща, онова, което мислим, онова, което чувстваме, постъпките ни. Ние сме забравили, но сме произвели една мисъл, тя ще се върне.

"Три възгледа", стр. 300; 170

Всяка мисъл, добра или лоша, която излиза от човека, след като направи един кръг на движение, ще се върне пак към него. Доброто, което човек прави, след време пак ще се върне към него.

"Еднообразие и разнообразие", стр. 390; 159

Всяка лоша мисъл, която възприемеш, ще се отрази и всяко лошо чувство, което възприемеш, ще се отрази върху тебе - деформира те. Всяка постъпка, която направиш, те деформира.

"Младият син", стр. 246; 169

Ако отидеш в онзи свят и направиш най-малката грешка, изпъждат те навън. Нещата остават там, а ти се връщаш на Земята. Този закон има приложение и на Земята, в самия живот.

"Свобода и ограничение", стр. 41; 110

Нищо в света не е произволно. Не можеш да постъпваш както искаш, и да не понесеш последствията на своите постъпки. Една муха да стъпчеш, ще понесеш последствията за това. Ако изсичаш произволно дърветата, и за това ще носиш последствията. Ако причиняваш страдания на хората, и на тебе ще причиняват страдания. Каквито страдания причиняваш на другите, такива ще причиняват и на тебе.

"Външна и вътрешна вяра", стр. 83; 111

Окултистите обясняват причината за положението на човека. Те я намират в неговото минало, във връзка с живота на неговите деди и прадеди. Това се дължи на кармическия закон, т.е. на закона за причини и последствия.

"Забраненият плод", стр. 327; 110

Както се определят данъците или глобите, така и Природата според този закон ни дава в наследство онова, което ние или нашите деди и прадеди не са извършили.

"Сляп по рождение", стр. 171; 108

Законът е този: Ти можеш да биеш една жена, ти можеш да биеш една мравка, но се самоизлагаш.

"Силата на човека", стр. 86; 157

Еднакви причини произвеждат някой път различни резултати. Страхът произвежда треска и същата причина някой път произвежда лекуването ѝ. Някой път страхът ражда болест. Този страх не е на място. Но има един страх, който като дойде, болестта ви напуска. Той е на място.

"Право и безправие", стр. 92; 151

Не мислете, че само хората грешат. Грешат и Боговете, и ангелите. Тогава ние се оправдаваме и казваме: "Тогава какво остава за нас, щом Божествата грешат и щом ангелите грешат?" Не, ти криво разбираш. Тези ангели си носят последствията. Много лоши последствия имат. Също и Божествата, и тях ги засяга законът.

"Любов и разбиране", стр. 271; 119

В света съществуват две злини, които се произвеждат от две различни причини: от яденето и от жертвоприношението. Яденето внесе греха в света, а жертвоприношението - убийството. Наистина за яденето се създават различни грехове. Каин и Авел принесоха жертва на БОГА. Тази жертва стана причина за първото престъпление в света. БОГ погледна благосклонно към жертвата на Авела, а не прие жертвата на Каина. Това озлоби сърцето на Каина и той уби брата си. Този закон има отношение и в обикновения живот на хората.

"Каин и Авел", стр. 63; 126

Чуете ли, че някой страда, ще знаете, че той е нарушил нещо в пътя на своето развитие. Не иска ли да страда, нека възстанови нормалното си движение. Като не разбират този закон, хората не търсят причината за страданията си, но се спират върху последствията.

"Подмлади", стр. 323-324; 126

Има общи добродетели, на които ние носим последствията, но има и общи злини, на които ние носим последствията. Трябва да ги знаете, трябва да познавате този закон.

"Общи погрешки и общи добродетели", стр. 253; 130

Всяко нещо, което става, има своя причина... Ако вървиш по закона на Доброто, ти ще опиташ добрата Божия Воля; ако вървиш по закона на злото, ти ще опиташ злата Воля на БОГА.

"Всичко е създадено за Добро", стр. 516; 143

Доброто се познава по това, че намалява и лекува болките. Ако болката се увеличава, Доброто не е свършило работата си както трябва. Въз основа на този закон, казвам: всяко прогресивно учение премахва тъмнината.

"Конкретно в Любовта", стр. 167; 141

Всяко Добро, което човек направи, и той се ползва от него.

"Да се родите изново", стр. 213; 185

Няма случай в историята на човечеството, дето Доброто да не се е върнало при оня, който го е направил, и то с лихвите. Всичко, което умът, сърдцето и душата вършат, се връща към оня, който го е направил.

"Най-мъчната работа", стр. 252; 192

Всяка престъпна мисъл в човешкия ум след време става отрова, която постепенно го унищожавя. Този закон има обратен на себе си. Добрите хора носят зародиша на възкресението в себе си.

"Скритият сън", стр. 334; 153

При насилието ние изгубваме добрите условия, които имаме.

"Без насилие", стр. 305; 198

Онова, което човек върши, то ще се върне към него.

"Стани и яж!", стр. 198; 120

Ако ти се присмееш на някой човек за някой негов недъг, този недъг ще те постигне. Същият закон важи и за добродетелта. Ако ти срещнеш някоя добродетел, някое изкуство и му се зарадваш, това ще те постигне.

"Даром", стр. 175; 160

Като описваш грозотата на някого, ти я придобиваш.

"Организиране на духовното тяло", стр. 190; 198

Ако вие подозирате БОГА в Неговите действия, очакват ви големи нещастия.

"Призова учениците Си", стр. 76; 162

Щом причинявате страдания комуто и да е, непременно ще дойде страданието и върху вас. Този закон е толкова неумолим и за синове, и за майки, и за дъщери и пр. Всеки, който причини и най-малката вреда, ще страда.

"Път към изгубената дума", стр. 119; 160

Ако ти не дадеш ход на Божествената Любов в сърдцето си, в мислите си и в постъпките си, ще те сполети най-голямото нещастие в света.

"Което знаем", стр. 167; 162

Лошите условия показват, че не си живял както трябва.

"Божествената усмивка", стр. 262; 163

Помнете: всичко, каквото правите, не е само за другите. Направеното от вас, ще отиде при другите хора, а придобивката ще се върне при вас. Такъв е законът.

"Най-красивият ден", стр. 62; 194

Дойде някой при някого и той му казва: "Аз ще те излекувам, но Господ обича да дава". Да дава, но себе си има предвид. Когато аз го излекувам, да изпълня Божия закон... В Божествения закон, ако ти направиш най-малкия опит да прикриеш нещо, един ден ще понесеш последствията.

"Любов и Обич", стр. 219; 188

Който прави Добро, благославя се; който прави зло - губи. Който не разбира тоя закон, иска да се махне злото от света.

"Възприемане и предаване", стр. 267; 190

Определено е времето за Доброто. Като се направи веднъж, то носи своето отражение. Само веднъж можеш да направиш Добро, но много години след това ще се радваш. Ехото или отражението на Доброто трае дълго време. Това е закон, който се изявява навсякъде в живота.

"Постижение", стр. 72; 196

Когато правите Добро някому, вие го събуждате.

"Ела с мен при извора", стр. 173; 198

БОГ е предвидил всичко Добро за тези, които вършат Добро. Тези, които не действат добре, ги чакат злини. И едните, и другите ще носят последствията на великия закон.

"Призваха Исуса", стр. 115; 203

Всеки ще понесе последствията от своята мисъл, чувства и постъпки. Това е закон. Този закон е верен в едно и в друго отношение. Доброто и злото, което направите, ще мине през вас. Добрата мисъл, която имате, ще мине през вас и ще остави своето влияние.

"Узрял плод", стр. 91; 207

Наше благо е да обичаме всички живи същества, а не да им причиняваме вреда. Най-първо ще се проповядва на децата Любов към всички същества... Тревопасните животни още известно време ще се жертват, но после хората ще им се отплащат; даром няма да мине - ще им платим с лихвите, законът е строг.

"Един педагогически разговор", стр. 293; 199

Идеалът може да се изрази само при съществуването на известен закон. За да се приложи даден закон пък, изисква се известна сила. Когато се прилагат във физическия свят, силите носят свои последствия. Тази е причината, задето при сегашните условия на Земята хората живеят в свят на последствия. Също така и идеите на Земята се раждат по закона на последствията.

"Забравената дума", стр. 162-163; 56

Съдбата е великият закон, който държи отчет за човешките постъпки. Вашите мисли и желания след време ще се възвърнат към вас самите... Така щото, ако препращаме добри мисли на хората, добри ще ни се възвърнат; ако препращаме лоши мисли, лоши ще ни се възвърнат.

"Канарата и дървото", стр. 27; 208

КАРМА

Кармата е закон на причини и последствия.

"Органическа и неорганическа материя", стр. 79; 83

Какво нещо е кармата? Закон за възмездие. Всички дългове, които човек прави, трябва да ги плати, и то наложително.

"Освобождаване", стр. 310; 83

Кармическият закон води началото си още от излизането на човека от БОГА. А действието или проявата на този закон започва с поляризирането на човека, т.е. с явяването на двата пола, на двата полюса в света. Поляризирането подразбира раздвояване на човешкото съзнание, на положително и, отрицателно, на възходящо и низходящо, или в най-висока степен казано - съзнание на Любов и съзнание на Мъдрост. Това са двата полюса в човека... Как се е явила кармата, т. е. как се е явил законът за кармата? Когато първото съзнание в света е ограничило второто съзнание, явили са се вече условия за кармата.

"Закон на кармата", стр. 92, 93; 15

Като се говори за кармическия закон, подразбираме различни видове отношения... Според този закон, всички хора се намират в близки или в далечни отношения, с цел да се разплатят.

"Закон на кармата", стр. 98; 15

Съществуват два закона: закон за кармата или закон за причини и последствия. Ти носиш страданията по неволя, т.е. по необходимост. Вторият закон е закон на свободата. Законът за кармата не признава никакво право, никаква култура, никакво щастие, никаква Любов. Кой прилага тоя закон? Вие го прилагате всеки ден, но и върху вас го прилагат... Кармата е закон на тъмнината. Вторият закон - законът на свободата е също и закон на светлината, т.е. закон за правото и за човешката мисъл.

"Ще живее", стр. 178, 179; 6

Каквото си направил, ще ти се върне. Тоя закон е общ и се отнася до всички живи същества, до всички народи.

"Аз съм онзи човек", стр. 145; 6

Вие сте изучавали закона на кармата. Според този закон, човек е съчетан от ред усилия, когато е работил в миналото. Значи той е прекарал ред съществувания на добри и лоши животи.

"На двама господари", стр. 59; 153

Мислим си, че нашите мисли и желания не упражняват никакво влияние; а всъщност всяка мисъл, колкото слаба и да е, упражнява влияние. Мойсей, мисля, казва във Второзаконието, че БОГ въздава за престъпленията до четвъртия род. В сто години едно престъпление трябва да се ликвидира.

"Великден", стр. 61; 2

Ако някой човек изпрати някъде в пространството една престъпна мисъл, тази мисъл най-много след четири поколения пак ще се върне към него... Това става по закона на прераждането.

"Най-голямото веселие и най-малката радост", стр. 107-108; 54

Без милосърдието законът показва, че лошите последствия непременно ще се повърнат назад. Законът е верен. Туй, което наричаме орисница, всякога ще се повърне.

"Милосърдието", стр. 256; 18

Не работите ли, както БОГ иска, веднага кармата ще дойде. Строг и неумолим е кармическият закон.

"Окултна страна на живота", стр. 243; 20

"С каквато мярка мериш, с такваз ще ти се възмери". Туй сега източните народи го наричат "закон на кармата"... И всяко едно страдание, което ще изпита човек, съответства на престъплението, което е направил, т.е. каквато болка си причинил другиму, същата болка ще се върне и на теб, по същия начин, за да знае човек, че каквото прави, за себе си го прави.

"Малките случаи", стр. 6; 22

Всички хора, които искат да умрат, то е затова, защото имат желание да ликвидират със старите си дългове. И действително, те забравят дълговете си, като умрат, но законът е такъв, че след като дойдат втори път на Земята, пак ги хващат. А дали приемате прераждането, или не, това за Природата нищо не значи.

"Ти си", стр. 10; 30

Човек сам може да се върже и сам може да се развърже.

"Саваат-Амон-Ра", стр. 18; 45

Кармическият закон ще ви хване и ще ви застави да си платите. Чрез него работят разумните същества, които ще ви спрат в пътя и ще ви научат, че като сте яли и пили, трябва да платите.

"Що е единица. Числа и действия", стр. 182; 31

Евреите разбраха Божия закон изключително, че не трябва да имат връзка с други народи, всички други са езичници, пък те са правоверни. Буквално разбиране. Като четете Стария завет, ще видите какъв е характерът им. Питате защо им пати главата? Защото такава е тяхното разбиране. Много хубави работи имат писани, но и толкова лоши работи има. Сега заради добрите работи се възнаграждават, а заради лошите са наказват. То е вече закон за кармата,

"Първата запалка", стр. 158; 161

При сегашните условия не е тъй леко човек да се лекува. Той трябва да разбира този закон на развързване.

"Отличителни черти на човешката интелигентност", стр. 16; 36

Голяма е отговорността при лекуването с пари. Вие ще излекувате този човек, ще вземете парите, но след една година той ще умре... Той ще се всели във вас и вие ще носите неговата карма.

"Теория и практика", стр. 142; 36

Един касапин имал три деца, двете по-големички, а третото - пет-шест месечно дете. Един ден по-голямото момченце взема един голям нож от касапницата на баща си и казва на братчето си: "Ела да ти покажа, как татко коли агънца". Дига ножа, туря го на врата на братчето си и му отрязва главата. Като видяло какво направило, заплакало силно и почнало да бяга. Майката в това време къпела малкото дете в коритото и като чула вика на голямото момченце, веднага изтърчала навън, да види какво става. Момченцето, като тичало изплашено из двора, паднало върху същия нож, с който заклало братчето си и се убило. Като видяла всичко това майката, отчаяна, прибързала да влезе в дома си, да извади малкото детенце от коритото. Какво било положението й, когато го намерила удавено в коритото! Питам: след всичко това бащата ще коли ли агънца? Съществува закон на възмездие. Мислите ли, че в края на краищата БОГ няма да измие вълната на закланите агънца?

"Светлина на мисълта", стр. 14; 43

Последното дело на човека компенсира всичките му предишни дела. Значи, ако през целия си живот сте правили добрини, а най-после направите едно зло, това зло няма да заличи добрите дела, т.е. Доброто във вас, но ще му противодейства; щом му противодейства, то кармически ще спре добрите ви начинания. Тогава във вашия живот ще дойдат ред нещастия, които временно ще спрат развитието ви. Който разбира този закон, той няма да предизвика кармата си.

"Веригите на съмнението", стр. 34; 43

Кармата е закон, създаден от самия човек, вследствие отклонението на човешкия дух от орбитата на неговия път.

"Влизане", стр. 3; 48

Под думата *тояга* се разбира някаква външна сила в човека. Който уповава на тоягата, той е слаб човек... Тоягата представя кармата на хората, за която индусите говорят. Тя изразява закона, с който искат да покажат, че ще накажат някого. Като влезете в някоя българска къща, дете има деца, непременно ще видите на стената закачена тояга - законът на този дом.

"Що искате?", стр. 182; 50

Когато известно нещастие не може да се избегне, това показва, че човек се намира под закона на кармата - закон на причини и последствия. Някои от състоянията, които човек преживява, имат връзка с миналия му живот. Някои състояния обаче днес ги създава. Ето защо човек трябва да бъде внимателен в мислите, чувствата и постъпките си. Предприема ли някаква работа, първо той трябва да се изпита може ли да я свърши успешно. Ако не може, по-добре да не я започва, за да не влиза в стълкновение със себе си и с окръжаващите.

"Справяне", стр. 114; 53

Лошият и добрият живот са резултати на миналото. Небето следи всичко и отдава всекому заслуженото. В Небето има две крайности: или съвсем изкоренява човека от лицето на Земята, или го подига. Строг е законът на възмездие.

"Свободно движение", стр. 85; 54

Всичко, каквото съвременните хора работят и предприемат, се върши насилствено, а не по добра воля. Някакъв друг, по-силен мотив ги заставя да вършат това или онова... Като им покажат остена, те тръгват на работа. Искат, не искат, работят. Те се движат по закона на необходимостта, а не по закона на Любовта.

"Вързано и развързано", стр. 55; 76

В кармата работи закона на необходимостта. Значи по необходимост човек ще се натъква на кармически отношения от миналото си и ако не може правилно да ги реши, ще страда. За да не страда, за да ликвидира правилно с кармата си, човек трябва да приложи в живота си закона на Любовта.

"Спорни въпроси", стр. 122; 73

Никой да не се лъже с мисълта, че както някога Христос понесе греховете на хората, така и днес ще бъде. Не, сега законът е друг. Днес всеки сам ще понесе последствията на своите грехове и престъпления. За тази цел ще му се дадат условия да изкупи своите грехове и престъпления. Как? Като възприеме Божията Любов.

"Никодим", стр. 217; 61

И вашата карма може още днес да се ликвидира. Как? Чрез закона на Любовта. Това е закон без Любов. Докато живееш в безлюбие, ще се раждаш и прераждаш.

"Малките неща", стр. 246; 147

Когато омразата похлопа на сърдцето ви, вие ще отворите вратата си, ще я погледнете и ще ѝ кажете: "Аз отивам на работа, нямам време да се занимавам с тебе. Ако не искаш да се върнеш, влез в стаята на миналото и чакай, колкото искаш." Според закона на кармата, тя ще остане да чака докато се върнете. В това време вие ще разговаряте с Любовта, ще правите своите изчисления върху възможностите и вероятностите в живота. Вашата погрешка в живота се заключава в това, че като дойде Любовта, туряте я в стаята на миналото, а като дойде омразата, туряте я в стаята на бъдещето. Разместете местата им!

"Вероятности и възможности", стр. 158; 64

Страшен е кармическият закон, с който са свързани всички хора. Докато сте свързани с този закон, вие не можете да се откажете от плащане на дълговете си. Такъв закон съществува и в съвременните държави.

"Вечно обновяване", стр. 185; 64

Съдбата е безпощадна. Тя има свои дълбоки причини, поради които се налага. Тя не е механически закон. Има случаи, когато човек може да мине без страдания, но не всякога.

"Двете съзнания", стр. 314; 72

Кой каквото е направил, сам ще го изправи. Ако е направил нещо лошо, пръв той ще понесе последствията и сам ще се изправи; ако е направил нещо Добро, пръв той ще се ползва от благата на направеното Добро.

"Отношения към Природата", стр. 53; 82

Кармата изключва всякакво неизпълнение на обещанията си. Обещае ли нещо, той [човек] трябва да го изпълни. Не може ли да го изпълни, по-добре да не обещава.

"Закон на отношения", стр. 156; 74

Ако човек умре гладен, за нищо няма да го държат отговорен, защото не е направил никакви дългове. Ако умре сит, кредиторите му ще го теглят, ще искат да плати дълговете си. Щом дължи, според закона на кармата, той трябва повторно да слезе на Земята, да плати дълговете си.

"Имам власт", стр. 28; 79

Като познава закона на възмездие, човек не се решава да греши. Той знае, че за всяко убийство, за всяко престъпление трябва да плати четирикратно. Ако си позволи да убие някого, въбъдеще той ще го роди.

"Разумни отношения", стр. 46; 93

Праведният, като направи една морална погрешка, веднага я изправя. Той не се извинява нито с условията, нито с незнание. Щом съгреси, веднага изправя погрешката си. Не я ли изправи, Природата го глобява. Глобата седи в това, да подигне всички ония, за падането на които той е станал причина. Този закон се отнася до всички хора.

"От сърдцето", стр. 49; 79

Съвпадението е един кармичен закон, отмерен закон на действие.
"Отхвърленият камък", стр. 139; 3

Кармата преследва човека най-малко до четири поколения, докато изплати всичките си дългове. Какъвто е законът за кармата, такъв е и законът за дихармата. Това, което БОГ е определил за човека, векове да минат, той ще го получи.

"Х, У, 2", стр. 110-111; 94

Един съвременен европейски писател, като ходил в ада, видял една пиростия, под нея малък огън и на пиростията един човек седи и чака. Зачудил се какво ли чака. След като обиколил целия ад и се върнал, видял, че около тази пиростия има голям огън и същият човек гори в огъня. Казвам: този човек беше писател, учен човек и докато книгата му не беше напечатана, той не беше причинил големи злини, но сега, след като излезе книгата му, произведе този огън, в който сам той гори. Този закон е верен не само в другия свят, но той е верен и на Земята. Щом се освободят всички онези, които са били потиснати от тебе, ще се нахвърлят върху тебе.

"Като дете", стр. 97; 108

Индуските философи говорят за кармата. Те казват, че причината за кармата е грехът, а коя е била причината, която заставила човека да греши? Тогава те стигат до следното заключение: от две добрини винаги се ражда едно зло и от две злини се ражда едно Добро. Или между десет добри хора винаги ще се роди един лош и между десет лоши винаги ще се роди един добър човек. Обаче не съществува закон, според който от десет лоши хора да се родят десет лоши, и от десет добри да се родят десет добри. Всякога десет добри хора са в състояние да родят един лош човек. Това значи: единият лош човек представлява канал, през който ще минат нечистотиите на добрите хора. А добрият човек между десетте лоши представлява отдушник, през който да мине Доброто на тия лоши хора.

"И украсиха светилниците си", стр. 123-124; 109

Под думата *закон*, ние разбираме карма. Законът отпосле е влязъл в света. Кармата влезе в света, след като хората съгресиха. Преди да бяха съгресли хората, карма нямаше в света. Тя влезе след съгрешаването.

"И ще доведат всичките ви братя", стр. 230; 125

В Природата съществува един разумен закон, който изисква абсолютно правилни отношения на всички същества едни към други. Дали вие съзнавате този закон, или не, но всички го обясняват. Едни го обясняват със закона на наследствеността, други - с някои социални закони, а на Изток го обясняват със закона на кармата.

"Произход и значение на светилника", стр. 154; 120

Христос казва: "Любете враговете". Как ще го обичаш? Ще го обичаш, понеже ти го направи враг на себе си. Според закона на кармата, този човек някога ти е бил отличен слуга.

"Божествено ръководство", стр. 534; 143

Докато живее в света на Доброто, човек постоянно дава. Щом влезе в света на злото, той обикновено взима. Обаче при злото той се натъква на закона за възмездие.

"Слабото и силното", стр. 93; 110

"Каквото посее, това ще пожъне" - казва българската поговорка. Религиозните наричат това закон за възмездие. Индусите го наричат закон на кармата. Учените го наричат закон за наследствеността... Има два вида прераждане: естествено, когато духът се преражда, преминава във все по-високо състояние на съзнанието, и изкуствено, когато духът минава от една форма в друга, за да изплаща дълговете си. Свободният човешки дух седи над условията, над закона за кармата, над закона за наследствеността, над закона за прераждането. Той е господар на всички условия.

"Възпитание на удове", стр. 358; 65

Под *карма* се разбира закон, който заставя човека да плаща, т.е. да оправи сметките си. Карма съществува за всеки, който не е оправил сметките си... Ако сиромашията, страданията и болестите идат по закона на кармата, те имат за цел да ни научат нещо. Който не е живял както трябва, непременно ще се натъкне на кармата. Който е живял по закона на дейността, пак минава през страдания, но те имат за цел да му доставят известен материал за свършване на някаква работа.

"Доброто и светлината", стр. 257; 147

В жената се заражда едно чувство, да поправи своята грешка. Всичките раждания и прераждания, на които тя е подложена, то е един закон за изправление на онова далечно минало престъпление за нарушението на един Божи закон.

"Словото стана плът", стр. 44; 169

Тия хора, които са били добри с нас, и ние трябва да бъдем добри с тях. Ония хора, които са били несправедливи според закона на кармата, към тях ще постъпят неправилно. Но то е в закона на безлюбието.

"Близо е", стр. 115; 183

Когато някой убие някого, то убитият върви с него и го измъчва. А убиецът, ако разбира закона, ще се моли за убития и тогава той ще му прости. После по закона на прераждането убитият ще се роди като негово дете в следващото прераждане и той ще го възпитава, за да изглади кармата.

"Движение в хипербола", стр. 194; 200

Според закона на прераждането, пречиштането може да стане за хиляди години, но може да стане и за един миг. Има случаи, когато човек моментално пада, но има случаи, когато моментално се повдига - и едното, и другото е вярно.

"С Любов се взима", стр. 249; 201

Страданията, които имате, са приготвени преди хиляди години. Така че животът е израз на миналото и няма какво да се сърдим. Всеки човек сам се е вързал кармично.

"Начало има, но край няма", стр. 103; 199

Всяко престъпление, всяка грешка към кое и да е същество, едновременно е погрешка и към Първата Причина, към всички разумни и възвишени същества. Достатъчно е в човека да се яви най-малкото желание, да изправи погрешката си, за да му се притече БОГ на помощ.

"Личност, общество и свят", стр. 268; 72

Който се намира под ръководството на разумния свят, той лесно ще се справи със своята карма. Кармическият закон не е нищо друго, освен съдбата на човека. Кармата е закон на необходимостта, през който всеки човек минава. С други думи казано - кармата представя неблагоприятните условия в живота на човека... Да се преражда човек, това значи да живее в закона на кармата. Да се ражда, това значи да живее в закона на благодатта. В този закон човек расте и се развива без никакво прекъсване на съзнанието.

"Насока на живота", стр. 77, 78; 72

ПРЕРАЖДАНЕ

Прераждането е закон на Божията Любов. Така наричат този закон в проява на Божията благодат.

"Права и вярна Любов", стр. 181; 162

Прераждането не е принцип, но закон, да си в общение с другия свят, да имаш право да минаваш от един свят в друг... Прераждането е закон за усъвършенстване на човешката душа. Човешкият организъм постоянно се изменя.

"На Земята и на Небето", стр. 60, 61; 23

Да се облича човек, това е закон на материята, а да се преражда, това е закон на човешкия дух. Когато се казва, че човек един път само се ражда, това се отнася до Божествения свят, дето има само един дълъг ден, а когато казваме, че човек се преражда много пъти, ние разбираме материалния свят, дето могат да се реализират идеите, които БОГ е вложил в човека.

"Слънцето не ще зайде", стр. 41; 49

Прераждането е закон на дисхармонията; в света да се преродиш, то значи да почнеш изново работата, която си напуснал... Законът на новото раждане подразбира - да изпълни човек Волята Божия.

"Великден", стр. 69, 70; 2

Когато мислите, че имате много идеи, вие сте в закона на прераждането.

"Рождението", стр. 31; 3

Законът за прераждането е закон за изкупуване и освобождаване на човека от погрешките на миналото. По същия закон човешкият ум и човешкото сърдце се раждат и прераждат.

"Яков и Исав", стр. 69; 4

Човек седи на Земята по силата на закона за прераждането. Физически закони задържат човека на Земята, докато завърши своето развитие.

"Сторете да насядат", стр. 235; 78

Прераждането е закон за поправка на погрешките, които правят хората.

"Последният изпит", стр. 243; 130

Ако знаете законите за раждането и прераждането, всеки от вас ще може да определи на кое място ще се прероди.

"По БОГА направени", стр. 27; 81

Превъплъщението на човека е нов живот, който му дава възможност да расте и да се справя с всички противоречия на Битието. Превъплъщението е закон не само за Земята, но за целия Космос. Изобщо духовете се превъплъщават. Това е необходимост за всички живи същества.

"Него видя Исус", стр. 182; 87

Законът за прераждането подразбира слизание на душата в материалния свят, докато се усъвършенства.

"Отец люби Сина", стр. 132; 87

Щом се прегърбва човек, показва че вече влиза в закона на прераждането.

"Божествена мярка", стр. 165; 168

Смисълът на живота е в прераждането. Вземете го в буквален и преносен смисъл... Това не е произволен закон. Това е законът на Битието. В света всичко се преражда без изключение, и не само веднъж, но милиони пъти се преражда.

"Вземи детето", стр. 10; 96

Прераждането е закон за изменение на човешкия порядък в света в Божествен порядък. В прераждането има закон за заспиване и пробуждане.

"Очите на мъдрия", стр. 85; 121

Всяко едно прераждане е една женитба. Тогава от това гледище, един човек трябва да се жени 777 пъти кардинално, основно. Ще имаш 777 пъти кардинални женитби и 12 женитби ще бъдат епохални.

"Постигни реалността", стр. 257; 122

След колко години се преражда човек? Който върви по закона на Любовта, преражда се след 1500-2000 години; който върви по свой закон, преражда се след 45 години; и най-после, глупавият се преражда веднага.

"Двете добродетели", стр. 155; 127

Майката не може да роди по-умна дъщеря от себе си. Бащата не може да роди син по-силен по характер от себе си... Майка, която иска да бъде по-горе от дъщеря си, значи, че иска да бъде по-горе от майка си. Защото нейната дъщеря според закона на индуското учение за прераждането - сега се е родила, тя е била нейна майка.

"Ето отрока", стр. 142, 143; 108

Законът е такъв, понеже вие, преди да се родите, преди да дойдете в света, по-напред бяхте в майка си. И за да се родите, излязохте вече от майка си и сега по същия закон майката, за да се подмлади, влиза във вас.

"Божественият филтър", стр. 570; 122

Прераждането е закон за подобряване на живота. Прераждането подразбира прогресиране. Всеки ден човек трябва да подобрява условията на своя живот.

"Съществени връзки", стр. 337; 145

Човек трябва да се ражда и преражда. Прераждането е закон за изучаване на вечната младост.

"Вечно подмладяване", стр. 16; 151

Някой мисли, че като замине за другия свят, няма да се върне на Земята. Ако не е готов още за Небето, доброволно или насила, пак ще слезе на Земята. За предпочитане е да се върне доброволно, отколкото чрез насилие. Който не разбира този закон, скоро се обезсърчава, не му се живее, иска да тури край на живота си, да замине за другия свят.

"Трите книги", стр. 252; 132

Прераждането е закон за изучаване на вечната младост.

"Закон на вечната младост", стр. 408; 145

И когато се казва, че някой човек е умрял, това не значи, че той е изчезнал някъде безвъзвратно... Това е закон на прераждане. Според този закон човек не може да изчезне. Той е поставен в система, която не може да изчезне. Човек не изчезва, както и Слънцето не залязва.

"Единният живот", стр. 43; 207

Прераждането, за което говорите, това е превъплътяване, това е кармически закон. Ти още не си свободен.

"Законът на сегашния човек", стр. 587-588; 153

ДИХАРМА

Когато придобие Любовта, човек влиза в своята добра съдба или дихарма. Щом изгуби Любовта си, той отново се връща в кармата си - закон за причини и последствия.

"Послушание", стр. 333; 93

Ограничението на живота е законът на кармата... Кармата е механически закон. Дихармата е органически, психически закон, по благодат.

"Религиозни и духовни хора", стр. 213, 214; 183

Какво представлява дихармата? Тя е закон на благоденствие, при който човек живее при благоприятни условия, пълна хармония. Дихармата подразбира живот на безсмъртие. Тя е живот на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата и на свободата. Българите наричат дихармата дарба... Като мислиш право, това е дарба. Като си истиннолюбив и говориш Истината, това е дарба. За да придобием една от тия дарби, трябва да пуснем живия БОГ в себе си.

"Ще живее", стр. 187; 6

ДОБРО

Доброто, което човек прави, се връща към него. Велико, мощно е Доброто!

"В образ Божи", стр. 145; 61

Направеното Добро не се забравя. В каквато и степен едно Добро да е направено, то не се забравя. Колкото и да е низше съществото, едно Добро направено при едно пробудено съзнание, то става незабравимо. Този закон е Божествен. БОГ никога не забравя едно Добро, което вие направите, колкото и да е малко Доброто.

"Страдания и придобивки", стр. 99; 154

Краката са законът на Доброто - човек, който има крака, е построен по закона на Доброто.

"Правата мисъл", стр. 140; 174

Целият физически свят е изграден върху Доброто. Ти, за да бъдеш добър, трябва да разбираш всичките закони на Доброто на физическия свят.

"Правилни процеси", стр. 171; 164

Доброто всякога се явява след Любовта.

"Човекът на Новото", стр. 143; 98

Всеки ден прави по едно малко, микроскопическо Добро - нищо повече... Тогава ще имаме Божието благословение.

"Кротките, миротворците", стр. 110, 111; 162

Колкото повече хора Доброто е засегнало, толкова е по-голямо Доброто.

"Узрял плод", стр. 89; 207

Как трябва да се постъпва, как трябва да се прави Добро. Някой казва: "Трябва да правим Добро". Ето какво е истинското Добро в света. Ако правя Добро в света, аз ще го направя по следния начин. Ще насадя градина от няколко хиляди дървета и тогава всичките, които минават, ще ви каня на гости, но никой няма да носи никаква кошница. Само ще носи кошницата, която Господ му е дал. Господ на всеки едного е дал една малка кошница и само със своята Божествена кошница ще дойде и колкото може в нея да тури, да тури. Във външна, друга, голяма кошница не се позволява нито една ябълка да се вземе. Да напълниш външната кошница и да си носиш вкъщи, седи съвременното зло в света.

"Не пресушавай живота!", стр. 260; 119

Вие трябва да изучавате законите на времето и законите за правене на Доброто като ученици, а не като млади. Защо? Защото според мен млад човек е онзи, който може да прави Добро; който не може да прави Добро, той е стар.

"Закони на Доброто", стр. 22; 83

Искате ли да бъдете добри хора, научете се първо да правите Добро на себе си. Правите ли Добро на себе си, вие сте на прав път. Ако правите Добро на другите хора, вие сте на крив път... Докато е на Земята, човек не може да познае, дали Доброто, което прави на другите, е Добро и за него. Това се познава само в причинния свят. Приложете същия закон и при храненето. Ако яденето, което предлагате на другите, е вкусно първо на вас, то ще бъде вкусно и на другите.

"Причинният свят", стр. 273-274; 126

Добрият човек е извън всякакви закони. Той сам е закон. Ако поставите добрия човек в известни рамки, вие го ограничавате, и той губи добротата си. Доброто се развива само при свобода.

"Четири положения", стр. 260; 90

Щом влезеш да живееш по закона на Доброто, онзи, с когото работиш, отнасяш се с него както със себе си. Както себе си храниш, така и него храниш; него обличаш, както себе си обличаш. Той е човекът, който живее в най-малкото и най-голямото Добро. Да се отнасяш с хората така, както те се отнасят с тебе, то е Доброто, малкото Добро.

"Най-малкото Добро", стр. 243; 180

Доброто е целокупност. И ако вие разбирате закона на Доброто, във вас ще се явят ред чувства и способности, които трябва да развиете.

"Законът на помагането", стр. 35; 130

Ние често искаме да бъдем добри, за да ни видят хората. И това е хубаво, не е лошо, но трябва да бъдем добри за самите нас, понеже тази добрина аз трябва да я чувствам най-първо, а не хората. Доброто трябва да бъде най-първо заради мен.

"Проводници", стр. 303; 129

В сиромашията човек трябва да научи закона на Доброто.

"Ще го поставя над всичкия си имот", стр. 211; 153

Като делите според закона на Доброто, не делете остатъка. Остатъкът при Доброто не може да се дели. Делението е само в неразбрания живот. В разбрания живот обаче, в добрия живот, никакво деление няма.

"Той Ми е и брат, и сестра, и майка", стр. 629; 140

Знае се от музиката, че колкото по-високи са тоновете, толкова по-голям брой трептения имат. Същият закон се отнася и до Доброто. И в Доброто има степени: възходящи и низходящи.

"Малките величини", стр. 197; 192

Доброто има една положителна, естествена страна, като електричеството, която действа в света. Който не познава тази сила, тя може да го убие. Едното електричество е отрицателна енергия, която дава светлина. Същият закон действа и в другия полюс, в положителния полюс, който дава топлина.

"Бъдете като децата", стр. 597; 125

Разумният човек и с малкото Добро може да постигне толкова, колкото и с голямото. От човека зависи как да използва силите на Доброто. Като не познава този закон, човек се блъска в преходните неща, които приема за Божествени.

"Причини за несполуки", стр. 317; 93

Законите, чрез които разумността се проявява, са едни, а тия, чрез които добротата се проявява, са други. Ето защо богатият не може да стане добър и сиромашът не може да стане разумен.

"Доброта и разумност", стр. 383; 65

Смъртта е неизбежен процес, но важно е как умира човек, със съзнание или без съзнание за това, което става с него. Който е работил с Любов и прилагал закона на Доброто, той умира съзнателно, като продължава да живее и след смъртта си.

"Тънкият конец", стр. 87; 126

Мъчнотиите са живи, разумни същества, с които можете да се разговаряте. Като знаят това, проповедниците говорят, проповядват на грешниците, с цел да им въздействат. Те слушат да им се говори за Доброто, докато един ден решат да изменят живота си. И държавниците прилагат същия закон към своите неприятели да ги превърнат в приятели. Христос казва: "Направете си приятели от неправдата".

"Научни изследвания", стр. 87; 63

Човек успява повече, когато го осмиват, а не когато го хвалят. Вие трябва да разбирате този закон, да тълкувате нещата и в лошите работи да виждате Доброто. Доброто е скрито дълбоко някъде.

"Възкресение", стр. 170; 65

Добрият човек всякога си остава добър. Има начин за познаване на хората, дали те са добри, или не. Какъв е този начин? Пусни ги в себе си. Пуснеш ли добрият човек в себе си, той никога няма да те съблазни.

"За тяхното неверство", стр. 139; 48

Ако добрият човек действа само върху тялото на болния, той е 1/3 добър. Ако действа върху тялото и сърдцето на човека, той е 2/3 добър. И най-после, ако действа върху тялото, върху сърдцето и върху ума на човека, той е 3/3 добър. Това е закон.

"Педагогическа лекция", стр. 111-112; 21

Добро може да стане само това, което е родено Добро - нищо повече.

"Лотовата жена", стр. 325; 140

Аз желая тази година да се създаде между вас правилна, разумна хармония, но доброволно, а не насила. Това не значи, че трябва да търпите всекиго, но като разбирате този закон, поне да не се критикувате. Не е въпросът да бъдете слепи за злото, но да знаете, че то е потребно в света.

"Допирни точки в Природата", стр. 13; 20

Всеки, който няма Любов, скърби. Който не приеме Любовта, Господ му праща скръб, а който не приеме скръбта, Господ му праща злото. Който и злото не признава, Господ му праща разрушението.

За вас, като ученици, това е една дълбока философия, с която ще се освободите от злото. Дойде ли скръбта, ще кажеш: "Аз ще повикам Любовта!" Скръбта е прекрасен дух, който има една много добра сестра в Небето. Кажете ѝ: "Моля ти се, скръб, повикай сестра си!" И тя ще призове сестра си - Любовта. А като дойде Любовта във вас, ви казва: "Аз имам една сестра - скръбта. Тя е много добра, тя облагородява и където влезе, хората се смекчават". Злото е закон.

"Празникът на труда", стр. 137; 19

Злото в света трябва да се изучава. Злото е едно течение без закон.

"И доведи тука сиромасите, и клосните, и хромите, и слепите!", стр. 92; 140

Злото е един свят на закон. Закон има за всяко нещо там. Ако речеш да кажеш една дума, закон има. Ако престъпиш закона, затвор има. В злото и да мигаш с очите си, закон има. Колко пъти трябва да мигаш? Ако мигаш повече или ако мигаш по-малко, в затвора си. В злото точно е определено колко да говориш. Ако говориш повече или ако говориш по-малко, затвор има. Няма излишни думи, както вие говорите. И колко да слушаш, и то е определено. Ако сте слушали повече, в затвора ще идете, ако сте слушали 5, 10, 15 минути, точно навреме ще идете да слушате и точно навреме ще излезете. Ако идете по-рано или ако закъснеете, в затвора. Ако не дойдете навреме, в затвора. Не си свободен. Може да кажеш: "Аз имам такива възгледи". Абсолютен закон е. Ти не си свободен.

"Обичайте и радвайте се", стр. 3-4; 161

Човек трябва да знае къде се крият корените на злото и да го избягва. Една от причините на злото се крие в желанието на човека да владее чуждото благо. Законът на злото се изразява чрез стиха: "Разделяй и владей!"

"Новото в живота", стр. 117; 84

Има един закон на втръсването. Както един пияница може да дойде до втръсване и да престане да пие, така и злото в света ще изчезне.

"Който приеме свидетелството Негово", стр. 222-223; 146

Злото съществува там, дето няма закон - в беззаконието.

"Трите врати", стр. 239; 127

Отдалечавайте разумния свят от злото. В духовния свят нямаш възможност да направиш зло - злото можеш да направиш само на Земята.

"Две лепти", стр. 170; 204

Всеки, който се опитал да се бори със злото, той всякога е плащал с живота си. БОГ, Който разбира закона, само Той е в сила да се бори, да се справя със злото.

"Пак се яви!", стр. 523; 125

Една нечиста мисъл имаш - разведи се с нея! Едно нечисто желание имаш - развод! Една нечиста постъпка имаш - развод! Същността е там. Ако искаш сам да останеш, можеш, но ако си един светия. При греха не съветвам обикновеният човек да остане; не съветвам и талантливият човек да остане; не съветвам и гениалният човек да остане. Нищо повече. Казвам: На планината! Горے върви! Щом дойде до светията, казвам: той може да остане вече там. Закон има. Той може да се справи със злото.

"Горее на планината", стр. 130; 157

Въпреки своята сила, Илия имаше една слаба страна. Той се уплаши от една жена и избяга от лицето ѝ. Причината за страха на Илия се дължи на избиването на Вааловите пророци. Той избяга 400 пророци, които влязоха после в него и го смущаваха. Те му казваха: "Ти отне живота ни. Сега ние не можем да живеем нито на Земята, нито на Небето. Покажи ни един изходен път". Тази е причината, поради която Илия изгуби силата си. Христос знаеше този закон, и когато учениците Му искаха да употребят насилие, Той ги въздържаше. Той им казваше: "Оставете злото във вас. Влезе ли във вас, ще изгубите силата си".

"Основна мисъл", стр. 35; 94

Христос иде и ще ни каже: "Преди 2000 години Аз дойдох да предотвратя това ваше нещастие и ви казах: Не се противете злomu!" Вие давате простор на вашето зло. Ако бихте приложили този закон, днешната война нямаше да се допусне.

"Но Син Человечески кога дойде, дали ще намери вяра на Земята", стр. 41; 202

Оставете духовете да се борят сами, а вие само ги наблюдавайте - нищо повече.

"Теория и практика", стр. 127; 36

Онзи човек, който най-много се бори против злото, най-много греши. Това е закон, който ще имате като правило в живота си.

"Движение на енергиите. Закон за поляризиране", стр. 18; 26

Дето е злото, там е и Доброто. И обратно: Дето е Доброто, там е и злото. Ако не се пробуди злото в човека, и Доброто няма да се пробуди. Ако не се пробуди Доброто, и злото няма да се пробуди. Тези са признаците, по които се познава, че човек се стреми към съвършенство.

"Стремеж към съвършенство", стр. 35; 54

Когато се срещнат положителните сили на Доброто и на злото, те се отблъскват взаимно, при което силите на Доброто слизат отгоре надолу и разрушават твърдата материя, в която действа злото. Силите на злото пък действат отдолу нагоре и раздвижват въздуха, без да причиняват големи повреди.

"Действия на силите", стр. 82; 91

Докато злото царува, вие трябва да му се подчинявате. Не се ли подчинявате на злото, ще се натъкнете на наказания и на закони. Законите в света показват, че злото царува.

"Неоцененото богатство", стр. 240; 167

У вас има едно естество, което не го събуждайте, защото когато го събудите, другото естество, лошо става. А това не е необходимо. Има нещо в човека, което е злокобно, и когато се събуди, то е ужасно.

"Веселие и радост", стр. 228; 129

Злото чрез изпъждане се загнездва, а чрез възприемане бяга. Ако се противиш на една лоша мисъл, тя се загнездва. С Доброто е обратното. Ако ти му противодействаш, то се отдалечава. Ако го приемаш, то се загнездва... Дойде ли Доброто, посрещни го, отвори му вратата, нека влезе. По същия закон и двете ще влязат - и Доброто, и злото. При злото ще се скриеш да гледаш, при Доброто ще излезеш да го посрещнеш и ще останеш при него.

"Добрите и лошите мисли", стр. 12; 27

В човека има две естества. Едното естество е Добро. Някой път аз ще ви говоря върху доброто естество на човека. Има и едно лошо естество у човека. Какво е лошото естество? Те са сплетени, свързани са те. Един закон има, и нищо не може да те освободи от него: докато си на Земята и живееш, и едното те кредитира, и другото те кредитира. Всеки ще плаща. Доброто иска своите лихви, и злото иска своите лихви. Велик закон е това. Ти не може да се освободиш от него.

"След това", стр. 180-181; 96

Ако само за един ден злото би изчезнало от света, нашата Земя би престанала да съществува, не във физическо, но в духовно отношение, т.е. животът на Земята не би имал условия да се развива. Ангелският свят в сравнение с физическия, с живота на Земята, е съставен от съвсем друга материя и други принципи го управляват, вследствие на което той не може днес да се приложи на Земята. В това отношение злото на Земята е една необходимост, без която нейният живот не би се проявил; без злото в света Доброто ще остане непроявено.

"Аумен", стр. 62; 42

Всичките линии от чисто геометрическо положение, които се намират на запад, са все вражески линии, защото врагът ти никога няма да върви пред тебе, той всякога е отзад. И човекът го убиват по-лесно отзад, отколкото отпред. Пък в Доброто, законът е обратен. Всички линии в геометрията, това са сили в Природата, които играят важна роля. Едни от тия сили в Природата, при сегашното ваше развитие са в разрез с вас и затова вие трябва да разбирате този закон. Следователно вие може да превърнете един враг на ваш приятел. Как? Като намерите равнодействащата линия.

"Мъртвите и живите линии", стр. 8; 27

Злото всякога е съединителна нишка между две точки на Доброто. Всяко зло съединява две противоположни точки на Доброто в себе си. Значи всяко зло е ограничено от две граници на Доброто. Тогава казвам: тази сила, която действа между двете точки на Доброто, е зло само между точките, а вън от точките не е зло.

"Мъртвите и живите линии", стр. 11; 27

Когато две злини, които идат от две противоположни посоки се нахвърлят върху човека, той трябва да постави Доброто между тях, като клин. В дадения случай Доброто ще избави ума на човека от напрежението на двете злини.

"Възприемане и предаване", стр. 253; 71

За да не се осакатяват, прилагайте закона на присаждането, с който земеделците си служат. На дивачката те присаждат питомно клонче. Правете и вие същото: на лошата мисъл и на лошото чувство, като знаменател на дробта, турете добра мисъл и добро чувство за числител на дадената дроб.

"Изпълнение и отлагане", стр. 243; 82

Суеверието произтича от факта, че когато се натъкнеш на някаква Божествена идея, вие не я прилагате навреме, вследствие на което, вместо Добро, излиза зло. Следователно всякога, когато правим Добро не навреме, ражда се зло; когато правим зло навреме, ражда се Добро. Когато правим зло не навреме, винаги остава зло. Има друг закон в света, според който две злини винаги раждат едно Добро.

"Момчето ми", стр. 141; 76

Който е доволен от малкото Добро, ще получи и голямото Добро; който е недоволен от малкото Добро, голямото Добро никога не ще да му се даде. И обратно: бъди доволен от малкото зло, за да не дойде голямото зло.

"Малкото Добро и малкото зло", стр. 326; 89

Туй, против което човек въстава най-много, то ще му дойде до главата. Забележете това сега, то не е играчка. Туй, което не искаш, то ще ти дойде до главата. Ако ти искаш да изгониш туй малко зло, от което не си доволен, непременно ще ти дойде по-голямо зло. Този закон, по отношение закона за добродетелите, действа в обратен смисъл. Ако малката добродетел не искаш, голямата не идва.

"Колко пъти да прощаваме?", стр. 366; 25

Ако мислите Добро или зло за другите хора, то е все едно да мислите същото за вас. Ако искате да се оправите, да се облагородите, непременно трябва да мислите много Добро за другите хора. Туй, което мислите за тях, то е заради вас.

"Окултна музика", стр. 21; 22

Доброто има сила да чисти. Вложете Доброто в света, и злото, само по себе си, ще си отиде.

"Линиите на Природата", стр. 120; 81

Когато човек намисли да направи някакво Добро, той не е свободен; щом направи Доброто, той вече става свободен. В първо време човек не е свободен, ограничава се, защото постоянно дава. Обаче законът за злото е точно обратен: всяко нещо, което в началото на своето проявление дава на човека свобода, а в края му отнема свободата, е зло.

"Слабото и силното", стр. 3; 107

След всяко обезсърчаване, след всяка несполука иде някое Добро.

"Мъртвата точка", стр. 98; 69

Когато правиш Добро - крий го, а когато правиш зло - открий го, нека знаят всички!

"На отворено и на затворено", стр. 49; 38

Да плащате за погрешките на хората, подразбира да имате готовност да помагате. Когато говорите за болните, трябва да ги лекувате. Следователно, ако не сте готови да помогнете на болния, по-добре не говорете за болестта му. Щом говорите за болестта му, вие трябва да вземете участие, да го излекувате. Същият закон се отнася и за злото, и за Доброто в света. Ако си добър човек и говориш за злото, гледай да премахнеш това зло; ако си добър човек и говориш за Доброто, гледай да усилиш това Добро.

"Другата събота", стр. 39-40; 77

Може да се обича само добрия и разумния човек, а на глупавия и на неразумния може да се докаже закона, че чрез злото в себе си той пречатства на своето развитие.

"За съдба доход", стр. 19; 67

Доброто те познава по един начин - отвътре, а злото по друг начин - отвън. Ако искаш да бъдеш силен, трябва да разбираш законите на злото. Силен можеш да бъдеш само по отношение на злото. Обаче не можеш да бъдеш силен и към Доброто.

"Добрата Воля Божия", стр. 349; 89

Злото на зло не може да прави зло. И Доброто на Доброто не може да направи Добро.

"Три категории храни. Първото обещание", стр. 395; 135

Злото е отляво, Доброто е отдясно. Дясното е горе, а лявото е долу. Небето е горе, а адът е долу - същият закон.

"Самопознание и самовъзпитание", стр. 68; 135

В Доброто чозек е свободен да прави Добро, а не е свободен да прави зло. В злото е обратно: човек е свободен да прави зло, а не е свободен да прави Добро. Значи законът на Доброто се отличава от закона на злото по резултатите. И едното ограничение, и другото са на мястото си.

"Свобода и ограничение", стр. 35; 110

Когато не може да направите едно Добро навреме, непременно трябва да знаете, че злото ще дойде.

"Вътрешни състояния и външни условия", стр. 680; 122

С музиката вие можете да съборите един модерен мост. Как? Като намерите основния тон на моста и започнете да свирите, този мост ще се събори. Същият закон се отнася и до погрешките. Ако намерите основния тон на вашите погрешки и им засвирите, те ще се съборят и ще дадат условия да се яви Доброто. Законът е обратен: щом намерите основният тон на Доброто, то започва да расте, а щом намерите основния тон на злото, то започва да се събаря и руши.

"Който сее и който жъне", стр. 156; 125

Ти трябва да се научиш най-първо да не правиш зло по отрицателния път. Само тогава можеш да правиш Доброто, защото законът е: В изкуството не можеш да туриш сенките преди контурите.

"Истинската добродетел", стр. 98; 119

Ние говорим за света и живота отвлечено. Кой е виновен за онова, което става в света? Вината аз я взимам в двояк смисъл. Казвате: "Той е виновник". Защото има хора виновни както за Доброто, тъй и за злото в света. Но единственият виновник в света е Доброто, нищо повече. Дето има Добро, там злото се настанява. Питате: "Кой е виновен?" От философско гледище аз ви казвам: нито един от вас не е виновен. Доброто, то е виновно. Защо? Че влече злото. Кой е виновен за Доброто? Злото е виновно. Злото, то влече Доброто след себе си.

"Ето отрока", стр. 134-135; 108

Доброто в света се познава по това, че има начало, има и край. А злото няма начало, няма и край. Знаете ли какво означава това? Това показва, че всички неща, които нямат край, нямат никакви условия за развитие. Лошият човек се смалява, смалява и като се смали съвсем, от него нищо не остана. Щом нищо не остане от лошия, той трябва отново да се повърне и да стане добър. Следователно, когато от лошия нищо не остане, в бъдеще той ще стане добър човек. Ако пък добрият човек престане да се подчинява на законите на Доброто, той лош ще стане.

"И не можах на това да Му отговоря", стр. 89; 146

Разчитайте на малкото Добро като на приятел. То ще ви спаси от най-голямото зло. Малкото Добро и голямото зло произвеждат еднакви резултати.

"Малкото Добро. Живият порядък", стр. 271; 103

Чрез Доброто БОГ се проявява в нас. Понеже ние сме в закона, да познаем закона на Доброто и злото, най-елементарното познание на Бога... Като познаеш отношението на Доброто и отношението на злото, веднага ти ще измениш закона, не ти ще измениш закона, но ти ще се дигнеш над тия условия, и тогава злото няма да ти противодейства, както сега ти въздейства.

"Добро и зло", стр. 82; 154

Малкото зло винаги има Любов към голямото Добро; малкото Добро винаги има Любов към голямото зло. Човек, който обича малкото Добро, винаги ще направи най-голямото зло. А човек, който обича малкото зло, винаги ще направи най-голямото Добро.

"Здравото учение", стр. 365; 140

Какво представя женитбата? Женитбата е закон на съчетание. Това съчетание трябва да става непрерывно.

"Светилник на ръцете и на нозете", стр. 199; 145

Животът ще приложите в Доброто, а смъртта ще приложите в злото... Следователно всеки, който умира, свързва се със злото; всеки, който се ражда, се свързва с Доброто в света. Ако той не разбира този закон, той се самоосъжда.

"Причина, среда, факти", стр. 444; 150

Законът за Доброто е закон за подмладяване. Законът за злото е закон за остаряване. Които искат да остаряват, да правят зло. Които искат да се подмладяват, да правят Добро... Енергията в злото и в Доброто е еднородна. Злото е едно действие, турено не на място.

"Младост и старост", стр. 148; 154

Когато казваме, че Доброто може да се справя с енергиите на злото, ние имаме предвид закона за присаждането. Земяделците знаят този закон и го прилагат на практика. Когато искат да опитомят, т.е. да облагородят някое овощно дръвче, например, ябълка, те го присаждат с доброкачествена ябълка.

"Умен, добър и силен", стр. 205; 159

Ти правиш Добро и съжаляваш, а пък другият, който прави зло, и той съжалява. Това са две становища, които се зародиха в света в началото, два принципа: Едни са със закона на насилието, а други - със закона на Доброто.

"Към свобода!", стр. 127; 163

Който иска да бъде господар, трябва да прави Добро. Ако не спазва тези закони, той става слуга. Слугата прави зло, а се отказва да прави Добро.

"Смяна на състоянията", стр. 38; 82

Две царства съществуват в света: царството на злото и царството на Доброто. В царството на злото слабият трябва да слугува на силния. Това е закон, който никой не може да отмени. В царството на Доброто силният трябва да слугува на слабия. Това е закон, който също не може да се отмени.

"Двете царства", стр. 254; 167

Ти не можеш да се освободиш от едно зло, ако не направиш едно Добро.

"Истинно, честно и справедливо", стр. 189; 185

Ние имаме на Земята много добри условия. Ако сте на Луната, вие не можете да издържите на ниската температура. Сто и петдесет градуса студ има, колко ще го издържите? На Земята имаме до шейсет-седемдесет градуса, има и толкоз съответна топлина. На Месечината злото действа много по-силно, отколкото на Земята. На Месечината външният свят е под закона на злото. На Земята Доброто е във външния свят, злото е вътре. В Месечината Доброто е вътре, а злото отвън. На Земята е точно обратният процес - Доброто е отвън, злото е отвътре. Трябва да чакаме, докато се измени. Трябва да чакаме, докато се измени, да дойде порядъкът на Месечината, Доброто да влезе отвътре, злото да излезе отвън.

"Слаби и силни", стр. 154-155; 177

Всеки, който се отказва от закона на Доброто, от подбудата на Любовта, той влиза във втория закон, в закона на противоречията и на ограниченията. От този закон се ражда злото.

"БОГ е виделина", стр. 274; 184

Законът е същ и за Доброто, и за злото. На малкото, ако ти дадеш условия, след време то става мощно.

"Три основни тона", стр. 331; 172

Казвам: злото в света произтича от Доброто. Добрите хора могат да станат лоши. Лошите лоши не могат да станат, лошите добри могат да станат, в реда на нещата е. В Природата съществуват два различни закона. Доброто зло може да стане - не да стане зло, но да се употреби Доброто за зло.

"Хармония и дисхармония", стр. 26; 184

Та в хубавите работи Добро е туй, което дава изобилие, зло е туй, което дава немотия.

"Обикновен, талантлив и гениален", стр. 380; 178

Божественият закон е: Всяко Добро, сторено в името на Любовта, не се забравя никога. Доброто - Добро ражда; и злото - зло ражда. Този е законът за Доброто към ближния.

"Двата велики закона", стр. 10; 206

Ако правите Добро и не правите зло, ще спечелите толкова, колкото никога не сте печелили.

"Сито и дармон", стр. 395; 189

Ако правиш Добро, ще придобиеш нещо; ако не правиш Добро, ще изгубиш нещо. При злото законът е обратен: Ако не правиш зло - печелиш; ако правиш зло - губиш... Разумният печели и от Доброто, и от злото.

"Възприемане и предаване", стр. 266; 190

Доброто е закон на едното, на единното, на единството, а злото - закон на множеството.

"Малкото Добро", стр. 285; 192

"Побеждавай злото чрез Доброто". Този е правилният начин за побеждаване на злото.

"Побеждавайте злото", стр. 155; 79

Доброто в света е закон на светлината, а злото - закон на тъмнината. Докато е в светлината на живота, човек всякога ще различава Доброто от злото. Изпадне ли в тъмнината на живота, човек загубва мярка за нещата и престава да различава Доброто от злото. Той изгубва границата, дето свършва едното и започва другото. В живота Доброто и злото се преплитат така тънко, че мъчно се различават границите им.

"Светли и тъмни действия", стр. 107; 85

Попадне ли в ръката ви елемент на злото, научете закона на превръщането. Превърнете злото в Добро.

"Единствената сила", стр. 173-174; 189

Вие ще правите Добро и ще изправите вашите погрешки, а няма да правите само наполовина Добро. Защото половин Добро е наполовин зло, а цялото Добро в света е закон за намиране Божията Любов.

"Забравените неща", стр. 20; 36

Ще знаете следното: за направена простъпка, за направена грешка никога не съжалявайте, но изправяйте се. За направено Добро, не съжалявайте, но радвайте се. Това ще поставите като основен закон в живота си.

"Отношение между проявите в Природата", стр. 42; 26

Не изнасяй навън нито добродетелите на хората, нито техните грешки.

"И БОГА за свой Отец казваше", стр. 227; 29

Използвайте погрешките на хората, без да ги съдите, ако не искате да изпаднете в тяхното положение... Казвам: ако знаете дълбоките причини за погрешките на хората, вие не бихте ги съдили.

"Усилване на вярата", стр. 110; 44

На сто погрешки аз отбелязвам само една, а 99 прощавам. Давам ли доклад за погрешките на хората, аз изнасям само тези, които съм отбелязал в книгата. Когато се произнасям за добрините на хората, аз се ръководя от друг Божествен закон, обратен на първия: На 100 добрини аз отбелязвам в книгата 99 от тях, а само една пропускам. Пропуснатата добрина отива за сметка на неотбелязаните 99 погрешки, да ги уравни.

"Кръг и елипса", стр. 148; 43

Погрешката е като въшката: ако я оставиш, едната в седмицата може да навъди хиляди. Достатъчна е една погрешка да изпрати човека на позорния стълб. Достатъчна е, по същия закон, една добродетел да ви издигне на Небето и да ви постави между ангелите. Дайте условия, и ако една постъпка е погрешна, ще ви смене, ако е добродетелна, ще ви въздигне. Следователно обръщайте внимание, както върху една добродетел, тъй и върху една погрешка... Последната погрешка, която може да остане, е много лоша, за да погуби човека; както последната добродетел е много силна, за да спаси човека. Те са, които могат да изменят нашия живот. Това е закон.

"Фарисей и митар", стр. 221; 1

Аз трябва да се съдя. Ако съм направил една погрешка, аз трябва да я видя, а не ти да виждаш моята погрешка. Когато ти виждаш моите погрешки, ти си на кривия път, а щом аз виждам своите погрешки, аз съм на правия път.

"Отвори им умувете", стр. 102; 25

Всички нещастия произлизат от закона за космичното концентриране на силите към един център, но в обратна посока на Божествения център. Тоя закон не е в съгласие със закона на Божията Любов.

"Даги изпита", стр. 207-208; 11

Ще бъдете много възискателни спрямо своите погрешки. Защото, ако не изправите погрешките си, те след време ще ви създадат такива страдания, каквито не сте сънували.

"Противоречията като необходимост при всяко растение", стр. 265; 26

Щом изпаднете няколко пъти под влиянието на страха и не изпълните обещанието, което сте дали на някого, вие ставате страхливи, губите вяра в себе си и по този начин си създавате лош навик. Тъй щото, чрез последователно поддаване на някоя отрицателна сила в себе си, човек добива лош навик - да обещава и да не изпълнява. Същият закон се отнася и до идеите.

"Добри навици", стр. 4-5; 21

Щом някое дело ни се покаже трудно, казваме, че то е непостижимо и вървим към него по крива линия.

"Добро и зло", стр. 4; 27

Обидените хора, тези, които не обичат да прощават, те не са обидените, те са само длъжностни лица. В обидата всякога има една материална щета. Законът е такъв. И тази щета трябва да се изплати, да се възстанови. Защо? Равновесието се е нарушило, и ти, докато не възстановиш това равновесие, не можеш да се примириш.

"Които има уши", стр. 110; 25

Аз не бих имал нищо против, ако ние можем да разменим така тия Божествени добродетели, но разменяване може да стане само в нашите грехове. Добродетелта никога не може да се размени, но грехът - всякога може. Този закон е най-ужасният закон в света.

"Колко пъти да прощаваме?", стр. 366; 25

Онези натури, които наричаме грешници, могат да станат големи праведници, но трябва да знаете и обратния закон, че праведникът може да стане грешник.

"Стремежите на ума и сърдцето", стр. 7; 27

Големите грешки в света раждат малките неразположения и погрешки, а малките погрешки причиняват всички нещастия на хората. Същият закон се отнася и към добродетелите. Великите добродетели раждат малките добродетели, а малките добродетели са носители на всички радости.

"Плати ми, що ми си дължен", стр. 39; 29

Силата на пороците седи в тяхното размножаване, а в размножаването всякога има деление. При добродетелите пък, работи следният закон: Всяка добродетел расте, не се размножава, а в растенето всякога има единство, целокупност между частите. Същият закон работи и в Любовта.

"Най-важното", стр. 27; 33

Капките, които падат от ниско, дупки не пробиват, а онези, които падат от високо, дупки пробиват. Значи просветеният човек, светията може да направи много големи грешки, когато грешникът не може да направи големи грешки, Природата не му е позволила да прави такива.

"Значение на изслушването", стр. 8; 36

Погрешките на другите хора, това е тор за духовния човек. Той може много добре да се огледа в тях и да се поправи. Следил съм това и намирам, че този закон е много верен. Щом съдиш някого за нещо, непременно туй ще ти дойде до главата.

"Светлият път на знанието", стр. 41-42; 51

Еволюцията е закон за изправяне на погрешките. Да еволюираш, това значи да вървиш в пътя на прилежанието.

"Дейност и почивка", стр. 56; 69

Опетняването на човека е външно състояние, дошло някъде от живота. Та има един вътрешен закон в Природата, според който, когато човек иска да изправи грешките на хората, всички тия грешки се натрупват на неговия гръб.

"Ще се превърне в радост", стр. 184; 59

Когато някой човек изнася погрешките на другите, тия погрешки ще окажат известно влияние върху него тъй, както някой отровен или задушлив газ ще окаже влияние върху този, който работи с него. Но този човек изнасял верни факти, това нищо не значи - законът действа и в този случай.

"Ще се превърне на радост", стр. 208-209; 59

И грешка да направи, добрият човек си остава добър. Лошият човек обаче и Добро да направи, пак лош остава. Човек трябва да бъде добър. Защо? Защото Доброто е основа на целокупния живот. Разумните същества са свързани с Доброто. Който върши Добро и е добър, той е свързан с разумните същества, със съществата на Любовта.

"Здрави връзки", стр. 38; 53

Човек не може да извърши една морална постъпка, ако не е в състояние да я вдигне от земята. С други думи казано: човек не може да вдигне една тежест, ако не е в сила да я сложи на земята. И обратно - това, което не можеш да сложиш на земята, не можеш и да го вдигнеш... Какво представя свалянето на тежести? Изправяне на погрешки.

"Линията на живота", стр. 211; 83

И добрият може да стане лош, и лошият - добър. Ако не усилва добродетелите си, човек може да отслабне, да изгуби силата си като добродетелен човек.

"Две лепти", стр. 92; 79

Миналите добродетели са настоящи престъпления и настоящите престъпления са бъдещи добродетели.

"Вземи детето", стр. 9; 96

Няма човек в света, който да не се гневи, да не скърби и да не се радва. Всички се радват, скърбят и се гневят. Има състояния общи за всички - разликата е в степента. И греховете са общи за всички същества. Няма същество на Земята, което да не греши, само че едни грешат повече, а други - по-малко. И най-малкият грях е толкова силен, колкото и големият. Няма защо да се доказва това. Обаче за разбирането на този закон е нужен умът на философа и мъдреца... Този закон се отнася, както за грешките, така и за добродетелите. Законът е един и същ и за големите, и за малките добродетели.

"Свобода и ограничение", стр. 31-32; 110

Ако искате да научите какво нещо е търпението, ще го научите при дърветата... Всяко дърво, което се отказва от търпението, умира. Тъй щото наказанието на всяко дърво, което не търпи, и на всяко малко същество, което се отказва от вярата, е, че те изчезват. Такъв е законът.

"Приложете добродетел", стр. 213; 96

И най-малката погрешка на човека може да причини голям взрив в него.

"Любовта на безсмъртието", стр. 114; 102

Най-малката добродетел е да не отнемаш топлината на човека. Виждаш: един човек обича някого - не му отнемай топлината. Той е направил престъплението - обича. А ти, за да направиш най-малкото Добро - не му отнемай топлината. Така се компенсира най-малкото престъпление с най-малката добродетел.

"Организиране на вътрешния човек", стр. 157, 158; 117

Всичкият прах в света се образува все от грешните хора. Път, в който има много малко прах, праведни хора са минали; път, в който има много кал, много грешни и неразумни хора са минали. Законът е същият. И страданията в този път, в който се намираме, пак означават същото.

"Красивата страна на живота", стр. 120; 119

Една малка погрешка в живота, след време, ако не я изправите, тя може да причини голяма вреда. А пък една малка добродетел, след време, по същия закон, тя може да бъде в голяма услуга на самия човек.

"Хвърли хляба", стр. 329; 121

Всякога, когато две добродетели следват една подир друга, те произвеждат едно нещастие. Никога не допускай две добродетели да следват в тебе една подир друга. Това ви се вижда малко противоречиво, но аз обяснявам закона по следния начин. Угостил те е един твой приятел с много хубаво ядене. Тъкмо си се нахранил, дохожда друг твой приятел и те кани на втори също така хубав обяд. В този случай, откажи се от втория обяд, отложи го за друг ден. Не се пресищай с ненужни желания.

"На утрешния ден", стр. 613; 125

В Природата няма нищо излишно. Следователно погрешките, добрите постъпки, лошите постъпки, лошите мисли, лошите желания - всичко туй върви по един закон.

"Отребване, разтопяване, отвяване", стр. 312; 128

Трябва да мислиш. Направиш една погрешка и не се спирай върху погрешката, че си направил погрешка. Намери законите защо излезе погрешката.

"Първата светлина", стр. 316; 138

Всички страдате от общите погрешки на миналото, всички се радвате на общите добродетели на миналото.

"Общи погрешки и общи добродетели", стр. 273; 130

Понякога хората страдат от това, че не турили една запетая или точка на мястото ѝ, или не произнесли една дума правилно. Малка е погрешката, но последствията ѝ са големи. Същият закон се отнася и към идейния свят. Там не се позволява никаква погрешка.

"Права мисъл, чувство и говор", стр. 230; 133

Който се занимава с чуждите грешки, трябва да ги изправя.

"Упование на Божественото", стр. 205; 142

Онези, които имат по-добро разбиране, по-малко грешат. Който има по-малко Любов, повече греша; който има повече Любов, той по-малко греша. Същото се отнася и до Мъдростта, и до Истината.

"Неизменни величини", стр. 175; 147

Един човек, който вижда погрешките на другите хора, той ще направи същите погрешки. Това е закон. Един човек, който вижда добродетелите на хората, той ще ги прояви. И който не вижда погрешките на хората, той не може да ги направи. И който не вижда добродетелите на хората, не може да ги прояви.

"Езикът на седемте тона", стр. 226; 156

Едно престъпление става, когато БОГ не е в нас.

"Усет, влечение, чувство, стремеж", стр. 72; 143

Богатият човек в началото беше много добър и после стана лош. И затова Доброто не му се вмени. В началото беше добър и после стана лош. И там се казва в Писанието, че ако праведният напусне Правдата си и направи в края едно престъпление, Доброто няма да му се вмени; и ако грешникът, който през целия си живот е живял лош живот, накрая направи Добро, греховете няма да му се вменят.

"Страдание и радост", стр. 206; 157

Когато можеш да направиш нещо, а не го правиш, това е грях. Ако направиш нещо някъде, без да знаеш, не те държат отговорен, но ако правиш нещо от инат и знаеш, държат те отговорен.

"Основи на здравето", стр. 285; 144

"Ако грешникът се върне от своя грешен живот и направи само едно Добро, греховете му няма да се поменат". Такъв е Божественият закон... Този закон има и обратно значение. Ако един човек през целия си живот е живял добре, но един ден се отклони от този живот и реши да си поживее, добрините му няма да се поменат.

"Познаване на Великото", стр. 255; 162

Ако праведният се върне от пътя си, правдата му няма да се помене. И ако грешникът се върне от грешките си и тръгне в пътя на Доброто, греховете му няма да се поменат.

"Словото стана плът", стр. 47; 169

Самоосъждането е осъждане на дявола. Щом съгрешиш, ти се свързваш с него и започваш да чувстваш неговото самоосъждане, защото законът те хваща.

"Усилвайте връзката", стр. 151; 171

Трябва да дойдат хората до отвращение. Трябва да се отворим от старите погрешки, понеже те ни причиняват хиляди страдания.

"Единственото богатство", стр. 13; 163

Старостта на Земята произтича от престъпленията. Човек остарява от престъпления. Той губи силата си, губи ума си; от всяко едно престъпление остарява човек. На Земята е такъв законът.

"Подмладяване", стр. 340; 163

Една погрешка ще се отрази върху целия живот. Всяка доброта, която допуснеш в началото, тя ще влезе в състава на целия ти живот. Сега тия неща - като Божествени правила. Туй Любовта го изисква. Законът съвсем други работи изисква. Законът изисква мъчни неща.

"Пътят на живота", стр. 265; 182

Всеки, който говори за престъпленията на хората, половината взима, Господ ги туря на негова сметка.

"Любов, вяра и надежда", стр. 122; 177

Ако си беден и не можеш да платиш дълга си, помоли се на кредитора да отложи плащането. Той ще чуе молбата ти, но ти трябва да бъдеш внимателен, да не го караш да те търси в дома ти и да се връща назад празен. Законът е същ и при изправяне на погрешките. Като направиш една погрешка към някого, не чакай тоя човек да дойде при тебе, тогава да се извиниш, но ти го намери, иди в дома му и там се извини.

"Плодовете на Духа", стр. 79; 190

Когато хората направят грях, те го затворят, скрият го и той завони. Не, ти отвори стаята и кажи: "Заклах овца или говедо, съгреших, ето - хвърлих ги!" Платете ги на този, от когото сте ги взели и така грехът ще се изхвърли и няма да вони.

"Венецът на живота", стр. 14; 203

Колкото нашият грях засяга повече хора, толкова отговорността става по-голяма.

"Узрял плод", стр. 89; 207

Колко пъти тялото се оплаква от сърдцето, защото сърдцето греши, а тялото страда. Друг път умът греши, а сърдцето страда - такъв е законът. Следователно грехът започва от ума.

"Христа да придобия", стр. 150-151; 201

Като посееете едно житено зърно, най-първо се изисква една хубава почва. На туй зърно трябва топлина, светлина и влага. Щом житеното зърно израсне и плод даде, показва, че имало достатъчно светлина, достатъчно топлина, достатъчно влага. Тогава по същия закон, ако във вас, вашите добродетели растат, ако вашите способности се развиват, Любовта действа нормално. Значи три велики сили действат в човека: Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Истина.

"Добрият път", стр. 270; 160

Колкото повече познаваме погрешките на хората, толкова повече падаме в изкушения. Колкото повече ги знаем, толкова по-зле за нас; колкото по-малко знаем погрешките им, толкова по-добре. Първото нещо, ще приложите този закон конкретно към себе си.

"Физическият живот - път към духовния и Божествения живот", стр. 40; 206

Не съдете, за да бъдете близо до своя Баща. Не философствайте, за да бъдете при нозете на своя Учител! Това са закони за праведния, който иска чрез вярата да бъде жив.

"Праведният", стр. 27; 49

ПРОЯВА НА БОЖЕСТВЕННОТО

БОЖЕСТВЕНИЯТ ПРОМИСЪЛ

Божие дело никога не пропада!

"Дело свършено", стр. 113; 48

Веднъж дошъл на Земята, човек трябва да знае, че каквото и да се случи в живота му, всичко е строго определено, според разумните закони на Природата.

"Малкото съпротивление", стр. 54; 41

Като ликвидира с кармата си, човек влиза в Божествения Промисъл, в закона на благодатта, или в тъй наречената *дихарма*.

"Насока на живота", стр. 77-78; 72

Ако не си определен за богат, и сто чифта цървули да скъсаш, няма да успееш. Ако си уреден да бъдеш богат, богатството ще ти дойде и без да го търсиш.

"Градовете Содомски и Гоморски", стр. 29; 30

За да постигнеш едно свое желание, за да реализираш едно свое чувство или една своя мисъл, изискват се две излизания от Божествения център и едно влизане. Това е закон!

"Живите точки в Природата", стр. 12; 26

Войните са потребни, за да пратят непотребните хора от този свят в онзи, за да ги изменят и научат великия закон на Битието.

"Запечатаната книга", стр. 78; 97

Кое заставя селянина да впряга колата си пазарен ден, да я товари със стока и да отива в града? Пазарът го заставя. Пазарът пък се подчинява на специален закон. Значи всяко нещо става на своето място и се урежда от специални закони.

"Малките резултати", стр. 48; 64

Работи на онзи пункт, в онзи център, в онази орбита, дето БОГ те е поставил. Когато изучиш всичките условия на този път, в който ти се движиш, ще се подигнеш, БОГ ще ти даде помощ. Но ако искаш сам в себе си да създадеш нов свят, ти този кръг не може да го създадеш.

"Видяхме Славата", стр. 33; 106

Само един ден има, когато нещата може да станат, както ние мислим, другите 364 дни ще станат нещата, както не мислим. Туй не е противоречие, ще стане, както другите са мислили.

"Що да сторя", стр. 257; 96

В живота има закони - според които става точно това, което е определено, а не това, което ние мислим. Туй, което вие никога не сте мислили - става; туй, което сте мислили - не става.

"Няма тайно", стр. 99; 49

Всякога туй в света, което търсите, не го намирате. Ще намерите нещо, което не го търсите.

"Общи погрешки и общи добродетели", стр. 252; 130

Днес като се наядеш, за утрешния ден не мисли.

"Правият път", стр. 630; 122

Ако ти трябва днеска само един хляб, искай само един хляб, няма защо да мислиш за утрешния ден. За утрешния ден не се осигурявай, защото Божественото е само от изгрева на Слънцето до залеза. На другия ден направи пак същия опит. Като направиш този опит, не ходи да разгласяваш. Разгласяваш ли го, ще изгубиш. Ако разгласяваш няколко пъти наред, явлението се изгубва, повече не ти се дава. Глашатаи не се допускат. Това явление е само за тебе. То ти се дава, за да се увериш, че има един велик закон в света, който непреривно работи.

"Няма нищо ново под Слънцето", стр. 264; 145

Природата ни осигурява само за един ден. Като ядеш, ти си осигурен. Закон е, че щом имаш едно ядене, то всичките последующи яденета ще дойдат.

"Слушане отвътре", стр. 115; 122

Писанието казва: "Преди да поискате, БОГ ще се погрижи за вашите нужди". Понеже това е закон за Него.

"Най-малкия опит", стр. 321; 122

Каквото даде, дава го за един ден, ти не трябва да складираш за другия ден. За утрешния ден няма какво да мислиш. В Природата този закон е изключен. В човешкия закон не е изключен, трябва да мислиш за бъдеще.

"Нормалният човек", стр. 445; 154

"Помни Създателя си в младостта си". Ако се приложи този закон *Помни...* Ти трябва да помниш Доброто в света. Три неща има, които човек трябва да помни в света. Той трябва да помни Доброто, което хората са му направили. Той трябва да помни свободата, която другите са му дали и най-после той трябва да помни тяхната справедливост, техните справедливи отношения, които те са имали към него.

"Помни Създателя си!", стр. 172; 125

Да се предскаже на някой човек, че от него може да стане нещо, това значи, че условията на този човек са богати. Обаче, колкото и да са богати условията на един човек, той трябва да приложи нещо към своя ум, към своето сърдце, към своята воля - те трябва да вземат участие в неговата работа. И ако някои хора в света сполучват и се подигат, това показва, че те са верни на законите на провидението.

"Тогаз се обърнах аз и видях", стр. 350; 125

Този, Който като вижда, че вашият ум не е толкова прозорлив и не можете да предвидите какво бъдеще ви чака, Той взима някое от вашите блага и го туря в някоя банка на ваше име. След 20 години Той ви дава това благо.

"Светило на тялото", стр. 504; 134

Ако вие служите на БОГА, ако вие се определите да Му служите, БОГ ще промисли заради вас.

"Лесният и мъчният път", стр. 156; 136

Ще изпълните точно закона на десетъка. Уредете Божията работа и Господ ще оправя вашата работа! Вие не можете да оправите вашата работа - това само БОГ може да стори. Вие служете на Господа, а оставете и Той ще оправя вашите работи!

"Не само абсолютна чистота, но и абсолютно доверие", стр. 34; 205

Никой в света не може да ти отнеме правото. Щом БОГ е определил да израснеш, да направиш нещо, целият свят да е против теб, стига ти да не грешиш, то ще стане.

"Мелодия и хармония", стр. 117; 143

Туй, от което имаш нужда, не излишните неща, но ония необходимите неща в живота, за днешния ден каквото трябва, всичко туй е промислено.

"Излизане, работа, молитва", стр. 381; 149

В Природата противоречията, които съществуват, човек е така поставен със законите на живота, в една такава орбита, дето всичко да му въздейства за Добро.

"Най-добрите условия", стр. 291; 164

Най-първо вложете в съзнанието си това, че всяка една мисъл, желание, действие, които проникват вътре във вас, са изпратени от Невидимия свят и да знаете, че това, което ви се случва, непременно трябва да се случи!

"Съхранение на душевната енергия", стр. 56; 203

Българинът е една постоянна форма; англичанинът също така е една постоянна форма. Същото може да се каже и за всеки човек, от каквато народност и да е той. Дето и да туриш българина, той пак при българина ще се върне.

"Не Го приеха", стр. 199; 47

Над всичките условия седи Божият закон, Божествената промисъл. В света има един общ промисъл, има едно общо съзнание, което се грижи за всички същества и промишлява. Това е и за народите. Каквото и да става, каквото и да мислят хората в света, има друго нещо, което помага, на което човек всякога трябва да разчита.

"Носители на новото", стр. 119; 207

БОЖИЯТА ВОЛЯ НА ЗЕМЯТА

Само онзи може да влезе в съзнателния свят, който изпълнява Божията Воля. Тя е свързана с разумността в човека. Само разумният може да изпълнява Волята на БОГА. Във физическия свят тази воля се изразява чрез закона на необходимостта, т.е. чрез механическите закони... Който престъпва Божията Воля, лишава се от Неговото благословение. Както човек изхвърля нечистите вещества от организма си чрез изпотяване, така БОГ ще изхвърли от Своя организъм всички хора и народи на съвременната култура, които не изпълняват Неговата воля. Това е Божествен, разумен закон, който регулира живота.

"Божията воля", стр. 94, 97; 4

"Защото, който прави Волята" - Волята, това е великият закон, който сега оперира на Земята... Сега Господ е турил в действие своя велик Дух и е вложил Волята Си, и горко оногова, който не слуша Неговата Воля. Затуй казва Христос: "Който върши Волята, не Моята воля, но Волята на Отца Ми, Който е на Небеса".

"Братя и сестри на Христа", стр. 2; 13

Дето те е поставил БОГ, там ще работиш.

"Кое е това учение?", стр. 68-69; 23

Природата ви прощава, само като се съобразявате с Волята Божия, и не само да я имате като прост закон, но да приложите този закон в живота; и този закон да проникне като една велика Любов във всичките ваши мисли и желания, да станете братя, сестри и майка на Христа.

"Братя и сестри на Христа", стр. 7; 13

Изпълнението на Волята Божия е необходимо за всички, без разлика, като свещен, абсолютен закон. По този закон не се мисли. Защо? Защото той включва всички останали закони.

"Дойдох да изпълня", стр. 124; 23

Да любиш, да бъдеш мъдър, да бъдеш истинолюбив, това не е привилегия, а необходимост. Дойдете ли до необходимостта, ще се подчините. Който не се подчинява на този закон, сам подписва присъдата си. Който не люби, няма живот в себе си; който не се стреми към Мъдростта, няма светлина в ума си; който не се стреми към Истината, сам се ограничава. Като знаете това, всеки трябва да каже в себе си: Аз трябва да любя, да бъда умен, истинолюбив, правдив, добродетелен. Това изисква Божественият закон, в който няма никакво изключение.

"Развитие на съзнанието", стр. 368; 17

В Пътя всичко е предвидено и то трябва да се реализира абсолютно точно, както е предопределено по Божия закон.

"Какво ще срещне ученикът на Пътя. Правила и мерки за избягване на всички погрешки", стр. 57; 19

Вън от времето и пространството, в даден момент, вашите постъпки да включват благото на всички същества във Вселената. Мислите ли тъй, вие ще бъдете всесилни и в даден момент ще можете да направите всичко. Този е великият закон, който трябва да спазвате и да мислите върху Волята Божия.

"Волята Божия", стр. 25; 27

Има неща, които са определени - каквото трябва да вършим, това е определено, и горко оногова, който не се подчинява на този Божествен закон.

"Свобода, знания и мир", стр. 21; 27

Всеки народ има велико предназначение. Доколкото изпълнява своето предназначение, дотолкова той се ползва от кредита, определен за него. Същият закон се отнася и до човека.

"Богове сте", стр. 113; 79

Нямаме право да правим това, което си искаме. Трябва да вършим онова, което е в съгласие със законите на живата Природа.

"Прие го с радост", стр. 308; 97

Възможно и невъзможно - това са неща относителни, нереални. Невъзможни са, докато не ги знаем, докато не изпълняваме Волята Божия, но когато изпълним Волята Божия, БОГ ще има всичкото благоволение към нас. Когато изпълним Волята Божия, кредит имаме, а когато не я изпълним, нямаме кредит.

"Неразбраното", стр. 27; 36

Когато говоря на някой човек, най-първо трябва да си го представя във физическия свят, да си представя неговата форма, за да схвана по какъв начин мога да проектирам върху него невидимата енергия. Такъв е законът. Или, казано на свършено практически език, трябва да зная каква нужда има този човек в даден случай.

"Проекции", стр. 22-23; 36

Каквото БОГ ти заповядва отвътре да направиш, ти ще го изпълниш, без да казваш, че имаш свободна воля, че можеш да го направиш или да не го направиш. По отношението на Божиите заповеди и повеления, няма свободна воля, няма свободен избор. Речеш ли тук да проявиш свободна воля, и грехът се проявява.

"Каквото става", стр. 183; 42

За да не изпада в погрешки, човек трябва да има пред вид закона, че всякога има възможност да направи това, което не желае, или да не прави това, което желае.

"Изпитай и виж", стр. 167; 79

Когато слушате много умове или когато пиете вода от много извори, вие нищо няма да постигнете.

"Четири действия", стр. 204; 42

Най-първо ще си кажете: "БОГ трябва да живее в мене". После: "Аз трябва да живея в БОГА. Щом БОГ живее, щом аз живея, и моите близни ще живеят". Съзнавате ли това, няма сила в света, която може да ви препятства.

"Три вида съзнание", стр. 167; 43

Само онзи изпълнява Божията Воля, който не мисли за себе си. Щом не мисли за себе си, други ще мислят за него. Това е закон.

"Човек и Природа", стр. 358; 127

В света вие ще опитвате много закони, докато най-после, чрез ред страдания, ще се домогнете до единствения закон - закон за послушание и изпълнение Волята Божия.

"Пътят на желанията", стр. 53; 44

Ако човек реши да изпълни Волята Божия, неговият живот се продължава; ако не изпълни Волята Божия, неговият живот се съкращава. Всеки човек живее толкова, доколкото е решил да изпълнява Волята Божия.

"Дойде глас", стр. 365-366; 59

Казано е в Писанието: "Любете враговете си!" Щом възлюбите врага си, Божията воля ще бъде закон за вас. Тогава ще придобиете ново просветление, правилно да разбирате Божиите пътища.

"Най-голямо веселие и най-малка радост", стр. 117-118; 54

Кое е най-новото и важно за човека? Да изпълнява Волята Божия във всички светове: физически, духовен и умствен. Изпълнява ли този закон, работите му ще се нареждат добре.

"Обхода и проява", стр. 279; 84

Помнете: който не иска да изпълни Божията Воля, ще бъде вън от Царството Божие. Законът е строг и безпощаден. Той още не е приложен, но един ден ще се приложи.

"Любов, обич и почит", стр. 214; 103

Същността на вашето щастие, на вашето подигане, като човек да бъдете полезен, зависи от самите вас - да изпълните Волята Божия. Волята Божия, този велик закон, който прави човека свободен.

"Усилни времена", стр. 402; 120

Има един закон по-велик от този за прераждането. Той е законът за изпълнение Волята Божия.

"Идете в Галилея", стр. 565; 134

Съществува един Божествен закон, който задоволява всички нужди на живота. Всяка Божествена нужда се задоволява навреме. Обаче, първо, в човека трябва да се яви желание да изпълни Волята Божия... Първо ще изпълниш Волята Божия, а после - своята.

"Неговата воля", стр. 214; 111

Най-първо прилагайте Волята Божия и след като я приложите, после прилагайте и вашата воля.

"Хубавата страна", стр. 158; 163

Ако правим нещо, съобразно с Волята Божия, ако ние обичаме БОГА, каквото и да е, ще ни даде.

"Новото в живота", стр. 442; 153

Като вършим Волята Божия, ще се свърши и нашата воля. Когато всичките хора се решат да вършат Волята Божия, Царството Божие ще дойде на Земята.

"Лесният и мъчният път", стр. 159; 136

Ние сме дошли на Земята да вършим Волята Божия, да живеем добре. Това е общ закон за всички - за държавите, за народите, за обществата, за семействата, за отделните личности.

"Любов и почитание", стр. 128; 159

Има Един, Който през целия ти живот те наблюдава, и ако вършиш Неговата Воля, ти Го познаваш, и гдето и да отидеш, Той ти помага. Същият закон: Който човек иска да бъде обичан, да му помага БОГ, той трябва да върши Волята Божия... За да бъдеш запознат с хората, пак е същият закон. Не могат да те обичат хората, ако ти не си готов да вършиш тяхната воля.

"Запалена свещ", стр. 9; 143

Не познаете ли БОГА, вие не познавате нито баща си, нито майка си. За да ги познаете, трябва да ги слушате. Също трябва да слушате и по-големите си братя и сестри. Изобщо вие трябва да изучавате закона на послушанието. Като изучавате този закон, ще може да изпълнявате Волята Божия.

"Нови пътища", стр. 261; 152

Волята Божия по два начина се изпълнява: единият начин е по закона на Любовта, а другият начин е по принуждение.

"В любещите ръце", стр. 143; 183

Сега БОГ изисква ние да изпълняваме Волята Му по закона на Любовта, да изпълняваме Волята Му доброволно, а не по закона на насилието. Тогава ние ще се наречем синове Божии. Всеки, който изпълнява Волята на БОГА с Любов, е син Божи. Всеки, който изпълнява Волята Божия чрез закон, е слуга.

"Трите извора", стр. 319; 168

Не може да изпълниш Волята Божия без Любов. Щом изпълниш Волята Божия без Любов, вече има насилие. За да изпълниш Волята Божия без насилие, трябва да имаш Любов по свобода. Ние туряме Любовта като един свободен процес за човешката мисъл, свободен процес за човешките чувства и свободен процес за човешките действия.

"Основен тон", стр. 282; 154

Най-първо прилагайте Волята Божия и след като я приложите, после прилагайте и вашата воля.

"Хубавата страна", стр. 158; 163

Ти искаш да бъдеш като мене, но нямаш моя ум. Ти не раздаваш. Разликата между мене и тебе е, че аз съм се научил да раздавам, пък ти си се научил да вземаш... Законът е такъв. Всеки, който раздава, върши Волята Божия. Всеки, който събира, върши Волята Божия.

"Чантата на Любовта", стр. 95-96; 168

Трябва сега да има една жена, която да извърши Волята Божия, и един мъж да има, който да извърши Волята Божия. Тогава всички, които излязат от туй поколение, ще извършат Волята Божия.

"Пожелаване", стр. 211; 182

Всеки човек, който не иска да изпълни Волята Божия, умира. Всеки човек, който иска да изпълни Волята Божия, се ражда.

"Единствената похвала", стр. 247; 170

На богатия, който не върши Волята Божия, взема му богатството. На здравия, който не върши Волята Божия, взема му здравето. На умния, който не върши Волята Божия, взема му ума. На добрия, който не върши Волята Божия, взема му чувствата. Най-после като не върши Волята Божия, БОГ ти взема живота, отнема ти ума и човек умира.

"Да ценим живота", стр. 108; 179

Ако приемем Божествения живот и Божествения Дух, всички тия блага ще дойдат. Казано е там: "Няма нито един, който да е оставил баща си и майка си и който да не е приел стократно и за вбъдеще вечния живот". Значи Любовта трябва да влезе. Не ви говоря насила, но казвам: законът на Любовта е изпълнение на Волята Божия. Насила се взема Царството Божие. Аз ви говоря, ако не се насилите, по този път в Царството Божие не може да влезете.

"Два пъти родени", стр. 78; 183

Най-първо нещата трябва да станат тъй, както БОГ ги е направил, после както ангелите са ги пренесли и най-после да станат, както хората искат. Ако искаме нещата да станат, както ние искаме, туй са факти. Ангелите са закони. БОГ е Разумната Причина.

"Факти, закони, принципи", стр. 291; 188

Така постъпва Природата: големите тела отдалечава и ги прави малки, а малките приближава и ги увеличава. Това тя върши по закона на необходимостта. Има неща в човешкия живот, които стават по силата на същия закон - законът на необходимостта.

"Най-красивият ден", стр. 47; 194

Когато трябва да се извърши едно Божие дело, то ако първият не го извърши, ще се възложи от Небето да го извърши втори. Ако не го извърши и той, ще се възложи на трети и т.н., додето десетият непременно ще го извърши.

"В полка на Христа", стр. 81; 198

Време е, когато хората трябва да знаят защо Господ създаде света и своето предназначение. Ние сме създадени, за да работим по закона на Волята Божия, да служим на БОГА от Любов.

"Връзване и развързване", стр. 148; 184

Искам да градите вашето здание. Каквато благородна мисъл дойде в сърцето ви, изпълнете я! Ще изпълните тази мисъл не както е писано в книгите, а както ви подсказва вашето сърдце. Ще я изпълните не по принуждение, а по закона на Божествената воля.

"Който намигнува", стр. 72; 203

Трябва работа, трябва да изпълним Волята Божия. Сега турям закона така: Волята Божия ще бъде ваша воля. Първото, волята, то е факт. Царството Божие е закон. Славата Божия - тя е принцип в нас.

"Факти, закони, принципи", стр. 13; 187

ВЕЛИКОТО ГОЛЯМО И ВЕЛИКОТО МАЛКО

Онова, което може да радва човека, това са малките работи. Който може да се радва на малките работи в живота, той е велик човек. Този закон се проверява навсякъде в живота.

"Дерзай, дъще!", стр. 21; 62

Който разбира закона на великото малко, той ще се радва на едно житно зрънце толкова, колкото и на пълните чували с жито. Това значи гениален човек. Ако изгубиш способността да се радваш на малкото, ти губиш цената си като човек.

"Разумното слово", стр. 117; 87

Дръжте в ума си мисълта, че голямото в света не може да бъде по-голямо от най-голямото. И малкото не може да бъде по-малко от най-малкото. Значи най-малкото и най-голямото са две величини, два велики принципа, към които човешката душа се стреми. Дали човек се стреми към най-малкото, или към най-голямото в света, резултатите ще бъдат едни и същи.

"Зенитът на живота", стр. 305; 93

Великите неща се смаляват, а малките растат и се увеличават.

"Дадено и установено", стр. 111; 113

Мнозина се оплакват, че работите им не вървят добре. Защо? Защото не са взели права посока на движение. Тази посока води или към великото голямо, или към великото малко. Великото голямо е закон на разширение, растене, придобиване на знания. Великото малко е закон на смаляване... В закона на великото малко действа законът на самоотричането.

"Великото и малкото", стр. 52, 53; 124

Малките неща са толкова важни, колкото и големите. Един човек е толкова важен, колкото и една слънчева система.

"Светът на духа, на душата, на ума и на сърцето", стр. 116; 140

Всеки трябва да започне с великото малко в света. Трябва да започнем с онзи закон. Ти имаш условия, вече дадено ти е. В света БОГ всичко ти е дал. Сега този БОГ, в Когото аз вярвам, е дал всичко. Ти най-първо трябва да се отречеш от всичко това, което ти е дал - ти няма да го употребиш за себе си, за своя живот, а ще го употребиш за Него, за доброто на всички хора, за своите близки. За себе си няма да го употребиш. Ти ще бъдеш последен. След като свършиш всичката си работа, ако ти остане 1-2 минути, може да помислиш за себе си. Ако не ти остане, няма да мислиш. Туй значи самоотричане. Ако вървите по този закон, ще дойдете до другия закон, да направите другото твърдение, до великото голямо, да добиете свободата на човека, да видите в какво седи свободата на човека.

"Наяве", стр. 124; 121

Казвам: в големите и в малките неща в света има една динамическа сила. Който разбира закона, знае, че в малкото има всичките възможности, които ги има и в голямото. И в голямото има всичките възможности, които ги има и в малкото.

"Два момента", стр. 194; 160

БИТИЕТО

Човек носи знанието в себе си, в тъй нареченото на научен език потенциално или зародишно състояние, а на Земята се дават само условия да се провери това знание. Земята е място, дето се прилага или проверява нашето знание, за да можем да го усвоим. Това е един от вътрешните закони на Битието.

"Запалената свещ", стр. 3-4; 46

Щом работиш за БОГА, за БОГА ще работиш. Работиш ли за себе си, ще знаеш, че за себе си работиш. Вие не можете да примирите тия две положения в живота си. Някой казва: "Нали трябва да живеем за себе си?" Ние ще живеем за БОГА, а БОГ ще живее за нас. Такъв е великият закон на Битието.

"Братя в единомислие", стр. 134; 59

Всеки, който гради живота си на вътрешни условия, той е в съгласие с цялото Битие.

"Който слуша Моите думи", стр. 184; 77

Животът се изявява в противоположностите. Това е закон на Битието. Щом имаш противоречия, ти си в правия път.

"Пътят на възможностите", стр. 132; 105

Всеки човек е изработил тялото си според своите мисли, чувства и постъпки. По същия начин вие създавате и своето бъдещо тяло. При създаването на всяка Вселена БОГ прави една вдишка и една издишка. Който не разбира Божиите закони, той не може да разбере и това положение.

"Истинският човек", стр. 508; 153

Законът за изпразването е един от великите закони на Битието. Който не може да се изпразва, той е нещастен човек. Щастлив е онзи, който знае как да се изпразва. Който яде, той трябва и да се изпразва.

"В живота", стр. 193; 57

Всеки човек заема място в известна система в Космоса, в Битието и там си остава.

"Превръщане на числата", стр. 9; 108

"Да благовестувам!" Благовестието почива на един разумен закон в света. Този закон е общ за цялото Битие.

"За да благовестувам", стр. 83; 120

"Да възлюбиш Господа БОГА Твоего с всичкото си сърдце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила". Значи четири неща са необходими, за да възлюбиш Господа. И после се казва: "Да възлюбиш ближния си като себе си". Това са двата велики закона в света, в цялото Битие.

"Изтълкувай ни тази притча", стр. 598; 146

Три велики закона управляват Битието: законът на абсолютната реалност, законът на абсолютната разумност и законът на абсолютната материя.

"Сам Отец", стр. 23; 76

ПРИРОДАТА

Природата обича само ония, които имат висок идеал.

"Високият идеал", стр. 3; 27

Преобразяването е закон на Природата. Без преобразяване никакъв живот не може да се прояви; без преобразяване никаква Любов не може да се прояви; без преобразяване никакво знание не може да се прояви; без преобразяване никакъв ред и порядък не може да се изяви.

"Словото", стр. 25; 121

Онзи човек, който има мъчнотии, спрямо него Природата е по-благоклонна, отколкото спрямо човек, който няма мъчнотии.

"Моралният тип", стр. 219; 26

Природата никога не казва защо бие. Тя е мълчалива. Ти се чудиш защо те бие, питаш я, но тя казва: "Не зная". Или по-право нищо не казва. Тя спазва следния закон: За всяко едно престъпление тя знае точно математически колко удара да ти удари.

"Морални чувства", стр. 191-192; 26

Природата не търпи никакви отклонения! Не мислете, че ако тя някой път затвори очите си, че тя не вижда, и вие сте я излъгали! Като ви хване и ви тури в лабораторията си, от другия ѝ край ще излезете чисти, но докато минете през десетте реторти... Това е общ закон, неизменяем, за всички без разлика, за когото и да е.

"Окултна музика", стр. 6; 22

Природата не търпи да влагаш капитала си в банката. Всяко нещо, което имаш, трябва да е в оборот - такъв е законът в Природата.

"Гладни и сити. Единение и разединение", стр. 118; 144

Не бъдете разточителни нито в яденето, нито в дишането, нито в чувствата, нито в мислите си. И в даване, и във вземане човек трябва да прилага законите на разумната Природа.

"Морални правила", стр. 216; 86

Във физиката има един закон за промяна на телата от топлината и от студа. Този закон гласи: Всички тела от топлината се разширяват и отиват нагоре, а от студа се свиват, сгъстяват и падат надолу. Природата си служи с този закон всякога, когато ѝ потребава. Щом пожелае да превърне някое течно тяло в въздухообразно, тя го нагрива и така го препраща в пространството нагоре; щом пожелае да превърне въздухообразното тяло в течно тя го охлажда и то слиза на Земята във вид на течност. И в човешкия организъм има и въздухообразни, и течни, и твърди тела, но понякога става накопление на тия вещества, което се отразява по един или друг начин върху човека. Обаче разумната Природа не позволява да се престъпват законите ѝ, т.е. тя не търпи никакви житници, никакви хамбари в тялото на човека. Всеки ден човек има право да взема от нейните складове само толкова, колкото му е нужно за деня. За другия ден - добър е Господ.

"Време и сила", стр. 5; 39

Природата има своя икономия. Човек слиза на Земята и живее на нея според закона на икономията. Според този закон, всеки се ползва от благата на Природата дотолкова, доколкото тя го кредитира.

"Най-високото място", стр. 196; 69

Природата е много взискателна, тя не обича да се задържат нейните енергии. Тя дава толкова, колкото е потребно, а излишъкът ще го вземе и ще ти създаде неприятност. Този закон е верен.

"Психически наслоявания. Закон за примирение", стр. 204; 26

Един от важните закони на Природата е, че тя не търпи никакъв излишък на материя или на енергия. Тя не търпи никакви натрупвания, никакви наслоявания. Енергията, както и материята, може да се складира, но не да се натрупва.

"Освобождаване", стр. 97; 52

В Природата няма недоимък.

"Яви им се", стр. 250; 108

В Природата излишък няма, и недоимък няма, затова енергията, която ви е дадена, ще я употребите разумно.

"Излишък и недоимък в живота", стр. 9; 27

Никой няма право да изразходва напразно енергиите на Природата. Тя държи точна сметка за тях и глобява всеки, който нарушава законите ѝ.

"Разумно прилагане", стр. 161; 91

В Природата съществува един велик закон, според който тя извършва всички свои работи при най-малко иждивяване, изхарчване на енергия. Тя обича икономията.

"Най-малкото иждивяване и най-малкото съпротивление", стр. 27; 39

Туй, което не искаш да направиш доброволно, ще ти го наложат. Природата най-първо ти дава абсолютна свобода на постъпване и като не изпълниш законите, почва да те ограничава.

"Млади и стари", стр. 234; 26

В цялото Битие вие имате условия да станете всичко, което днес желаете. В цялата Вечност имате възможност всичко да спечелите и всичко да изгубите.

"Млади и стари", стр. 238; 26

За един и същ случай някои хора скърбят, а други се радват.

"Несъизмеримите неща", стр. 10; 36

Животът започва с чувстване. Там, дето има растене, има и едно малко чувстване, а там, дето може да се появи едно чувстване, има и растеж. Гдето има растеж, там се явява радост и скръб.

"Разумност в Природата", стр. 8; 27

Ако четете притчи Соломонови, и той казва: "Не казвайте, че миналото е било по-хубаво, защото всеки един Божествен акт, който последва, е по-велик отколкото предшестващият."

"Настанало е Царството Божие", стр. 16; 30

Нищо в Природата не се губи, нито се създава.

"Симон Петър", стр. 90; 98

Като знаете закона, че нищо в Природата не се губи, че и най-малките усилия имат резултати, не се обезсърчавайте. Гледайте на нещата положително. От Божествено гледище всички неща имат свой смисъл.

"Полюси на съзнанието", стр. 301; 65

Великият закон в самата наука казва, че нищо в Природата не се губи. Щом е тъй, ти като човек не можеш да се изгубиш. И като умреш, пак ще живееш, пак ще мислиш.

"Той заповядва на Слънцето", стр. 7-8; 30

В живата Природа има един велик закон, който определя положението на всички тела, положението на всички сили и положението на всички разумни същества. Затова Природата цели да постави всеки едно на негово място. Това е красивото в живота!

"И оздравя дъщеря й", стр. 3; 30

Не се позволява на кое и да е същество да дойде на Земята, докато няма условия за него. То трябва да чака.

"Той заповядва на Слънцето", стр. 16; 30

Никога не трябва да се роди един човек без позволение. Много хора са родени в света без позволение и затова страда светът.

"Новата работа", стр. 107; 106

Раждането на хората става по един вътрешен закон на Природата. Не тъй както някои казват: "Както Господ е наредил". Най-първо хората трябва да определят какво Господ е наредил.

"Запечатаната книга", стр. 76; 97

Има едно положение в Природата, според което майката трябва да ражда, но има един определен закон колко деца трябва да роди майката. Ще кажете, че рибата хвърля по 300-400 хиляди яйца във водата. Питам: мислите ли, че това е закон на Природата? Това е закон на насието - нищо повече.

"Благоприятната Господня година", стр. 411; 125

Казвам: малките, микроскопическите идеи в живота са по-силни, отколкото великите... По същия начин действа и Природата: тя започва с микроскопическото и постепенно го увеличава. Така е расла Земята, така израстват и растенията. Ето защо, всички ще се стремят не само да мислят така, но и да прилагат този велик закон в живота си, да си служат с него.

"Законът на внушението", стр. 8; 34

Основен закон в Природата е, че тя най-първо събира, акумулира силите си и после ги развива. Така трябва да постъпва и всеки богат човек. Той трябва да разработва, да пусне в действие своето богатство.

"Добрата постъпка", стр. 3; 36

И в говоренето, и в пеенето всичко трябва да става не по ония внушения от духовете, а съобразно разумните закони на Природата.

"Теория и практика", стр. 147

Светлината обикновено иде от разумни области, които са населени с интелигентни същества. Само интелигентни същества могат да изпращат светлина и цветове. Това е един от основните закони на живата Природа.

"Изпитите на ученика. Житното зърно", стр. 94; 32

Една идея може да се развива само в определено за нея време и място. Две идеи не могат едновременно да се развиват. За даден момент вие трябва да държите в ума си само една основна идея.

"Математически задачи", стр. 101; 40

Който се е тонирал, в три часа учене, но с Любов, той придобива много. Не е така за всички хора. Ако обикновеният ученик или студент учи по три часа на ден, той не може да успее. Това се отнася до съзнателни ученици, до ония, които са във връзка с живата Природа и следват нейните закони. Природата дава на човека време и енергия, като му заповядва да пести енергията за сметка на времето. Тя не позволява да се харчи енергията й напразно. Природата разполага с изобилна енергия, но на никого не позволява да иждивява енергията й напразно.

"Математически задачи", стр. 110; 40

Човек има право да предава само онова, което се отнася до самия него. Обаче всичко друго, което не се отнася до него, представя държавна тайна или тайна на Природата. Никой няма право да изнася тайните на Природата. Щом наруши този закон, Природата затваря ключовете на станциите си за него.

"Реални величини", стр. 112-113; 40

Сега можете да запитате: "Когато майката бие детето си, права ли е?" Някога е права, някога не е права. Когато детето иска да сучи, а майката го бие, права ли е тя? В някои отношения е права, в някои - не е права. Какъв е законът на Природата в такъв случай? Природата точно е определила по колко пъти на ден майката трябва да кърми детето си. Обаче детето като не разбира този закон, почти всеки час иска да сучи. Понякога майката излиза от търпение и набива детето си. Права ли е тогава? Права е. Тя може да му даде по два-три пъти на ден да сучи и то да се задоволи.

"Благо и леко", стр. 214; 50

За да разбере законите на Природата и нейните прояви, първо човек трябва да излезе от процесите, които стават в него. Следователно започнете от себе си, като мярка на нещата, и постепенно вървете към Природата.

"Естествено състояние", стр. 97; 70

Според законите на живата Природа всички неща трябва да бъдат завършени.

"С чия воля?", стр. 82; 44

Човек трябва да знае сутрин от лявата или от дясната страна на леглото си да слиза. Някога той може да слезе от лявата страна, а някога от дясната, затова не трябва да бърза. Мнозина като не разбират този закон, казват: "Защо е необходимо да се спазват тия правила при ставане сутрин?" Ако човек не спазва тия правила, с това той нарушава равновесието в Природата.

"Вехтото премина", стр. 25-26; 50

Нещата и явленията в живота имат един или друг изглед според това, как гледа човек на тях. Запример благообразието за одного е безобразие за друго. Това, което съблазнява одного, окуражава друго. Този закон съществува навсякъде в Природата: Когато едни се качват, други слизат.

"Великата задача на човека", стр. 197; 55

Растенията, животните, водата, въздухът, огънят - всичко това са образи на Божията мисъл. Следователно, когато палиш огъня, ако разбираше закона, на който той се подчинява, веднага ще влезеш в общение с Божията мисъл. И ако ти палиш огън, дето не трябва, непременно ще пострадаш.

"Духът на Господа", стр. 83; 59

Клетките растат и се размножават тъй, както корените, клонищата, цветовете и плодовете на едно дърво. И в живота няма деление, но има разклонение. Това са закони. Онези хора, които не разбират дълбокия смисъл на тия закони, говорят за деление, но ние вървим по закона на разклонението. Делението произвежда смърт, а разклонението е процес на великия живот, който работи в света. Следователно жена, която ражда, се намира в закона на разклонението. По този начин Божественото приижда в живота.

"Ще се превърне в радост", стр. 233; 59

Като имала пред вид бъдещите условия и като спазвала закона на икономията, Природата поставила големите животни при такива условия, в най-скоро време да изчезнат. Много желания на човека са подобни на предпотопните животни: колкото и да ги храните, не можете да ги задоволите.

"Линиите на ума и на сърдцето", стр. 43; 63

Природата не търпи празни пространства. Оттук вадим заключение, че всички места в Природата са населени. Значи навсякъде, на всички планети живеят същества, които се различават едни от други по устройството на организма си.

"Наклади огън", стр. 122; 76

Никога не се стремете да стигнете върха на нещата.
"Двете съзнания", стр. 311; 72

Докато имаш да плащаш, никакви удоволствия не ти се позволяват.
Плати първо дълга си, а после прави, каквото искаш.
"Служба на уравненията", стр. 314; 65

Това е един велик закон в Природата: Тя обича да изпитва
всички същества, за да види дали знаят какво трябва да правят.
"Той знаеше", стр. 3; 45

В Природата съществува закон на отношения: отношения между
формите и между силите или енергиите. Когато се говори за правилно
отношение на нещата, в съзнанието на човека изпъква идеята за
вътрешна връзка между тия неща... Когато отношенията са разумни и
хармонични, навсякъде в живота виждаме растеж.

"Закон на отношения", стр. 146; 74

Трябва да се знаят ред закони, които определят, както
височината, така и наклона на известни върхове. Щом е така, не е
безразлично, дали даден връх ще бъде по-висок, или по-нисък от
друг някой. Освен това, в планинските места има известни центрове
на тежестта, които определят посоката на силите в тия планини.
Вследствие на това, във всеки планински връх има специално
движение на частиците. При това движение силите се стремят да
запазят известно равновесие.

"По БОГА направени", стр. 7; 81

Всеки природен закон подразбира извършване на един процес на
две противоположни посоки, докато се образува кръг. Запример съдбата,
съденето е природен закон. Когато съдят някого, започва един процес,
който върви в две противоположни посоки, в лява и в дясна. Отдясно е
мъжът, а отляво - жената. Това показва, че когато отсъжда едно дело,
Природата никога не съди само един човек. Едновременно тя съди и
мъжа, и жената в човека. Всякога делото се свършва в полза на жената -
мъжът се осъжда, а жената се оправдава. За всяко нещо е виновен мъжът.

"Закон за възможности - закон на Опуленс", стр. 210; 72

Като говоря за яденето на хората, не ги съдя, но казвам, че
колкото кокошки, или пуйки е изял човек в живота си, на толкова
кокошки и пуйки ще служи. Колкото агнета е изял в живота си, на
толкова агнета ще служи. Такъв е законът в Природата. Нарушеното
равновесие трябва да се възстанови.

"Наклади огън", стр. 125; 76

Човек успява, ако работи разумно и с постоянство.
"Светли и тъмни действия", стр. 118; 85

Никой не е в състояние да скъса полица, подписана от Природата. Полиците на Природата са написани на пергамент, който нито се разваля, нито се къса. Рече ли някой да къса този пергамент, той се полепва върху него и след това никаква сила не може да го отлепи.

"Дух Господен", стр. 101; 78

В Природата процесите са безпределни. Ако прилага разумните природни закони в живота си, човек никога не може да бъде нещастен. Каквото да изгуби, Природата ще му го даде четирикратно.

"Степени на съзнанието", стр. 16; 85

Лъжата е нарушение на известен закон, а всеки закон е свързан с динамическите сили на Природата. Следователно Природата държи отговорен всеки, който лъже. Не е позволено на човека да изменя хода на природните сили. Който си позволи да направи това, той плаща с живота си.

"Абсолютна вяра", стр. 166; 86

Един народ има право да съществува дотолкова, доколкото спазва естествените отношения към законите на разумната Природа. Първото отношение на народите, на обществата, на семействата, на индивидите е към разумната Природа, а после един към друг.

"Да ви даде", стр. 10; 79

За да се разгледа един въпрос, има много гледища: философско, научно или поетическо гледище. При това, може да се опише само външната му страна, т.е. материалистично, прозаично. Могат да се изложат само известни факти около въпроса. Обаче в Природата съществува закон, който включва вътрешната целокупност.

"Да се благоветства", стр. 164; 87

Природата спазва строго своите закони. Постава ли един закон в действие, тя за никого не го изменя. Когато иска да платиш, ще плащаш без никакви разсъждения. Когато дава даром, няма да питаш защо постъпва така, но ще вземеш торбата си и ще заемеш мястото си, ще чакаш ред, ще получиш нещо от богатата на Природата. Като дойде твоят ред, можеш да вземеш, колкото искаш.

"Гредите на живота", стр. 181-182; 93

Който се ражда вечер, той непременно е заченат денем, при действието на светлината; който се ражда денем, той е заченат вечер, при действието на тъмнината. Това показва, че в Природата съществува закон на контраст, на компенсация на нейните сили.

"Побеждавайте злото", стр. 155; 79

Мощните сили седят скрити в самия човек. Ако вярвате в това, има един закон в Природата, който може да проверите.

"И украсиха светилниците си", стр. 145; 109

Това, което е вредно за едно, е полезно за друго. Въз основа на този закон Природата видоизменя материята, като я превръща от едно състояние в друго, от едно вещество в друго. Тази е причината, поради която една мисъл в един случай става вредна, в друг - безвредна. Като знаете това, не пипайте ония вещества, които всеки момент могат да избухнат.

"Причини за несполуки", стр. 319-320; 93

Между всички явления в Природата има тясна, неразривна връзка, както тоновете на музикалните гами. Значи явленията в Природата са наредени по законите на образуване на гамите.

"Природни гами", стр. 173; 82

Да вярва човек, това значи да изучава разумните закони на Природата. Щом познава тия закони и се ръководи от тях, човек никога не се заблуждава.

"Собственик и наемател", стр. 270; 82

Ако момъкът пише едно писмо на момата точно това, което иска, тя никога не би го чела. Ако той пише в писмото точно това, което иска, не биха го чели. Той трябва да напише едно неразбрано писмо, че като го чете тя, нищо да не разбере. Щом го разбере, тази работа няма да иде на добре. Нека да остане нещо неразбрано, такъв е законът в Природата.

"Що да сторя", стр. 252; 96

В Природата има един закон, според който тя изменя положението си. Сегашните хора не могат да разберат туй, което става в света. Природата иска да ни застави да излезем от едно пасивно положение или положение на голяма опасност.

"Когато беше по-млад", стр. 105; 97

Иде време, когато хората, които имат, трябва да знаят, че богатството, поверено в техните ръце, трябва да го употребят за общото благо на обществото, в което живеят.

"Доброто семе", стр. 194; 97

Вътре в едно разпореждане на Природата е благо на човека. Вън от тези разпореждания са всички мъчнотии, които сега имаме. Хиляди години да живеем на Земята, ще имаме все същия ред на нещата: мъчнотии, страдания и в индивидуалния, и в семейния, и в обществения живот, и между народите..

"Ценни мисли", стр. 322; 97

Казвам: благо, което сега съществува, се дължи на един закон в Природата, който изменя токовете и внася в него отрова. Даже водата преди да излезе, трябва да мине през известни пластове. В Природата има един закон, който регулира теченията на водите.

"Радостта", стр. 346; 109

Всяко нарушаване на разумните природни закони води към неестествено свиване и разширяване на капилярите, които причиняват различни болести.

"Свиване и разширяване", стр. 264; 91

Два еднакви процеса произвеждат обратна реакция.

"Трите свята", стр. 244; 107

В Природата има разумни сили, от които ти ще възприемеш толкова прана, че веднага ще възстановиш имунитета на твоя организъм. Въз основа на този закон, ти не можеш да спасиш един човек, докато той не слезе до дъното.

"На двама господари", стр. 67-68; 109

Само високо интелигентният човек, който е разбрал законите на Природата, може да почита баща си и майка си.

"Баща си и майка си", стр. 128; 62

За да бъде обществото щастливо, за да бъде и цялото поколение здраво, преди всичко майката и бащата трябва да бъдат здрави. От малкото към голямото ще вървим, понеже законът в Природата е такъв.

"Добро и човещина", стр. 235-236; 109

Природата използва и най-големите противоречия за едно вътрешно благо на Битието. В нея има един закон на разумно съотношение и между най-противоречивите неща.

"Разумно отношение в Природата", стр. 117; 112

Когато майстор строи къща, той поставя съседните страни перпендикулярно една към друга. Така те са по-устойчиви, отколкото ако са наклонени една към друга. Когато правят свод на къщата, тук се прилагат повече криви линии, отколкото прави. Причината е същата - за по-голяма устойчивост. Така строят и мостовете, и тежестта се разпределя по всички точки на кривата линия. Това са закони, които са спазени и при строежа на човешкото тяло.

"Зависимост в Природата", стр. 173; 113

Всяка клетка работи самостоятелно. От нея се образуват органи, системи на формата, която се развива. Законът, който твори в различните форми, е един и същ, но в човека е по-сложен от всички останали форми. Силите, които действат в низшите същества, се проявяват по първобитен начин, а в човека те са по-сложни.

"Настъпване и отстъпване", стр. 111; 114

Никой не може да уволни човека от онази му работа, на която Природата го е назначила. Това трябва да влезе като правило, като закон във вашия живот.

"Разумният домостроител", стр. 302; 125

Господ създаде един мъж и една жена, не трябваше повече жени и мъже. Той им каза: "Съберете се в Райската градина и няма да бутате туй дърво. Иначе ще дойдат нещастията в живота ви. Аз ще ви кажа кога да го бутате". Те го бутнаха преди време и тогава Ева не роди едно момче и едно момиче, но роди две момчета. Следователно едното момче уби брата си. Двама мъже като се съберат на едно място, единият ще убие другия, нищо повече. Това е закон в Природата.

"Разумните ще разберат", стр. 354; 120

Всеки един човек сам се разрушава и сам се въздига. Всяка държава сама се разрушава или въздига. Това е велик закон в Природата, който регулира нещата. Всяко действие или въздействие, всяка една постъпка, която човек извърши, добра или лоша, в света, всяка една мисъл, всяко едно чувство или обратно въздействие възвръща се към самия извор, отдето е излязла мисълта.

"Огнената пещ", стр. 326; 120

Силните неща помежду си се отблъскват, и слабо и слабо пак се отблъскват. Силно със слабо се привличат. Значи има две възможности. Обаче и две силни неща могат да се привличат, и две слаби неща могат да се привличат. А от друга страна и едно слабо и едно силно могат да се привличат. Следователно при сегашните условия на живота, имате отношение 1 към 2. Значи възможността да се прояви Любовта е 1:2. имате две отблъсквания и едно привличане. Следователно по отношение на Любовта, всякога ще свършвате с дефицит, а по отношение на борchoвете винаги ще свършвате с едно уравновесение, с един баланс, с един излишък в бюджета.

"Бъдете прочие разумни!", стр. 332; 125

Като ученици, вие трябва да различавате мислите на хората от това, което разумната Природа е определила. Лекарят мисли едно, а Природата - друго. Тя е определила на всеки човек колко време ще живее. И ако живее съобразно нейните закони, той ще остане на Земята точно толкова време, колкото тя е определила.

"В Ниневия", стр. 218; 126

Какво представят погрешките? Малките погрешки са малки междини, които майсторът е оставил при постройката... Законът за междините съществува и в човешкия живот. Животът на хората е пълен с междини, т.е. с празни пространства: някъде един милиметър, някъде два, някъде три и повече. Природата не търпи празни пространства.

"Човек и Природа", стр. 351; 127

Страхът е даден като предпазна мярка. То е едно правило, по което се водите. То е закон на животинското царство. Понеже в Природата съществува една неумолима сила, то трябва да има страх.

"Колко е добър Господ", стр. 391; 130

Всяко нещо, което е добре извършено, седи високо.

"И пак се наведе на земята", стр. 232; 146

Когато някое дърво има много плодове, ако има 100, 200, 300, 400, 500 плода на една круша, която вие сте поливали, като идете, две-три круши ще паднат. Ако иде друг, който не е поливал - не падат.

"Сърдцето на Природата", стр. 264; 150

От големите работи, очаквайте малко.

"Орехът и орехчето", стр. 55; 128

Всичките ценности по видимо му не допринасят никаква полза. Колкото времето минава, туй, което ни се виждало неценно, става мощно и ценно.

"Честност и справедливост", стр. 452; 150

Всичко, каквото съществува в Природата, е нагледно според времето, според момента на дадените условия. И организъмът на сегашните хора е пригоден точно за сегашната епоха.

"Разнообразието в живота", стр. 49; 146

Камъните на планината са наредени по особени закони, а не произволно. Те могат да се нареждат или по механически, или по органически закони. Когато нещата се нареждат механически, там взима участие и човешката воля. Обаче, нареждат ли се органически, човешката воля не взима участие.

"Първо и последно място", стр. 169; 152

Ако в света се проявява един Господ, тогава трябва да се проповядва, че в света трябва да се тури ред и порядък, и този порядък трябва да бъде еднакъв по възможност за всички. Всички няма да бъдат на една степен, но да се даде една възможност на Природата, всеки да има възможност и да му се покаже пътя, по който трябва да работи.

"След това", стр. 182; 96

Природата не търпи безверници, нито болни, нито глупави хора. Всички тия хора тя е осъдила на смърт. Тя ще заличи всички противоречия, които израждат човешкия род. Според тази разумна Природа бъдеще има само оптимистът, човекът на вярата; бъдеще има само човекът на Любовта; бъдеще има само човекът на Мъдростта; бъдеще има само човекът на Истината; бъдеще има само човекът на Правдата; бъдеще има само човекът на Добродетелта.

"Мойсей и Христос", стр. 110; 47

ЕНЕРГИИ. ПРАНА

Тебе не ти е необходимо да знаеш де е БОГ, а само трябва да се стремиш към Него. Зърното е разбрало какво нещо е Слънцето и е приело това, което желае. Същият закон важи и за нас - и ние трябва да произведем същия резултат. Ние трябва да бъдем посетени, животът ни непременно ще има мъчнотии, които съставят тия малки, но необходими спънки, както е с житното зърно - известно налягане е потребно, и след това ще дойде процесът на растенето, знанието, а когато завържем плод, това вече е добродетелта.

"Ето човекът!", стр. 2; 1

Както цветята използват слънчевите лъчи, така и вие трябва да използвате силите на живата Природа. И тогава, кой за каквото е роден, това ще направи. Този закон има приложение и в човешкото тяло.

"Двата пътя", стр. 7; 15

Растежът на растенията, цъфтенето на растенията, узряването на плодовете - плодовете зреят в четвъртото измерение. Всеки узрял плод е събрана енергия по законите на четвъртото измерение.

"Удължена точка", стр. 283; 186

В Божествения свят съществува закон за икономии на енергиите. Там не се позволява напразно харчене на свещени чувства, на Божествени енергии. Не е позволено на човека да си играе със свещените си мисли и чувства. Всяка свещена мисъл и всяко свещено чувство трябва да бъдат употребени на своето място.

"Мозъчни наслоявания", стр. 123; 43

Аз искам да придобиете едно правилно схващане за материята. Тя представлява обмяна, смяна на енергии. Физическият свят може да се смени с умствения. Астралният свят може да се смени с духовния.

"Четири проекции", стр. 12-13; 27

Всяка енергия, отправена в пространството, след време се връща към онзи, който я произвел.

"Правила за живота", стр. 133; 17

Някои учени казват, че смърт не съществува за човешкото тяло. Те твърдят, че нищо в Природата не се губи, нито се създава. Този закон се отнася, както за материята, така и за енергията в Природата. Тъй щото и енергията в човека нито се губи, нито се създава.

"Що има вътре в човека", стр. 11; 153

Природата държи точна сметка за енергиите си. Въз основа на този закон човек няма право да изразходва повече енергия, отколкото в дадения момент е необходимо. Той няма право да разполага с чужда енергия.

"Здраве, богатство и енергия", стр. 122; 82

В процеса на растенето и развиването си растенията спазват следния закон: Те денем събират енергия, а вечер я обработват. В човешкия живот е точно обратното: Хората вечер събират енергията, която денем обработват.

"Космически възприятия", стр. 58; 64

Значи две са посоките, теченията, по които човек може да се движи: или нагоре - към центъра на Слънцето, или надолу - към центъра на Земята.

"Двете посоки", стр. 65; 15

Който работи с природните сили, трябва да знае, че не е позволено да се изразходва напразно Божествената енергия. Който престъпи този закон, ще носи последствията.

"Правият път", стр. 202; 17

Всички хора имат космически пулс, който действа в цялата Природа. Той движи сърдцата на всички хора. За всеки човек е определено колко енергия трябва да възприеме.

"Словото бе БОГ", стр. 359; 162

Разумният човек, за да не губи енергията си, трябва да върви по течението на реката, а не срещу течението ѝ. Това значи, да познава човек действието и противодействието на силите на своя организъм.

"Обхода към себе си и към Природата", стр. 136; 69

Във физиката има един закон, че всеки, който иска да спести енергия, трябва да иждивява време; следователно, ако в едно отношение вие искате да спестите енергията на вашия ум, ще иждивите енергията на вашето сърдце; и обратно, ако искате да спестите енергията на вашето сърдце, ще иждивите енергията на вашия ум.

"Двамата свидетели", стр. 249; 3

Естественото положение на гръбначния стълб е със слаба извивка, във формата на буквата 8. С тази форма Природата имала предвид изразходване на най-малко енергия.

"Силата на движенията", стр. 359; 69

Правата линия е закон, който определя начина на изразходване най-малката енергия при извършване на дадена работа. Тази енергия ще се изразходва само в една посока. Затова, когато човек иска да създаде нещо Божествено, нещо идеално, той трябва да се движи само по права линия.

"Абсолютна справедливост", стр. 6; 36

Всякога харчиш двойно повече енергия, ако вървиш против течението; ако вървиш заедно с течението, ще спечелиш.

"Основната мярка", стр. 344; 136

Човек има право да изразходва известно количество енергия, но срещу нея трябва да е спечелил или придобил нещо... За всичко в живота се плаща.

"Вечното благо", стр. 6; 189

Изразходвайте толкова енергия, колкото е нужно за дадения момент. Следователно на малкото желание трябва да поставите малка мисъл; на голямото желание - голяма мисъл. Това е закон за правилно регулиране на силите в организма.

"Няколко необходими неща", стр. 28; 91

Ти нямаш право да задържаш в себе си повече енергия от тая, която можеш да асимилираш. Задържиш ли повече, отколкото трябва, излишната енергия произвежда известно напрежение върху твоя организъм.

"Ще живее", стр. 182; 6

Истински духовният знае законите за трансформиране на енергиите. Когато работи умствено или духовно, той знае в кои центрове да локализира енергиите си. Ето защо духовният човек никога не иждивява енергията си напразно. Каквато работа започне, той всякога ще я завърши успешно.

"Малкият повод", стр. 88; 56

У човека има две неща: едно, което винаги губи, и друго, което винаги печели. Това, което печели, е Божественото. Това е закон за трансформиране на енергиите. Животът в Божествения свят произтича само след като се трансформират енергиите.

"Три вида съзнание", стр. 151; 43

Човек трябва да работи съзнателно върху себе си, да се освободи от ненужните и неправилни връзки и да остане само една - връзката с БОГА. Само така той може да решава задачите си правилно. Чрез тази връзка той ще научи закона за превръщане на положителните енергии в отрицателни и отрицателните в положителни.

"Правият път", стр. 203; 17

Законът за превръщането на енергиите е свързан с формите... Любовта носи живота. Мъдростта носи светлината, а Истината носи свободата. Свободата пък води към закона за разширението и за трансформирането на енергиите.

"Сам изтъпках жлеба", стр. 6, 18; 46

Ако турите в Любовта някакъв отрицателен елемент, тя се превръща в омраза; ако турите в омразата положителен елемент, тя се превръща в Любов. Това е законът на превръщането, с който е работил Христос на времето си.

"Доброто вино", стр. 108; 5

Любовта на силата трябва да се обновява от сърдцето, от чувствата. Любовта на чувствата трябва да се обновява от ума. Любовта на ума трябва да се обновява от Божествения Дух. Това е закон на трансформиране на Божествената енергия в нашия ум, в нашето сърдце и в нашата воля.

"На двама господари", стр. 58; 153

Законът за трансформиране на енергиите е свързан със закона за необходимостта. Ето защо, когато прилагате закона за превръщането, първо ще започнете със закона за необходимостта.

"Превръщане на енергиите", стр. 384; 17

В Природата енергията трябва да се превърне. Спрямо вашите енергии аз може да съм положителен, но спрямо други енергии може да съм отрицателен.

"Учител и Господ", стр. 190; 3

Смисълът на великия живот седи в трансформиране, в превръщане на енергиите от едно поле в друго, при което електричните сили могат да се превърнат в магнетични, а магнетичните в електрични.

"Жал ми е за народа", стр. 210-211; 95

Какво означава законът за превръщане на енергиите? Плащане за отрицателното в живота с нещо положително, на злото - с Добро.

"Развитие на съзнанието", стр. 378; 17

Доброто всякога е Добро, а лошото всякога си остава лошо. Те се привличат и отблъскват според закона на привличането между разнородните сили и отблъскването между еднородните.

"Двоен дял", стр. 132; 101

Ако сте неразположени, тогава малко погладете лявата страна на главата си. Съзнателно ще прекарате лявата си ръка по лявата страна на главата, с желание да уравновесите вашето душевно състояние. Щом сте неразположени, направете този опит и кажете: "Моето разположение, като ученик на тази Школа, трябва да бъде всякога отлично! И в името на Божията Любов аз имам това разположение!"... Пък, ако си много весел, прокарай тогава дясната си ръка по дясната страна на главата си. Щом се вкиснеш, тури лявата ръка на главата си и кажи: "Чакай, чакай!" Този закон работи само тогава, ако вие го турите в действие, и то съзнателно.

"Малките придобивки в живота", стр. 279, 280; 26

Когато имате една мъчнотия, малка по обем, но сбита по материя, вие психически ще разширите обема ѝ, за да олекне и да не потъва във вашето съзнание, дето би причинила болезнени състояния.

"Трансформиране на енергиите", стр. 107-108; 26

Физическото тяло е проводник, т. е. велика инсталация на силите в Природата. Чрез тази инсталация минават двата вида природни сили: положително и отрицателно електричество, положителен и отрицателен магнетизъм... Като ученици на окултната школа вие трябва да знаете закона за трансформиране на енергиите и да го прилагате на място.

"Закон за енергиите", стр. 114, 117; 15

Един ден, като сте неразположени, вижте откъде зависи неразположението, къде е погрешката, от краката ли зависи, от ръцете или от главата. Ако зависи от краката, тогава свиването не става правилно или долу в стъпалото, или в коляното, или горе при бедрото. Хармонични трябва да бъдат движенията. Сега по този закон енергията от ходилото може да влезе в коляното или от китката може да иде в лакътя, от лакътя може да иде в рамото. Не е безразборно. Енергията може да се измества по цялото тяло.

"Силна вяра, силна надежда и всесилна Любов", стр. 231; 178

Всеки човек, който не прави Добро, става лош човек; всеки човек, който не прави зло, става добър човек.

"Добрите и лошите", стр. 5; 27

Скръбта и страданията не унищожават човека, но внасят в него доброта, понеже Природата работи и чрез земните енергии. Важно е за човека да се справи с тия енергии и да ги използва за свое Добро. Чрез страданията и радостите човек изучава закона за трансформиране на енергиите.

"Свободни движения", стр. 75; 35

На всяка отрицателна мисъл или на всяко отрицателно чувство в себе си, поставете една положителна мисъл и едно положително чувство, които да ги неутрализират и обезвредят. Като ученици прилагайте закона за трансформиране на енергиите.

"Справяне", стр. 117; 53

Задната част на мозъка съдържа отрицателно електричество, а предната част - положително; значи има раздвояване. И тъй, ако електричеството от предната част на мозъка вземе надмощие над това от задната част, човек става чрезмерно активен по мисъл, но същевременно и груб. Ако отрицателното електричество в мозъка вземе надмощие, човек става пасивен, но в същото време пълен и ненаситен с неосъществими потайни желания, вследствие на което се ражда омраза, завист и други подобни чувства. Когато говоря за положителното и отрицателното електричество, подразбирам закона на приливите и отливите, които стават в мозъка. Приливите - това са положителната страна на мозъка и те се извършват в предната му част, в областта на челото, а отливите - в задната част на мозъка.

"Силите в Природата", стр. 140; 203

Два различни закона регулират нервната и мускулната енергия. Най-първо ще усилят мускулите си, а те са в зависимост от нервната система.

"Мускулно и нервно напрежение", стр. 274; 144

Най-първо човек трябва да уравни енергиите в себе си, да няма излишна енергия в мозъка и да няма излишна енергия в симпатичната нервна система. Защото често се образуват по цялото тяло известни пълнежи. Някой път, когато не разбирате закона, явяват се известни бодежи и вие се изплашите. Това е електричеството, което се съединява с външното електричество и образува тия бодежи.

"Даровити", стр. 331; 185

Казвам: каквото е нашият ум на младини, да бъде такъв и на старини. Прииждането да бъде постоянно. Ние можем да се проявим по разни начини. Прииждането на Божествената енергия, на Божествената светлина, мисли да бъде еднакво. Ще имате малко различие в приливите и отливите, но то е психически закон.

"Близко е", стр. 116; 183

Човек трябва да изучава закона за пренасяне на енергиите от задната част на мозъка в предната част. Остане ли тази енергия в задната част на мозъка дълго време, тя ще заличи всичкото знание, което човек е придобил и постоянно придобива.

"Смяна на енергиите", стр. 318; 69

Като ученици, от вас се иска да научите закона за трансформиране на енергиите, да отправят енергията от един мозъчен център в друг. Вие трябва да работите по същия начин, както Природата работи. За всяко нещо тя има точно определено време.

"Добри и лоши условия", стр. 10; 66

Ако мъглата седи и се усуква в нашия двор, ние можем да поляризираме електричеството отгоре, можем да примирим силите и за половин час мъглата ще се дигне.

"Естествена хладина и топлина", стр. 169; 144

Вас по някой път ви е приятно да мъчите някой човек. Има доста електричество във вас. Другият, като жабата, съдържа вода в себе си, магнетизъм. Става добър проводник, да мине вашата енергия в него, да се освободите. Имате някакво неразположение. Същият закон е, както в змията и жабата. Не че змията мъчи, обича я.

"Близко е", стр. 110; 183

Когато се натъкне на твърдо чувство в себе си, човек трябва да познава законите за превръщане или трансформиране на енергиите: твърдото чувство може да се превърне в течено, във въздухообразно и най-после в светлинно.

"Четири положения", стр. 324; 175

Има разлика между меката кожа и влажната кожа. Някой път кожата е мека и влажна, някой път е мека и суха. Но има едно здравословно състояние. Не трябва да бъде кожата суха и не трябва да бъде кожата чрезмерно влажна. Сега сухата кожа и влажната (кожа) е във връзка с две течения в Природата. Влагата е свързана с магнетизма, то е поле за живота... Но казвам: Ако влагата е много, в тия места се образува вече химическия процес гниене... Човек във чувствата не трябва да допуска голяма влага. Туй вие го наричате сантименталност.

"Благоприятни и неблагоприятни условия", стр. 337, 338; 154

Веднъж ходих на екскурзия на Витоша и там наблюдавах един баща, който водеше своето малко момиченце. Бащата обича малкото момиченце и като се умори, той го тури на раменете, носи го. Веднага туй дете стана весело, разположено, говори. След като вървяха половин километър, на бащата дотегна. Снеха го. На бащата стана добре, на детето - не. Детето пак не е разположено, бащата пак го тури на раменете си, стане весело. И така, ту го турга, ту го сменя, докато се качиха на Витоша. Казвате: "Този баща обича детето". Че го обича, така е, но прегрешение ли е, че го носи на раменете си? Да ви кажа законът какъв е. Туй дете като седне с крака си на раменете на бащата, долу в бутоните действа съвсем друга енергия. Низшите енергии на детето и висшите енергии на бащата влизат в стълкновение и бащата го смени.

"Да работим с радост", стр. 49; 182

От Слънцето чрез мъжа е дошла енергията. А пък на Земята се е проявила светлината чрез жената. И във вас е същият закон: Чрез вашия мозък, чрез вашата глава енергията ще дойде. А пък чрез стомашния ви мозък или чрез тъй наречения слънчев възел тази енергия се превръща и животът почва да функционира.

"Новите форми на Любовта", стр. 529; 153

Електричеството и магнетизмът са сили, които действат във вътрешността на организма. Светлината и топлината действат отвън. Тези сили се взаимно поляризират, но човек трябва да познава законите, по които те се движат, за да може съзнателно да ги трансформира.

"Щети въздаде", стр. 190; 76

Човек трябва да изучава закона за смяна на енергиите и да бъде готов да минава от едно състояние в друго. Който не разбира закона за смяна на енергиите, казва, че умствената му дейност се намалила. Енергията не се е намалила, но се е сменила. Знайте, че в Природата нищо не се губи, нито се създава, но само се видоизменя.

"Кръгово движение", стр. 172-173; 90

Ако човек сам не регулира енергиите си, ще се натъкне на външни закони, които ще ги регулират.

"Удължени и скъсени линии", стр. 73; 82

За да измените едно силно ваше чувство, трябва да прекарате неговите енергии в ума си. И ако не знаете как да ги прекарате, много чувства се пукат - формата на чувството се пука - и тогава се раждат най-неприятните работи. Някой път се явява пукане и във формите на мислите. Винаги трябва да знаете закона как се трансформират енергиите, да не би вътрешното напрежение да стане толкова силно, че външната форма не може да издържи.

"Божествената справедливост", стр. 353; 129

Питам: коя е причината, задето двете плочи на Земята се движат към екватора? Понеже те са изгубили своята топлина, втвърдили са се, а при екватора има повече светлина и топлина, средата там е по-рядка. При екватора има повече магнетическа сила, която привлича тези плочи. Този закон е верен и по отношение на хората. Ако вземем двете уши на човека, лявото ухо е насочено към Северния полюс, а дясното - към Южния.

"Който се отмята", стр. 16; 67

За да не огрубява, човек трябва да сменя предмета, с който се занимава. Това наричаме закон за смяна на енергиите. Той има отношение и към чувствата. Ако не сменя чувствата си, човек огрубява. Който се движи в една и съща посока на своите мисли, чувства и постъпки, в края на краищата ще огрубее.

"Скритите сили", стр. 121-122; 63

Дейността на електричеството не е такава, каквато е дейността на магнетизма, но между електричеството и магнетизма има тясна връзка. Според този закон, ако мислите и желанията на човека попаднат в дейността на електричното поле, те оказват определено влияние върху него.

"Жал ми е за народа", стр. 207; 95

Честотите на трептенията на душите не са едни и същи... Затова според този закон, вие трябва да се приближавате съобразно трептенията на душите си.

"Работете с Любов", стр. 184; 203

Като се нахраниш, трябва да трансформираш енергията, която си възприел. Ако не знаеш как да я трансформираш, тя ще създаде ред наслоявания в организма ти... Тоя закон е верен не само по отношение на физическия свят, но и по отношение на сърдечния и умствения свят. Законът е един и същ, но методите са различни.

"Храненето - условия за вечен живот", стр. 74; 11

Който разбира значението на числата, той може да превръща енергиите, които те съдържат в себе си: положителните енергии в отрицателни и отрицателните - в положителни.

"Отношение между числата", стр. 16; 73

За да се справя с мъчнотиите си, човек трябва да познава законите, които управляват неговия организъм. Щом знае тези закони, той може да трансформира енергиите, които минават през всички системи на неговия организъм.

"Къртица, славей и пчела", стр. 242; 83

Като ученици, вие трябва да разбирате закона за трансформиране на енергиите на своя организъм, да не изпадате в неправилности. За тази цел вие трябва да регулирате силите на своя организъм, да ги уравновесите, да контролирате ума и сърцето си, да направлявате волята си, да разберете отношенията, които съществуват между духа и душата.

"Хармонизиране на енергиите", стр. 129; 20

Духовното в човека не може да се развива без плътта. Тя е подобна на подложка в растението, върху която става присаждането. Плътта е подложка, а духът - присадка върху тази подложка. Между духа и плътта има борба, която се продължава дотогава, докато духът, т.е. присадката, се прихване добре върху подложката и започне свободно да се развива. Когато соковете от подложката започнат правилно да се движат нагоре към присадката, а тия от присадката се движат правилно надолу, към подложката, животът се развива нормално. Тогава ние казваме, че борбата между плътта и духа е завършена. Това наричаме още трансформиране на енергиите. Всеки човек трябва да знае този закон и да го прилага в живота си. За да може правилно да прилага този закон, човек трябва да се моли.

"Вечно благовестие", стр. 154; 78

В бъдеще, когато можете да прилагате закона за трансформиране на енергиите, ще превръщате водата от въздухообразна в лъчиста материя и ще се ползвате от нея. Понеже не знаете още този закон, вие се ползвате главно от течното състояние на водата. Висшето космическо съзнание работи чрез твърдата, течната и въздухообразната материя, като следи за своето проявяване.

"Състояния на материята", стр. 200; 83

Щом се пробуди съзнанието на човека и започне разумно да работи, той може да се освободи от вълчия си характер. Това наричаме ние закон за смяна, за превръщане на енергиите, на състоянията в човека. Ако не познава този закон и не може да го прилага, човек никога не би се освободил от ония стари и лоши навици на миналото, които стават причина да го наричат вълк, облечен в овча кожа.

"Превръщане и съпоставяне", стр. 289-290; 83

Когато се обичат, хората предават настроенятия и разположенията си едни на други. В това отношение човек е предавател и възприемател на енергии.

"Постоянното в живота", стр. 249-250; 159

Когато се срещат две положителни сили, те всякога се отблъскват и образуват гнева.

"Гняв и страх", стр. 83; 26

Слушам един ден двама се разговарят. Единият учен казва: "Не трябва да изцедим хората, че да ги хванем". Е хубаво, какво трябва да ги правим? Че когато един цирей набере, какво го правите вие? Казвате: "Не трябва да изцеждаме". Но цирея не го ли изцеждате? Какво зло има, ако изцедите цирея? Че като изцедите един домат, каква полза му принасяте? И като счупите един орех и изядете ядката, това не е ли изцеждане? Какво сте допринесли? Но Божественият закон е: След като изядете един орех, трябва да го посеете във вашия мозък, защото и там расте орехът.

"Трансформатори на Божествената енергия", стр. 34-35; 157

Гневливият трябва да намери тих, спокоен човек, на когото да предаде част от излишната си енергия. Не е лошо, че се гневи човек, но трябва да знае закона, да впряга тази енергия на работа. За предпочитане е човек да се гневи, отколкото никак да не се гневи.

"Предназначение на дихателната система", стр. 141; 20

Съберете двама нервни хора. Те са и двамата положителни. Та законът е: Вие трябва да правите смяна.

"Постоянната връзка и единствената връзка", стр. 75; 157

Големият извор не може да се демагнетизира. Не се плашете от демагнетизиране. Малките изворчета може да се демагнетизират - обмяна става. Има изключения, но турете закон: При всяко допиране с хората става обмяна.

"Повече спокойствие", стр. 150; 179

Силните хора трябва да целуват, а слабите трябва да бъдат целувани. Грешникът трябва да бъде целуван, а праведният, който е завършил развитието си, трябва да целува. В този смисъл светлината не е нищо друго, освен енергия на възвишени, велики същества, която минава покрай хората, целува ги и си заминава със светкавична бързина. Значи ние, хората, сме израсли само от целувки... Обаче този закон има обратно разбиране и тълкуване в света. Защо? Защото го разглеждат само външно. Аз не говоря за външните му прояви, но за вътрешните, като велик вътрешен закон, който действа в душите на хората и ги подига.

"Вехтото премина", стр. 15, 16; 50

Вижте какво правят децата, като ги целуват. Някога ги целувате, но те мълчат; някога викат, крещат, не са доволни от вашите целувки. Защо не са доволни? Изобщо, жените обичат да целуват повече момченца, а мъжете - момиченца. Така те се обменят.

"Окото на Любовта", стр. 295; 147

По някой път лошите хора имат повече светлина, а по-малко топлина имат по някой път. Затуй добрите и лошите хора трябва да живеят заедно по някой път, за да се обменят. Лошият човек, понеже светлината му е малка, ще иде при добрия човек, който има малко топлина и ще каже: "Ти ще ми дадеш от твоята светлина, аз ще ти дам от моята топлина". Една обмяна да стане между хората. Този закон приложете вътре в себе си. Когато сърдцето ти има по-голяма топлина, тогава ще обмениш топлината със светлината. Пък когато твоята мисъл има малко топлина, тогава ще направиш обмяна със своите чувства. Постоянно трябва да правим една обмяна. Сърдцето трябва да прави обмяна с ума, с мислите, мислите в дадения случай трябва да правят обмяна с топлината на сърдцето. Умът и сърдцето трябва да правят обмяна с постъпките или с човешката воля. Значи най-първо трябва да правите обмяна между ума и сърдцето, тогава умът и сърдцето трябва да правят обмяна с волята. То е проявлението на човека.

"Трите закона", стр. 186; 154

Не мислете, че целувката е изобретение на човека, тя е една икономия на Природата. Това са два тока: горната устна е положителният полюс, а долната - отрицателният полюс. Когато човек доближи двете си устни, токът от едната устна минава в другата... Ръкуването е същият закон: И чрез него става вътрешна обмяна на енергиите.

"Работете с Любов", стр. 195; 203

Погледнеш един човек: или даваш, или взимаш. И той те погледне: или дава, или взима. Това е обмяна. Без обмяна не може. Никой не може да избегне закона на обмяната. Избягва ли този закон, ще дойде по-голямо зло.

"Умен, добър и силен", стр. 37; 192

Ако между центровете на женския и мъжкия ум не става правилно преплитане на енергиите, непременно ще се образува едно нервно състояние. Причината на това е, че от едната или от другата страна остава излишна непласирана енергия и тя произвежда злото... Ако мъжът има излишна енергия, нека я пласира в друга жена, но разумно; ако пък жената има излишна енергия, нека я пласира в друг мъж, но достойно и разумно. Необходимо е да става навсякъде духовна обмяна, за да има растене, мир и хармония. Българите знаят този начин и затова правят сборове.

"Старият книжник", стр. 229-230, 231; 3

Нали всички хора плащат данък за водата, за сметта, за къщата, за правото да ходят по улиците - за всичко плащат. Дойде ли ред до Природата, мислите ли, че там може без данък? Не, там вече се приближавате до великия закон на разумната обмяна - обмяна на чувствата, обмяна на мислите.

"Духът на Господа", стр. 83; 59

Има някои, у които природният ум е силно развит, затова те ще предадат част от своята енергия на други, у които природният ум и способности са слабо развити. Ще има предаване на енергии у всинца ви, и тогава ще започне едно вътрешно брожение. Които са много енергични, ще предават от енергията си на ония, които са слабо енергични, тъй щото ще почне обмяна на енергиите ви; но ако не разбирате закона, ще действате един на друг по контраст и тези енергии ще се неутрализират.

"Определяне работата на четирите съвета", стр. 141-142; 12

Някой път не трябва да бъдеш щастлив, трябва да бъдеш нещастен, за да станат другите щастливи. Законът е: Една обмяна на енергиите има в света.

"Правият и кривият път", стр. 583-584; 151

Въртенето при хората се основава на особен магнетичен закон. Когато хорото се върти наляво например от момите излизат особени магнетични струи; след това, когато хорото се обърне надясно, тези магнетични струи засягат момците и оказват известно влияние върху тях. Същото става и с момите. Когато хорото се върти надясно, от момците излизат особени струи; после, когато хорото се обърне наляво, тези струи засягат момите. Ако погледнете хорото с окото на ясновидеца, вие ще видите, че тези струи се отделят във вид на светлина. Когато светлите струи от момците засягат момите, сърдцата им трепват; когато светлите струи от момите засягат момците, и техните сърдца трепват. В този смисъл хорото има смисъл и за момите, и за момците.

"Кротките", стр. 132-133; 49

Природата дава, но иска да получи нещо от вас. Един от важните закони на Природата е законът на обмяната. Не можеш да обичаш, ако не те обичат. И обратно: не могат да те обичат, ако не обичаш.

"Новият път", стр. 93; 175

Когато някое общество или някой народ събере много енергия в себе си и не знае как и де да я пласира, той започва да се стреми към нещо грандиозно, което в края на краищата ще го разруши. За да не стане това, Провидението му създава някаква изненада, от която той губи част от енергията си, но започва вътрешно да се обновява.

"Вечно обновяване", стр. 175; 64

Като разглеждам Природата, виждам, че тя е пълна с динамически сили, които се присаждат. За в бъдеще учените хора ще изучават закона на присаждането. Една енергия може да се присади в човешкия организъм тъй, както може да се присади една череша или една праскова, или една слива, или каквото и да е друго растение. Тази енергия може да бъде или добра, или лоша, или във възходяща, или в низходяща степен.

"Господи, да прогледам!", стр. 499; 25

Единицата представлява пролетта. Енергията през пролетта е най-силна, понеже асимилирането в растенията е най-силно. Енергията през лятото отслабва, тя е два пъти по-слаба. През есента е три пъти по-слаба, а през зимата - четири пъти по-слаба. Това е закон.

"Противоречията като необходимост при всяко растение", стр. 250; 26

Във физиката имате един закон, че силата, енергията (Е) е равна на обема на масата (Т), т.е. в материята всякога стават известни прояви. В материята има няколко движения. Срещнат се вълни, които имат височина, имат ширина, имат и брой на трептенията. Следователно енергията е равна и на височината, и на широчината, и на броя на трептенията. Физиката казва, че енергията е равна на масата. Този физически закон отчасти е верен. Някой път обемът на масата е по-голям от енергията, а в някои случаи силата на енергията е по-голяма от масата. Какво е приложението на този закон? Известна енергия може да се прояви в известна маса - известен обем има тя. Да допуснем, че вземете човешкото тяло. И в него има известна енергия, но енергията може да бъде специфична, както се взима във физиката. Каквото и да е тя, от нея всякога излизат известни сили. На какво е проява самата енергия в света? Зад енергията седи една разумна сила. Следователно вие трябва да знаете, че между отношенията на енергията и масата, постоянно стават промени. Тези промени може да имат разни направления. Някой път движението на енергията може да спомага за вашето морално подигане, а някой път енергията спомага за вашето морално падане.

"Трите състояния у човека", стр. 5-6; 27

Когато искате да се ползвате от енергиите на Природата, приемайте ги направо от източника, а не посредствено. Запример, ако искате да се ползвате от слънчевата енергия, излезте вън, приемете я направо от източника ѝ, а не през стъкла, през лещи. Същият закон се отнася и до мисълта. Всяка мисъл трябва да се приема направо от нейния източник... Същият закон трябва да се спазва и при изучаване на Свещените книги. Те трябва да се изучават така, че да се свързвате с всеки пророк, или апостол, за когото четете.

"Първата родена мисъл", стр. 70, 71; 21

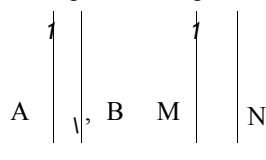
При правилно развиване на растенията, енергиите, соковете на корените вървят към клоните, а енергиите и соковете на клоните слизат към корените. Тази обмяна помага за растене и развиване на растенията. Такава обмяна става и в човека: енергиите от физическия му живот отиват в духовния, а енергиите от духовния му живот слизат във физическия. Това значи правилна обмяна, правилно превръщане на енергиите. Енергиите от низшия живот трябва да отидат във висшия, там да се преработят. Така преработени, те слизат отново в низшия живот, да го повдигнат на по-високо стъпало.

"Групиране на сили", стр. 37; 41

Не е достатъчно да кажеш нещо и след това да го забравиш, но да си го написал едновременно и в ума, и в сърдцето си. Иначе, напишеш ли нещо и го забравиш, това е изхабяване на енергията ти. От това, което човек създава, най-първо той трябва да се ползва.

"Придобивки на съзнанието", стр. 79; 26

Представете си, че линиите А и В са живи и се движат в две противоположни посоки една на друга. Те представляват две различни сили, които се движат в различни посоки. Каква е разликата между първите две линии и тези две линии М и N? В първия случай имаме два процеса, при които единият процес върви нагоре, другият - надолу.

 Тия два процеса се извършват в едно и също същество. Следователно процесът А, като жив процес, и процесът В са свързани заедно в едно тяло. Другите два процеса обаче, М и N, живеят в две тела. Но тия две същества, които се движат

в една посока, са разумни, а тия две същества, които се движат в две противоположни посоки, не са разумни. Там, дето има противоположно движение, процесът не върви нагоре, а се движи кръгообразно. Според този закон, като изучавате електричеството, ще видите, че в него се забелязват две течения: едното нагоре, а другото - надолу. От тия две движения се образува кръг.

"Успоредните линии", стр. 44-45; 36

Ако видите някой голям орех израснал до вас, не се приближавайте близо до него! Или най-малко молете са на Господа да бъдете на 100 метра далеч от корените му, защото той събира всички сокове от земята и за вас няма да останат. По същия закон, когато видите някой светия, не отивайте много близо при него! Вие мислите, че като отидете близо до един предмет, ще го изучите добре. Не, близостта заслепява хората.

"Имената ви са записани", стр. 112; 51

Дойдете ли близо до мене, аз ще се разправа с вас по всички правила на моето изкуство. Този закон се среща и в живота. Има мисли, чувства и желания у човека, които по сила са подобни на водата във водопадите. Щом попадне човек пред такива мисли, чувства и желания, нека стои далече от тях, по никой начин да не влиза в техните течения.

"Отношения на простите истини към човека", стр. 6; 54

Като страдаш, ти правиш услуга някому. Като страдаш, Природата взима от тебе нещо и го дава другиму. В случая ти си онова същество, от което се взима нещо. Това, което се взима от тебе, за да се даде на друг, носи твоето щастие. То се урегулира чрез закона на обмяната.

"Общи и частни положения", стр. 79; 114

Да бъдеш положителен, това подразбира да се пълниш; да бъдеш отрицателен, това подразбира трансформиране на енергията, т.е. изпразване, изливане на енергията навън. Кинетическата енергия е закон на изпразване, а потенциалната е закон на пълнене. Доброто е пълнене, злото е изпразване. Който се изпразва, той се освобождава от злото. Следователно, когато човек се изпразва от злото, той нищо не губи от това, а печели.

"Право разбиране", стр. 71; 55

Ако направите един голям разрез на ръката си, заздравяването на този разрез ще зависи от концентрирането на вашия ум. Ръката ви може да оздравее за 5 минути, за 10 минути, за 20 минути, за един ден, за два дни, а може и за няколко месеца. Колкото интензивността на вашата мисъл е по-слаба, толкова повече се продължава и времето. Затова за всички идеи, които искате да прокарате в света, трябва да имате една грамадна интензивност, т.е. енергията, която ще изразходвате за постигането на тази идея, трябва да съответства на самата реалност. Този закон съществува и в механиката.

"Добро и съвършенство", стр. 222-223; 51

Всяко знание произвежда известна реакция в човека: той или губи, или печели. Представете си, че имате две динамически тела, А и В, подобни на Слънцето. Енергиите, които излизат от тялото А във вид на лъчи, минават в пространството и след време се връщат в тялото В. Тялото А представя едната страна на Слънцето, а тялото В - другата страна. Следователно лъчите на Слънцето, които излизат от едната страна А, след време пак се връщат в Слънцето, но от другата страна - В. Значи между едните и другите сили има известна връзка. Въз основа на същия закон, всяка сила или всяка мисъл, която излиза от човека, отива в пространството и след време пак се връща в него, но вече с известна придобивка, с един малък плюс.

"Най-голямото веселие и най-малката радост", стр. 106; 54

Човек има желание да стане учен, силен, богат. Това са желания, които се намират в потенциално състояние. Той има възможност да постигне желанията си, но енергиите им трябва да се превърнат в динамически, да дадат тласък на неговите мозъчни центрове, за да започне умът да работи. Това значи прокопаване на каналите, по които текат умствените енергии. Забелязано е, че колкото по-тесни са тръбите на канализацията, през които минават енергиите, толкова по-голямо е напрежението върху стените им. По-голямото напрежение прави човека активен. Този закон има отношение към нервната система в човека.

"Влизане и излизане", стр. 150; 90

При сегашното състояние на развитие, в което се намирате, вие трябва да разбирате закона на топлинния етер. Той е едно движение отвън навътре. Когато казваме, че трябва да любим другите хора, ние подразбираме този топлинен етер, който иде отвън.

"За Слава Божия", стр. 4; 46

За да влезеш във връзка с живите сили на Природата, клетките на твоя мозък трябва да са приготвени да издържат. Не са ли готови, ти ще приличаш на оня човек, който от две чаши вино се опива.

"Аз съм жив", стр. 267; 6

Какво представляват космите? Закони... Дългата коса задържа повече електричество и магнетизъм. Като реже косите си, човек се лишава от тази енергия. Аз не одобрявам рязането на косата.

"Ангелът отговори", стр. 237; 11

Хора, които имат голямо количество електричество, у тях космите стават твърди, също и ноктите, тялото им изсъхва и се забелязват най-после големи пропуквания. Тогава трябва да дойде обратния процес, да се намери магнетичен човек, който под влиянието на закона на магнетизма, може да внесе известна мекота в нервната система и мускулите.

"Покрива и изправя", стр. 53; 97

Характерно за планината не е само височината. Освен височината, планината има и други качества. Тя дава, значи има положителни енергии. Долината обаче взима, възприема - тя има отрицателни енергии. Планината е благо за хората. Има ли около планината равнини, по-идеално нещо от това не може да се иска... Стремешът на хората към високи къщи се дължи също така на нуждата им от планини. Фактът, че един хора са високи, а други - ниски, се обяснява със същия закон - стремешът им към планини. С този закон се обяснява защо едни хора са широки, а други - тесни; едни са нервни, а други - разположени, магнетични.

"Три типа хора", стр. 211; 115

Двете ръце на човека представят едно динамо, чрез което можете да предавате и да възприемате енергия... Значи ръцете на човека са проводници на Божествената енергия. Който разбира този закон и вярва в него, той може, като проточи ръцете си над някой болен, от каквато и тежка болест да е, да го оздрави.

"Ако имате Любов", стр. 421; 120

Всеки момент ще имаш толкова сили, колкото ти е необходимо; толкова мисли, колкото ти е необходимо; толкова чувстване, колкото ти е необходимо; толкова постъпки, колкото ти трябва.

"Словото", стр. 36; 121

Ако дясното полушарие на човека не е хладно, и ако лявото му полушарие не е топло, той не е нормален човек. За да бъде човек нормален, непременно дясното му полушарие трябва да има нормална топлина и лявото му полушарие трябва да има нормална топлина. Този закон е верен не само по отношение на полушарията на човека, но и по отношение на камерите в човешкото сърдце. Двете камери на сърдцето му имат по-голяма топлина, а другите две - по-голяма хладина - те са хладилници. Същият закон се отнася и до тялото на човека: Дясната му страна трябва да бъде по-топла, а лявата - по-студена. Тук законът е обратен.

"Здравото учение", стр. 250; 125

Електричеството винаги носи хладина, а магнетизмът - топлина. Между тези две течения работи законът на Любовта, който създава връзката.

"Всичко чрез Него стана", стр. 669; 125

Сега какво е отношението, когато вървите? Как се поставят ръцете? С левия крак коя ръка върви и с десния крак коя върви? Лявата ръка с десния крак и дясната ръка с левия крак. Защо да не е дясната ръка с десния крак и лявата ръка с левия крак? Не върви така. В Природата то е закон. Десният крак напред и дясната ръка нагоре с показалеца. Вие всички имате слънчевото течение в тях. В левия крак, който е назад, имате земното течение. Две противоположни течения имате. Тия течения свършват работа. Ако турите десния крак и дясната ръка, те ще се обездвижат.

"Дишане", стр. 297; 149

Всеки един от вас трябва да знае закона на лъчеизпускането. Нещата да стават. Като влезеш в един свят на лъчеизпускането, ти вече имаш нещо определено. Човек, който не е научил да изпуска нещо, той нищо не знае още. Свободата седи в това - да изпускаш.

"Радиации", стр. 225; 136

Трябва да се научим да пазим онова, което БОГ ни е дал. За да можем да пазим даденото непременно трябва да удвояваме своята енергия, за което е даден закон в Евангелието: Удвояването е закон на сеенето; ако земеделецът не сее, ще губи.

"Съхранение на душевната енергия", стр. 54; 203

От окултно гледище, моралните сили на човека зависят от първичната енергия в неговия организъм; индусите наричат тази енергия *прана*. Затова трябва да изучавате закона на праната. Силният ученик всякога прави повече грешки от слабия, от невежия. Формата на сегашните хора не е нищо друго, освен прана в движение. Когато праната не е еднакво разпределена в човешкото тяло, раждат се болестите; когато праната не е еднакво разпределена в чувствата, ражда се недоволството; когато праната не е еднакво разпределена в мислите, ражда се безсмислието.

"Закон на движение", стр. 71-72, 74; 15

Обтягането на ръцете всякога поставя човека във връзка с теченията в Природата, а при свити ръце няма такъв контакт.

"Ом-Ом-Аумен", стр. 93; 199

Ако не знаете как правилно да дишате - най-правилната хигиена, която аз наричам - ако ти не можеш да внесеш закона: Ако едната ти страна на дишането е положителна, другата е отрицателна; ако ти не може да приемеш въздуха и от него да извадиш онази жизнена енергия за себе си - праната, и като издишаш, ако не можеш в издишването да вложиш нещо от себе си, дишането ти не е правилно. И като дишаш, и като издишаш, трябва да благодариш.

"Любов и обич", стр. 162; 179

МАТЕРИЯ

Как може човек да се върне към състоянието на своята душа? Като мине през всички царства под себе си и над себе си и вземе от тях по едно от най-добрите качества. Първо, ще минете през минералното царство, после - през растителното, през животинското, през човешкото, през ангелското и отвсякъде ще задържите най-ценното. Това значи, човек да изучава и да прилага закона на алхимията за превръщане на материята. Като работи с този закон, най-после той ще дойде до първоначалната чистота на материята, чрез която душата се проявява в своята пълнота и сила.

"Естествено състояние", стр. 107; 70

Човек трябва да разбира законите на твърдата материя като прояви, като форми на живота; течната материя - като условие за подхранване на живота; въздухообразната - като условие за проникване на мисълта в живота и светлината - като обвивка на живота. Тези четири вида материя са различни области, които трябва да се изучават. Човек трябва да започне изучаването им първо от себе си. Той трябва да стане господар на четирите вида материя в себе си, да научи законите, на които се подчиняват.

"Служба на уравненията", стр. 325; 65

Има един велик закон в света, при който материята става лека. Онези тежести, с които вие сте натоварени, се дължат на това състояние на безлюбие.

"И прослави БОГА", стр. 567; 146

Най-важният елемент, с който трябва да се занимаваме при сегашните условия на живота, е въздухът. Всеки човек, който иска да се повдигне, да придобие силна мисъл, да стане мощен в себе си, за да преодолява всички мъчности, той непременно трябва да разбира законите, на които се подчинява въздухът.

"Носител на Божиите мисли", стр. 56; 88

Като обработи почвата, т.е. твърдата материя на своя ум и на своето сърдце, човек ще се домогне до изучаване на силите и законите на течната и въздухообразна материя. Най-после той ще дойде до изучаване законите на светлината и на топлината. Това са четири области, при които животът се проявява. Който не познава законите на тия области, животът му не може правилно да се прояви. Разумният живот не се дава по наследство, но се придобива.

"Светли и тъмни действия", стр. 110; 85

Въздухът трябва да се подчинява на светлината; водата - на въздуха; а твърдата почва трябва да се подчинява на водата.

"Като себе си. Трите идеи", стр. 382; 119

Благодарение на този закон, благодарение че напредналите същества вече освободиха въздуха от ония ограничителните условия, ние се ползваме от въздуха. Въздуха го освободиха съществата, които живяха преди нас. Други същества освободиха водата преди нас. Ние сме дошли да освободим твърдата материя.

"Има време", стр. 234; 121

Ако вие сте вода, всякога надолу ще слизате. Ако вие сте пара, всякога нагоре ще вървите.

"Орехът и орехчето", стр. 42; 128

Чрез светлината ще мислиш право, чрез въздуха ще добиваш сила, чрез водата животът влиза в тебе, чувствата. Твоите чувства не могат да се облагородят, ако не знаеш законите на водата. А пък Доброто, това, което става основа на живота, то е храната.

"Законът на свободата", стр. 284; 129

Едни от вашите постъпки трябва да имат формата на някой скъпоценен камък, други - във формата на най-хубавото растение, трети - във формата на птици и животни, четвърти - във формата на човеци, пети - във формата на някой ангел, изобщо в различни форми.

"Добрата постъпка", стр. 19; 36

Когато възвишените същества са създали света, те са започнали от нисшите същества и постепенно са отивали към висшите. Те са използвали материята на всички живи същества, за да създадат от нея висшите.

"Разумни отношения", стр. 63-64; 66

Според индуското учение Господ слиза на Земята на всеки 300 милиона години да освободи човечеството от неговата карма, от натрупалата се гъста материя. Той трансформира тази гъста материя, преработва я и така освобождава хората от нея. Оттук виждаме колко е велико Божието търпение! И сега въз основа на този закон БОГ впряга хората на работа, като им дава част от тази гъста материя, те сами да я преработят.

"Право разбиране", стр. 76; 55

Промените, които стават сега на Земята, се дължат на нейната материя, която претърпява вътрешно преустройство. Всички тия промени, това преустройство, което става с материята на Земята, се отразява и върху характера на хората.

"Линиите на Природата", стр. 103-104; 81

БОГ е в светлината. Като научите закона на светлината, вие влизате вече в съприкосновение с БОГА. БОГ е във въздуха. Като научите закона на въздуха, ще влезете в съприкосновение с БОГА. БОГ е във водата. Като научите закона на водата, ще влезете в съприкосновение с БОГА. БОГ е в храната. Като научите закона на храната, ще влезете в съприкосновение с БОГА. Следователно човек има четири допирни точки с БОГА - чрез светлината, чрез въздуха, чрез водата и чрез храната.

"Плод стократен", стр. 266; 125

Щом е дошъл на Земята, човек трябва да разбира законите на твърдата материя, върху която е основал живота си, и законите на течната материя на сърдцето. Който не разбира законите на твърдата материя, той не може да разбере и законите на ума.

"Съществени връзки", стр. 318; 145

Волевият закон е закон на материята, аз го наричам "почвените условия на живота". Това е животът на човека, който проучва материята, какви елементи има тя в състава си. Това са условия, за да се прояви човекът.

"Истинната лоза", стр. 6; 30

От първичния подтик на съзнанието у нас има нещо останало, когато се е създавала Земята от тази материя. Та сега всички наши несрети в живота се дължат на този, първия подтик на неорганизираната материя. Ние сме създадени от БОГА, но има закон и този закон постоянно ни моделира. Следователно безпорядъкът на Земята се дължи на този, първичния подтик.

"Създаде Небето и Земята", стр. 216; 185

Злото лесно може да се ограничи чрез закона на съгъстяване на материята. Колкото по-гъста става материята, толкова по-мъчно се проявява злото. Когато материята се съгъстява, злият човек постепенно става по-тежък, вследствие на което не може да се мърда.

"Голямото благо", стр. 14; 77

Физическият свят е свързан с твърдата материя, астралният - с течната, умственият - с въздухообразната, причинният - със светлината. За да се ползва от тия светове, човек трябва да знае законите за превръщането на материята от твърда в течна, от течна във въздухообразна, от въздухообразна в светлинна.

"Единица мярка", стр. 79; 90

Неорганизираната материя не я събирайте на едно място. Щом се събере, пакост прави. Малкото количество е полезно, голямото е опасно.
"Отворен и затворен интервал", стр. 89; 178

Най-новите научни теории твърдят, че веществото, с което е изпълнено пространството, няма еднаква гъстота навсякъде, вследствие на което не е еднакво разпределено. Следователно, дето веществото е по-рядко, там съпротивлението е по-малко; дето веществото е по-гъсто, съпротивлението е по-голямо. Същият закон се отнася и за светлината.

"Жал ми е за народа", стр. 204; 95

Ти трябва да разбираш законите на гъстата материя, за да не слезеш много надолу, както и законите на рядката материя, за да не се качиш много нагоре. Като знаеш тези закони, ще вървиш надясно и нагоре. Дясната посока означава движение към светлината, а лявата - движение към тъмнината.

"Ново знание", стр. 78-79; 112

Често се говори за благоприятни и неблагоприятни условия на живота. Последните условия се дължат на гъстата материя, която се е създала от изопачените човешки умове. Както учените, с помощта на ниска температура и високо налягане, успяват да сгъстят газовете и да ги превърнат в течности, така и човешкият ум е в сила да сгъсти и да разрежи материята. В първия случай те създават неблагоприятни условия за живота, а във втория - благоприятни. По силата на този закон именно, за сгъстяване на материята, е създадена и Земята.

"Значение на линиите", стр. 58; 63

Някои учени казват, че смърт не съществува за човешкото тяло. Те твърдят, че нищо в Природата не се губи, нито се създава. Този закон се отнася, както за материята, така и за енергията в Природата. Тъй щото и енергията в човека нито се губи, нито се създава.

"Що има вътре в човека", стр. 11; 153

Нищо в света не се губи.

"Доволен и благодарен", стр. 113; 193

СВЕТЛИНАТА И ТОПЛИНАТА

В Природата съществува един закон, според който, ако човек не е в съгласие с нейните велики закони, светлината ще се докосне до него, без да може той да възприеме нещо от нея, и ще се върне назад. И след това той трябва да чака месеци или години отново да го посети светлината при същото положение, в което някога се е намирал, да вземе нещо от него и да му даде нещо ново.

"Блажени са очите и ушите", стр. 197; 78

Щом се подпуши светлината, като срещнете и най-малкото препятствие, ще почувствате вътрешна тъмнина. Туй трябва да го знаете! Стане ли някакво подпушване във вас, срещнали сте някакво препятствие.

"Подпушване на светлината", стр. 97; 38

Светлината се проявява чрез човешкия ум, а топлината - чрез човешкото сърдце. Светлината е във връзка с Мъдростта, а топлината - с Любовта.

"Двете полушария", стр. 200; 139

Законите на топлината са свързани с магнетизма, който е причина за здравето на човека.

"Мажорни и минорни гами", стр. 113; 192

В Божествения свят външната и вътрешната светлина идат едновременно, а не като на Земята. Тук законът е друг: Когато отвън иде светлина, вътре няма; когато вътре има светлина, отвън няма.

"Степени на Любовта", стр. 44; 142

Светлината на телата се увеличава или намалява в зависимост от квадрата на разстоянието. Обаче от какво зависи това намаляване или увеличаване на светлината, не е обяснено. Значи може да се предполага, че слънчевата светлина среща съпротивления в пространството, вследствие на което трептенията ѝ се намаляват. Освен това забелязано е, че всички хора не възприемат еднакво светлината. Това се дължи вероятно на различното устройство на мозъчните клетки.

"Проява на музиката в съзнанието", стр. 42; 55

Всяка мисъл, всяко чувство и всяко действие се определят от степента на живата светлина в човека.

"Великото и красивото", стр. 7; 64

Ще възприемаш правилно светлината... Ще приемаш светлината с едното око, ще я изпращаш навън чрез другото.

"Живот, мисъл и воля", стр. 118,119;] 05

Зрението е един сложен процес. Когато светлината влиза през очите в човешкия мозък и създава мисълта, едновременно с това мисли и цялата Природа... Когато аз виждам тази светлина, знаей, че едновременно с мен и всички планети като Слънцето, Луната и останалите, както и всички същества по цялата Вселена виждат светлината по един и същ закон. Законите за възприемането на светлината са едни и същи.

"Наклали огън", стр. 296; 96

Като ме слушате, вие искате да ви покажа правия път за Небето. За да ви покажа пътя, аз трябва да тръгна, и вие подир мене. Такъв е законът на светлината. Като тръгнеш след нея, тя ще ти покаже пътя.

"Постоянна благодарност", стр. 302; 89

Светлината е първокласна необходимост за живота. Ако съвременните хора биха изучили този велик закон, те трябваше да избират ниви, огрени цял ден от Слънцето и да ги посяват с пшеница. Пшеницата трябва да се жъне в специфично за нея време. Не трябва да се чака съвършено да узрее, че да презрее... Закон е: Ако светлината, която влиза в твоите очи не можеш да я поляризираш, да схванеш нейната цена, да възприемеш нещо от нея, да я разбереш, тя няма да ти принесе полза.

"Добро и човещина", стр. 246-247, 248; 109

Ако има знания, човек се разширява от живата топлина; ако няма знания, топлината го стопява. Който знае законите на топлината, той се освобождава от греха и от смъртта. Живата светлина също има две качества: от една страна осветява пътя на човека, а от друга - го ослепява.

"Аз и Отец едно сме", стр. 196; 80

Само онзи може да намери и познае Истината, който разполага със съответен инструмент, чрез който може да я открива. Станете ли сутрин от сън, вземете този инструмент и измерете вътрешната си топлина. Ако забележите най-малкото понижаване на топлината, ще знаете, че има нещо неправилно във вас, което ще хвърли сянка върху вашето верую, върху вашите възгледи за живота. Следователно, за да не изпадате в песимизъм, направете всичко възможно, да повдигнете топлината си. Нормалната топлина ще нормализира живота ви.

"Преди Аврама", стр. 353; 80

Вие всякога се стремите да забележите един предмет, да забележите външните му очертания в една мека светлина. Тогава у вас има напрежение. И тоя закон е хубав: Там, дето има напрежение, да гледате е по-добре, отколкото да си свивате очите и да се оттегляте от силната светлина. Силната светлина винаги образува противоположна реакция.

"Мисъл, сила и Любов", стр. 374; 130

За да придобиеш белия цвят, трябва да разбираш законите на цветовете: на червения, портокаления, жълтия, зеления, яносиния, тъмносиния и виолетовия. Следователно, за да усилиш мисълта, трябва да й придадеш известен цвят. Цветовете носят сила в себе си.

"Организиране на вътрешния човек", стр. 161; 117

Червеният цвят, за да бъде активен, Любовта е нужна. Трябва ви червеният цвят, понеже в него съществуват условията.

"Червеният цвят", стр. 374; 186

Днес в медицината се употребява лекуване с краски - т.нар. хромотерапия. Обаче тук важи един окултен закон, че при лекуване умствените краски действат по-силно от физическите.

"Краските", стр. 261; 198

Музиката е построена по законите на светлината.

"Божественото огледало. Трите области", стр. 284; 136

Ако си много твърд в себе си и дойде песента, ако се противиш, тогава се образува триене, образува се топлина. Там, дето има голяма топлина в света, показва, че има голям безпорядък на нещата.

"Основната мисъл", стр. 176; 166

От астрологическо гледище, който иска да се избави от болестите, той трябва да познава влиянието на първия ден. Който иска да се освободи от всички болезнени състояния, той трябва да разбира законите на светлината.

"По образ и подобие", стр. 4-5; 146

Тъмнината дръжте отвън, светлината дръжте отвътре. Топлината дръжте отвътре, студа дръжте отвън.

"В начало бе Словото", стр. 134; 170

Външната светлина е само едно от условията за развиване на човека, но тя не е в състояние да го освободи. Въз основа на същия закон виждаме, че всички хора, праведни и грешни, учени и прости, се движат във външната тъмнина, но всички хора не са ограничени. Външната тъмнина е само едно от условията за почивка. Вътрешната тъмнина, обаче, ограничава човека.

"Под слънчеви лъчи", стр. 356; 152

Когато се увеличава топлината, намалява се светлината. Когато се увеличава светлината, намалява се топлината.

"Самовъзпитание и самообразование", стр. 127; 174

Човек не може да мисли, ако не е запознат със законите на светлината. Вътрешно човек трябва да има едно вътрешно чувство на възприятие. Отпосле той ще изучава външно какво представя светлината.

"Каквото попросите", стр. 499; 162

Ученикът трябва да държи главата си в изправно положение. А пък изправното положение на главата във всеки един момент не може да се спазва без светлина. Това е закон. После, той трябва да държи в изправно положение и своето сърдце, своите чувства. Той не може да държи сърдцето си в изправно положение без топлина.

"Източникът на радостта", стр. 332; 164

Студът е процес на поглъщане, а топлината е процес на отделяне на светлина. Разумният човек знае законите, които регулират отношенията между поглъщането и отделянето на светлината. Тези два процеса - поглъщане и отделяне - стават едновременно у човека.

"Изново", стр. 121; 95

Окултистите, които разбират законите, могат чрез топлината да въздействат на омразата, а чрез студа - на обичта. Белите маги в Бялата Окултна Школа употребяват топлината против омразата, а черните маги употребяват студа като противодействие на обичта. Белите маги употребяват топлината за усиляване на обичта, а черните маги употребяват студа за усиляване на омразата.

"Великата майка", стр. 152; 203

Когато лъчите падат перпендикулярно, тогава е най-силен ударът, на другаде става отклонение на светлината.

"Опорна точка", стр. 464; 150

Който има студени ръце трябва да хваща топли ръце; на когото ръцете са топли, да хваща студени. Трябва да има чрезмерно топлина, за да предаде излишната топлина на студените ръце и нему ще стане приятно.

"Отношение на ума и сърдцето", стр. 161; 178

При 25 градуса под нулата да свириш хубаво, не може. Туй няма да го бъде. При 5, 10, 15 градуса топлина може да свириш. И при мисълта е същият закон. Когато човек е вкочанясъл, не може да мисли.

"Добро и зло", стр. 214; 186

Вие като млади приложете следното правило в живота си: пазете ума си чрез светлината, сърдцето и душата си - чрез топлината, а тялото си - чрез чистотата! Чистотата е израз на съвършения живот.

"Чист и светъл!", стр. 81; 205

ДВИЖЕНИЕ

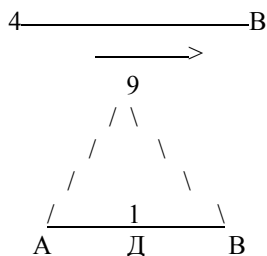
Когато човек тръгва за някъде, първо трябва да постави десния си крак напред, а после левия. Освен това, той трябва да стъпва леко на пръсти, а не както някои стъпват първо на петата, а после на пръстите си. При това, следете какви са резултатите от работата на човека, който при излизането си още започне да върви много бързо. Той се уморява скоро и работата му назад остава. Правилно е, човек да тръгва бавно, спокойно и постепенно да ускорява хода си. Постъпва ли така, накрая той ще върви леко, бързо, като че хвърчи.

"Положителни и отрицателни сили на живота", стр. 91-92; 81

Всички живи същества се движат, но те не са заставени да се движат по един и същ начин. Човек се движи по един начин, птицата - по друг, светлината - по трети начин, мислите и чувствата - по четвърти начин и т.н. Всеки човек, всяко живо същество има свой специфичен начин на движение. Казвате, че всичко върви по пътя, който БОГ е определил. Веднъж създал света, нещата са неизменни.

"Закон и принцип", стр. 186; 86

Да кажем, че дадена математическа точка А представлява нашето съзнание в действие. Това съзнание действа извън пространството, т.е. не фигурира на физическия свят. То върви по една права линия и се самоопределя в точката В. Този изминат път АВ представлява едно разширение на съзнанието. Щом съзнанието А достигне своя краен предел на разширение, човек започва да чувства, че остарява, че няма повече накъде да се движи. Когато съзнанието е в точка А, човек се чувства млад, свеж, бодър, философства. Но щом дойде до средата на

своя път, в точка Д, т.е. след като е изминал пътя АД, той е на зряла възраст и казва: "Аз съм вече на зряла възраст". От тук съзнанието върви в две посоки: едната е продължение на правата към точка В, а другата отива по наклон нагоре, към точка С. Човекът, обаче, не съзнава второто движение, което е един потик нагоре, в посока АС, а съзнава само праволинейното движение. Когато човек е най-силен, когато е в разцвета на силите си, тогава той е и в разцвета на съзнанието си, и се намира на равнодействащата линия. Но той като не разбира закона на движението, което продължава към В, същевременно усеща едно слизание. Точката С, обаче, не е известна за него.

"Сложни движения на съзнанието. Светла точка в съзнанието", стр. 154-155; 26

За да познаеш дали една мисъл е твърда, виж дали се огъва; ако е течна, виж дали се изкривява; ако е въздухообразна, виж дали отива нагоре. Ще следиш пътя, по който се движат твоите мисли: дали се движат по закона на първото, второто или третото измерение.

"Ново знание", стр. 165; 105

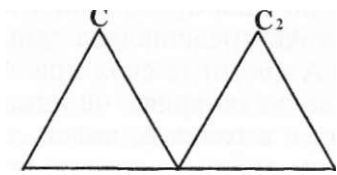
Първият потик на новороденото дете е дишането. С раждането си още то започва да диша, защото законът на движението е закон на астралния свят... Следователно всяка душа излиза от БОГА с цел да научи живота, да познае себе си. Това е първият потик, първото движение в съзнанието.

"Закон на движение", стр. 71; 15

Движението в Г7-тото измерение е движение навътре. До Ш-тото измерение всички движения са навън, в тях има разширение. Щом дадено тяло достигне своя краен предел на разширение, в него се започва един вътрешен процес на вгъване, при което всичките сили отиват към центъра, отдето са излезли. Когато едно дърво достигне крайния предел на своето развитие, в него се развиват плодовете. Зреенето на плодовете спада към 1У-тото измерение. Тогава всички силови линии се обръщат към семката, от която са образувани. Значи става смалчване на предмета. Сега, вие ще проверите този закон върху себе си.

"Млади и стари", стр. 225-226; 26

В живота на човека има възлизане, има и слизане - то е един процес. Ние туряме тия два триъгълника един до друг. Защо?

Който разбира закона, тръгва от А към С. После слиза надолу към В, но веднага продължава пътя си нагоре към С₂. Тия триъгълници АСВ и ВС₂В, са свързани, или може да кажем, че като дойде ученикът до В, той пак възлиза нагоре и т.н. Тия триъгълници представляват макрокосмоса.

Там триъгълниците са въплотени, а тук ни представляват движение нагоре и надолу. Движението надолу е слизане на Духа в материята, а нагоре - възлизането на Духа към Божественото съзнание.

"Сложни движения на съзнанието. Светла точка в съзнанието", стр. 172; 26

Ако дадено тяло се движи с бързина по-голяма от светлината, то ще се огъне навън, ако се движи с бързина по-малка от светлината, то ще се огъне навътре. Това тяло, което се движи с по-малка бързина, ще придобие едно качество, а това тяло, което се движи с по-голяма бързина, ще придобие друго качество.

"Живот, светлина и свобода", стр. 10; 97

Земята постоянно се върти, Слънцето постоянно я огрява от едната и от другата страна. Всичките части равномерно се осветляват и огряват. И по този същия закон и ние се движим по Земята и равномерно ни озарява Божията Любов. Всичко съразмерно расте. Ако престанем да се въртим и да ни огрява Слънцето, тогава ще замязаме на Месечината.

"Съгласуване на мислите", стр. 17; 168

Ти като слизаш към центъра на Земята, до известно положение ще слезеш, но щом идеш до центъра на Земята, ти назад не може да се върнеш. От другата страна като излезеш, ти ще вървиш към Слънцето нагоре.

"Недоизказаното", стр. 160; 151

Самоувереността произтича от закона на движението на Земята около своето Слънце и на закона на движението на Земята около своята ос.

"Двата полюса", стр. 250; 128

Знае се, че колкото по-близо е тялото до Слънцето, толкова по-бързо се движи. Има един закон, който определя бързината на движението на телата. Този закон има отношение към Любовта. Следователно, колкото повече обичаш някого или нещо, толкова по-бързо се движиш, толкова с по-голяма скорост отиваш към него. За светлината се знае, че се движи с голяма бързина. Защо е така? Защото изтича от центъра на Любовта. Следователно светлината е еманация на Любовта. Оттук вадим заключението: най-бързо се движат в пространството тези тела или същества, които излизат от центъра на Любовта.

"Ще го изцеля", стр. 114; 29

Щом кажем, че Земята се върти около себе си и около Слънцето, веднага в нас трябва да изникне истинската идея - да се стремим към себе си и към БОГА.

"Земята се върти - стремеж на душата", стр. 98; 36

Когато човек започне да се приближава при БОГА, той се клатушка, не може да върви прав. При БОГА човек едва пристъпва. На Земята се върви леко, но при БОГА едва се пристъпва.

"Мястото на възвишеното и обикновеното в живота", стр. 66; 151

Светлината, която иде от звездите, към които се приближаваме, обхваща по-широко място - туй по-широко светло поле показва, че се приближаваме. Всяка звезда дава една от светлините на спектъра. А когато светлите линии на спектъра се стесняват и стават по-малки, туй показва, че ние се отдалечаваме от тия звезди. Същият закон се отнася и до физическия свят.

"Забравените неща", стр. 13-14; 36

Мъжът и жената се различават по степента на своите вибрации. Вибрациите на жената се различават от вибрациите на мъжа и обратно. У мъжа всякога преобладават правите линии, той е праволинеен. Той мяза на радиоактивни сили, които излизат от центъра на един кръг. Жената обича кривите линии, тя се движи по спирала. Ще кажете: "Значи тя се лута". Не, то е закон на движение.

"Давам власт", стр. 13; 45

Кои са женски въпроси и кои са мъжки въпроси? Те се различават по закона на движението.

"Двата полюса", стр. 246; 128

За да изправиш живота си, трябва ти поне 20 години още, да започнеш оттам, отдето си направил погрешката. Ти ще се намираш под действието на един кръгообразен закон на движение. Ще станеш, ще подемеш отново и като се върнеш на същото място, ще започнеш с голяма бързина.

"Закон на съпоставяне", стр. 13; 45

Всички движения, които са в съгласие със законите на Природата, са на място. Те могат да лекуват човека.

"Поглед и движение", стр. 94-95; 52

Казва се, че човек трябва да бъде духовен. Що е духът? Духът е закон на движение. Движението е израз на интелигентност. Интелигентността е израз на доброта. Човек не може да бъде интелигентен, ако духът му не е в движение. Степента на човешката интелигентност се определя напълно от бързината на движението на неговата мисъл. Колкото по-бързи са трептенията на мисълта, толкова по-умен е човек.

"Доброта и разумност", стр. 375; 65

Човек не може да се движи по-бързо, отколкото му е определено.
"Общото благо", стр. 216; 107

Трябва да изучавате закона на движението. Трябва да се движите правилно. Да се движите правилно около своята ос. Оста ви трябва да бъде изправена. Оста ви трябва да бъде хоризонтална.

"Двата закона", стр. 241; 128

Правилното движение в света създава един кръст, свастика, на която е обосновано цялото движение. Земята се движи по този начин. Кръстът, значи, е тази сила, която движи хората, а ние спорим дали с двата пръста да се кръстим или с трите. Аз няма да споря. Има евангелисти, които не се кръстят. Но аз казвам: няма жив човек, който да не се кръсти. Правата мисъл се подчинява на този закон. Тя се движи отгоре надолу, после вдясно и вляво. Различно го правят, но по-добре е това течение да бъде отляво надясно, защото и водата се движи отляво.

"Ще влезе Духът", стр. 51; 109

Ония мисли в света, които се приближават към нас и ни служат, са ни приятни; всички ония мисли, които се отдалечават от нас, не ни са приятни.

"Приближаване и отдалечаване", стр. 97; 149

Зад всяка линия се крие едно съзнание със специфично разбиране. По каква линия се движи светлината? По огъната, т.е. вълнообразна. Който разбира законите на движението, по тази линия, по нейните вълни, познава какви сили, какво съзнание я управлява.

"Отношение между линиите", стр. 312; 113

Телата не падат, телата в пространството не могат да падат. Падането е само едно изключително условие. Аз искам да зная слизаш ли, хлъзгаш ли се или падаш? Слизаш ли, слизането е надолу и хлъзгането е надолу, и падането е надолу... Само малките тела падат, големите никога не падат... Значи, за да не паднете, веднага трябва да турите в ума си една широка идея... Вие сте се свили в себе си, в едно малко пространство. И като не знаете закона на място да се хлъзгате и като искате да слизате, вие сте избрали последния метод - падането.

"Орехът и орехчето", стр. 47; 128

Във всяко време ти трябва да знаеш как да подвижваш ръката си.

"Добри проводници", стр. 81; 129

Ако един човек престава да се движи в живота, кои са причините? Тежестта вътре, която има, е толкоз голяма, че не може да се мръдне. Тогава законът е: Колкото по-бързо се движи, по-малко е тежестта му; колкото започва движението да се намалява, тежестта става по-голяма върху него.

"Инертност и движение", стр. 267; 178

Ангелите са при нас. Близо или далече, това зависи от бързината, с която човек се движи. Значи близостта е закон за движение. Ако се движиш бързо, ти си близо. Ако се движиш бавно, полека, ти си далече.

"Малките заповеди", стр. 118; 146

Когато се движите, не трябва да се движите много бързо. Понеже бързината ви трябва да съответства. Когато искате да се спрете на едно място, трябва да разбирате този закон, да се направи един кръг. Да кажем, вие седите, но всички ще образувате един кръг и около вас има постоянно движение. Вие се движите. Ако един човек седне близо до вас, който е в дисхармония, неговите чувства са обратни на вашите, вие не може да го търпите, понеже неговите чувства са обратни на вашите.

"Трите закона", стр. 177; 154

Всяко нещо трябва да се движи - това е природен закон и когато движенията са разумни, човек придобива достатъчно.

"Паневритмия" стр. 32; 200

Движението произвежда живот. По същия закон и в човешкия живот трябва да има движение.

"Спаси ни", стр. 196; 201

Всяко тяло в пространството се движи със строго определена бързина на движение и не закъснява нито секунда от определеното му движение... Казвам: въз основа на този закон БОГ е поставил и хората на известно разстояние един от друг, да не става сблъскване между тях.

"Кротките, миротворците", стр. 104, 105; 162

Синът представлява това, което се променя, а Бащата-Отец - това, което нито се променя, нито се изменя. Синът, това е закон на движение, силата на света, която взема разни форми.

"Коего се променя, без да се изменя", стр. 162; 204

Икономиа

Да бъде човек голям, силен, добър, учен, това са насоки в живота. За да придобие тези качества, човек трябва да разполага със съответните сили, които равномерно да разпределя.

"Насока на живота", стр. 63; 72

Прилагате ли Великия Божи закон в живота си доброволно, без никакво насилие, вие първи ще се ползвате. Вие трябва да приложите този закон доброволно, без никакво насилие. Приложете ли го така, вие ще изразходвате малко енергия. Защо? Понеже съпротивлението е малко. Колкото по-малко е съпротивлението, толкова по-малко енергия се изразходва.

"Новите веяния", стр. 168; 85

Това, което е непотребно за тебе, е потребно за друг някой. Запази го, не го хвърляй вън.

"Условия и възможности", стр. 121; 93

Това, което се пълни лесно, лесно се излива; това, което се пълни мъчно, мъчно се излива. Добре е да се спазва законът на икономията, но не всякога този закон е полезен.

"Доволен и благодарен", стр. 106; 193

Скъсявайте нещата. Нека всичко в света бъде по-късо. Това е най-малкото Добро, което може да се направи. Яжте толкова, колкото трябва - ни повече, ни по-малко. Пестете времето, пестете енергията.

"Малкото Добро", стр. 309; 192

Онзи, който трябва да се научи на закона на икономията, трябва да стане сиромас.

"Вземи детето", стр. 16; 96

Да опростяваш живота си, това значи, да се помиряваш с трудностите, т.е. да спазваш закона на икономията.

"Проводници на Любовта", стр. 40; 101

Коя е причината, че някой умира преждевременно? Това се дължи на закона на икономията. От гледище на този закон, Природата решава кой човек да умре преждевременно. Следователно и обезсърчаването се определя от закона на икономията. Когато е радостен, щастлив, човек яде много, облича се хубаво, гуляе, за нищо не мисли. Природата като види, че той пилее средства и енергия, изпраща му едно страдание, да го стегне. Той се обезсърдчава, не му се яде, не му се работи, не му се живее. Щом се осъзнае, Природата го освобождава от своите клещи.

"Пътят на енергията", стр. 22; 114

За човека има запас от енергия да живее хиляда години. Хората умират преждевременно от неправилно живеене. Понякога има икономически причини в Природата: ще умре дядото, за да живее детето, или обратно - детето умира, за да живее дядото; има замяна, това е икономически закон в Природата.

"Закон за изменение", стр. 104; 204

Колкото птиците повече носят своите дрехи, толкова стават по-хубави. Някое перце като падне, друго изниква. Ако пазите този закон, то вашите дрехи няма да се изтриват.

"Носители на новото", стр. 114; 207

БОГ не обича да иждивяваме излишна енергия. Там се цени и най-малката енергия.

"Божествената усмивка", стр. 263; 163

С най-малко разходи - по възможност по-големи придобивки.
"Както светът дава", стр. 30; 80

Ритъм

В Природата съществува един правилен ритмус, който се изразява в прилив и отлив на Божествена енергия.

"Музикални прояви", стр. 158; 94

Там, дето няма вливане, има изливане. Дето престава вливането, иде изливането.

"Ще се приложи", стр. 292; 107

Във всичките закони има периодичност, и тази периодичност зависи от вътрешните закони на Битието.

"Ненаписаните закони", стр. 80; 13

Душата е ритъм. Ритъмът, това е външната страна, външното изявление на душата в света.

"Взимане и даване", стр. 665; 122

Това, за което ти не си работил, то ще те напусне. Във връзка с този закон трябва да знаете следното: Законът на ритъма има свое място в умствения, в сърдечния и във физическия, волевия свят на човека.

"Пътят на човешкото развитие", стр. 43; 151

Приливът на единия свят образува отлив към другия, и отливът на единия свят образува прилив към другия. Тия течения постоянно се редуват: когато в ума има прилив, в сърдцето има отлив; когато пък в ума има отлив, в сърдцето има прилив.

"Приливи и отливи на енергиите. Произход на ума и сърдцето", стр. 51; 26

Мислите и чувствата идат периодически. Волевите прояви също идат периодически... Защото всяка мисъл, всяка идея, всяка Истина може да се предаде в определено време. Изпуснете ли времето, изпускате и това, което времето носи със себе си. Значи всяка Истина може да се предаде в определено време, и всяко желание може да се реализира при специални условия.

"Правила за живота", стр. 138-139; 17

Всички сили, всички течения в Природата понякога се увеличават, а понякога - намаляват. Тази е причината, задето понякога условията са благоприятни за развиване на известни способности и чувства в човека, а понякога са неблагоприятни... Изобщо, всяка сила, всяко течение в Природата иде периодически. Вие трябва да използвате тия сили, за да развивате своите центрове.

"Първата родена мисъл", стр. 57-58; 21

Неблагоприятните условия в едно отношение са благоприятни в друго отношение; и благоприятните условия в едно отношение са неблагоприятни в друго отношение. Оттук може да се извади закона: След всяка несполука иде сполука... След всеки щастлив случай иде един нещастен. След всяка радост иде скръб. Скръбта и радостта са две различни състояния, през които човешката душа неизбежно трябва да мине.

"Закон за съотношение", стр. 168, 171; 20

Печалбите и загубите вървят периодически. Статистиката показва, че радостите и скърбите в живота вървят по определен закон. Когато дойде радостта, тя постепенно се качва, докато стигне до най-високия връх. След това тя започва бавно да слиза, докато дойде до една долина, дето свършено изчезва.

"Вечно веселие", стр. 8; 67

В света Доброто и злото, скръбта и радостта се редуват като нощ и ден. Ако спазвате този психологически закон, след всяка една скръб ще дойде една радост, след всеки неуспех, ще имате един успех.

"Закон за контролиране", стр. 187; 146

Всякога ритъмът на Доброто се сменя с ритъмът на злото, и ритъмът на злото се сменя с ритъмът на Доброто.

"Импулсът", стр. 417; 150

В Природата всякога има приливи и отливи. Ако в един момент има отлив, в друг момент ще има прилив, т.е. ако в един момент условията са неблагоприятни, в друг момент ще бъдат благоприятни. Два еднакво благоприятни момента не следват един след друг. Това е закон. Два щастливи момента не може да следват един след друг.

"Тъчете мислите си", стр. 33-34; 27

Някои неща след 20 години се повтарят.

"Правилно отношение", стр. 84; 115

Като изучавате явленията в живота и Природата, забелязвате едно повторение. Ако едно явление е станало преди 22 години, след 22 години ще се повтори същото - закон за периодичност на явленията.

"Страдание, търпение, опитност и знание", стр. 170; 40

Забелязано е, че силите или теченията, под влиянието на които човек се намира днес, след 22 години се повтарят. Това е закон в Природата.

"Съотношение на величините", стр. 91; 63

Както планетите се отдалечават и приближават към Слънцето, така и човек се отдалечава и приближава към БОГА.

"Прояви на човешкото съзнание", стр. 240; 93

Явленията в живота се повтарят периодически, през всеки 22 години. Това показва, че съществува една периодичност, както в човешкия живот, така и в целокупния... Законът на периодичността се проявява във възходяща и низходяща степен, в зависимост от разположението на човека към добри или лоши навици.

"Периодичност в живота", стр. 12, 13; 70

В Невидимия свят не се позволява никакво бързане. Има определен ритъм, темп на говорене, на ходене, на действие. Разумният човек трябва да се подчинява на този закон, на този ритъм, определен от самата Природа. Рече ли човек да бърза, с цел да произведе известен ефект, той ще изгуби Божествената мисъл, и работата му ще приеме търговски характер.

"Природните звукове", стр. 234; 55

За да се подмладите, първо трябва да разбирате закона за ритмичното ходене.

"Той иде", стр. 93; 194

Благата на живота не текат само в една посока. Те менят посоката на своето движение. В Природата постоянно има приливи и отливи, а не само приливи или само отливи. Въз основа на този закон, ние приемаме, че и реките се движат в две противоположни посоки, а не само в една посока, както мнозина твърдят. Ако приемем последното твърдение за вярно, тогава законите за приливите и отливите в Природата се отнасят само за известни случаи. Всъщност не е така. Този закон е общ и се отнася не само до физическия, но и до психическия живот.

"Безпрегради", стр. 202-203; 71

Каквото човек прави по отношение на другите, след известен период от време, същото ще се върне и към него. Това показва, че между силите, които действат в Природата, има известно отношение. Тия сили зависят от ред причини.

"Силни и слаби желания", стр. 317; 72

Ритмическият закон трябва да се спазва. На всеки шест работни години седмата трябва да се почива: ако в едно село всички хора работят шест години нивите си и в седмата нивите почиват, то благодаратта, плодородието ще бъде непрекъснато и голямо.

"Христос ще дойде и ще се прояви", стр. 55; 202

Според правилните закони в Природата, ако се роди момиче, после трябва да се роди момче, и после пак момиче, пак момче. Същият закон се отнася и до нашите мисли и чувства: Една добра мисъл и едно добро чувство, после пак една добра мисъл и едно добро чувство. Друг ред в Природата няма.

"Работа и почивка. Любов и Мъдрост", стр. 137; 120

Веднъж печалба, веднъж загуба - периодически става това. В бъдеще пак ще се повторят нещата, но при други условия, в друга система. При даден случай, в дадена система нещата стават веднъж.

"Неповторими неща", стр. 195; 195

Тази, разумната светлина, периодически иде на Земята. Периодичността, това е закон на Любовта.

"Любовта бе в началото", стр. 182; 184

РАВНОВЕСИЕ

Ако нямате виделина в себе си, не може да се прояви у вас Любов, Истина. Христос казва: "Вие сте виделината". Кои "вие"? Първият елемент е солта, законът на равновесието, който държи всички сили в равновесие; вторият елемент е виделината, тя въздига и възраства нещата, сиреч, всички мисли и желания растат във виделината и се развиват по-правилно.

"Виделината", стр. 14; 3

Безсмъртие - това е стремеж на човешката душа, идеал, към който тя се стреми и желае всякога да го осъществи. Човешката душа живее на Земята, за да намери пътя на безсмъртието. Безсмъртието се урегулира от един велик Божествен закон, закон, който човек трябва да проучи и приложи във всички области на своя живот... На научен език - безсмъртието е равновесие на нещата, на силите, които действат в Природата. Смъртта е изгубване на това равновесие.

"Мир вам!", стр. 145; 1

Жената, която е слаба на Земята, е силна на Небето; мъжът, който е силен на Земята, е слаб на Небето. Следователно, тия величини се уравновесяват. И тогава тази Любов трябва да почне отгоре надолу и да се преплете с Мъдростта. По същия закон трябва да живеете всички. Жената във всеки един мъж на Земята трябва да вижда своя мъж и мъжът във всяка жена на Земята трябва да вижда своята жена.

"Ананий и Сапфира", стр. 132-133; 13

Казано е в Писанието: "Ако солта обезсолее, трябва да се хвърли". Солта представя закона, който уравновесява нещата.

"Призова учениците Си", стр. 78; 162

Някои хора обичат повече сол, а някои хора обичат по-малко сол. Солта в някои случаи е потребна като закон за равновесие.

"Трите Божествени подтици", стр. 377; 164

Силите в Природата, с които ние си служим днес, са така нагласени, че имат и обратно действие. Има закон на равновесие. Ние не можем да злоупотребяваме с известни природни сили, защото всякога ще изпитваме и техните последствия.

"Запалената свещ", стр. 8; 46

Кое е по-реално в тия два случая - обидните думи, които ви казал някой, че ви мрази, или пък думите на този, който казва, че ви обича? И в двата случая вие чувате само думи. Едно е важно за вас, че при тия случаи вие проверявате следния важен закон за уравновесяване на енергиите в Природата: Когато някой ви мрази, Разумната Природа ще изпрати друг, който ви обича; и обратно, когато някой ви обича, Разумната Природа ще изпрати друг, който ви мрази.

"Смяна на състоянията", стр. 14-15; 35

В магията има един закон на равновесие, според който, ако вие разполагате с десет златни монети например и спазвате този закон, тяхното число никога няма да се намали, нито увеличи. Колкото и да се ползвате от тия монети, те винаги ще се набавят до десет; нито по-малко ще станат, нито повече.

"Няма тайно", стр. 96; 49

Кога се нарушава равновесието? Когато се изменя центърът на тежестта на телата. Как се възстановява равновесието? По два начина - или като се извади част от теглото на натежалата страна, или като се прибави нещо на олекналата страна. По същия закон и ние, като ходим, ту губим, ту възстановяваме равновесието си. Същото нарушение и възстановяване на равновесието се забелязва и в човешкия мозък. Той се намира в постоянно движение. В него става непрекъснато течение на магнетични сили. Центърът на тежестта в здравия човек е някъде в корема... Същият закон е верен и по отношение на морала.

"Три вида служене", стр. 133, 134; 42

Истинският човек може да се прояви само при една вътрешна борба... Колкото малка да е вътрешната борба в човека, била тя за Добро или зло, радвайте се; тя е посещение от Невидимия свят. Невидимият свят е обърнал внимание на вас. Той изпраща малък ветрец към вас, да ви поразхлади, да понаведе клончетата ви наляво, надясно, да се поборите малко... Вътрешната борба в човека е важен психологически закон, необходим в живота на човека, за урегулиране на силите в него, за запазване на равновесието.

"Възможни постижения", стр. 18-19; 56

Злото се ражда в самия човек, в нисшата му природа, а Доброто изтича от БОГА, т.е. от светлата, от възходяща страна на човешкия живот. Когато човек влезе в съприкосновение с нисшето в себе си, т.е. с тъй нареченото "зло", съзнанието му се помрачава, той се натъква на лоши мисли и казва: "Искам да умра, да се освободя от този живот". Не, човек не може да се освободи така лесно. И да умре, пак не е свободен. Той трябва да научи законите как да уравновесява силите.

"Стари и нови възгледи", стр. 144-145; 55

За да успява в живота си и да си служи правилно със своите мисли, човек да прилага закона на равновесието, да уравнилеса силите си.

"Стойност на нещата", стр. 80; 86

Радостта и Доброто, които притежаваш, отговарят на злото и страданията, през които си минал. Каквото е било страданието на човека, такава ще бъде и радостта му. Това показва, че в Природата съществува закон на равновесие, който регулира силите.

"Мъртвата точка", стр. 98; 69

Грешните хора в света трябва да направят връзка с праведните, да им продадат половината от своите грехове. Така ще се уравнилеса силите в живота.

"Постоянни и преходни неща. Козметика", стр. 182; 74

Едни хора се хранят с кисели храни, а други - със сладки. Този закон наричаме закон за уравнилесаване на силите в Природата.

"Скритите сили", стр. 122; 63

Теченията на живота трябва да влизат през лявата ноздра, а да излизат през дясната. При това положение, теченията на живота ще влизат в човешкия ум и ще отиват към душата му. Това значи, да възстанови човек своето вътрешно равновесие.

"Отношение между числата", стр. 29; 73

Злото е сила, без която не може. Затова се казва: "Ела зло, че без тебе - по-голямо зло". С други думи казано: ела малко зло, че без тебе ще дойде по-голямото зло. Значи две отрицателни величини дават една положителна Истина. Така е и при умножението - минус на минус дава плюс. Значи два минуса се балансират и дават плюс.

"Добрата Воля Божия", стр. 343; 89

Човек се движи между проявите на ангела и дявола. Докато е в равновесие, той е ангел; щом изгуби равновесието си, той става дявол. Докато се стреми нагоре, човек е ангел; щом почне да слиза надолу, той става дявол. Същият закон е изразен в човешкото око: горният клепач е животът на ангела, долният - животът на дявола. Окото пък е самият човек, който се движи между двата клепача.

"Прояви на човешкото съзнание", стр. 235; 93

Всеки инструмент си има особен тон, който е дошъл по закона на равновесието. По този закон на равновесието има нещо, което се пазил. И има нещо в това равновесие, което постоянно се мени.

"Сигурният пазител", стр. 543; 122

Не е във външното ограничение, но човек трябва да се остави свободен, да види последствията. Има само един вътрешен закон, който уравнилеса нещата.

"Естественото положение на човешката душа", стр. 426; 129

Като ученици, вие трябва да изучавате закона на равновесието, чрез който можете да регулирате силите на ума и на сърдцето си. Волята се явява като равнодействаща между силите на ума и на сърдцето. Обаче има случаи, когато умът и сърдцето действат сами. Тогава умът трябва да вземе надмощие, т.е. мислите трябва да регулират чувствата.

"Опитности в живота", стр. 149; 91

Може да обичаш съзнателно, без да казваш, или пък да обичаш и да казваш. И едното е хубаво и другото е хубаво. Но в дадения случай, когато онзи, който те обича ти казва това, ти си нещастен и той е нещастен, но същевременно има трето лице, което е щастливо. Такъв е законът: Двама са нещастни, а третият е щастлив. При незначителното първият е щастлив. Това е отношението на числата. Единицата е символ на щастието. Тройката е закон на равновесието - тя показва, че когато двама са нещастни, има трети, който е щастлив.

"Превръщане на числата", стр. 22; 108

Човек може да дигне не само един камък от сто килограма, но той може да дигне един камък даже и от хиляда килограма, ако знае законите на равновесието. Има ред закони, които той трябва да познава. Как? Ако вие можете да дигнете един тежък камък в хоризонтално положение, без да се образува най-малкият ъгъл даже в плоскостта, вие ще дигнете този камък, колкото тежък да е, защото по този начин става известно разлагане на силите.

"Развързано ще бъде на Небето", стр. 627; 125

Не туряйте в ума си повече мисли, отколкото можете да носите. Значи ще вземеш толкова, колкото можеш да носиш. След това ще даваш толкова, колкото си взел. Това е закон на равновесие, който трябва да спазвате. Този закон се прилага и при дишането: Колкото въздух приемеш, толкова ще изпуснеш навън.

"Два метода", стр. 191; 127

Бащата е плюс, а пък майката е минус. А децата какво са? Какъв знак ще турите на децата тогаз? На децата ще турят знака на равновесието. Те уравновесяват. Те са закон на равновесието.

"Година на работа", стр. 238; 157

В живота трябва да се пази равновесие на движението, на разумното движение. Във всяка една посока, в която ти се движиш, трябва да има равновесие, че да стъпваш сигурно, без да изгубиш своето равновесие. То е щастието на човека.

"Пътят към щастието", стр. 10; 166

В многото харчене има опасност, и в многото губене има опасност. Ще държиш закона на равновесието - нито много богат, нито много сиромаш.

"Добре ще бъде", стр. 192; 172

Дотогава, докато теченията между Слънцето и Земята текат правилно, ти може да ходиш. Щом се изгуби туй равновесие, ти падаш. И умът губи своето равновесие; и сърдцето губи своето равновесие; и волята губи своето равновесие. Законът е все същ. Между тия два полюса става движението.

"Мисъл и здраве", стр. 254; 186

Природата иска да ви освободи от едно голямо нещастие. Вие плачете, че сте изгубили нещо. Нейните закони са такива, че всякога, когато тя отнеме нещо, дава друго.

"И рече им", стр. 285; 170

Всеки ден вие правите една погрешка. Всяка погрешка е отклонение. Всякога, когато поправяме погрешки, значи да влизаме в правия път на Любовта. Да направиш една погрешка, аз всякога подразбирам да се отклониш от своя си път. Следователно в този път ние трябва да пазим равновесие.

"Еднократен, многократен и непреривни процеси", стр. 505; 151

Ако приемеш повече отколкото трябва, и дадеш повече отколкото трябва, и в двата случая нарушаваш равновесието в Божествения свят. Спазвате ли закона за приемането и даването, светът ще се оправи магически.

"Възприемане и предаване", стр. 274; 189

ХАРМОНИЯ

"Онова, което БОГ е съчетал, човек да го не разлъча". За да запази тази връзка, човек трябва да е готов да приложи учението на Христа. Това значи да спазва закона на хармонията, известен под името закон на симпатията. Два закона действат в света: закон на симпатията и закон на антипатията, т.е. закон на хармонията и закон на дисхармонията. Когато се обичат, хората прилагат закона на симпатията, или на хармонията, живеят братски помежду си; когато не се обичат, те живеят по закона на антипатията или дисхармонията. В този закон съществува отблъскване, а в първия - привличане. Дето има хармонията, там е БОГ.

"БОГ е съчетал", стр. 156-157; 4

"Туй, което БОГ е съчетал, човек да не го разлъча". Това е законът, към който сега се връщате, за да турите съгласие между сърдцето, душата и ума си.

"Кое е БОГ съчетал", стр. 31; 203

Единственият най-хубав метод за работа е хармонията в света. Хармонията вече принадлежи към музикалния свят. Когато човек излезе от Небето, излезе по закона на хармонията. Висшите духове са излезли с хармония.

"Трите метода", стр. 110; 188

Всички хора не могат да работят едновременно на едно и също място, в едно и също направление, а в различни полета. Туй различие, което е между вас, може да роди и дисхармония, и хармония - зависи от вас. Когато и двамата са сприхави, единият като каже нещо, другият трябва да го изслуша; единият като свири, другият трябва да слуша. Този е законът, който действа във физическия свят. Ако единият мълчи, другият оценява това чувство на търпение и ще се отплати в друго отношение.

"Многоценният бисер", стр. 86-87; 2

Земята е направена съобразно със законите на Небето. Значи Земята е направена по законите на Небесния, на Божествения свят, в който има пълна хармония. Обаче Земята не е влязла още в тия закони, понеже сега се приготвява. Тя още не е попаднала под законите на хармонията.

"Материална, реална и идеална Любов. Категории на Любовта", стр. 155; 146

В музиката един тон, като се вземе неверен, ако е силен, нарушава цялата хармония. Ако е силен - изпъква. Всичко трябва да върви по закона на хармонията.

"Състояние и разположение", стр. 204; 180

В едно общество като влезе един лош човек, един, който не може да пее правилно, нарушава цялата хармония. Достатъчно е една мисъл, едно чувство и една постъпка, да се наруши хармонията вътре във вашата мисъл. Законът е верен не само отвън, но и отвътре е верен.

"Реални величини", стр. 231; 164

Коя е идеята? Да ви поведе към един общ знаменател, към един общ закон, на който почива и моят, и вашият живот. Да приведа в хармония известни ноти, това значи да ги приведа в известно отношение и да се допълват нотите... Животът е като в музиката. Каквато и нота и да сте, вие ще вземете разни точки.

"Даване-вземане", стр. 432-433, 433; 122

Ако сте в една своя собствена гама, вие сте господар във вашия живот. Гама е това. Аз разбирам, при условията, при които вие сте господар, вие имате 11 гласа.

"Органически, духовни и умствени сили в човека", стр. 158; 128

Когато влезете в Божествения живот, има ключ и според този ключ на Божествената хармония вие сте поставени на това петолиние... Вън от него може да създадете каквито искате обърквания, но на петолинето ще правите това, което ви каже Духът, т.е. капелмайсторът. Той ще ви мести, ще ви туря ту горе, ту долу, и ако Го слушате, ще минете през всички положения на този хармоничен закон.

"Влиянието на хармонията в живота", стр. 208; 203

Като диша, човек трябва да възприема всяка вдишка спокойно, дълбоко, като спазва и при дишането законите на хармонията и мелодията.

"Закон на вярата", стр. 144; 153

Най-малката Добродетел в света всякога образува хармония между всички хора.

"Най-малкото чувство", стр. 72-73; 36

При всяко растение - различна почва. Вие не сте еднакви инструменти, еднакви струни. Ще се нагласите така, че да можете да работите в едно - да излиза една прекрасна хармония. И като почнете да свирите, който ви чуе, да му е приятно. И като почнете да свирите, ще научите този закон - ще се нагласяват вашите сърдца, вашите умове, вашата воля и ще свирите отлично.

"Венецът на живота", стр. 11; 203

Разликата между човека и животните се заключава в това, че в музиката на животните има мелодия, а в тази на човека преобладава хармония... За да може животното да разбира човека, първо то трябва да научи и приложи в живота си закона на хармонията.

"Изново", стр. 119; 95

Всички хора не разрешават едновременно един и същ въпрос, но всички стоят на един и същ път. Според закона на хармонията, едни вървят напред, а други - след тях. Но всеки си разрешава известна задача.

"Терцата в живота", стр. 213; 113

Любовта и Мъдростта, т.е. сърдцето и умът, чрез които работят жените и мъжете, са методи, пътища, направления, по които те се движат, работят, за да постигнат идеалите на своята душа. Един ден мъжът и жената ще донесат придобитото пред своята душа и ще го оставят в наследство на своите деца, на бъдещото поколение. Този закон трябва да приложи човек и върху себе си. Той трябва да работи и с лявата, и с дясната страна на мозъка си, за да разпределя еднакво неговите енергии.

"Дванадесетте племена", стр. 89; 62

Каква е първата форма на Любовта?... Първата форма подразбирам онази, която иде направо от Духа. А формата може да е минала в друг някой ум и по отражение от него, да е влязла във вашия ум. Някой човек люби и вие се заразявате, и вие любите, то е чрез отражение. Тази светлина, тази Любов, ако изгасне в онзи, и във вас ще изгасне... Според този закон, ето как не трябва да обичаш: на Земята, във физическия свят, не трябва да обичаш никое същество или предмет с всичкия си ум, с всичкото си сърдце, с всичката си душа и с всичката си сила, защото този, когото обичаш така, ако умре, и ти ще умреш. И затуй на физическото поле трябва да има постоянна дисхармония,

за да живеят хората. И дето физическият свят може да съществува, то е именно затова. Благодарение, че има дисхармония, та вие живеете. При сегашните условия, ако вие турите хармония на физическото поле, всички хора ще измрат. Е, как ще си обясните това противоречие? Всички вие искате да турите във физическия свят хармония. Но в тази хармония вие ще се задушите. Казва Писанието: "Плът и кръв не могат да наследят Царството Божие".

"Гладуват и жадуват", стр. 449, 450; 14

Хармонията всякога произтича само от закона на Любовта.

"Правила на разумния живот", стр. 69; 28

Щом изгубиш най-малкото равновесие на духа си, не можеш да работиш.

"Изпитвайте писанията", стр. 228; 18

Божественият Дух слиза да работи в нас само тогава, когато сърдцето и умът работят правилно. Щом единият принцип се откаже да работи, Духът не слиза.

"Хармонична деятелност", стр. 16; 36

За да влязат в работа, мислите и чувствата на човека трябва да бъдат в хармония. Няма ли единство между мислите и чувствата, те са подобни на брашнените частички.

"Задължително право", стр. 279; 86

Като ученици, вие трябва да изучавате законите на хармонията, която се обуславя от правилните отношения между частите на материята. Ако частиците на материята, от които е съставен човешкият организъм, се намират в правилни отношения помежду си, всички негови органи ще бъдат хармонични.

"Правилни отношения", стр. 111; 90

Не говорете нито за себе си, нито за близките си. Устата е създадена да приема чиста, здравословна храна, а не да изхвърля нечистата навън. Две врати има човек: от едната приема, от другата изхвърля. Ако от една и съща врата приема и изхвърля нещата, той е нарушил хармонията в своя организъм.

"Все що е писано", стр. 9; 4

Да обединим нашето съзнание, сиреч да образуваме тази вътрешна хармония между ума и сърдцето, между духа и душата - да няма никакво пропукване.

"Разбиране и прилагане", стр. 24; 7

Съпоставяйте мислите и чувствата си според законите на хармонията и не се страхувайте.

"Закон и принцип", стр. 195; 86

За да се ползва от благата и условията на живота, за да се развива човек правилно, сърдцето и умът му трябва да бъдат в хармония. Не са ли в хармония, това показва, че между тях е влязло нещо чуждо. Докато се освободят от чуждия елемент, те не могат да работят заедно.

"Точност", стр. 130-131; 86

У всинца ни трябва да има едно желание да извършим Волята Божия в света. Да създадем ония, красивите мисли, да създадем ония, красивите желания и красивите постъпки. То е вече законът на хармонията.

"Законът за Божествената хармония", стр. 151; 172

Като влезете в умствения свят, за да придобиете някаква идея, не е нужно да прилагате насилието, чрез което да нарушите реда и порядъка в този свят. Достатъчно е да попаднете в тона на дадена идея, за да я възприемете. Приложите ли насилието, вие не сте готови за този свят. Същият закон се отнася и до света на чувствата, до духовния свят. Искате ли да постигнете някакво чувство, вие трябва да попаднете в линията на неговото движение, т.е. в неговия тон. Чувствата и мислите в човека растат, цъфтят, дават плод, както и растенията.

"Претръпване и притъпяване", стр. 41; 86

Когато сте в дисхармония с мислите на хората, усещате тежест в главата; когато сте в дисхармония с тяхната Любов, усещате тежест в гърдите; а когато тая дисхармония е с техните желания, тежестта ще усещате в стомаха.

"И гласът му се чува", стр. 36; 208

Когато между мислите на един човек или между мислите на двама, или повече души има хармония, винаги се образува светлина. Щом хармонията между мислите се наруши, в ума на хората настанва мрак, тъмнина.

"Хармонизиране на енергиите", стр. 111; 20

Ако намерите двама души, които са съгласни в своите мисли, то ако им дадете да изпеят тона "до", ще го вземат тъй чисто, че гласовете им ще се сливат. Ако двама души мислят еднакво, чувстват еднакво, действат еднакво, те ще вземат тона тъй правилно, че двата гласа ще се сливат. Ние казваме, че човек е трояк, т.е. има ум, сърдце и воля. Този закон може да приложим и тук. Ако има общо съгласие между ума, сърдцето и волята в някой човек, то вземе ли той този тон, пак трябва да стане същото сливане между сърдцето, ума и волята му.

"Най-щастливия ден", стр. 6; 27

Ако между двама души има само една допирна точка, ще се яви противоречие; ако има две допирни точки, ще се яви разногласие; ако има три допирни точки, между тях ще се явят разумни, хармонични отношения. Следователно разумният живот се основава върху три

допирни точки. И сега въз основа на същия закон, когато в едно семейство нямат деца, те имат само две допирни точки помежду си, значи те образуват права линия. Дойде ли детето, образува се триъгълник. Синът представлява Истината, той е връх в триъгълника. Бащата и майката виждат в мозъка на своето дете Истината и започват да разбират смисъла на живота.

"Сам с ума си", стр. 56; 48

В живота вие трябва да имате тази вътрешна благодарност, да съзнавате, че във вас има сили още непроявени, неразкрити, и ако вие дружите с някои по-високо издигнати от вас братя, вие трябва да дойдете в такова съприкосновение с тях, че да се събудят във вас тия скрити сили. Затова, като идваме в съобщение един с друг, трябва да спазваме закона на хармонията, за да можем да придобием нещо; или, по-право, да получим нещо по-добро.

"Подпушване на светлината", стр. 90-91; 38

Станете ли сутрин, между вас и живата Природа трябва да има съгласие. Туй трябва да бъде за вас един основен закон.

"29 август, събота", стр. 55; 37

Там, дето силите са координирани, има взаимно подпомагане. Въз основа на този закон органите могат правилно да се развиват. Следователно искате ли да усилите един орган, вие трябва съзнателно да намалите или поне временно да спрете дейността на друг някой. Това може да стане само там, дето силите са координирани.

"Координиране на силите", стр. 134; 53

Ако двама души са в постоянна борба, за да бъде всеки самостоятелен, какво трябва да направят? Те трябва да се координират. Такъв е законът в горния свят.

"Доволството в живота", стр. 288; 114

Кога човек се раздвоява? Когато не говори Истината. Ако знае Истината и не я казва, човек се раздвоява. Щом каже Истината, той се успокоява - раздвояването изчезва. Човек се раздвоява и когато изгуби нещо ценно. Щом намери изгубената вещ, той се успокоява. Колкото повече се приближавате до изгубения предмет, толкова повече се успокоявате. Дойдете ли близо до изгубеното, вие се успокоявате съвършено. Този закон е верен и по отношение на работата, която вършите.

"Органическа и неорганическа материя", стр. 90; 83

В света противоречията ние ги създаваме. В Природата съществува една вечна хармония, вечно единство, ние го чувстваме... Та казвам: ако този закон на вечната хармония не съществуваше, ни един човек не би могъл да живее на Земята.

"В последното време", стр. 197; 96

Законът за хармоничните и дисхармонични точки в Природата има отношение и към молитвата. Човек не може да се моли на всяко място.

"Свиване и разширяване", стр. 273; 91

Молитвата е един начин за хармония. Човек трябва да се моли - да хармонизира ума, сърдцето и тялото.

"Влюбване и Любов", стр. 73; 164

Когато един човек се моли усърдно, с него заедно се молят всички хора, с които той е в хармония.

"Голяма радост и малка скръб", стр. 151; 42

Правете опити да нареждате дадените думи, докато образувате от тях нещо хармонично. Ако ги наредите по законите на хармонията, ще постигнете, каквото желаете. Те представят математическа формула, която можете да прилагате навсякъде.

"Хармоничен избор", стр. 127; 83

Събереш ли две радости на едно място, своята и на своя близък, ти си в царството на хармонията, в областта на щастието. Това е закон.

"Разбраната скръб", стр. 76; 101

За един разумен човек законът му е необходим, за да не наруши общата хармония на Цялото, а не че той ще страда. Обща хармония има. Това е закон: Всяко едно престъпление, извършено по какъвто и да е повод се отразява на Цялото.

"Ще влезе Духът", стр. 34; 109

И хората са носители на различни течения: едни на хармонични, други - на дисхармонични. Не дружете с хора, носители на дисхармонични течения. Професорът къса едного, а другите минават благополучно. Той не прави това съзнателно. Оказва се, че мозъчните течения на професора и на студента са в дисхармония. Ако студентът разбира този закон, ще се яви на изпит друг ден, когато енергиите между тях са хармонични.

"Затвор и освобождаване", стр. 62; 114

Ако публиката не се превърне в един човек, който слуша с две уши, няма да имате успех. Докато гледате на публиката като на множество, което спори, изказва различни мнения, няма да имате успех. Когато публиката излезе вън, тогава се допускат разисквания, които обаче да имат един общ център. Под *център* разбирам хармония.

"Пауза в живота", стр. 181; 114

Подобното подобно привлича! Ако ние вървим по закона на хармонията, в един велик Божествен свят, около нас винаги ще се привличат добри хора.

"Недейте се грижи за живота си!", стр. 287; 125

Земетресението е закон, който възстановява хармонията в света,
>равноесеява противодействащите сили на Земята.

"Тлас от града", стр. 21; 67

За всяко нещо ще възприемате и предавате толкова енергия,
колкото е потребно. Така ще запазите хармонията на своя живот.
Обаче, дойдете ли до Доброто, законът е друг: Колкото повече правите
Добро, толкова по-голяма е хармонията в живота.

"Сито и дармон", стр. 398; 189

В Природата всякога е предназначено според закона на
хармонията - този товар, който ти се дава, дава ти се за услуга на
човека. Една почивка трябва да има. БОГ никога не претоварва. Ние
себе си претоварваме.

"Разумна почивка", стр. 92; 179

Като сте дошли на Земята, трябва да знаете защо сте дошли, да
разбирате законите на живота. Дето няма разбиране, там всякога се
раждат противоречия. Същият закон се отнася и до музиката. Ако не
знаеш законите на музиката, ако не спазваш такта и ритъма, и най-
хубавото музикално творение произвежда дисонанс.

"Слаби и силни положения", стр. 159-160; 103

Ти на хорото като се хванеш, трябва да знаеш как да се въртиш.
Той отива напред, ти назад, това игра ли е? В играта има един ритъм.
Той, като отива напред, и ти трябва да отиваш напред. Един напред,
друг назад - дисхармония има. В мисълта е същия закон. Хармония
трябва да има.

"Две състояния", стр. 279; 172

Мисълта върви по законите на хармонията.

"Закон на хармонията", стр. 82; 193

Ще изменим нашите мисли, докато те дойдат в хармония с
Божественото. Ние ще дойдем в хармония с БОГА и тогаз мислите
на БОГА ще се отразят в нас и ще имаме един положителен опит. И
тогаз този метод може да го предадете на другите, след като имате
резултати.

"Пътят на добрите постижения", стр. 145; 205

Има смисъл човек да се ожени, ако между мъжът и жената има
пълна хармония и разбирателство. В Природата съществува закон на
пълна хармония. Каквото е отношението между светлината и топлината
в Природата, такова трябва да бъде отношението между мъжа и жената.
Светлината и топлината са диаметрално противоположни една на
друга, но въпреки това, те са в пълно съгласие.

"Обмяна на Божественото", стр. 288; 141

Първо, трябва да работим в съгласие с БОГА и после - в съгласие с ближните си; това е един закон, полезен за вас, когато почнете да работите.

"Ръководен от Любовта и Мъдростта", стр. 177; 199

За да бъдат децата добри, бащата и майката трябва да са в пълна хармония помежду си. Това не значи, че те трябва да бъдат съвършено еднакви, но да имат допирни точки помежду си, да се обичат и разбират.

"Яков и Исав", стр. 61; 4

Мъжът трябва да внесе Любовта, Божията Любов, в дома, а жената трябва да внесе Мъдростта, за да се създаде хармония. Туй е учението, което Христос е проповядвал. Семейството е нещо Божествено, а не както е сега. То е един Божествен институт, основан на Любов и Мъдрост, а децата ще внесат Истината. И тогава ще имаме законност, Правда и Истина - едно идеално общество.

"Какво трябва да искаме", стр. 63; 14

ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИ

В двойката Природата е изразила закона на поляризирането. Например материята е единият полюс, а Духът - другият. Между тия полюси се проявява животът.

"Децата на БОГА", стр. 334; 103

Когато Слънцето почне да свети върху всички зародиши и същества на Земята, тази светлина, която у човека произвежда радост и веселие, у други произвежда омраза и злоба. Светлината, която у едни докарва разположение, прави други свирепи... Всяко същество приспособява храната, топлината и светлината съобразно със своето развитие и понятие. Тоя закон може да разберете, като опитате тия два противоположни свята. Не може да ви се обясни защо у хората съществува злото, защо те предпочитат омразата пред Любовта, лъжата пред Истината. Това не можем да обясним; много въпроси "защо" ще останат необяснени. Българската дума *защо* е една въпросителна, която подразбира "аз искам". Защо трябва да искаме? Има един закон, който казва, че трябва да се стремим към напредък.

"Житното зърно", стр. 23-24; 1

Във всички вас, които искате да разберете закона на подобие, действия законът на контрастите, и затова сте нещастни; трябва да излезете от закона на противоположностите и да влезете в закона на подобие, а законът на подобие е самоотричане. Да се самоотречеш, не значи да изгубиш живота си, ни най-малко; ще замениш само една служба с друга.

"Духът и плътта", стр. 12; 2

Тази сутрин моята беседа ще бъде върху двата велики закона, които формулирам така: *закон за противоположностите* и *закон на подобие*то. Това са закони, които можем да проверяваме всеки ден... Ако турите ръка на сърдцето си, ще забележите, че някой път то почва да бие по-бърже, и вие се уплашвате, докторът казва: "Тоя човек има сърдцебиене". То е "прилив" на вашия организъм, който прилив се отразява върху сърдцето... Законът на "противоположностите" включва в себе си закона на "отлива", а законът на "подобие"то - закона на "прилива"... Единият закон на подобие то е закон на Небето; другият закон - на противоположностите - това е законът на Земята, на органическия свят, на плътта... Не можем да примирим тия два закона; то е немислимо, защото те имат диаметрално противоположно движение - единият се движи напред, а другият назад.

"Духът и плътта", стр. 3, 5, 6, 8; 2

Първият закон на живота е поляризирането... Вторият закон, по който върви развитието на живота, е слизането и възлизането. При слизането става смаляване, а при възлизането - разширяване, уголемяване.

"Отличителните черти на живота", стр. 64; 20

Животът се изявява в противоположностите. Това е закон на Битието. Щом имаш противоречия, ти си в правия път.

"Пътят на възможностите", стр. 132; 105

Когато се натъкне на положителните сили в себе си, човек трябва да изучава отрицателните сили вън от себе си. И обратно - натъкне ли се на отрицателното в себе си, той трябва да изучава положителните сили и тяхното действие.

"Действия на силите", стр. 83; 91

Когато БОГ ни постави в света, Той постави известни условия; ние сме подписали задължително, че ще направим това или онова, но сега Му казваме: "Не Ти дължим нищо". - Тъй ли? Аз ще приложа закона върху тебе, ще приложа закона за противоположностите. Ти биеш някого, и той ще те бие; ти го обичаш, и той ще те обича, сиреч, каквото правиш, такова ще ти правят. Тия два закона владеят и действат на Земята. Подобното с подобно всякога се отблъсват... Тъй че, в света може да има само Добро или зло. Две злини не могат да се търпят на едно място, следователно, и две добрини не могат да стоят на едно място... Доброто има стремление към злото, а злото - към Доброто; затуй именно онзи, който иска да живее на Земята, непременно трябва да има за приятели лоши хора, па и лошите трябва да имат за приятели и добри хора. На Небето законът е друг, но на Земята е тъй. Онзи, който иска да се събира с добри хора, с хора като себе си, всякога ще има нещастие. Защо? Защото трябва да има обмяна.

"Духът и плътта", стр. 11; 2

Аз ви говоря за един основен закон: "Никой не може да измени това основание, което Христос е турил". Това основание е, че ние се намираме под властта на един закон, под една основа на Добро и зло.

"Новото основание", стр. 28; 2

Злото е една необходимост при сегашните условия на живота, и Доброто е друга необходимост за растенето на човека. Следователно ние се намираме при две необходимости - на едно зло и на едно Добро, които служат за развоя на сегашната наша еволюция или за развиването на сегашната наша душа.

"Плевелите и пшеницата", стр. 28; 14

Ние насърчаваме Доброто, а не ограничаваме злото. От злото ние не се интересуваме. Когато някой върши престъпление, това ни най-малко не ни интересува. Когато някой върши Добро, това ни интересува. Ние се интересуваме от учения човек, а не от невежия. Същият закон срещаме и в Природата, както и в отношенията на БОГА към хората.

"Момчето ми", стр. 135; 76

Доброто обединява, а не разединява. Доброто привлича нещата, а не ги отблъсква. Когато казваме, че двама добри хора се отблъскват, това става не по силата на Доброто, но по закона на привличане на разнородни полюси, а отблъскване на еднородни. Само като еднородни полюси, добрите хора се отблъскват, но не и като разединяващи се сили.

"Дисонанси в живота", стр. 40; 83

Няма Добро в света, което да не роди една мисъл отрицателна.

"Божественото съвършенство", стр. 12; 27

Злото трябва да се съгъстява, но не и да се разширява.

"Изтълкувай ни тази притча", стр. 173; 11

Злото увеличава злото, Доброто увеличава Доброто, Любовта увеличава Любовта. Това са закони, които действат, както в Природата, така и в живота. В Любовта ще се разширяват и нагоре ще се качват; в безлюбие то ще се смяляват и надолу ще слизат. Единственото нещо, което може да ви избави от злото, е Любовта. Ще живеете разумно и ще знаете, че Любовта царува навсякъде в света.

"Изтълкувай ни тази притча", стр. 177; 11

Който не може да мрази, той не може и да обича. Законът е същ. Ти имаш само едната опорна точка, намери и другата, и като се съединят омразата и любовта, ще дадат необходимото в живота, ще ви дадат насоката в живота. Аз не ви препоръчвам да бъдете светии в обикновен смисъл на думата. Истински светия значи да можеш да владееш двата принципа на живота тъй, че да ги употребиш за твоето повдигане.

"Новото основание", стр. 41; 2

Омразата и обичта, това са двете страни на Любовта. Туй е закон на поляризиране. Любовта не може да се прояви по един и същ начин.

"Ще бъде жив", стр. 21; 46

Само положителните качества повдигат човека. Следователно, дойде ли човек до някоя отрицателна черта на своя характер, той, като разумно същество, трябва веднага да я замени с някоя положителна черта. Това е наука! Коя е положителната черта на завистта, на ревността? Любовта. Например, ако вие обичате някое лице, тази Любов ще събуди в дрзто лице ревност.

"Положителни и отрицателни сили на живота", стр. 61; 81

Законите, които регулират едното и другото състояние, състоянието на доволство и недоволство, са в хармония, защото в дадения момент вашето негативно състояние съответства на едно положително състояние на някой здрав. В даден момент, когато вие най-много страдате, друго някое същество, което има някаква връзка с вас, изпитва най-хубаво разположение на духа. Това е един закон, който съществува вътре в Природата.

"Старият книжник", стр. 221, 222; 3

За да се привлекат две тела, те трябва да имат противоположни сили или стремежи помежду си. Значи в Природата съществуват два главни закона на привличане и отблъскване. Тези два закона са причина от една страна за спор между хората, а от друга - за споразумяване и съгласие.

"Ранните лъчи", стр. 61; 52

Казвам: можеш да привлечеш едно тяло, само след като си го отблъснал. Привличане без отблъскване не съществува.

"БОГ е говорил", стр. 160; 6

Недоволните взаимно се отблъскват; доволните също се отблъскват. Обаче недоволен и доволен взаимно се привличат и образуват устойчиво съединение.

"Икономия на енергиите", стр. 250; 113

Голямото всякога привлича малкото. Последствията от този закон - големите дават, малките вземат.

"Разнообразието в живота", стр. 160; 114

Щом се проектира във вас една добра мисъл, непременно ще се проектира и едно обратно движение... Силите в Природата всякога се балансират. Ако започнете с положителното, после ще се прояви отрицателното; ако пък започнете с отрицателното, първо ще се прояви то, а после положителното. Ако започнете с Божественото, пак същото нещо - първо ще се яви Божественото, а после човешкото. И обратното.

"Движение на енергиите. Закон за поляризиране", стр. 20-21, 28; 26

Щом дойдем до съзнанието, ние се натъкваме на закона на поляризирането. Това показва, че всяка проява на съзнанието има две страни, две противоположни посоки - възходяща и низходяща.

"Проява на съзнанието", стр. 213; 20

Като се натъкнете на известно противоречие, на известно противодействие, ще знаете, че то се определя от следния закон: На всяка акция отговаря реакция, на всяко действие - противодействие. Следователно между две злини, между две нещастия, или между две противоречия, всякога се ражда една добрина. Между две добрини пак се ражда една злина.

"Самоопределение", стр. 191; 20

Лекарите знаят, че в човешкия организъм има запас от жизнена сила, която понякога е инертна и не може да се използва. За тази цел те дават на болния известна доза отрова като лекарство. Понеже организъмът не търпи чужди вещества в себе си, той започва да се бори, за да изхвърли отравата навън. В тази борба, именно, в организма се събужда скритата енергия и той започва усилено да функционира... Този закон се отнася не само към физическия, но и към психическия живот на човека. За да накарате човека на работа, създайте в него две противоположни мисли. Хората работят, движат се, проявяват активност, благодарение на този закон.

"Добри навици", стр. 14-15; 21

Не могат да се възприемат изведнъж два противоположни образа в Природата, защото, ако единият образ е хармоничен, другият ще бъде дисхармоничен. Но това произтича от факта, че в самия живот има две велики течения.

"След три дни", стр. 114; 24

Решете се да живеете благочестив живот, веднага всички дяволи ще дойдат отгоре ви. То е закон. Това ще се предизвика, няма какво да се сърдите. Щом решите да живеете добродетелен живот, ще предизвикате противното - омразата. Искаш да живееш с Истината, ще дойде лъжата. Ще знаете, щом дойде противоположното, значи у вас мисълта се е събудила.

"Правилни отношения", стр. 8-9; 22

Всяка мисъл трябва да се тури в действие. На действието обаче отговаря противодействие.

"Силата на движенията", стр. 373; 69

Според закона на поляризирането, каквито са мислите на човека, такива ще бъдат и неговите желания. И обратно, каквито са желанията му, такива ще бъдат и неговите мисли.

"Постоянни и непостоянни величини", стр. 39; 72

Всяка мисъл, колкото проста да е, която носи мир на човешкото сърдце е за предпочитане пред всички онези големи мисли, които внасят в нас безпокойствие.

"Човешките и Божествените порядки в живота", стр. 102; 122

В ума винаги се пораждат две мисли, а в сърдцето - две чувства. Това са полюси, между които човек се движи. Интелигентността и разумността са други два полюса на човешкия живот. Чрез интелигентността си човек се свързва с животинския свят, а чрез разумността - с ангелския свят.

"Отношение между числата", стр. 29; 73

Да допуснем сега, че имаме една личност, с деятелност на своя живот, равна на СО и друга личност, с деятелност равна на СЪГ. От това именно се явява и различието между хората. Всички хора в безграничното пространство не са излезли през един и същ момент на Битието. В единия случай деятелността на Безграничното е била

активна, а в другия е била пасивна. Следователно всеки човек, който се е родил в едно пасивно състояние на Безграничното, коренно се различава от онзи, който се е родил в момент, когато Безграничното е било в активно състояние. Онези, у които този радиус се продължава и излиза из сферата на своята деятелност, имат опасност да правят повече погрешки, т.е. те са свободни да излизат от центъра С и да описват друга окръжност, с радиус БГГ. Те се стремят да бъдат тъй големи, както първия център. Представете си сега, че целият кръг А е покрит с такива центрове, които зависят от първото същество. Туй същество ще продължи радиусите наполовина. Половината от тези радиуси ще бъдат продължени до точката О, а после до точката Г, а половината ще бъдат в нормално състояние. Този закон сега действа и във вас.

"Абсолютна справедливост", стр. 10-11; 36

В математиката има един закон: Две неща в един и същ момент не могат да бъдат неверни. Щом едното е невярно, значи другото е вярно. Ако вие сте на правата страна, аз съм на кривата. Ако вие сте на кривата страна, аз съм на правата. Има такъв закон и в него няма никакво изключение.

"Моего Царство", стр. 14; 30

Стременията на две положителни числа създават едно отрицателно. Следователно две добродетели създават една скръб. Радостите в живота са повече, отколкото скърбите. С единица са повече. Същият закон е и за добродетелите, и те са повече. Винаги са повече добродетелите.

"Съгласуване", стр. 156; 148

За да дойде положителното в живота, човек неизбежно ще мине през отрицателното. Колкото да се пази човек, все ще мине през закона на контрастите: Ако един момент е щастлив, на другия ще бъде нещастен.

"Закон на отношения", стр. 159; 74

Според закона на контрастите, всяка мъчнотия, всяка болка се лекува с нещо противоположно на нея.

"Насока на живота", стр. 71; 72

Всичките състояния, които може да прекарате през деня, са всъщност само две - положително състояние на радост и отрицателно състояние на скръб. Скръбта ви може да бъде интензивна и радостта ви ще бъде интензивна. Скръбта ви може да бъде средна и радостта ви ще бъде средна. Каквато е скръбта, такава е и радостта; каквато е радостта, такава е скръбта. Това е закон - нищо повече. Който много скърби, много се радва; който малко скърби, малко се радва. И едното е вярно, и другото е вярно. Който много се учи, много харчи; който много харчи, много се учи.

"Значение на изслушването", стр. 31-32; 36

Природата винаги туря един контраст. Трябва да знаете закона на контрастите. Щом дойде една радост, трябва да знаете, че тази радост е спрегната с нещо. Всяка радост носи след себе си скръб. Всяка скръб носи на гърба си радостта.

"Законът на контраста", стр. 510; 150

Всяко творчество изисква някаква жертва. По-добре е да се поляризират нещата, но животът да се осмисли, отколкото да цари навсякъде мъртвило и мрак. За да се роди някаква идея, в ума на човека трябва да стане някакво раздвояване. Човек ще даде нещо от себе си, но в замяна на това ще спечели нещо друго. Казвате: "И питата да бъде цяла, и стомахът - сит". Не, за да бъде стомахът сит, питата непременно трябва да пострада. Като прилагате този закон в живота си, вие ще видите какво представя поляризирането и защо съществува в света.

"Влияние на светлината и тъмнината", стр. 12; 40

Законът на антиподите е такъв, че ако единият полюс е активен, другият е пасивен; ако единият създава, другият твори; ако единият воюва, другият е в мир. В този закон действат контрастите. Следователно, ако човек иска да побеждава, да се справи с мъчнотиите в живота си, като антипод на себе си, той трябва да постави Божественото, Разумното начало.

"Знайно и незнайно", стр. 283; 72

Вие трябва да знаете, че на физическия свят има два полюса.

"Фазите на живота", стр. 10; 36

Две нещастия едно след друго не идат; и две добрини една след друга не идат. След нещастieto иде радост, а след радостта - скръб. Това е резултат на двата свята в живота - нисшият и Висшият.

"Важността на черния дроб", стр. 42; 141

Човек в даден случай може да бъде и мъж, и жена. Поляризира се... И децата се раждат по същия закон: Едни се раждат на единия полюс - момичетата, други се раждат на другия полюс - момчетата. Тогава едни стават господари, други - слуги. Същият закон функционира навсякъде.

"В последното време", стр. 206; 96

Мъжкото сърдце е мярка за дълбочината на женското сърдце. Чрез мъжа се определя характера на женското сърдце. Ако жената е сухичка, тя ще си избере малко пълничък мъж. Ако тя е пълничка, ще си избере малко деликатен, височък мъж. Ако чувствата на някоя жена са силно развити, тя трябва да си избере мъж със силно развит ум. Законът за контрастите се проявява навсякъде в живота.

"Иди повикай мъжа си!", стр. 63; 49

Жената разбира условията, при които мъжът се укротява. С една дума само жената може да укроти мъжа. И обратно - с една дума само мъжът може да укроти жената. Законът е такъв. Ако мъжът и жената разбират този закон, отношенията между тях ще бъдат правилни. Ако не разбират този закон, те винаги ще се разправят по обикновен начин - с грубости, насилие и бой.

"Отношения на простите истини към човека", стр. 8; 54

За да бъдат двама души приятели, ако са мъже, единият трябва да върви по мъжка линия, а другият - по женска. Ако са сестри - пак същият закон.

"Психически наслоявания. Закон за примирение", стр. 202; 26

Каже ли някой, че не иска да бъде слуга, това подразбира, че не иска да бъде господар; и обратно - щом не иска да бъде господар, няма да бъде и слуга. Ако иска да бъде господар, непременно ще бъде и слуга. Искам да бъда богат. Щом искаш да бъдеш богат, ще бъдеш и сиромаш. Богатството влече след себе си сиромашията, а сиромашията влече след себе си богатството. Това е закон на контрасти, на противоположности.

"Дванадесетте племена", стр. 79; 62

Казваш: "Мрази ме този човек". Как е възможно едно същество, обиколено от десет хиляди съзнания, да ви мрази! Според закона за поляризирането това е немислимо. От десет хиляди същества, половината са отрицателни, т.е. не ви обичат; другата половина са положителни, т.е. те ви обичат.

"Обич и знание", стр. 248; 89

На всяка права реакция отговаря една обратна. В този смисъл, ако не живее разумно, човек се намира пред опасността да изгуби добрите условия.

"Проява, връзка и причина", стр. 248; 86

Човек не може да бъде благоразумен, докато не мине през богатството и сиромашията. Тъй щото, ако мъжът е богат, а майката - бедна, ражда се благоразумието. Ако бащата и майката бяха богати, никакво дете не можеше да се роди. Според този закон, ако мъжът и жената са еднакво дебели, с еднакъв темперамент, те не могат да родят никакво дете.

"Побеждавайте злото", стр. 153; 79

Ако се обърнем към музиката, ще видим, че там има силни тонове, има и меки тонове. Всякога след силен тон иде мек тон. Същото нещо е и в Природата.

"Съвместими отношения", стр. 56-57; 36

Всеки, който не може да носи и богатството, и сиромашията на гърба си, той не е силен човек. Приеме ли човек богатството, той трябва да приеме и сиромашията. Приеме ли сиромашията, той трябва да приеме и богатството. Приеме ли знанието, ще приеме и невежеството. Приеме ли невежеството, ще приеме и знанието. Приеме ли Доброто, ще приеме и злото. Приеме ли злото, ще приеме и Доброто. Тия неща вървят паралелно.

"Духовното у човека", стр. 197; 81

От състоянието на човека зависи: ако е беден, ще се качва по високите върхове; ако е богат, ще слиза в долините.

"Смени в Природата", стр. 223; 82

Едно от качествата на живота, което се развива на нашата Земя, е животът на противоречията. И всеки странник, който иде в живота, отдето и да е той, все ще се намери в това противоречие. Противоречията съществуват навсякъде.

"Душата ми е отегчена от живота", стр. 5; 95

Две същества едновременно нито почиват, нито работят: ако едното почива, другото работи. Този закон се отнася и до частите на човешкото тяло.

"Причини за несполуки", стр. 318; 93

Когато се казва, че някои хора са тъмни личности, това показва, че те поглъщат светлина, т.е. те знаят само да взимат. Светли личности са ония хора, които постоянно изпускат светлина, т.е. те непрекъснато дават. Този закон е психологически верен.

"Изново", стр. 117; 95

Ако вие наредите човешката азбука според великия Божествен закон, според който тя действително е наредена, като следват знаците плюс и минус, плюс и минус, после минус и плюс, минус и плюс, да дадете на всяка буква нейното определено място, вие ще имате един процес... Ако дясната страна на челото има плюс, а лявата има минус, вие имате един правилен процес. Ако дясната страна на скулите има минус, а лявата - плюс, пак ще имате правилен процес. И най-после, ако дясната страна на брадичката има плюс, а лявата - минус, вие пак ще имате правилен процес. Плюс и минус, плюс и минус, това е един естествен ход на нещата.

"Наклали огън", стр. 292, 293; 96

Ако отидете на Северния полюс, ще видите, че там има 6 месеца ден и 6 месеца нощ. Ако се местите от Северния към Южния полюс и обратно, ще имате постоянен ден. Ако не разбирате законите, ще останете на Северния полюс, дето ще носите последствията на дългата нощ. Тъй щото, когато се казва, че трябва да бъдеш добър, това показва, че трябва да се пренесеш от Северния полюс към Южния. Ако ти кажа, че трябва да бъдеш истинолюбив, това показва, че трябва да се пренесеш от Южния полюс в Северния.

"Двама или трима", стр. 216-217; 87

Когато престане да работи дясната ръка, в лявата ръка се явява желание да се движи. Там, дето мисълта не може да постигне някои работи, явяват се чувствата. Там, дето чувствата не могат да направят нещо, иде мисълта. Защо са двете ръце? Да си помагат. Защо са двете уши? Да си помагат. Защо са двете очи? Да си помагат. Та, ако вие разбирате закона на двете, отношение е то.

"Първата дума", стр. 307; 138

Ако двама светии се съберат на едно място, те ще се скарат, също така и двама лекари, и двама свещеници, ако не знаят законите на живота, пак ще се скарат. Кой са свещениците? Мъжът и жената. Те са свещениците. И единият, и другият служат. Тук вече имаме закона на поляризацията. Полярност, двойственост има в Природата.

"Пътят на човешкото развитие", стр. 39; 151

В Природата има една вътрешна нишка, която прекарва добрите и лошите черти на цялото Битие. Този закон съществува и във всеки човек.

"Виделината и тъмнината", стр. 377; 140

Като дойде добрият дядо, ще повикате лошата баба и ще ги примирите в себе си. Като дойде добрата баба, ще повикате лошия дядо и ще ги примирите. Това са закони. Вие ще повикате добрия дядо и добрата баба - такива работи да не стават. Двама добри хора човека добър не може да го направят.

"Истинно, честно и справедливо", стр. 191; 185

В Природата съществува едно различие, като една необходимост при органическото развитие на хората. Съвременното човечество трябва да научи закона на това противоречие. Това противоречие докато не се разбере, не може да има прогрес.

"Приемете Духа", стр. 300; 121

Умният гълта глупавия; Любовта гълта безлюбието; радостта гълта страданието. Ако нямаше страдание, радостта щеше да умре гладна.

"Сенки на Битието", стр. 229; 104

Отрицателното съществува в мислите, в чувствата. Отрицателното и положителното съществува в постъпките.

"Ще ви бъде", стр. 300; 171

В едно здравословно състояние трябва да имате два минуса с един плюс. В Природата съществува този закон.

"Прилежание", стр. 83; 178

Има един закон на контрастите, според който, това, което има начало, няма никакъв край; и това, което има край, няма никакво начало. Разбирайте това, както искате.

"Светите Твои градове", стр. 532; 125

Та най-първо трябва да се образува една хармонична атмосфера. Защото, когато започнете да пречиствате една стая, ако е много отоплена и отворите прозорците, веднага ще се образува едно течение. И в Природата е същият закон: Образуват се две течения - топлото отива нагоре, студеното надолу. Ако няма във вас две течения, не може да се образува движение.

"Ценностите в живота", стр. 34-35; 151

Ако този свят, физическия, не разбирате както трябва, като влезете в другия свят, ще срещнете други препятствия. Законът е един и същ. Вие и там, като влезете, ще намерите един свят, който е създаден по подобие на земния живот.

"Верният в малкото", стр. 285; 96

Някои жени перат 4-5 часа с топла или гореща вода и като изплакват дрехите, ще ги изкара със студена вода. Това е най-голямото зло... Не туряйте след топлата вода студена... Когато човек минава от едно любовно състояние в едно състояние на омраза, имате същия закон. Любовното състояние е топло, а състоянието на омраза е студено.

"Добри певци", стр. 280; 179

Всички нещастия в света произтичат от тъмнината. Всички блага в света произтичат от светлината. Всичката Любов в света произтича от огъня. Всичката омраза в света произтича от студа.

"Кротките ще наследят Земята", стр. 106; 134

Ние искаме да бъдем щастливи, никой не иска да бъде нещастен. Обаче, без да искаш да бъдеш нещастен, ти, който искаш да бъдеш щастлив, ще намериш своето нещастие. Тогава по закона на контрастите, ако търсим щастието, ще намерим своето нещастие. Да обърнем другото - да търсим нещастieto, за да намерим щастието.

"Трите зова", стр. 7; 185

Животът на силния се осмисля само при живота на слабия. Животът на слабия се осмисля само при живота на силния. Животът на невежия се осмисля само при живота на учения, на гениалния, на светията. И животът на гения, на светията се осмисля при невежия. Такъв е законът... Като дойдеш, спри там. Това е философията на живота, с която можеш да работиш.

"Стара и нова българска песен", стр. 272; 138

Законът на поляризирането е обяснен от Учителя придружен с чертеж в лекцията

"Устойчиви величини", стр. 141, 142, 143; 54

ПОДОБИЕ

Тази сутрин моята беседа ще бъде върху двата велики закона, които формулирам така: "закон за противоположностите" и "закон на подобие". Това са закони, които можем да проверяваме всеки ден... Ако турите ръка на сърцето си, ще забележите, че някой път то почва да бие по-бърже, и вие се уплашвате, докторът казва: "Тоя човек има сърдцебиене". То е "прилив" на вашия организъм, който прилив се отразява върху сърцето... Законът на "противоположностите" включва в себе си закона на "отлива", а законът на "подобие" закона на "прилива" ... Единият закон на подобие е закон на Небето; другият закон - на противоположностите - това е законът на Земята, на органическия свят, на плътта... Не можем да примирим тия два закона; то е немислимо, защото те имат диаметрално противоположно движение - единият се движи напред, а другият назад.

"Духът и плътта", стр. 3, 5, 6, 8; 2

Във всички вас, които искате да разберете закона на подобие, действа законът на контрастите, и затова сте нещастни; трябва да излезете от закона на противоположностите и да влезете в закона на подобие, а законът на подобие е самоотричане. Да се самоотречеш не значи да изгубиш живота си, ни най-малко; ще замениш само една служба с друга.

"Духът и плътта", стр. 12; 2

Ако любиш, ще те любят; ако мразиш, ще те мразят; ако си умен и хората ще бъдат спрямо тебе умни.

"Покрива и изправя", стр. 55; 97

"Краставите магарета през девет баира се намират". Човек, като има един недъг в себе си, няма да намери някой човек, който има една добродетел, но ще намери някой, като себе си, със същия недъг, та да го види хубаво. Тези двамата търсят трети също като тях. Като влезете в някоя болница, ще проверите същия закон.

"Излишък и недоимък в живота", стр. 22; 27

Всеки познава подобния си. Това е закон в света!

"Добрите и лошите", стр. 27; 27

За да бъдеш умен човек, изисква се съприкосновение с учени хора. За да бъдеш добър, трябва да бъдеш в съприкосновение с добри хора. Такъв е великият закон.

"Коего вие виждате", стр. 9; 30

За да бъдете силни, трябва да дружите със силни хора; за да бъдете умни, трябва да дружите с умни хора; за да бъдете добри, трябва да дружите с добри хора. Такъв е законът. Подобното подобно привлича.

"Акаш и прана", стр. 227-228; 162

Ако баща ви и майка ви правят всички жертви за вас, коя е причината за това? Това е Любовта, която ги заставя да правят тези жертви... Законът, който извличам, е следният: Бащата обича сина си, понеже мяза на него; майката обича дъщеря си, понеже мяза на нея.

"Здравото учение", стр. 248; 125

Ако се свържеш с музикални хора, музикант ще станеш. Ако се свържеш с хора на изкуството, и ти ще станеш като тях.

"Първата причина", стр. 201; 65

Ти не можеш да обичаш един човек, ако той няма нито една черта, подобна на твоята. Срещнете ли човек, който има нещо общо с вас, вие го обиквате.

"Външни линии на красотата", стр. 86; 74

Търпението е богатство, което, щом се предизвиква в човека, с него заедно идват разумни същества да му помагат. Забележете, когато някой велик музикант дойде между хората, веднага около него се групират още много даровити музиканти. Около учения се групират пак учени. Около добрия се групират добри хора.

"До край", стр. 49; 62

Подобното се отнася към подобното.

"Везните на Природата", стр. 79; 104

Разумното привлича разумното към себе си и се привлича от него.

"Както светът дава", стр. 36; 80

Ако майката люби, и дъщерята ще люби; ако бащата люби, и синът ще люби. Законът в Природата е такъв: Подобното от подобно се ражда.

"Много плод", стр. 323-324, 329; 14

Само праведният има право да убива грешниците. Защо? Защото той не е като тях. Праведният само може да убива грешния. Подобното подобно не убива.

"Разумният човек", стр. 184; 140

Златото при златото отива. Доброто при Доброто отива, злото при злото отива. Такъв е великият закон. Подобните неща се привличат.

"Рабство и приятелство", стр. 475; 140

Ако в тебе вкусът е хубаво развит, всички хора, в които вкусът е развит, ще те обичат. Законът е верен. Ако ухото ти е хубаво развито, всички хора, на които ухото е хубаво развито, ще те обичат.

"Право, Добро, Истинно", стр. 189; 165

Музикантът свири само на оня, който има ухо и може да слуша и да възприема. Такъв е законът. Ако си добър, Доброто е за тебе; ако си умен, разумността е за тебе; ако си истинолюбив, Истината е за тебе; ако си любещ, животът е за тебе; ако обичаш Мъдростта, знанието е за тебе.

"Блажени нищите", стр. 234; 190

А С О Ц И А Ц И Я

В Божествения свят между формата, съдържанието и смисъла всякога има тясна връзка. Те се предизвикват едно от друго по закона на асоциацията.

"Ангелът отговори", стр. 220; 11

Думите в речта трябва да се нареждат по известен закон, че една дума да предизвиква друга. Това наричаме закон на асоциацията.

"Красивите линии", стр. 291; 91

Ако добре мислиш, добре е за тебе, добре е и за другите. Ако постъпваш добре с другите, и за тебе е добре. Законът е много верен. Каквото правиш на другите, ще бъде полезно и за тебе.

"Три важни неща", стр. 120; 174

Ако ти се съблазняваш в БОГА, знай, че и в тебе ще се съблазняват хората. Ако ти укоряваш БОГА, и тебе ще те укоряват. Ако ти не одобряваш БОГА, и тебе няма да те одобряват. Ако ти не се отнасяш с другите добре, и към тебе няма да се отнесат. Един и същ е законът, от който никой не може да излезе.

"Радвайте се и веселете се", стр. 378; 145

Каквито са твоите отношения към хората, такива ще бъдат и техните отношения към тебе. Това е закон за физическия, духовния и Божествения свят.

"Близко и далеч", стр. 403; 159

Ако искаш да те почитат хората, почитай ги. Ако искаш да те обичат хората, обичай ги. Ако искаш да ти пеят, пей. Законът е: Възприемай Божественото. Постъпвай по същия начин, както БОГ постъпва.

"Ценностите в живота", стр. 30; 151

Това, което на другите хора пожелаващ, и другите хора на тебе ще го пожелаят, и БОГ ще ти го пожелае. Това, което на другите хора не пожелаващ, и БОГ няма да ти го пожелае. Няма изключение!

"Към Обетованата земя!", стр. 54; 163

БОГ е спрямо нас такъв, каквото е нашето отношение. Каквото е нашето отношение, такова е и Неговото отношение.

"Наука за живота", стр. 20; 164

Щом аз обичам хората, ще мисля, че всички хора са добри; щом не ги обичам, мисля, че не са добри. Ако обичаш, всичко е Добро в света, ако не обичаш, всичко е зло в света.

"Търпение", стр. 230; 168

В човека остава да работи само онази светлина, на която трептенията отговарят на неговата душа. Значи и у нас остават да работят само онези мисли, на които трептенията отговарят на нашата душа. Само тези мисли са добри, защото остават да работят в човека. Този закон е верен и по отношение на органическото царство.

"Което знаем", стр. 164; 162

Всяко едно чувство подразбира друго... Всякога трябва да има думи, които подтикват към мисъл. Когато нещата се нареждат, предизвикват се тия предмети, които са ни потребни.

"Самовъзпитанието", стр. 191; 138

Онова, което искате да ви правят, и вие го правете. Към Господа се отнесете с Любов, за да приемете Неговата Любов.

"Най-лесното", стр. 185; 176

Добре е, когато чувстваш и умът ти върви по същия път. Ако имаш хубави чувства, и умът мисли хубаво.

"Същественото за младите", стр. 75-76; 144

Слабият, като дружи със силния, силен става. Глупавият, като дружи с умния, умен става. Онзи, на когото сърдцето не е топло, като дружи с онзи, на когото сърдцето е топло и неговото става топло. С какъвто дружиш, такъв и ставаш.

"Божията мисъл", стр. 86; 161

Искате да бъдете добри, дръжте в ума си добрите хора. Искате да бъдете умни, дръжте в ума си умните хора. Искате да бъдете силни, дръжте в ума си силните хора. Искате да бъдете богати, дръжте в ума си богатите хора. Във всяко отношение каквото държиш, такъв и ставаш. Законът е такъв.

"Измерения", стр. 241; 149

Ако човек обича знанието, учен ще стане; ако обича музиката, музикант ще стане; ако обича изкуството, артист ще стане; ако обича художеството, художник ще стане; ако обича живота, безсмъртието ще получи; ако обича БОГА, Любовта ще придобие и ще познае. Към каквото се стремят ума и сърдцето на човека, това ще придобият.

"Те свидетелстват", стр. 281; 47

Всеки човек, който не желае другите хора да станат силни, той става слаб. Всеки човек, който не иска другите хора да станат добри, той става лош. Всеки човек, който не иска другите да станат умни, той става глупав. Законът е неизбежен, защото просветата ще дойде, защото разумността, и тя ще дойде при теб, и силата ще дойде при теб.

"Ще ви се извая", стр. 116; 184

Най-важното нещо в живота е първата стъпка. Защо? Защото, каквато е първата стъпка, такива ще бъдат и последващите. Това е неизбежен закон в Природата и в живота. Първата стъпка, първата мисъл, първото чувство, първото желание определят посоката на човешкия живот. Обаче, докато съзнанието на човека не е пробудено, не може да се говори за първа стъпка, за първа мисъл.

"Момчето ми", стр. 132; 76

Ако вземеш верен първия тон, всичко друго ще върви. То са закони. Ако първата мисъл в твоя ум е вярна, и всичките мисли ще бъдат верни. Ако първата мисъл е крива, тази крива мисъл ще привлече всичките криви мисли.

"Първата светлина", стр. 321; 138

Има закон в Природата, според който, каквото е началото на еднократните и многократните процеси, такъв ще бъде и техният край.

"Показване", стр. 182; 83

Щом човек не люби, мисълта му не може да бъде правилна.

"Някои правила на Любовта", стр. 156; 198

Невъзможно е да обичаш някого, и той да не те обича. Това е закон.

"Външна и вътрешна Любов", стр. 50; 139

Който живее за мене и аз ще живея за него. Който мисли за мене и ме обича, и аз ще мисля за него и ще го обичам. Това е закон.

"Азбука на Божествения език", стр. 309; 152

Това, което можеш да кажеш, можеш и да го направиш. Но това, което не можеш да кажеш, не можеш да направиш. Законът е такъв. Това, което мислиш, можеш да го постигнеш. Мисълта трябва да бъде много интензивна, за да бъде постижима.

"Становище на живота", стр. 622; 162

Не може да ви обича никой, докато не сте обичали. Законът е такъв: Доколкото сте обичали БОГА, дотолкова ще ви обичат. Доколкото сте обичали ангелите, дотолкова ще ви обичат. Всяко нещо, което сте направили, и на вас ще направят. Ако не сте направили нещо, не могат да го направят на вас.

"Естествените връзки", стр. 63; 155

Човек може да прояви Любовта, когато е в най-лошо положение, когато е в най-голямата сиромашия, а когато е най-богат, тогава има най-малки условия. Същият закон е и за знанието.

"Разумният живот", стр. 28-29; 27

Щом обичате нещо, непременно то се хваща за вас и най-после туй, което желаете, ще стане.

"Кое то мислиш, става", стр. 104; 144

Христос казва: "Ако не станете като децата". Ще обичате децата, за да придобиете сила; ще обичате майката, за да придобиете топлина; ще обичате бащата, за да ви даде светлина. Следователно човек, който няма обич към децата, той няма бъдеще. Някой казва: "Не са мои тия деца". Трябва да обичаш всички деца. Като видиш малкото на някое животно, ще го погалиш; като видиш някое малко птиченце, ще го погалиш, и ще му се зарадваш. Колкото и да е малко, то е разумен център, от който ще приемеш нещо хубаво, като подарък. Това е Божествен закон, който трябва да се спазва. Ако не го спазваш, преждевременно ще остарееш.

"Като децата", стр. 210; 195

Помагай, за да помагат и на тебе. Обичай, за да те обичат. Като правиш Добро, то ще дойде и при тебе. Като обичаш, обичта ще дойде при тебе. Ако си справедлив, справедливостта ще дойде при тебе. Това са разумни закони, а не механически.

"Божественото дърво", стр. 179; 115

Щом извършиш едно престъпление, дали съзнателно си го извършил или не, дали ти си го извършил, или може би хиляди други хора, които са в същото поле, всякога ти ще почувстваш скръб в душата си. Следователно всяка скръб, която съществува в света, е признак за известно престъпление, което е извършено. Всичките скърби, това са глас въпиющ, който показва, че престъпление се върши. Всяка радост, по същия закон, показва, че Божествени семена растат някъде.

"Добро и зло", стр. 8; 27

Защо човек трябва да прави Добро? За да благоприятства на плодородието. Защо трябва да бъде добър? Добрите хора са плодородни години, а лошите - неплодородни. От Доброто, което правите, вие пълните хамбарите си с жито, че като дойдат гладните години, да си помагате. Ако си лош, ще отидеш при добрия, да вземеш от неговото изобилие. В бъдеще, когато дойдат твоите плодородни години, ти ще станеш добър и ще се отплатиш. Тоя закон действа навсякъде в света: зло за зло, Добро за Добро; Любов за Любов, омраза за омраза. Всички неща в живота се редуват.

"Важността на черния дроб", стр. 43; 141

Едно трябва да знаете: лошият човек при всички условия е лош; добрият човек при всички условия е добър. Лошият живот не може да стане добър; сам по себе си той е лош. И добрият живот е всякога добър. Умрелият не може да стане светия, и светията не може да умре. През каквито перипетии да минава, светията всякога живее.

"Две категории хора", стр. 39; 92

За каквото говори човек, това го сполетява. Ако говориш за злото, зло те сполетява; ако говориш за Доброто, Добро те сполетява. От каквото се страхуваш, това става. Дали вярваш в тоя закон, или не вярваш, не е важно. Някога ще го провериш.

"Конкретно в Любовта", стр. 174; 141

И добрите, и лошите работи еднакво се реализират. Това, което много желаеш, ще се реализира; това, което никак не желаеш, и то ще дойде до главата ти.

"Постижение", стр. 82; 196

Значи едно нещастие може да избави от друго нещастие. Една радост може да ти даде условия за друга радост.

"Да сторя", стр. 173; 140

Когато вие сте смели и решителни при някоя мъчнотия, непременно ще се яви някой, който ще ви послужи. Но плашите ли се, ще кажат: "Оставете този страхливец да си върви, той не заслужава никаква помощ!" Такъв е великият окултен закон.

"Мощните сили на разумната воля", стр. 55-56; 26

Мощна сила седи във възприемането на храната. Да знаеш каква сила се крие в храната! Ти никога не трябва да приемаш едно парче хляб или грозде от един престъпник. Ако си слаб човек, и да ви даде хляб, ти го хвърли на кучетата. Даде ти грозде - ти го хвърли, дай го на сиромасите или го хвърли, не го яж. Който разбира закона. Или един престъпник ще ти крои дреха - той ще те зарази. Онзи човек, който ще ти крои дрехи, трябва да бъде благороден.

"Да правим Добро", стр. 74; 120

Когато магарето върви пред овчаря, то всякога му показва кога ще дойде вълк. Понякога магарето върви напред, понякога назад. Върви ли магарето пред камилите, и ти върви, не бой се. Остане ли магарето зад камилите, и ти се обърни назад. Слушай магарето! Докато петлите пеят в двора ти, не бой се, и ти върви. Всичко ще се оправи тогава и здраве ще имаш. Престанат ли петлите ти да пеят, напусни тази къща. Докато кучетата ти лаят денем, не бой се; престанат ли да лаят и избягат, и ти избягай от тази къща. Това са закони. Когато горите изсъхват, когато изворите се пресушават, напусни тази местност.

"Раб и син", стр. 83; 50

В Природата, ако излезете да пеете според законите на Природата, ако вземете един неверен тон, веднага се образува влага; ако вземете верен, веднага цялото небе става ясно. Щом се заоблачава, тоновете на живота хората всякога не ги вземат вярно.

"Оживяване", стр. 247; 185

Казвам: когато просякът скърби и плаче, разбирам. Но когато царският син скърби и плаче - не разбирам. Как ще си обясните скръбта на царския син и на царската дъщеря? Странно е как могат те да скърбят при приятели, при богатство, при удобства! Когато царските синове са недоволни, просяците са доволни; когато царските синове са доволни, просяците са недоволни.

"Малкият повод", стр. 99-100; 56

Като правите наблюдения, вие ще забележите, че хубавите работи обикновено съвпадат с хубаво време. Доброто настроение на човека също така се съпада с добро време.

"Човек и Природа", стр. 356; 82

Само разумният човек може да разбере разумния. Само любещият човек може да разбере любещия. Само праведният човек може да разбере праведния. Само милостивият човек може да разбере милостивия.

"Разумният човек", стр. 197; 140

Ако ние не можем да турим един закон на нашите коси; ако ние не можем да турим един закон на нашите вежди; ако ние не можем да турим един закон на нашите уста - навсякъде в тялото ако не можем турим този закон, не зная какви реформи можем да произведем в света.

"От Любов и обич", стр. 43; 182

Който може да убие муха, след време той може да убие човек.

"Ще дойде отвътре", стр. 184; 131

Разумното произвежда разумни резултати. С други думи казано: Доброто донася Добро.

"Изпълнение и отлагане", стр. 239; 82

Ако на младини не си късметлия, и на старини няма да бъдеш. Какъвто си на младини, такъв ще бъдеш и на старини.

"Постижимото", стр. 13; 120

Сега да ви приведа този закон за трите ябълки, първият му превод, да видите как действа той в Природата. Да допуснем, вие трима души сте бедни. Вървите по пътя и срещнете един благодетел. Но той има пари само за одного от вас и нему дава. Не завиждайте, че той ги е взел. Защото този богат човек, който е с пълна кесия и я отворил за одного, едновременно с него и други двама богати и те са отворили кесиите си, ще дойдат до другите двама и ще дадат и на тях. Благодарете, че един от вашите приятели се облагодетелства. Ще намерят и другите двама. Ако вие се скарате, няма да намерите другите двама богаташи с отворените кесии. Сърдцето им ще се затвори.

"Качества на ума, сърдцето и волята", стр. 22-23; 22

Вие искате да лекувате, без да давате нещо от себе си. В Природата такъв закон не съществува. Ако искаш да лекуваш, трябва да излезе сила от тебе. Същият закон действа и в живота. Не можеш да убедиш хората в нещо, ако ти сам не вярваш в него. Не можеш да събудиш Доброто в хората, ако ти сам нямаш Доброто в себе си. Същото се отнася до знанието и до Любовта.

"Не могат да приемат", стр. 86; 87

Когато децата са от ниска култура, майките осиромашават и отслабват; когато децата са от висока култура, майките разбогатяват и се засилват.

"Най-високото място", стр. 190; 69

Болният болен не може да лекува; глупавият умен не може да учи; слабият на силен не може да помага.

"Деца на БОГА", стр. 342; 103

Когато аз вляза в една къща и яденето е прегоряло, аз имам понятие за домакинята. Щом не е добре сготвено, щом не е добре опечена баницата, пак имам друго мнение. Неизбежно изпъкват образи. Този, който не знае как да пече, остава сурова баницата, но и всичките му работи са така недовършени. Това е общо заключение. Този, който прегорява баницата, всичките му работи са прегорени, в умствения свят и в сърдечния свят, и във волята. Този закон е общ. Това не е фатален закон, но прониква навсякъде.

"Най-малката погрешка и най-малкото Добро", стр. 101; 161

Когато говорим за добър живот, ние подразбираме живота на растенията. Човек не може да бъде добър, ако той не разбира законите за развитието на растенията. Само растенията са добри. Когато говорим за твърдост, за устойчивост, ние трябва да разбираме качествата на минералите изобщо, били те обикновени или скъпоценни.

"Лозените пръчки", стр. 144; 49

Когато обикнете един член от едно семейство, вие обиквате всички други, заради този, когото обичате. Пак законът е верен. Ако този, когото обичате, ако се случи, че го намразвате, то и цялото семейство намразвате.

"Математическо отношение и геометрическо положение", стр. 542; 162

Законът е: Ако тука се познавате, и там (в оня свят) ще се познавате; ако тук не се познавате, и там няма да се познавате.

"Второ отделение", стр. 276; 185

По аналогия ще разсъждавате: така както Слънцето поражда в света извори, гори, планини и всички блага на Земята, така и вашето Слънце, когато изгрее в сърдцето ви, по същия закон ще създаде всички блага. Само ще трябва разумно да работите.

"Което е БОГ съчетал", стр. 33; 203

Както Земята се формира, така се формира и човешкия мозък. Ако ти в твой мозък не можеш да направиш една мрежа по-ситна от тази, която имаш, ти не разбираш закона. Всяка година човек трябва да построява по една мрежа, в която да се разбива слънчевата енергия.

"Що да сторя", стр. 247; 96

ОТРАЖЕНИЕ

Проявите на физическия мозък имат отражение в астралния и в умствения мозък. Следователно, ако физическият мозък не функционира правилно, това се отразява в мозъка на другите два свята, дето човек преживява нещата по обратен път. Затова е казано, че човек не живее за себе си. Това, което става на физическия свят, има отражение и в останалите светове.

"Силите на мозъка", стр. 123; 17

Всеки търси приятели, които да бъдат отзвук на неговите мисли, чувства и желания. Законът е верен и по отношение на БОГА. Човек е любим на БОГА, докато може да отразява Неговите мисли и желания. Той трябва да бъде огледало, БОГ да се оглежда в него.

"Идейната обич", стр. 241; 85

Каквото е твоето отношение към БОГА, такова ще бъде отношението на хората към тебе.

"Любов към БОГА", стр. 99; 198

Обичаш някоя храна, понеже е вкусна, внася нещо в организма ти. Тоя закон е верен. Една мисъл е толкова важна за тебе, колкото е приятна за твой ум. Едно чувство е полезно за тебе дотолкова, доколкото се отразява приятно върху сърдцето ти.

"Изменена посока", стр. 54; 195

Човек, който рисува в ума си, той отвън ще рисува. Човек, който пее в душата си, той и отвън ще пее. Човек, който служи на БОГА в душата си, той и отвън ще служи.

"В който град влезете", стр. 9; 30

Животът на сърдцето представя реалното, а животът на ума - идеалното. Реалното дава възможност на идеалното да се отрази. Следователно идеалното се научава чрез закона на отражението.

"Реално и идеално", стр. 98-99; 145

Всеки един човек се ограничава от своите мисли, от своите желания и от своите действия. Така седи великият закон в света. Второто нещо: тия наши мисли, чувства и действия имат вторични резултати в света. Има влияния чрез отражение.

"Волята Божия", стр. 26; 27

Помогни си сам и Господ да ти помогне... Не прави на другите това, което не искаш и на тебе да правят, понеже каквато мисъл се зароди в тебе, същата мисъл ще се зароди и в другите хора.

"Да им дам живот", стр. 253; 134

Има отзвук на нещата, отражение. Ако кажеш една лоша дума, ще се върне върху тебе; ако кажеш една добра дума, и тя ще се върне върху тебе.

"Основен тон", стр. 62; 187

Ако хората изгубят добротата си, те ще се осакатят, ще станат инвалиди. Такъв е великият закон на живота. Следователно, когато човек изгуби или занемари една своя добродетел, едновременно с нея той изгубва или занемарява онзи уд, който е в услуга на тази добродетел.

"Бъдещото верую на човечеството", стр. 11; 118

Когато човек се развива нормално, най-малката промяна в някоя част от тялото му, трябва да предизвика промяна и във всички останали органи. Същото става и при духовното развитие на човека. Стане ли някаква промяна в една от добродетелите на човека, трябва да стане промяна и в останалите добродетели.

"Перпендикулярът на живота", стр. 107-108; 42

Физическите прояви са отражение на проявите, които съществуват в духовния свят.

"Ключът на живота", стр. 18; 68

Постъпките на хората определят тяхната форма. Поддържаш ли правото на силния, ти си животно; поддържаш ли правото на слабия, ти си човек; поддържаш ли правото на всички, ти си ангел.

"Положителни и отрицателни сили на живота", стр. 70; 81

Трябва да знаете, че ние не създаваме музиката, но се отразява съобразно законите на Невидимия свят.

"Равностранният триъгълник", стр. 28; 36

Всички болести на физическия свят са се явили първо в духовния свят, а после са слезли на физическия. И ако човек успее да създаде антипод на идеята, която е причинила болестта в него, няма да мине много време, два или три месеца, и болестта ще изчезне. Същият закон се отнася до щастието, до богатството и до Доброто в света.

"Учителю благи!", стр. 22; 75

Ние обръщаме внимание на външните неща. Не отричам външното, но то е един резултат на онзи, вътрешния живот. Трябва да знаем, че има един вътрешен живот и ако ние не разбираме закона на вътрешния живот, тогава външният живот, всички външни резултати ще бъдат криви и всички те ще се опълчат против нас.

"Общото благо", стр. 71; 119

Колкото едни линии са по-дълги, били те прави или кръгообразни, толкова и енергиите, които са работили върху тях, са по-интензивни, по-интелигентни и по-разумни. Оттук, колкото един организъм е по-сложен и по-добре устроен, туй е признак и за по-голяма разумност.

"Приех от Отца Си", стр. 14; 45

Христос казва: "Извади окоето си". Как? Като повърнете възприетата мисъл, която ви безпокои. Законът, който действа в този случай, е следният: Човекът, който произвежда смущения в ума на хората, смущава и своя ум. Лошият човек не може да произведе мир и радост в умовете и сърдцата на хората. Законът е същ и за добрия човек. Добрият, благородният човек, който е пълен с Любов не може да произведе в душите на хората скръб и страдания. Следователно Доброто произвежда у човека Добро, злото - зло, Истината - Истина, т.е. всяка реалност си има отражение.

"Идване (възприемане) на Духа", стр. 77; 10

СЪОТВЕТСТВИЕ

В Природата съществува закон на съответствие, според който колкото добри хора има в света, толкова и лоши хора има... Като разглеждаме противодействащите сили в Природата, ние се натъкваме на закона на съответствието, според който на всяка положителна сила отговаря отрицателна. При това колкото е голяма положителната сила, толкова е голяма и отрицателната.

"Побеждавайте злото", стр. 144, 146; 79

Всеки един човек е една малка вселена, която трябва да постави същите закони, които съществуват в голямата Вселена.

"Разумни отношения", стр. 114; 166

Ако на известни хора външните условия на живота се влошават, вътрешните се подобряват; ако вътрешните условия се влошават, външните се подобряват.

"Превръщане на числата", стр. 8; 108

Външните форми са резултат на вътрешните различия, които съществуват между мъжа и жената.

"Многоценният бисер", стр. 78; 2

Човек трябва да разбира закона на съответствието: Да знае на всяко нещо кое е антипод. Запример антиподът на Доброто е злото, на Любовта - омразата, на Истината - лъжата и т.н. Когато изучава антиподите в своя живот, човек трябва да знае, кога коя врата да отваря. Ако не затваря вратата на злото, на омразата, на лъжата, той е изложен на страдания.

"Знайно и незнайно", стр. 287; 72

Каквото става вън от нас, става и вътре в нас. И обратното е вярно: каквото става вътре в нас, става и вън от нас. Няма по-голяма красота от зависимостта между явленията.

"Новите възгледи", стр. 151; 107

Каквито са отношенията на БОГА към човека, такива трябва да бъдат отношенията на всеки човек към неговите ближни. Това изисква законът на паралелизъм в Природата. Да спазваш този закон, това не значи да направиш ближния си щастлив. На всеки човек са дадени условия и възможности да бъде щастлив, а ти трябва само да го поощряваш да работи.

"Паралелизъм в Природата", стр. 223; 84

През пролетта се забелязва едно възходящо състояние - прилив, който през лятото се усилва. След това, през есента, настъпва отлив, който през зимата се усилва. Значи пролетта е начало на прилив, а зимата - край на отлив. Същите промени, същите състояния - на прилив и отлив - се забелязват и през деня. Сутрин е пролет, на обед - лято, след няколко часа - есен, а навечер - зима. След залез Слънце до зазоряване имате пак същите промени - докато е още светло, настъпва пролет на тъмнината; после - лято, есен, зима. Докато дойдете до зимата, когато отново настъпва пролетта, но пролетта на светлината. Същият закон действа и в психическия живот на човека. Когато сте радостни, вие сте в пролетно състояние; ако радостта ви се увеличи, влизате в лятото. Щом започнете да изтрезнявате, да губите радостта си, вие сте в есента. И най-после ставате замислени, съсредоточени, започвате да философствате, вие сте в зимата. Тъй щото, каквото става в Природата, става и в човека.

"Силните течения", стр. 34-35; 56

В Природата има един закон, едно съответствие между БОГА и нас. Щом ти отложиш една Божествена мисъл и БОГ ще отложи. Отложиш втори път и БОГ отлага.

"Свещен трепет", стр. 188; 108

Каквито смени стават вътре в Природата, такива смени се извършват и в нашия живот.

"Старият книжник", стр. 223; 3

Всичко, което БОГ е създал, съществува в миниатюр и в човека. Здравето на човека зависи от растителността в него. Като не знаят този закон, хората изсичат горите в себе си.

"Добрата покана", стр. 369; 167

Трябва да знаете, че всичко, което съществува в Природата, съществува и във вашето тяло. Всички растения, всички буболечки, които съществуват по Земята, се намират и в тялото ви.

"Новите схващания на ученика", стр. 7; 31

Това, което става с вас, става и с целия свят. Светът представя велика, колективна душа. Каквато е участва на великата душа, такава е участва и на малката душа. И обратно, каквато е участва на малката душа, такава е и на голямата. Малката душа може да спре голямата в пътя ѝ; и голямата може да спре малката. Това е закон в Природата.

"В Мое име", стр. 247; 5

Какъвто е бил човек на Земята, такъв ще бъде и на Небето. И обратно: какъвто е бил на Небето, такъв ще бъде и на Земята.

"Огън да запала", стр. 72-73; 77

Всяко Добро, което се прави на Земята, трябва да е прието на Небето. Не се ли приеме на Небето, то не е истинско Добро. Това изисква законът на справедливостта, който е един и същ и за Земята, и за Небето. Това наричаме ние международно право. Основният закон на това право гласи: Каквото е на Небето, това е и на Земята. И каквото е на Земята, това е и на Небето.

"Земният и небесният", стр. 248-249; 6

Когато седиш при абсолютно малкото, ще страдаш; когато дойдеш до крайния предел, и минеш от абсолютно малкото към абсолютно голямото, веднага твоето състояние ще се измени. От гледището на хората тук на Земята, абсолютно малкото произвежда всички нещастия в живота. В Небето законът е обратен: Великото е, което произвежда страданията, а крайно малкото произвежда щастието. Следователно туй, което за нас е най-голямото нещастие, за Небето е най-голямото щастие, и туй, което за Земята е най-голямото щастие, за Небето е най-голямото нещастие.

"Абсолютно малкото и абсолютно Великото", стр. 5; 22

Ако в духовния свят човек е завъртял ключа десет пъти, за да заключи една врата, също така и на физическия свят трябва да го завърти десет пъти, но в обратна страна.

"Най-малкото Добро", стр. 13; 107

Питам ви сега - и вие имате мъчнотии в живота си. Как ще ги смекчите? Всеки от вас има по един трън в плътта си. И колкото ограничението е по-малко, толкова туй ограничение е по-тежко. В духовния свят пък законът е обратен. Тук на Земята най-грамадните неща са тежки, а в Невидимия свят, ако турят едно житно зърно на гърба на някого, едва ли ще може да го носи.

"Свидетелството Негово", стр. 23; 45

Мъжът е широк в раменете, тесен в бедрата, а жената - обратно: тясна в раменете, широка в бедрата. Оттук вадим следния закон: Мъжът е силен в духовния свят, а жената - във физическия.

"Съзвучно движение", стр. 96; 57

Когато става известно явление във физическия свят, съответно явление става и в Невидимия свят. Такъв е законът. Когато един човек се ражда на Земята, едновременно с него друг се ражда на Небето. Когато някой умира на Земята, и на Небето умира някой. Когато един човек умира на Земята, за Небето той се ражда, т.е. за да отиде един човек от Земята на Небето, трябва друг да дойде на Земята. Те се заместят.

"Вратата", стр. 39; 8

Вие трябва да знаете, че законите на физическия свят са точно обратни на тия от духовния свят.

"Възможни постижения", стр. 6; 56

На всеки щастлив ангел в Небето отговаря по един нещастен ангел в ада. Ако по някакъв начин изчезне ангелът от ада, моментално ще изчезне и този в Небето. И обратно: ако изчезне ангелът от Небето, ще изчезне и този в ада. Те са свързани един с други. Въз основа на този закон, на всеки добър човек отговаря един лош. И на всеки лош човек отговаря един добър.

"Начертания план", стр. 127-128; 56

Ако си роден праведен, праведен ще си останеш; ако си роден грешен, грешен ще си останеш. Ако си роден невежа, такъв ще си останеш. Ако си роден учен, учен ще си останеш. Такъв е законът.

"Време и пространство", стр. 190; 110

"С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери". Следователно, когато търсим Божественото, трябва да пристъпваме с всичката си искреност. От вас се иска абсолютна искреност, абсолютна чистота и абсолютно знание.

"Дойди след Мене", стр. 277-278; 11

Който е работил на Земята, отива на онзи свят да си почине; който е работил на онзи свят, слиза да си почине на този свят.

"Решаване на мъчнотиите", стр. 143; 110

Казвам: физическият и духовният свят коренно се различават. Ако живееш само на физическия свят, ще те товарят като кон. Цял живот ще те товарят, ще пренасяш товара от едно място на друго. И ако не разбираш законите на този свят, считаш се нещастен... И тъй, който влезе в духовния свят, трябва да е готов да се подчини на неговите закони. Още на вратата започват да го събличат: свалят дрехите му една след друга, окъпват го и го обличат в нова дреха.

"Даване и вземане", стр. 55, 57; 110

Дето няма противоречия, смърт, там е истинското посвещение. Докато дойде до това посвещение, човек ще носи дрехата на страданието. На Земята без тази дреха не може. На Небето обаче тази дреха стои в гардероб и се облича само на празник и тържествени дни. Законът на Небето е обратен на този на Земята. Там съществата се обличат всеки ден в дрехата на радостта, а в празник - с дрехата на страданието.

"Примирение", стр. 14; 112

Помнете, в Природата съществува следният закон: Тя дава всекому точно толкова, колкото той е изработил. Тя никому не кредитира, никому не дава, ако той не е вложил нещо в нейната банка.

"Несъвместими отношения", стр. 37; 36

В Природата съществуват два фактора: длъжници и кредитори. Ще имаме толкова длъжници, колкото и кредитори. Не може да имаме ни повече, ни по-малко. Такъв е законът.

"Доведете ми го", стр. 60-61; 96

Много даваш, много ще вземеш; малко даваш, малко ще вземеш. Много сееш, много ще придобиеш; малко сееш, малко ще придобиеш.

"Късият път", стр. 241; 38

Взимай толкова, колкото можеш да носиш! Човек трябва да вземе толкова злато, толкова знание, толкова сила, толкова Любов, колкото може да носи. Любовта, вярата - с торба се дават, но взимайте от тях толкова, колкото можете да носите.

"Светлина на мисълта", стр. 11; 43

Колкото възприема човек, толкова трябва да дава.

"Сито и дармон", стр. 400; 189

Колкото приемате, толкова трябва да давате. Ако искаш да приемаш повече, трябва да си готов да даваш повече.

"Възприемане и предаване", стр. 273; 190

Много даваш, много вземаш; малко даваш, малко вземаш. Много мислиш, много знания придобиваш; малко мислиш, малко знания придобиваш. Много работиш, много печелиш; малко работиш, малко печелиш. Това са процеси на Любовта.

"На зазоряване", стр. 157; 181

Защо съществува злото? Защото в живота съществува закон на възмездие: С каквато мярка мериш, с такава ще ти се възвърне.

"Коего вие виждате", стр. 17; 30

Насилието ражда насилие; Любовта ражда Любов; Мъдростта ражда Мъдрост; Истината ражда Истина. "С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери". "Каквото посееш, такава ще пожънеш".

"Разпятаго търсете", стр. 93; 24

Казано е в Писанието: "С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери"... Щом приложиш Божия закон, и БОГ ще приложи закона Си към тебе.

"На сватба", стр. 66-67; 167

Каквото посееш, това ще получиш. Същият закон се отнася и до духовния живот на човека. Ако посееш нещо ценно в ума, в сърдцето и в тялото си, Божието благословение ще дойде върху тебе.

"Стотникът", стр. 91-92; 167

И в радостите, и в страданията има една последователност. На всяко едно страдание съответства и радост, и на всяка радост съответства едно страдание.

"Трите изпитания", стр. 169; 119

Тоя, когото в даден момент осъждаш, това си ти.

"Служители", стр. 46; 195

Каквото направиш, сам трябва да го носиш.

"Обикновен, талантлив и гениален", стр. 76; 174

Ако приемеш, че всичките хора са добри, и ти си добър.

"Пътища на Любовта", стр. 313; 180

За добрия човек всичко е Добро, за лошия човек всичко е лошо. Две мнения по това няма.

"Работа за през годината", стр. 94; 10

Колкото е продължило злото, толкова ще продължи и Доброто. Колкото по-голямо е страданието, толкова по-голяма е и радостта. Колкото по-малко е страданието, толкова по-малка е и радостта. Това е закон, от който никой не може да се освободи.

"В Негово Име", стр. 87; 191

Когато ние сме щастливи, и светът е щастлив. И когато ние сме нещастни, и светът е нещастен.

"Непреривните постижения", стр. 35; 120

На всички отрицателни сили в Природата отговарят положителни сили, т.е. добродетели и дарби.

"Развиване на дарбите", стр. 175; 69

Който бързо познава Любовта, той бързо свършва с нея; който бързо говори, той бързо върши работите. Законът е такъв. Както започва човек, така свършва.

"Възпитание наудовете", стр. 351; 65

На Любов се действа с Любов, на омраза се действа с омраза. От тук вадим заключението: скръбта с Любов не може да се цери.

"Разумният живот", стр. 17-18; 26

Христос казва: "Аз имам ястие". Това е Божествената храна, която Христос донесе на Земята. Ако човек не намери тази храна, той не може да придобие вътрешно просветление, към което се стреми неговата душа. Каквата храна ядеш, такъв ще станеш. Този закон е верен и на физическия, и в духовния свят.

"Имам ястие", стр. 24; 87

Силата в живота ни ще бъде обратнопропорционална на съпротивленията, които срещаме, т.е. голяма сила - малки съпротивления, малка сила - големи съпротивления. И всичко това е в зависимост от гъстотата на средата.

"Основа на знанието", стр. 21-22; 26

Има един закон, едно съответствие между светлината и топлината. Щом светлината се намали, топлината се увеличава. Щом топлината се намалява, чистотата се увеличава.

"27 август, четвъртък", стр. 22; 37

Стъклото е хубаво, ако могат да минат лъчите на светлината. Колкото стъклото е по-чисто, по-прозрачно, толкова е по-добро. Колкото по-мъчно минава светлината, толкова е по-лошо. Същият закон е и за човешкия ум. Колкото човешкият ум е по-светъл, по-прозрачен и може знанието да минава свободно, той е отличен ум.

"Голямата привилегия", стр. 271; 173

Клетките на всеки орган се нуждаят от съответна храна, която може да им достави човек - техният господар. Отношенията на човека към външния свят ще бъдат точно такива, каквито са отношенията му към неговите поданици - клетките на неговия организъм.

"Добро и свобода", стр. 24; 41

Ако стомахът много работи, мозъкът малко работи и обратно.

"Физическият живот - път към духовния и Божествения живот", стр. 42; 206

Причината за силното или слабо желание на човека към нещо се обуславя от закона за съответствие между нещата. Желанията на човека, силни или слаби, са необходими като методи за неговото самовъзпитание. Чрез желанията си той изучава силите на своя организъм, с които работи.

"Превръщане и съпоставяне", стр. 286; 83

Ако вие мислите добре за мене, това е добре и за вас; ако вие мислите лошо за мене, това е лошо и за вас. И за мен е същото: ако аз мисля добре за вас, и за мене е добре; ако пък мисля зле за вас, и за мене е зле.

"Домовит човек", стр. 19; 45

Та и вие като се интересувате от другите хора, и те ще се заинтересуват от вас. Ако вие не се интересувате от Божиите работи, как ще се интересува Господ от вас? То е закон в света.

"Числата", стр. 108; 174

Господ казва на хората: "Дотолкоз, доколкото вие Ме обичате, и Аз ви обичам". Такъв е законът. Не мислете, че като дойде Христос, ще ви обикне.

"Навреме и безвреме", стр. 32; 185

Ако един не ви обича, ще дойде друг, който ще ви обича. Трябва да има отговорност, такъв е законът, никога не затваряй вратата на ония възможности, чрез които душата живее.

"Отреждане, разтопяване, отвяване", стр. 310; 128

В Природата съществува един закон на съответствие. В съвременната наука как се разглеждат две страни: причини и последствия. Последствията не са произволни, но са последствия на известни закони. Има връзка между причините и законите, между законите и явленията, както и между явленията и фактите.

"Който сее и който жъне", стр. 138; 125

Всяка постъпка, всяко действие в живота има два полюса. Всички постъпки, добри или лоши, имат обратни действия.

"Истинната врата", стр. 187; 38

Има безброй съответствия в Природата, но нека изброим само тези, които главно ни интересуват в случая: тон, форма, движение, цвят, число и идея. На закона на съответствието между тези прояви в Природата се основава и окултната архитектура, на същото съответствие се основава и Паневритмията.

"Паневритмия", стр. 29; 200

СЪОТНОШЕНИЕ

Щом се разреши един въпрос, десет въпроса трябва да останат неразрешени.

"Практическо приложение на музиката", стр. 20; 22

Малките усилия произвеждат големи резултати. Причината за тия резултати не е в самото усилие, нито в предмета, с който си служим, но в разумното същество, което прави усилие.

"Разумни отношения", стр. 78; 66

Всеки човек може да има момент в живота си, да има една микроскопическа опитност. От тази микроскопическа опитност може да извади закона: Туй, което микроскопическо е вярно, и по-голямо да стане, пак е вярно.

"Не правете никому насилие, нито оклеветявайте", стр. 394-395; 14

Ако моето лице е засмяно, никога няма да видите ръката ми свита на юмрук, но ако лицето ми е намръщено, ръката ми ще бъде свита на юмрук. Да кажем, че аз имам едно перде пред лицето си, и ви покажа само юмрука си през него, от юмрука вие може да знаете какво е моето лице, моето състояние. Туй е закон на съотношение.

Сряда, 23 август, стр. 243; 18

Когато тялото се намалява, умът се увеличава; когато умът се смалява, тялото се увеличава - обратен процес. Когато сърдцето се увеличава, причинният свят, душата се смалява, т.е. не се проявява. Когато сърдцето се намалява, душата се увеличава.

"Четири проекции", стр. 11; 27

Физическата топлина на човека е 37°, но когато се говори за духовната топлина, тя е много висока. При това, отношението между физическата и духовната топлина е обратнопропорционално: когато духовната топлина се намалява, физическата се увеличава; когато духовната топлина се увеличава, физическата намалява.

"Раб и син", стр. 66; 50

Ако човек увеличава нещата, не е добре, но ако ги намалява, пак не е добре. Това са две крайности, които не се препоръчват. Добре е по някога човек да намалява нещата, да учи закона на смаляването. Като изучава закона на увеличаването и намаляването на нещата, човек трябва да спазва закон на съотношенията, никога да не ги намалява чрезмерно, нито да ги увеличава чрезмерно.

"Да види Царството Божие", стр. 315; 153

Както между двете ръце, двата крака, двете очи, двете уши има съотношение и взаимна помощ, така и между предната и задната част на мозъка има известно съотношение, известна взаимопомощ.

"Смяна на енергиите", стр. 322; 69

Когато мислиш за стомаха си, ще мислиш за земята и нейните съотношения, да разбираш качествата на твърдите вещества. Когато дойдеш до реките, моретата, ще мислиш за своето кръвообращение. Ако мислиш за тези закони, и кръвообращението ще бъде в тебе правилно. Когато вятърът духа и мислиш за законите на това дишане, ще разбираш и законите на твоето дишане. Ако разбираш гръмотевицата, електричеството и магнетизма, ще разбираш и законите на твоя мозък, както и неговото устройство.

"Живот, светлина и свобода", стр. 25; 97

Между стомаха и главата на човека има известно съотношение. Когато стомахът греши, мозъкът се наказва; когато мозъкът греши, стомахът се наказва.

"Доброто сърдце", стр. 184; 54

Ние не вървим назад, а напред. Ние не мислим с корема си. Защото законът е такъв: Когато умът е здрав, ще бъдат здрави и дробовете; когато дробовете са здрави, ще бъде здрав и мозъкът. Такова е съотношението. Всеки Божествен закон върви отдолу нагоре.

"Правилни методи за разбиране", стр. 99; 12

Като говоря за богатство, аз разбирам онова вътрешно богатство на Любовта, на знанието и на Добродетелите... Туй богатство почива на следущия закон: Всички онези хора, които са разбогатели по един естествен начин, в кръвта им се съдържа злато, и то толкова, колкото е количеството на външното злато, което притежават. На това вътрешно злато в кръвта им се дължи богатството.

"Който се учи", стр. 21, 22; 30

Колкото мъчностиите на един човек са по-големи, толкова този човек седи на по-висок умствен уровень; и колкото мъчностиите му са по-малки, толкова той седи на по-нисък умствен уровень.

"Обич към знанието", стр. 9; 58

После, всяка една мисъл, тя почива на един закон. Външната страна е едно проявление, а вътрешната страна е законът. Следователно между една проявена мисъл и една не проявена има съотношение на нещата.

"Разпаленият въглен", стр. 166; 121

Има един закон, който определя отношението на горчивото, киселото и сладкото, на сто мисли колко трябва да бъдат сладки, колко - кисели и колко - горчиви. На сто числа: 25 - сладки, 25 - кисели, 25 - горчиви и 25 - в запас.

"Добри слуги", стр. 273; 188

Ако дойде някакво нещастие, то се дължи на безверието на хората.

"Покрива и изправя", стр. 59; 97

Когато чувствата ви се развиват, вие минавате през поле, в което едновременно растат и хубави цветя, и магарешки тръни. Какво да правим с лошите чувства? Ще ги оставите да растат свободно, както и добрите чувства. Имат ли право лошите чувства да растат между добрите? Едно лошо чувство има право да расте, да живее между десет добри. Един беден ученик има право да мине между десет богати ученици. Законът е такъв. И обратното е вярно: едно добро чувство има право да расте между десет лоши чувства.

"Музикално упражнение", стр. 162-163; 41

Израсте ли повече, отколкото са средствата за поддържане на организма, човек е осъден на страдания. Колкото повече човек расте и се развива, толкова повече трябва да увеличава своята дажба. Същият закон се отнася и до човешките желания.

"Личност и душа", стр. 44; 85

Навсякъде, във всички неща трябва да има едно преливане. Следователно всеки, който може да пее тъй, че да изрази нещо чрез пеенето, ние го наричаме добър певец. Същото нещо е и в закона на говоренето. Между всички думи трябва да има известно съотношение.

"В който град влезете", стр. 4; 30

Между вярата и знанието има известно съотношение. Ако вярата се усилва, а знанието не се увеличава, това не е истинска вяра. Това е вярване. Когато вярата се усилва, а човек, вместо да придобие знание, губи и това, което има, туй е суеверие.

"Иде Исус", стр. 90; 87

Колкото повече се увеличава златото в кръвта на човека, толкова повече се увеличава и животът. Този живот трябва да се вложи в работа, в движение.

"Акустика на съзнанието", стр. 185; 71

Между радостта и страданието има правилни математически съотношения. Тия съотношения са следните: колкото радостта ви е била по-голяма, по-интензивна, като се смени със скръб, толкова и скръбта ви ще бъде по-силна, по-интензивна.

"Продължаване на живота", стр. 16-17; 36

Всичките състояния, които може да прекарате през деня, са всъщност само две - положително състояние на радост и отрицателно състояние на скръб. Скръбта ви може да бъде интензивна и радостта ви ще бъде интензивна. Скръбта ви може да бъде средна и радостта ви ще бъде средна. Каквато е скръбта, такава е и радостта; каквато е радостта, такава е скръбта. Това е закон - нищо повече. Който много скърби, много се радва; който малко скърби, малко се радва. И едното е вярно, и другото е вярно. Който много се учи, много харчи; който много харчи, много се учи.

"Значение на изслушването", стр. 31-32; 36

Един ден нещастие, един ден щастие; десет деня нещастие, десет деня щастие. Знай, че когато ти си нещастен, друг някой е щастлив; когато ти си щастлив, друг е нещастен. Това е закон. Ако разбираш този закон, ти си щастлив; ако не го разбираш, ти си нещастен.

"Добрият поглед", стр. 88; 105

Щастието ви е събрано на северния полюс, законите на Земята не разбирате. Този наклон на земната ос има закон, който го обуславя. Каквото е отношението на земната ос спрямо Слънцето, такова е вашето отношение спрямо БОГА.

"Обикновен, талантлив и гениален", стр. 381; 178

Дойде при мене един човек, който носи празно шише с вместимост един литър. Той ме моли да го напълня. Аз напълвам шишето и му го давам. "Защо само толкова? Не можа ли да сипеш повече?" "Толкова искаш. Ако искаше повече, може да донесеш друго шише, което да съдържа два-три литра. Каквото шише донесеш, в него ще ти сипя. Ако донесеш съд с вместимост сто литра, него ще ти напълня. Важно е, ще можеш ли да го носиш. Ако друг го носи, уговори условията с него". Законът гласи: Всеки сам трябва да си носи съда с маслото.

"Ново съзнание", стр. 259; 110

Ако твоята Любов към хората се увеличава, и тяхната Любов към тебе ще се увеличи. Ако твоята Любов към тях се намалява, и тяхната Любов към тебе ще се намали.

"Вътрешното богатство", стр. 163; 104

Човек трябва да дава толкова, според колкото живот се влива в него.

"Любов и вяра към БОГА, вяра към себе си", стр. 346; 153

Съществува едно отношение в света, а то е следното: на 25 лоши хора, отговарят 25 добри. В Природата съществува този закон - добрите и лошите са като двойка.

"А другото падна", стр. 203; 109

На две радости иде една скръб, и на две скърби - една радост.

"Външни и вътрешни методи", стр. 56; 70

Както в Природата, така и в живота съществува закон на съотношение. Според този закон сиромашът е корен, а богатият - клон; сиромашът е цвете, а богатият - плод. Ако сиромашът не цъфне, богатият няма да завърже.

"Подмлади", стр. 325; 126

Кривата линия е създадена от безброй прави линии, които имат еднакви отношения, то е законът на отношението: както горе, тъй и долу. Нещата, които са в Божествения свят, така трябва да бъдат и в човешкия свят.

"Трите основни неща", стр. 630; 143

Тогава в музиката, с удължаването на линиите в едно отношение печелиш, в друго губиш. Като се удължава струната - печелиш струна, тонът се понижава - губиш, имаш по-нисък тон. Когато съкращаваш струната, тоновете се повишават, тогава печелиш в тоновете, а губиш в струните. Следователно, когато цигуларят свири, в едно отношение той губи, а и в загубата печели в друго отношение... То е закон, който съществува. Правим изводи, паралел има в явленията в Природата. Ти в морално отношение не може да се подигнеш, ако на физическо поле не изгубиш.

"Подядане и ощетяване", стр. 148; 137

И едно дете може да ти каже Божественото. От дете и да дойде Божественото, приеми го и не прави никаква разлика. Само че при напредналите хора, понеже знаят Божия път, чрез тях - както през големите прозорци - идва по-голяма светлина, а през по-малките прозорци идва по-малко светлина.

"Трите връзки", стр. 229; 135

РАЗНООБРАЗИЕ И ЕДНООБРАЗИЕ. РАЗЛИЧАВАНЕ

БОГ живее в разнообразието, а хората - в еднообразието... Човек може да бъде винаги здрав, весел и радостен, но само след като разбере и изучи законите на еднообразието и разнообразието.

"И огорчи се в сърцето си", стр. 89; 76

Хармонията не подразбира еднообразие. Еднообразието е закон на злото, а разнообразието - закон на Доброто.

"Да се радват наедно", стр. 77; 79

Красотата на Природата се заключава в крайно разнообразие. Онези, които не разбират закона на разнообразието, се стремят към еднообразие. Те не знаят, че единството в живота се крие в разнообразието.

"Условия за растене", стр. 10; 87

Разликата между физическия и духовния свят седи в следното: физическият свят се отличава с външно разнообразие, а вътрешно еднообразие; духовният свят обратно: той се отличава с външно еднообразие, а вътрешно разнообразие. И двата закона - и еднообразието, и разнообразието се срещат в Природата.

"Разумни отношения", стр. 35; 93

Всеки един от вас трябва да бъде един специфичен образ, не да си приличате. Ни най-малко трябва да си приличате. Трябва да има едно голямо разнообразие, да не си приличате един с друг, но всички да бъдете специфични. Като не си приличате, да се допълвате, да се приложи законът на допълнението.

"Милосърдие, смирение и молитва", стр. 42; 129

Еднообразието в живота всякога носи едно разочарование. В какво седи еднообразието? В еднообразието се ражда мързелът.

"Законът на свободата", стр. 267; 129

Не трябва да бъдете еднакви, понеже така ще се обезсмисли животът.

"Законът на помагането", стр. 37; 130

Хората не трябва да бъдат еднакви. Законът е такъв, че хората по същество са еднакви, но различни по степен - всякога трябва да съществува разлика между хората. Това е Божествен закон. И ако искате някой човек да ви обича, между него и вас трябва да има разлика, но тя трябва да бъде хармонична - както в тоновете на музиката има различие, и именно в това хармонично съчетание на това различие седи хармонията, от която ние се възхищаваме.

"Многоценният бисер", стр. 82; 2

Разумният човек сам разнообразява живота си. Той внася разнообразие и в яденето, и в обличането, и в четенето, и в отношението си към хората. Към всеки човек той има различни отношения. Външният му живот е разнообразен, а вътрешният - еднообразен. Вътрешно той спазва закона на единството.

"Коприненият конец", стр. 257; 132

Според мен Добро е това, което аз мога да направя, и никой друг да не може да го направи. А туй, което аз мога да направя, друг може да го направи, то не е Добро. Добро е това, което аз мога да направя, и никой друг да не може да го направи. Доброто е това, което вие може да направите и никой друг да не може да го направи. Тъй седи великият закон в света. И по това се различават всички разумни души... Следователно не се стреми да бъдеш като мене, а се стреми да бъдеш като себе си, като тази първоначална форма, която БОГ е турил в тебе. Този закон се явява навсякъде.

"Той ги изпита", стр. 214, 215; 25

Всеки човек трябва да се научи да регулира своя стомах, т.е. да регулира своите чувства. Той никога не трябва да употребява излишна храна, излишно ядене, което не може да асимилира. Той трябва да си намери подходяща храна, която да произвежда всякога разнообразие в неговите чувства. Знаете ли какво значи разнообразие? Разнообразието е закон на добротата. Всяка храна, която произвежда едно тягостно чувство, тя е неестествена храна. Щом е естествена, тя трябва да произвежда радост и веселие.

"Колко пъти да прощаваме?", стр. 374; 25

Ако една храна не се приема от стомаха, да се замести с друга. Еднообразната храна, еднообразните чувства и мисли уморяват човека.

"Малките резултати", стр. 34; 64

Някои мислят, че всички хора трябва да се съберат на едно място. Няма защо хората да се събират на едно място. Едно е важно: всички хора да мислят еднакво за Любовта. Еднаквото разбиране не е закон на еднообразие, но е закон на велико разнообразие. В това разнообразие се крие Божественото. Божествено е, когато човек е доволен от себе си, че никога не е изневерил на своя морал, на своето вътрешно разбиране.

"Две думи", стр. 268; 50

В живота на хората съществува закон на втръсване. Кога се втръсва човек? Когато дълго време прави едно и също нещо. Най-после в човека става реакция, която се придружава с едно особено състояние, което наричаме *втръсване*. Втръсването не е природен закон, но резултат на неестествения живот на хората.

"Втръсване", стр. 82; 73

Има една вътрешна сила, която свързва всички хора в едно цяло. Това не става по механически начин. Има едно вътрешно средство. Това средство е закон не на еднообразието, но на разнообразието.

"Не може да се слугува на двама господари", стр. 224; 153

Всеки човек, който не мисли, става лош. Всеки човек, който мисли, става добър. Туй правило го вземете. Под думата *мисъл* аз разбирам разнообразие. Щом мислите еднообразно, вие попадате под закона, вие ще се изтощите. Еднообразието изтощава, разнообразието усилва.

"Криви и прави линии", стр. 272; 149

Всички хора, които са еднообразни с нас, които вървят по закона на еднообразието с нас, ние имаме недоверие към тях. Сега това няма кой да го вярва. Не може да се проверява. Всички онези, които се различават от нас, в каквото и да е направление, ние имаме вяра в тях.

"Организирана вяра", стр. 290; 156

Казвам, в Природата съществува един закон на разнообразие. Всеки трябва да хване онази област, която му е свойствена нему, да работи със знанието, което му е потребно.

"Страж на живота", стр. 51; 166

Еднообразната храна е вредна. Изяснявам закона. Законът на Доброто е закон на разнообразие.

"Вътрешното Добро", стр. 195; 166

Като ученици, след закона на различаването, вие трябва да прилагате закона на вътрешното пресяване, да отделите потребното от непотребното, същественото от несъщественото. Този е един от законите на алхимията.

"Трите живота", стр. 10; 17

Любовта е закон на разнообразие. Любовта подразбира безграничното щастие, в което Вселената е потопена.

"Мястото на възвишеното и обикновеното в живота", стр. 68; 151

Разнообразието е закон на Божествения свят. Еднообразието е закон на Земята.

"Сила, благородство, светлина и доброта", стр. 144; 146

Какво представят обикновените работи? Те са пастърма, направена от месото на някой стар вол. Хората си развалят зъбите, разстройват стомасите с тази пастърма, но продължават да ядат. Време е вече да се откажат от обикновените работи и да започнат със закона на различаването. Те гледат на обикновените неща, като на велики работи, а на великите - като на обикновени.

"Четири качества", стр. 245; 133

Човек трябва да дойде до закона на различаването: да различава човешките чувства от Божествените. В Божественото на първо място е жертвата. Божественото чувство е извор, който постоянно дава. То дава щедро от изобилието си. Човешкото чувство е щерна, която се пълни отвън. Всеки момент тя може да пресъхне. Човешките чувства са преходни, а Божествените - вечни.

"Отвори очите ни!", стр. 144; 23

НЕПОВТОРИМОТО

Природата никога не позволява да се правят два еднакви опита! Един опит ще направиш!... Законът е следният: Репетиции могат да стават много, но самото представление се дава само един път.

"Едно ти не достига!", стр. 300; 25

Трябва да знаете: едно нещо само веднъж ще ви се случи. Два пъти не може да ви се случи. Вие мислите, че пак ще дойдат хубавите времена. Хубавото време само веднъж иде и лошото време само веднъж иде. Законът е все същият.

"Математическо отношение и геометрическо положение", стр. 534; 162

В Любовта нещата не се повтарят. Там всяко нещо става само по един път. И втори път може да стане нещо, но по друг начин. Ако веднъж любиш, втори път по същия начин не можеш да любиш. Същият закон се отнася и до мисълта. Това, което днес мислиш, не се повтаря. Като знаете това, прилагайте всичката си Любов и мисъл в работата си.

"Факти, закони и причини", стр. 119; 195

В Природата нещата не се повтарят. От един и същ човек не можеш да пиеш два пъти наред вода. От едно и също дърво не можеш да ядеш два пъти наред плодове.

"Състояния на материята", стр. 67-68; 65

Само веднъж ще бъдеш беден, и само веднъж ще бъдеш богат. Два пъти не можеш да осиромашееш - веднъж само ще осиромашееш. Само веднъж ще бъдеш млад, и само веднъж ще бъдеш стар; само веднъж ще бъдеш учен, и само веднъж ще бъдеш прост; само веднъж ще бъдеш добър, и само веднъж ще бъдеш лош. Това е закон.

"Неповторими неща", стр. 193; 195

Като се предава някой разказ, мнозина бързат да кажат, че знаят този разказ. Едно трябва да знаете: който и да е написал разказа, който и да го предава, той всякога остава нов.

"На този камък", стр. 62; 75

ВЕРОЯТНОСТИ И ИЗКЛЮЧЕНИЯ

Като изучавате закона на изключенията, непременно трябва да боравите с меките тонове. Боравите ли с меките тонове, всяко жестокосърдечие, всяко недоволство ще изчезне във вас и вие ще разрешите всички въпроси правилно, тъй както БОГ изисква.

"Съвместими отношения", стр. 80; 36

В пророкуването има следният закон: Някъде фактите се подчиняват на пророчеството, някъде пророчеството се подчинява на фактите. Следователно има едно пророчество, което ще се обуслови от фактите, някъде фактите ще се обусловят от пророчеството.

"Три връзки", стр. 429; 168

Колкото да взимате в съображение възможностите и вероятностите, животът пак няма да бъде увенчан с рози и венци. Възможностите подразбират всички най-възможни неща... Както да си представяте Божествения живот, вие пак няма да го разберете, но поне ще се съобразявате със закона на вероятностите, ще знаете в колко и в кои случаи през деня ще можете да изпълните волята Божия, и в колко случаи не ще можете да я изпълните. С познаването на този закон, човек би могъл да определи за себе си дали ще свърши училището и с какъв успех ще завърши.

"Вероятности и възможности", стр. 152, 154; 64

Има неща, които не принадлежат на Природата. Някой ги наричат случайност, изключения. Под думата *изключения* разбирам абсолютния закон. Само Божествените неща са изключителни.

"Духът дава живот", стр. 88; 109

О П У Л Е Н С

Съвременните хора трябва да знаят, че в Битието съществува един велик закон, наречен Опуленс - закон за възможностите. Окултистите го наричат закон на радости и на скърби, на щастие и на нещастие, на ученост и на невежество, на богатство и на сиромашия, на здраве и на болест. В кое от тия положения ще се намери човек, това е строго определено - зависи от работата, от усилията на човека.

"Закон за възможности - закон на Опуленс", стр. 214; 72

Законът на Опуленса казва, че условията или най-хубавите елементи или най-хубавите средства за вашия живот са вложени някъде в България, или във Франция, или в Германия, или най-после някъде в Америка, и вие трябва да отидете точно на време на това място да си ги вземете. Не трябва да отидете преждевременно, защото ще чакате, но не трябва и да закъснее. Точно на време трябва да отидете, тия неща ви очакват там и ще си ги вземете.

"Божественото и човешкото", стр. 16-17; 22

Действията на човека не трябва да бъдат егоистични. Даваш - ще ти се даде. Този закон е абсолютно правдив. Той е наречен - закон на всемирното изобилие - Ориленс. Всяка благородна мисъл, в която влагате волята си, непременно ще се реализира. Самата Природа е заинтересована от това. От вас се изисква търпение, да чакате времето за нейното реализиране. За реализирането на всяка идея има точно определено време.

"Добри навици", стр. 11; 21

Любовта не идва всякога. Тя има свой определен път, час и момент на проявяване. Същото се отнася и до раждането на човека. Има часове и минути безплодни, когато нищо не може да се роди; има часове и минути благоприятни, когато всичко се ражда, цъфти и зрее. Всичко, което става в Природата, е точно определено.

"Преди Аврама", стр. 352; 80

Безпокойството показва отсъствие на равновесие в ума, сърдцето и волята на човека. Когато научите великия закон, че всички неща в Природата стават в точно определено за тях време, вие ще престанете да се безпокоите. Всичко в Природата е отмерено и строго определено.

"Най-добрият метод", стр. 157; 21

"Но Христовата вяра ти приложи ли я?" "Досега не съм я приложил, но за в бъдеще ще я приложа". Колкото е била голяма вероятността в миналото да я приложим, толкова е голяма и за в бъдеще. Същият закон е.

"Колко пъти да прощаваме?", стр. 369; 25

Всеки човек, който не дава възможност на известна добродетел в себе си да се прояви или пък не я прояви на точно определено време, което БОГ изисква, е лош човек... По същия закон - щом даваш възможност на всичко онова, което БОГ е посадил в даден момент, да се прояви, ти си добър човек. Всяко нещо има свое определено време за проявление. Следователно Доброто в нас може да се прояви във от нашата воля, а нашата воля може да му съдейства.

"Добро и зло", стр. 7, 7-8; 27

Ще чакаш своето време - няма да бързаш. За всяка душа БОГ е определил един момент, когато трябва да се прояви.

"В който град влезете", стр. 23; 30

Съвременните хора не спазват времето, което е определено за извършването на дадена работа, и след това се запитват защо нямат успех в живота си. Много естествено. Те не спазват закона, който определя точно момента за всяка работа.

"Както светът дава", стр. 46; 80

Съзнателният живот има един важен закон, който гласи: За всяка енергия, затворена в каква и да е форма, има определено време за развитие. На това основание, всеки човек трябва да използва енергиите, които са вложени в неговия организъм, на съответното за тях време.

"Учтивият човек", стр. 42-43; 35

Когато искате да изучавате идеите на този свят, вие трябва да си избирате съответно място и положение.

"Слънчевите трансформатори", стр. 105; 33

Сега, вие се събирате тук, в Търново, и казвате: "Не може ли другаде да се съберем?" Може навсякъде: и на Мусала може, и на Витоша може, и във Варна може, и в Русе може, навсякъде може да се направи съборът, но навсякъде не може да приемем тази светлина, която ни е определена за тази година. Там е въпросът! Туй е закон... Всеки от вас по интуиция трябва да избира това място, отдето ще дойде неговият лъч. Ако се подчинявате на този закон, той ще ви посочи точно, на кое място трябва да седнете, до кой брат, или до коя сестра. И ако седнете там, в този момент вие ще получите тази светлина. Туй течение е точно определено за вас.

"Подпушване на светлината", стр. 81; 38

Всяка душа трябва да се отвори за Божествената светлина. Това е потребно за вас, и аз искам вие да се разтворите по правилността на този Божествен закон - точно на време да се разтворите, а не преждевременно. Тогава всеки ще приеме толкова, че сърцето му ще бъде доволно.

"Живите образи", стр. 167; 38

Във физическия свят е невъзможно в дадено време и пространство човек да прояви изведнъж всичката си енергия. Това трябва да става последователно: в младините си той ще изразходва един род енергия, в средна възраст - друг род, а в зряла възраст - трети вид енергия. Всяко време изисква специфични прояви.

"С чия воля?", стр. 80; 44

Не пропускайте сегашния живот, ако искате да използвате разумно всички негови блага. Щом знаете този закон, от вас, като от ученици, се изисква будно съзнание, да не пропускате условията, които днес ви са дадени.

"Огласен, вярващ и ученик", стр. 158; 44

От Невидимия свят е определено колко трябва да се сее и колко не. Не може да се насади всичката земя едновременно. Законът е следният: Трябва да се насажда половината земя, а другата половина да бъде в почивка.

"Дава плод", стр. 23; 46

Разумният, Божественият живот е живот на душата, дето всяко нещо се извършва на своето време. Затова именно и Соломон е казал: "За всяко нещо има определено време". Има определено време за раждане, има определено време за умиране. Човек може да се роди само на времето, което БОГ му е определил. По същия закон човек умира, само когато му е определено. Ако знаеше законите, той би прескочил времето, което му е определено да умре.

"Вехтото премина", стр. 24; 50

В разумния живот всичко става точно на определено време и място. Само по този начин човек може да бъде добър, свеж, да се развива правилно, да прогресира, без да остарява.

"Съпротивление, напор и стремеж", стр. 124; 56

В Божествения свят съществува закон, който точно определя времето за реализиране на всяка мисъл, на всяко чувство и на всяко желание. Не спазите ли времето, което този закон е определил, вие ще чакате друго време. Първото време е вече пропуснато. Божественият свят е свят на пълен ред и порядък. Като естествено последствие на този живот и разумните хора живеят в пълен ред и порядък.

"Кротките", стр. 129; 49

Имате ли радио в себе си, вие ще можете да се разговаряте със съществата от този свят и няма да се съмнявате в това, което ви се говори. Аз не говоря за обикновеното радио, с което съвременните хора си служат, но подразбирам вътрешното радио, което всеки човек има, но трябва да го развие, за да може да се ползва от него. Съобщенията с това радио не могат да стават всякога, когато човек пожелае. Соломон е казал: "За всяко нещо в света има определено време".

"Глас от града", стр. 16; 67

За извършване на всяко нещо има точно определено време. Също така е определено за всеки човек, кога трябва да пее, кога да свири, кога да учи, да работи, да почива и т.н. Наука е това!

"Живата наука", стр. 245; 65

Всяко благо трябва да се даде точно навреме и на място.

"Връзки на сърдцето и на ума", стр. 276; 71

Всяко нещо трябва да става на времето си. Казвам: този закон е същият и в правенето на Добро.

"Дайте ни от вашето масло", стр. 57; 95

Всяка една мисъл, изказана навреме, всяко едно желание, изказано навреме, носят живот в себе си. И всички неща, които са проявени ненавреме, те носят смърт. Затуй има един закон: Всяка добра мисъл, която дойде в ума ти, не я отлагай! Каквото дойде, направи го!

"Ценни мисли", стр. 323; 97

Не живеете ли правилно, ще умрете преждевременно. Щом умрете преждевременно, и възкресението няма да дойде. Когато земеделецът не сее навреме, и плодът не узрява навреме. Същият закон се отнася и до желанията на човека. Сей навреме, за да пожънеш плодовете си навреме.

"Проява на Любовта", стр. 96; 85

Едно се иска от човека - устойчивост. Така той може да постигне своите желания. Има закон, чрез който, каквото пожелаеш, става, но трябва да бъдеш готов да носиш и последствията. Този е законът на Оршепсе.

"Влияние на материята", стр. 132-133; 117

Светът може да се поправи само когато женитбата е станала навреме, когато децата се раждат навреме и се отглеждат навреме. Това е велик закон.

"Малцина избрани", стр. 251; 97

Ако решите да започнете някаква работа, наблюдавайте състоянието на ума и на сърдцето си. Щом останете тихи и спокойни в себе си и състоянието на вашия ум и на вашето сърдце не се измени, започнете замислената работа. Вие сте попаднали в благоприятни условия, т.е. във времето, което Природата е определила за тази работа. Стане ли някаква промяна в състоянието ви, не започвайте тази работа. Отложете я за известен срок, докато попаднете в определеното за нея време. Този закон работи навсякъде в живота: при учене, при женитби, при пътуване и т.н.

"Личност и душа", стр. 70-71; 85

Певецът пее, когато публиката има желание да го слуша. Семенцето израства, когато Слънцето пожелае да го възрасти. Следователно, когато БОГ пожелае да се проявим, да не отлагаме.

"Любов и безсмъртие", стр. 155; 192

Всичката погрешка на хората седи в това, че те искат някои неща преждевременно. Вие трябва да чакате да дойдат Божествените блага според определеното за тях време, според определените закони. Всяко нещо си има свое време.

"Ти си Христос, Син на БОГА живаго", стр. 255; 140

БОЖЕСТВЕНОТО И ЧОВЕШКОТО

Доброто е плод на Любовта, а Любовта е плод на Духа. Следователно, който има Дух, ще има плода на Духа - Любовта, а който има Любов, ще има Добро. Дето има Любов, има Добро; дето няма Любов, няма Добро в света. Следователно не може да вършим Добро, без да има Любов; не може да се заемем за Доброто, без да имаме Дух. Тъй разбирам нещата. Всеки от вас може да провери този закон вътре в себе си. И тъй, ние ще приемем тези три положения: Духът, това е първото проявление на БОГА в света, т.е. изявлението на БОГА, това е Духът. Второто изявление на БОГА, това е Любовта. Третото изявление на БОГА, това е доброто, плодът на Духа.

"Законът на съвършенството", стр. 71-72; 12

Духът това е законът на Божествената Любов. Плодът на Духа е Любовта.

"Пътна избавление", стр. 167; 183

Има начини, чрез които може да се превърне Любовта във вяра, и след като се превърне и дойде Истината, вярата ще се превърне в знание, а като дойде знанието, ще дойде разумното Слово, ще дойде светлината. А дойде ли тя във физическия свят, ще ви помогне. Защото има две течения: когато дойде Божията Любов отгоре, непременно ще дойде противоположното течение отдолу. И следователно, според тази наука, която поддържа, има две течения: едното от Безграничното, което постоянно се смалва и слиза към човека; а другото, както съвременната наука казва, човек е произлязъл от малка микроскопична клетка. Едното - малкото течение, което се възраства, става велико, а другото - великото, става малко. Тия две течения като дойдат в съприкосновение, в туй вътрешно налягане, тогава - който разбира този закон - се зараждат всички велики добродетели и способности на човешката душа.

"Христа разпет", стр. 250; 14

Едно обяснение върху Духа. Духът - това е най-възвишеното, най-разумното у човека. То съединява нишките на живота, а тия нишки, сами по себе си, носят сила. По този закон, само еднородните нишки дават сила. Силата - това е пътят в живата Природа, чрез който път идват всичките Божии блага.

"24 август, понеделник", стр. 6; 37

Велико е само това, което остава необяснено! Съзнава се без да се ограничи! Изясненото всякога показва вътрешно ограничение на една велика Истина. По същия закон, не мислете, че някой ден ще определите какво нещо е Любавта.

"Двете течения", стр. 20; 22

Всяко неразбиране на нещо създава противоречие. Когато говоря за този закон, мнозина мислят, че той е Божи закон. Едно трябва да се знае: великата основа на света, от която ние произлизаме, и Великата същина на живота са неизменни. Същината, от която произлиза нашият ум, не може да се измени. И законите, които ръководят нашите мисли, също са неизменни. Аз и ти, изобщо човека, можем да мислим по определени закони.

"Кое е това учение?", стр. 71; 23

Приложете Божествения закон, според който първо ще действате, а после ще мислите. Резултатите, които сте придобили, ще ви накарат да мислите защо сте постъпили по един, а не по друг начин, при какви условия сте работили и т.н.

"Превръщане на енергиите", стр. 388; 17

Човек всякога трябва да разчита на вложеното в него, т.е. в неговата природа. Като казвам "човешката природа", включавам и Божественото, БОГ, който е у него.

"Природа и геометрия", стр. 34; 31

БОГ знае всички помисли не само на хората, но и на всички възвишени същества. Няма мисъл, която да не е разкрита пред Неговия свещен поглед. И туй, което БОГ знае, изправя.

"Моето Царство", стр. 23; 30

Силните желания, силните мисли, силните чувства, които излизат от дълбочината на вашата душа, това са силни извори, Божествени извори. Не туряй никаква преграда на тези Божествени потици. Дай им ход да се проявят!

"Подпушване на светлината", стр.75; 38

Дайте ход на Божественото в себе си, да се прояви БОГ. Не само да изповядваме, че вярваме, но БОГ да живее в нас и хората да виждат Господа, преди ние да сме го видели.

"Правилно верую", стр. 270; 153

Колкото малка да е една Божествена мисъл, тя е мощна. Кога ще се реализира, не е важно, но тя непременно ще даде своите добри резултати. Ако доброволно не приемете една Божествена идея, тя ще влезе в подсъзнанието ви, дето сама ще се организира. Как ще се организира? Тя постепенно ще привлича към себе си подобни на нея идеи и един ден, когато види, че съзнанието ви е най-слабо, тя ще ви се наложи, и ще ви изнесе това, което крие в себе си. Божественото не държи на времето: могат да минат месеци, години, но в края на краищата Божественото пак ще се прояви.

"В образ Божи", стр. 136; 61

Когато човек дойде до една невъзможност за постигане на нещата, тази невъзможност наричаме граница на Великия закон, който реализира нещата. Тъй щото дойде ли до безизходен път в живота си, човек дохожда вече до границата на Божественото в света. Тази граница именно показва, че човек ще излезе благополучно от трудностите на своя живот.

"Път към свобода", стр. 78; 52

Христос казва на учениците си: "Съберете изостаналите укрухи, за да не се изгуби нищо!" С този стих Христос е искал да постави един велик закон в умовете на Своите ученици. Той искал да им обърне внимание на Силата Божия, която е в състояние да увеличи хлябовете. След това Той им каза: "Аз Съм хлябът на живота; който иде при Мене, няма да огладнее; и който вярва в Мене, никога няма да ожаднее".

"Изостаналите укрухи", стр. 90-91; 50

Дойдете ли до Божественото в себе си, всички противоречия във вашия ум и във вашето сърдце ще изчезнат. Уповавате ли на Божественото, всяка ваша мисъл, всяко ваше желание ще се реализират; каквито препятствия да срещате по пътя си, ще ги преодолявате.

"Ред на числата", стр. 93; 43

Щом човек се домогне да същинската реалност, тъй както учените твърдят, без разлика на това дали ти си в будно или сънно състояние, дали си учен или прост, тя ще произведе в него една малка радост.

"Показа им ръцете Си", стр. 7; 45

Както параходът се люшка от вълните на една и на друга страна, без да се обърне, така и човек ще бъде изложен на действието на сили, които ще го разтърсват, но в края на краищата той няма да потъне. Защо? Защото законите, по които е създаден, не позволяват да потъне.

"Неизвестни величини", стр. 207-208; 52

Когато БОГ ви изпраща своето благословение, спазвайте същия закон: Не бързайте сами да вземете благословието си, но почакайте БОГ да ви го даде с ръката Си!

"Мнозина казваха", стр. 14; 60

Човек трябва да схваща правилно нещата, да знае, че всичко в света предстои на промяна. Тъй както виждаме днес света, той не е абсолютен, не е неизменен. Божественият Дух постоянно работи и пресъздава нещата.

"Основни мисли", стр. 117; 57

Аз зная един закон - всичко това, което вие не възприемете, не го използвате, аз си го събирам назад. Пак го използвам. Аз ви го давам и което не можете да използвате, аз пак седна да работя. Взема го и го обработвам. Божественото ние не оставяме никога да се изгуби.

"Непреривните постижения", стр. 37; 120

За да имаме свобода, трябва да разбираме законите на налягането и напрежението, и после онзи, великия закон, който регулира нещата - Божественото в света.

"Налягане, напрежение, разумност", стр. 284; 163

Божествените неща винаги носят сила в човека. Щом се наядеш и тази храна не носи сила, остави я. Щом се наядеш и тази храна ти дава сила, приеми тази храна. Този закон ще го приложите.

"Зачитане", стр. 247; 186

Следователно аз ви казвам; проверете Истината, която е вложена вътре във вас, потърсете вашия идеал в себе си, в душите си. Този идеал няма да го намерите навънка. Той е вложен в душите ви, той е вложен в мозъците ви, той е вложен във вашите тела, тъй както енергията е вложена в семето, а семето е вложено в земята. То изсмуква соковете от нея и създава всички органи. Та и всички енергии са вложени вътре в нашето тяло, по същия закон се използват от човешкия дух, за да създаде всички органи на човешкото тяло.

"Пробуждане на колективното съзнание", стр. 44; 12

Слабите неща се отвяват от силите на Природата по всички посоки. Един откъснат лист от някое дърво се развява по всички посоки, но седи ли този лист на дървото, вятърът не го развява, а само го огъва около центъра. Откъснатият лист се движи и в периферията си, и в центъра; здравият лист, който е на дървото, се движи само в периферията, а в центъра остава спокоен. В това отношение, хора, които имат морален устой в себе си, издържат на всички бури в света.

"Обич към знанието", стр. 23-24; 58

Ако във вас първата мисъл, Божествената, умира, то всички други мисли у вас оглупяват. Ако във вас първото чувство умира, то всички други чувства във вас оглупяват. Ако във вас първата постъпка умира, то всички други постъпки във вас оглупяват. Законът е този: Първата Любов, първата светла мисъл, която иде от БОГА, пази я.

"Първият момент на Любовта", стр. 10; 160

Никой ангел, никое напреднало същество не извършва постъпка, от която да има повече загуба, отколкото печалба.

"Носител на Божиите мисли", стр. 63; 88

Човек човека не може да роди. А като умножите 2х2, ще получите 4. Числото 4 само не може да се произведе, друго число ще го произведе.

"Възкресение на Любовта", стр. 164; 11

"Които не от кръв, нито от похот плътска, нито от похот мъжка, но от БОГА се родиха". Закон е: Ако вложите един човешки зародиш в утробата на една майка-маймуна, тя няма да роди един гений. Или, ако вложите един човешки зародиш в утробата на една майка-мечка, или на една майка-вълчица, те няма да дадат качествата на този зародиш. Какво ще се роди? Какво значи *похот плътска*? Това значи: низш живот, неразумен живот. *И от похот мъжка* - значи от този низшия ум.

"Родените", стр. 5-6; 30

Отиваш в митницата да освободиш стоката си. Обаче, един от чиновниците, крайно строг човек, не пуца стоката. Имаш всички права, но той се заловил за един параграф и ти препятства. Изваждаш кесията си, показваш му една звонкова монета и той веднага отстъпва. Не е добре да подкупваш човека?! Щом служи на човешки закон, може да го подкупиш.

"Важността на черния дроб", стр. 40; 141

Ако първият мъж не може да ви даде Любов, вторият никога няма да ви я даде. Ако първата мисъл не даде плод, втората никога няма да даде. От злото излиза зло, от Доброто - Добро.

"Новият човек", стр. 14; 11

Човек, който иска много, живее в човешкото.

"Пребъждане", стр. 13; 194

Онзи, великият закон, който изменя нашите човешките тела е реалността. Реалността е, която изменя нашия живот, за да ни застави да я познаем.

"Доброто семе", стр. 192; 97

Не е било време и няма да бъде, когато някой е сполучил да вземе благото, което БОГ е дал някому. Няма нито един пример, дето някой да е успял да вземе благото, комуто и да е.

"Страхът", стр. 12-13; 27

Невъзможно е човек да има съвършена мисъл. Ако пеенето и мисълта ви бъдат съвършени, вие ще се обезсърчите, ще мислите, че никой не може да ви разбере.

"Вероятности и възможности", стр. 167; 64

Според окултните закони, когато се продава жито с крина, тя трябва да се пълни с връх. Затова добре е земеделецът да пипа с ръце житото, да му се радва, за да може да се облагороди.

"Изпитите на ученика. Житното зърно", стр. 101-102; 32

Ти, като пееш за хората, не си здрав; като пееш за себе си, си здрав. Сега ние изваждаме един закон: Живейте един добър живот не за хората, но заради вас. Защото, ако живеете за хората, ще ви намерят някоя погрешка.

"Възможности в живота", стр. 8; 149

В човешкия живот може и не може, но в Божествения живот всичко може.

"Приятни на БОГА", стр. 313; 184

Трябва да дойдат хората до отвращение. Трябва да се отворим от старите погрешки, понеже те ни причиняват хиляди страдания.

"Единственото богатство", стр. 13; 163

Първият закон е Божественият. Вторият закон е човешкият. Когато дойде първият закон, едновременно трябва да дойде и вторият - закона за ближния. Безверниците първо действат със закона на ближния, а духовните първо действат със закона на БОГА. Те оставят закона на ближния настрана. И двата закона трябва да действат едновременно.

"Изменена посока", стр. 61; 195

Каква е разликата между човешкия и Божествения порядък? В човешкия порядък законът управлява... В Божествения порядък Любовта управлява.

"Божественият ден", стр. 307; 190

Сега ще ви дам едно малко обяснение за относителните истини в живота. Допуснете, че Слънцето представя една определена точка в пространството. Към тази точка отправяме един лост, с който искаме да покажем, че всички планети в Слънчевата система се намират на една права линия. Приемете, че този лост може да се върти. Какво ще забележите при въртенето на лоста? Колкото по-бързо лостът се върти, толкова по-бързо се движат по-отдалечените планети от Слънцето; по-близките планети пък се движат по-бавно. Според този закон, колкото по-бързо се движи едно тяло, толкова по-далеч се намира то от центъра. И обратно: колкото по-бавно се движи едно тяло, толкова по-близо се намира до центъра. Обаче, в сегашната Слънчева система е точно обратно. Според еволюционния закон, всички тела, които се намират близо до центъра, се движат по-бързо; ония пък, които са далеч от центъра, се движат по-бавно. Ако приложите този закон към един религиозен и един светски човек, ще видите, че и тук той е верен.

"Стар и нов живот", стр. 49; 15

Законът дойде чрез хората, а благостта - чрез БОГА. Туй, което ни ограничава, сме ние. Туй, което ни освобождава, е БОГ в нас.

"Закон и свобода", стр. 308; 185

Всеки един човек като влезе в Божествения свят, той обича всичките хора. Всеки, който живее в Божествения свят, обича всички. Ако в Божествения свят пренебрегнеш само един човек, ти ще изгубиш всичкото свое щастие. Всички ще обичаш, понеже във всички БОГ живее. Щом влезеш в човешкия свят, законът е точно обратен. Ти Едного ще обичаш. В Божествения свят, за да познаеш Божественото, всички трябва да обичаш. В човешкия свят само Едного ще обичаш, за да познаеш човека какъв е, само Едного трябва да обичаш. Като разбереш човека, трябва да излезеш из човешкия свят, да влезеш в Божествения, да обичаш всички.

"Вералах - да даде Господ", стр. 442; 168

Който иска да бъде ученик, преди всичко той трябва да приложи своята разумна воля. Защо? Такъв е законът в Божествения свят. Там първо се действа, а после се размишлява. В човешкия свят е тъкмо обратно: там първо трябва да се мисли, а после да се действа. Според интуицията, която е закон на Божествения свят, щом почувствуващ, щом възприемеш нещо от този висок свят, ти веднага трябва да действуваш, а после ще размишляваш върху последствията.

"Изисквания от ученика", стр. 59; 16

Какъв е великият закон вътре в Природата? Всички ония, които започват с механически начин на организиране, се увеличават отвънка, а всички ония, които започват с органическия, се увеличават отвътре.

"Определяне работата на четирите съвета", стр. 134-135; 12

В Божествения кодекс е турен следният закон: Овчарят има право да вземе вълната и млякото, но никога не му е позволено нито да коли, нито да продава овцете. Че ги продава, той е негов закон, но не и Божествен.

"Най-добрият начин за разсъждение", стр. 10; 27

За да различите Божественото от човешкото и от животинското, вие трябва да сте научили вече закона на различаването, да сте се справили със своите слабости... Различаването подразбира вътрешно виждане. Като не владеят този закон, хората се натъкват на недоразумения, спорове и разногласия.

"Трите живота", стр. 9; 17

Низшето всякога дразни човека, низшето винаги оглушава човека. Низшето винаги остарява човека. Висшето, Божественото всякога поумнява, подмладява, всичко дава.

"Комплексни понятия", стр. 329; 130

Висшето никога не може да стане ученик на низшето, и низшето никога не може да стане Учител на Висшето - нищо повече!

"Раздай всичко!", стр. 9; 30

По-високото всякога се изразява чрез по-ниското, или низшето всякога служи като израз на Висшето.

"Превръщане на цветовете", стр. 66-67; 26

Докато живее в низшето си съзнание, човек спада към ония величини, които се изваждат и делят. Той минава през процеса на смаляването, както целите числа се делят на малки дробни единици. В Божественото съзнание обаче нещата се увеличават и разширяват. Като дойдем до висшата математика, там единицата се дели и увеличава до безконечност. Този закон се прилага в живота на хората.

"Правилно разрешаване", стр. 227-228; 92

Когато низшето съзнателно се жертва за Висшето, тогава и двата живота се развиват правилно. Законът е низшето да се жертва за Висшето. Понякога законът действа обратно: Висшето става жертва за низшето.

"Доволството", стр. 202; 132

Висшето да ограничава низшето.

"Идете в Галилея", стр. 556; 134

Низшето всякога трябва да се подчинява на Висшето; Висшето пък трябва да подчини низшето.

"Отличителна черта", стр. 76; 92

Когато тялото страда, то е за благо на душата. Имайте предвид следното правило: не жертвайте никога благо на душата за благо на тялото! Защото душата сама по себе си е толкова благородна, тя знае как да се грижи за тялото. Но остане ли тялото да се грижи за душата, работата е зле.

"Връзки в геометрическите форми", стр. 9; 36

Човешкото у мъжа трябва да се подчини на Божественото у жената; и човешкото у жената трябва да се подчини на Божественото у мъжа... Човешкото на бащата и майката ще се подчини на Божественото у сина и човешкото на сина ще се подчини на Божественото на бащата и майката.

"Елате да разсъждаваме", стр. 494, 495; 140

Онзи, у когото има човешка мисъл, трябва да се подчини на онзи, у когото има Божествена мисъл. Такъв е законът.

"Разумност в Природата", стр. 15; 27

Благо, дадено от БОГА, никой не може да ви го отнеме. Но човек сам трябва да пази благо, дадено от БОГА.

"Ще го изцеля", стр. 107; 29

Ти, като живееш, ще отидеш на оня свят, а не като умреш. Същият закон е и по отношение на съгрешаването. Какво нещо е добрият и лошият живот? Същият закон е и тук. Докато Доброто е в тебе, или докато Божественото е в тебе, ти си весел.

"Новият опит", стр. 358; 129

Добрият човек е всякога добър, и нищо в света не може да го опетни. И Божествената светлина никога не може да се загаси. Тя се загасява сама по себе си. Ако остане само човешкото, то от само себе си ще се запали, ще изгори и ще рухне. Ако е Божествен огън, пазете се, този пожар всякога ще гори.

"Що е това?", стр. 460; 25

Силите, които работят във Възвишения свят, са по-интензивни от ония, които работят в грубия, материален свят. Значи силите на Възвишения свят са по-малко, но по-интензивни, а тия на материалния свят са повече, но по-слаби. Разумният човек знае как да регулира силите на злото и на Доброто в себе си, да ги уравни.

"Прояви на човешкото съзнание", стр. 229; 93

Възвишеният, Невидим свят помага само на добрите и на умните хора в света. Защо им се помага? Защото и те скоро ще станат работници да помагат на по-малките от тях. Всеки иска да има помощници да му помагат, но и той от своя страна трябва да помага на по-слабите от себе си. Който иска да му помагат, и той трябва да помага!

"Свободни движения", стр. 69-70; 35

Казваме, че Божиите пътища са неузнаваеми, а човешките пътища са узнаваеми. Защо човешките пътища са узнаваеми, а Божиите пътища са неузнаваеми? Човешките пътища са узнаваеми, понеже те са във времето и пространството.

"Разумният живот", стр. 13; 27

Туй, което е неприятно за нас, носи едно благо, а туй, което по видимо е благо за нас, носи нашето нещастие.

"Да го посрещнат", стр. 31; 30

Ние, съвременните хора, мислим, че можем да правим каквото искаме. Да, можете да направите каквото си искате, но трябва да знаете, че и БОГ е силен, и Той може да направи каквото иска. Знаете ли какво ще стане тогава? Когато слабият се бори със силния, какво става? Слабият става на каша. Това е закон.

"Давам власт", стр. 17; 45

Не е нужно да яде човек, но трябва да стане обмяна между един и друг живот... Ето защо, ние трябва да се храним, за да стане правилна обмяна между Божествения Дух и нашия живот, който е в застой.

"Изпитите на ученика. Житното зърно", стр. 98; 32

Казвам: хората не се поправят нито с убийства, нито с обесване. Ние не можем да изменим великия Божи закон, който казва: "Не убий!" Вие имате право да убиете човека само тогава, когато, като го извадите от неговата стара, нехигиенична къща, го поставите в нова, по-хигиенична къща от старата. Поставите ли го в нова къща, запалете старата! Така БОГ прави с грешния човек. Той го изважда от неговото грешно състояние и го поставя в друго, по-благоприятно за неговото развитие. Следователно и вие трябва да приложите в своите мисли и желания закона за смяна на състоянията, с който си служи БОГ.

"Кротките", стр. 129; 49

Когато ние искаме да наложим своята воля, т.е. нашето съзнание върху Божественото подсъзнание, винаги в нас ще се роди дисхармония, противоречие. Затова първо човек ще вложи в душата си най-важния закон - Любов към БОГА, а после ще дойде до своята воля. На първо място Великото в света, а после малкото. Първо БОГ, а после ти.

"Затова се родих", стр. 16; 47

Законите на Божественото и на човешкото са точно обратни. Казвам: Божественото прощава, а човешкото дири своето си.

"Умовете им", стр. 215; 47

Когато химиците говорят за елементите и за взаимодействието между тях, ние подразбираме закона на присаждането. Всички елементи са присадки към известни сили на целокупния живот. Скършите ли тях присадки, вие ще имате истинските елементи, или силите на великия живот, скрити в тях.

"Дело свършено", стр. 97-98; 48

Материята без Духа е мъртва. Когато Духа влезе в някоя форма, според законите, които познава, той се стреми да обнови материята, да я направи пластична, удобна. И тъй, когато материята преобладава, ражда се смъртта; когато Духа преобладава, ражда се вечният живот. Преобладаващото състояние на материята създава смъртта, понеже материята има желание постоянно да трупа, да събира.

"Раб и син", стр. 61; 50

Ако душата се изложи направо върху действието на Божия Дух, тя не може да издържи. Тя ще повехне, както повяхва нежният цветец под силните слънчеви лъчи. Той се нуждае от мека, приятна светлина. И душата се нуждае от плътта, като покривка, която я пази от силните лъчи на Духа.

"Лъч на пробуждане", стр. 139; 63

През каквито мъчности и страдания да минава човек, в края на краищата Божественото ще победи. В човека Божественото побеждава, а човешкото остава победено.

"Придобиване на търпение", стр. 87; 52

Всяко нещо, което е добре извършено, седи високо.

"И пак се наведе на земята", стр. 232; 146

Когато някое дърво има много плодове, ако има 100, 200, 300, 400, 500 плода на една круша, която вие сте поливали, като идете, две-три круши ще паднат. Ако иде друг, който не е поливал - не падат.

"Сърдцето на Природата", стр. 264; 150

От големите работи, очаквайте малко.

"Орехът и орехчето", стр. 55; 128

Всичките ценности по видимому не допринасят никаква полза. Колкото времето минава, туй, което ни се виждало неценно, става мощно и ценно.

"Честност и справедливост", стр. 452; 150

Всичко, каквото съществува в Природата, е нагледно според времето, според момента на дадените условия. И организъмът на сегашните хора е пригоден точно за сегашната епоха.

"Разнообразието в живота", стр. 49; 146

Камъните на планината са наредени по особени закони, а не произволно. Те могат да се нареждат или по механически, или по органически закони. Когато нещата се нареждат механически, там взима участие и човешката воля. Обаче, нареждат ли се органически, човешката воля не взима участие.

"Първо и последно място", стр. 169; 152

Ако в света се проявява един Господ, тогава трябва да се проповядва, че в света трябва да се тури ред и порядък, и този порядък трябва да бъде еднакъв по възможност за всички. Всички няма да бъдат на една степен, но да се даде една възможност на Природата, всеки да има възможност и да му се покаже пътя, по който трябва да работи.

"След това", стр. 182; 96

Природата не търпи безверници, нито болни, нито глупави хора. Всички тия хора тя е осъдила на смърт. Тя ще заличи всички противоречия, които израждат човешкия род. Според тази разумна Природа бъдеще има само оптимистът, човекът на вярата; бъдеще има само човекът на Любовта; бъдеще има само човекът на Мъдростта; бъдеще има само човекът на Истината; бъдеще има само човекът на Правдата; бъдеще има само човекът на Добродетелта.

"Мойсей и Христос", стр. 110; 47

ЕНЕРГИИ. ПРАНА

Тебе не ти е необходимо да знаеш де е БОГ, а само трябва да се стремиш към Него. Зърното е разбрало какво нещо е Слънцето и е приело това, което желае. Същият закон важи и за нас - и ние трябва да произведем същия резултат. Ние трябва да бъдем посетени, животът ни непременно ще има мъчности, които съставят тия малки, но необходими спънки, както е с житното зърно - известно налягане е потребно, и след това ще дойде процесът на растенето, знанието, а когато завържем плод, това вече е добродетелта.

"Ето човекът!", стр. 2; 1

Както цветята използват слънчевите лъчи, така и вие трябва да използвате силите на живата Природа. И тогава, кой за каквото е роден, това ще направи. Този закон има приложение и в човешкото тяло.

"Двата пътя", стр. 7; 15

Растежът на растенията, цъфтенето на растенията, узряването на плодовете - плодовете зреят в четвъртото измерение. Всеки узрял плод е събрана енергия по законите на четвъртото измерение.

"Удължена точка", стр. 283; 186

В Божествения свят съществува закон за икономии на енергиите. Там не се позволява напразно харчене на свещени чувства, на Божествени енергии. Не е позволено на човека да си играе със свещените си мисли и чувства. Всяка свещена мисъл и всяко свещено чувство трябва да бъдат употребени на своето място.

"Мозъчни наслоявания", стр. 123; 43

Аз искам да придобиете едно правилно схващане за материята. Тя представлява обмяна, смяна на енергии. Физическият свят може да се смени с умствения. Астралният свят може да се смени с духовния.

"Четири проекции", стр. 12-13; 27

Всяка енергия, отправена в пространството, след време се връща към онзи, който я произвел.

"Правила за живота", стр. 133; 17

Някои учени казват, че смърт не съществува за човешкото тяло. Те твърдят, че нищо в Природата не се губи, нито се създава. Този закон се отнася, както за материята, така и за енергията в Природата. Тъй щото и енергията в човека нито се губи, нито се създава.

"Що има вътре в човека", стр. 11; 153

Природата държи точна сметка за енергиите си. Въз основа на този закон човек няма право да изразходва повече енергия, отколкото в дадения момент е необходимо. Той няма право да разполага с чужда енергия.

"Здраве, богатство и енергия", стр. 122; 82

Всичко онова, което в моя живот съм мислил и е станало, е реално. Най-после аз задържах само ония неща, които стават. Всякога, когато каквото съм мислил и не е ставало, казвам си: "Не съм вървял по Божия път". Същият закон важи и за вас.

"Като дете", стр. 108; 108

Всичко, което излиза от БОГА, връща се обратно при Него. Божественото само се видоизменя, нито се създава отново, нито изчезва. Ако този закон е верен за материята, колко повече за Духа.

"Истинско познаване", стр. 272; 101

По закона на осиновяването БОГ има хиляди синове и дъщери, но те са осиновени, а по закона на раждането Той има само един син: "Единородният Син" се казва за Него.

"Да се облечете с новия човек!", стр. 40; 95

Добър син е онзи, който е наследил чертите на баща си. Добра дъщеря е онази, която е наследила чертите на майка си. Такъв е законът.

"Бъдете като децата", стр. 600; 125

Когато събудиш Божественото естество в човека, той всякога е готов на услуги.

"Знание и прилагане", стр. 239; 103

Има случаи, когато един от приятелите дава повече, а другият - по-малко. Единият дава, а другият взима. Обмяната между тях не е правилна. Същият закон важи и за отношенията между БОГА и човека.

"Отец Ми живее", стр. 301; 103

Щом искам другите хора да ме обичат, то е насилие. Щом аз обичам без закон и не търся другите да ме обичат, но аз обичам, то е Божественото.

"Видяхме Славата", стр. 15; 106

Вчера дойде при мене един млад българин с Евангелие в ръка. Той започна да ми говори: "От няколко години чета само Библията и Евангелието, нищо друго не ме интересува. Каквото сам разбера, това ми е достатъчно. Не искам да слушам тълкуването на другите хора". "Имаш ли някакъв занаят?" "Нямам. Аз влязох в един манастир, искам да стана калугер."... "Какво правиш в манастира?" "Пращат ме да събирам помощи, но дето отида всички ме ругаят."... "Ако аз съм на твое място и съм длъжен да събирам с тефтера пари, така ще постъпвам, че хората да не ме ругаят: ще оставя тефтера при тях, и който колкото иска, да даде. Някой ще запише, че дал известна сума; друг ще даде пари, без да запише името си. Тези пари ще раздавам на бедни вдовици и сирачета. Така ще изпълня Божия закон. С парите, срещу които има подпис, ще изпълня човешкия закон. Важно е да не насиливам хората - всеки да дава по свобода".

"Ново разбиране", стр. 10; 110

В света съществуват три важни закона: закон на необходимостта - закон на света; закон на свободата - закон на вярата и закон на Любовта - закон на БОГА. Омразата, недоволството, завистта са последици от закона на света.

"Както светът дава", стр. 28; 80

Божественото расте при страданията. Щом е така, не го спъвайте. Оставете го да израсте и да се развива. Който не разбира този закон, тъкмо израсте Божественото, той го отчупи.

"Новата песен", стр. 73; 116

Та постиженията в света стават само в Божественото. Когато зачитаме в себе си само Божественото, всичко можем да постигнем. То е най-важното. Когато човек влезе в човешкото, тогава се приготвява материалът. В човешкото се приготвява материалът, в Божественото се реализира материалът. Това са два процеса. Тогава ще знаете законите. При страданията вие само приготвявате материала, а при радостите вие започвате Божествения градеж. Тъй щото, колкото повече страдания имате, толкова повече възможности се явяват в Божествения свят, нещата да се реализират, това, което сте копнели.

"Скръб и радост", стр. 198; 154

Всяка мисъл, която влиза в нас, тя трябва да излезе от нас. Такъв е законът. Така е и с чувствата - трябва да влезе и да излезе това чувство. Оплоденото е човешкото, а пък това, което опложда, е Божественото.

"Принципи и условия", стр. 198-199; 129

Щом пожелаеш да вземеш нещо, ти си подложен вече на изкушение. Такъв е законът на необходимостта. Следователно ти можеш да взимаш само от онзи, който те е родил. Неговото даване е безопасно. Вземеш ли нещо от онзи, който не те родил, ти си в опасност. Светът е безопасен дотолкова, доколкото можеш да възприемеш Божественото от него. Не можеш ли да възприемеш Божественото, изкушението иде. Същият закон действа и в знанието.

"Възделенията на душата", стр. 60; 117

Не уповавай на човешкото в себе си, нито на човешкото в своя ближен. Не уповавай на животинското в себе си, нито на животинското в своя ближен. Уповавай само на Божественото в себе си, както и на Божественото в своя ближен.

"Упование на Божественото", стр. 198; 142

Всякога трябва да имате вътрешно желание. Любов трябва да имате. И със закон работата не става. Със закон за човешките упражнения, може. Но за Божествения свят законът е правилната мисъл, правилните чувства.

"Тайни и откровения", стр. 380; 136

Има един закон, който ограничава духовете. Казва: "Всичко можеш да туриш на изпитание - имота му, богатството му - но не и живота, Божественото в него няма да буташ, защото ако буташ, последствията ще се върнат на тебе".

"Аз ще дойда", стр. 593; 140

Светските хора се стремят към външния живот, дето слабият слугува на силния, а глупавият - на умния. Във вътрешния живот законът е обратен: силният слугува на слабия, умният - на глупавия, любящият - на оня, който няма Любов. Във външния живот, ако те обичат, и ти ще обичаш; във вътрешния, и да не те обичат, ти ще обичаш.

"Външен и вътрешен живот", стр. 248-249; 142

Аз пея и харесвам пеенето, и хората ще го харесат; щом аз пея и не харесвам пеенето, и хората няма да го харесат. Това е закон. То е като едно правило. Каквото БОГ ни говори отвътре, трябва да го слушаме, то е Божественото. Каквото хората ни говорят отвън, ние трябва да го проверяваме.

"Плосък и объл говор", стр. 290; 143

Ако вие посадите в себе си една красива мисъл, тази мисъл в десет години отгоре ще бъде в състояние да създаде от вас един отличен човек.

"Разумният домостроител", стр. 306; 125

Законите, на които човешкото се подчинява, коренно се различават от законите на Божественото. Следователно при човешкото ще постъпваш по човешки; при Божественото - по Божествен начин.

"Двете състезания", стр. 228; 145

Дойдете ли до Божествената Любов, първо трябва да внесете Любовта, а после мисълта. Дойдете ли до човешката Любов, първо трябва да внесете мисълта, а после Любовта.

"Разумният човек", стр. 202; 140

Голямото не може да се върти около малкото. Това е един от законите. И малкото всякога може да се върти около голямото... Реалността образува сенките, но сенките не образуват реалността.

"Път за освобождение", стр. 252; 143

Моралните чувства се намират отгоре на темето, на главата. Там е Божественият свят. Пред тях имате личния живот, имате семейния живот, имате съхранителните чувства към очите. Това са все различен живот, в който, като влезете, поставяте се на изпитание. Понеже като не знаете закона как да минете от един висш живот, трябва да знаеш как да минеш в един низш живот, трябва да знаеш пътищата по които да минеш. Не се минава безразборно в живота.

"Отношение на нещата", стр. 485; 143

Ако лекуваш материално, материално ще ти се плати. Ако лекуваш идеално, идеално ще ти се плати. В своето верую ние трябва да бъдем логически последователни. Защото законите на материята са едни, а на Духа - други.

"Неизбежният път", стр. 68; 153

Там, дето се обединяват нещата, БОГ говори; там, дето нещата се разединяват, хората говорят.

"Гладни и сити. Единение и разединение", стр. 128; 144

Всички външни закони не зависят от човека, вследствие на което постоянно се изменят. Вътрешните закони, обаче, зависят от човека и не се изменят. Като казвам, че вътрешните закони зависят от човека, разбирам Божественото в него. Следователно вътрешните закони са Божествени. Външните закони пък са създадени по образа на Божиите, но едни от тях са по-близо, а други - по-далеч от оригинала. Въз основа на това, ако има противоречия в живота, те са само външни.

"Великото в живота", стр. 8; 123

Ев. от Матей 8; 24, 25. В този стих има три неща, върху които ще ви обърна вниманието, а именно: лодката, учениците и Христос. А езерото е основата. Лодката е човешкото тяло, учениците представлява Астралния свят, Христос представлява висшият принцип у човека, а езерото е Животът, то е светът. Това е аналогия, от която искаме да извидем един закон, който да се приложи в живота.

"Спаси ни", стр. 195; 201

Така, както изопачите вътрешния си съд, такъв ще бъдете и отвън, такъв ще бъдете и отвътре. Такъв е Божественият закон: Човек отвън представлява физическия свят, а отвътре - Божествения свят.

"Малък разбор", стр. 76-77; 203

Когато БОГ се ограничава, идва Духът. Първото изявление на ограниченото е Вселената и Космосът. Вие ще попитате защо Господ иска да създаде Вселената. В Него има едно желание да види безграничното в граничното, отвън да го види. То е един велик закон у Него - чрез безграничното да види граничното.

"Здравец", стр. 88; 206

Употребявайте думите *мъчение* и *труд* и ги проверявайте. Щом се намерите в мъчението, трябва да разберете проявлението на БОГА, да го намерите в материята и да намерите законите, които създават тези форми. Един старовременен пророк казва: "Ако взема крило и отида на Небето, там ще Си; и ако слеза в ада, пак там ще Си". Същият закон е и тук.

"Труд и мъчение", стр. 35; 204

Мисли само онзи, който може да даде ход на красивото, на възвишеното в себе си, да изтече навън. То е Божественото в човека, то е животът, който непременно трябва да мине през него и да изтече навън. Животът трябва непрекъснато да влиза навътре и да изтича навън, той не може да спре. Това е Божественото, което аз наричам абсолютното множество. То трябва да мине през всеки човек, за да го свърже с окръжаващите. Ако животът не изтича вън от човека, той не може да се свърже с окръжаващите. Същият закон е верен и по отношение на БОГА. Ако от БОГА не изтича нещо, което да се влее в нас, ние не бихме имали отношение към него.

"Единният живот", стр. 31-32; 207

За мен има два свята. Един свят организиран, съвършен свят - той е Божественият свят. А пък другият свят е несъвършен, неорганизиран. Законът е: Понеже БОГ е Любов, този съвършеният свят се стреми към несъвършения, за да го подигне и несъвършеният свят има стремеж към съвършения. Когато се говори в Писанието за Духа и плътта, там законът е същият. Плътта е неорганизираният, несъвършеният свят, а Духът е съвършеният, организираният - Божественият свят. И една воля има между тях.

"Единствен цар", стр. 293; 158

ВЯРА И НАДЕЖДА

Истинската вяра всякога образува една вътрешна връзка между две разумни същества. Това се нарича закон на вярата или закон на разумния живот. Силата, която образува тази именно връзка, ние я наричаме Любов; условията, които продължават този живот, ние наричаме разумност; пътят, по който този живот се развива, ние наричаме Истина.

"Ще бъде жив", стр. 8; 46

Вярата ще схващате като коренчетата на едно растение, което посявате в земята и което чрез тези коренчета се крепи. По същия закон човек чрез вярата се крепи в БОГА.

"Вяра", стр. 165; 203

Вярата е закон на ума, на знанието.

"Миротворци", стр. 10; 30

Вярата, това е най-великия закон на човешкия ум. Когато човек работи с вяра, в него се заражда голяма светлина. Когато работи с вярата, човек е във връзка с всички светове, в които живеят разумни същества.

"Понеже ви казах това", стр. 474; 134

Станеш сутрин, не знаеш какво да правиш. Трябва да вярваш. Вярата е закон на ума.

"Слушайте съвета", стр. 59; 172

Вяра, която можеш да провериш, то е вяра. То е закон на ума. Следователно, когато говоря за вярата, подразбирам онзи велик закон, чрез който ние постепенно проверяваме достоверността на онова, което е вътре в живота, което е във Вселената.

"Животът", стр. 606; 162

Най-първо, потребна е вярата, за да измените всички свои мисли. Постарайте се при първия урок да внесете в себе си хармония.

"Вярата", стр. 43; 8

За да дойде вдъхновението, вие трябва да сте изучавали закона на жертвата и закона на вярата. Вдъхновение може да има само човекът на абсолютната вяра. Онези хора, които нямат вяра, не могат да имат вдъхновение. Те могат да имат само въодушевление.

"Теория и практика", стр. 122; 36

Има един вътрешен разумен закон, който е свързан със съществата на вярата. И ако човек спазва този закон и се ръководи от него, той ще може да разреши много въпроси, които го смущават; той ще може да подобри състоянието на своя ум и на своята памет.

"Ще ви се даде", стр. 167; 50

Когато БОГ държи сърдцето на дявола в ръката Си, и дяволът е мек към вас; отпусне ли БОГ сърдцето му, той веднага ви сграбчва. Такъв е великият закон на вярата.

"Оглашен, вярващ и ученик", стр. 158; 44

Аз наричам вярата закон на хранене. Вярата подразбира правилни отношения между ума и сърдцето.

"Недоказани Истини", стр. 240-241; 98

Всяка мисъл, в която се влага абсолютна вяра, може да се реализира. Вярата е опорна точка в живота.

"Правилен живот", стр. 228; 101

Това, в което човек вярва от душа и сърдце, то става.

"Вътрешно единство", стр. 149; 205

Това, което е нужно на човека, ще дойде на своето време. Ако не дойде навреме, причината е в самия него. Щом се махне причината, работите се нареждат добре. Това е опитността на вековете. Това е опитността на всички напреднали души. Те са проверили тоя закон. И вие трябва да го проверите. Само така ще разберете, че вярата е сила, чрез която всичко се постига.

"Важността на черния дроб", стр. 46; 141

Няма да се съмнявате в нищо! Туй подразбира закона на вярата: Да се не съмняваш в тази велика Божия Любов, която ти е дала живот.

"Хармонична дейтелност", стр. 21-22; 36

Никой човек не може да се съмнява в себе си. Ако човек се усъмни в себе си, той или ще полудее, или ще се самоубие.

"Саваат-Амон-Ра", стр. 14; 45

Често хората смесват едно състояние на приятност с вярата. Не, приятното състояние, предизвикано от хубави и приятни чувства, още не е вяра. То е само едно приятно състояние на добри чувства и на чисти мисли. Когато истинската вяра е принцип на ума, е нещо съвършено отделно от чувстванията.

"Що искате?", стр. 191; 50

Много от вас смесват вярата и чувстването. Между вярата и туй, което е чувство, има грамадна разлика. Вярата представя най-висшето, което ти имаш. То е един резултат на един Божествен свят. Той е цял един принцип вътре в човека.

"Отношение на нещата", стр. 475; 143

Вярата в БОГА е център, който трансформира човешките мисли и желания.

"Център на живота", стр. 141-142; 84

Научете се да цените малките неща. Като научите този закон, ще видите, че и росната капка съдържа толкова сили и възможности, колкото и големият извор. Ако човек вярва в това, росната капка ще се увеличи, ще стане голям извор, от който мнозина ще могат да черпят.

"Светото място", стр. 10; 53

Страданията на съвременните хора се дължат на факта, че те живеят в греха, в безверието. Когато повярват в БОГА и Го поставят за основа на своя живот, те ще имат помощта на всички добри, разумни хора.

"Дерзай, дъще!", стр. 39; 62

Един ден хората ще разберат, че всичко, което се случва в живота им, е за тяхно Добро. Ако човек вярва в това, няма да минат много години и ще се убеди в този закон. Ако не вярва, той ще опита обратното.

"Остани с нас", стр. 167; 62

За Божиите работи аз имам само едно мнение. Оттам заключавам, че и БОГ ще се произнесе за мен така, както и аз се произнасям за Него. Дойде ли съмнението у вас, вие казвате: "Господ може да се произнесе другояче заради нас". Да, ако БОГ се произнесе другояче за вас, значи и вие сте се произнесли така за Него, имали сте две мнения за БОГА.

"Ключът на живота", стр. 14; 68

Който иска да еволюира, трябва да приложи закона на вярата, като велик Божествен принцип. Само тогава той ще разбере, че без вяра не може да угоди на БОГА, нито да очаква никакви постижения.

"Обикновени, талантлив, гениални и светии", стр. 344; 83

Ако човек приложи закона на вярата в живота си, той ще образува само един център в себе си, ще познае БОГА и ще Го постави на Неговото място.

"Закон за възможности - закон на Опуленс", стр. 225-226; 72

Идейният живот, който създава гениите, светиите, великите хора в света, се крепи на двата велики закона: абсолютна вяра и пълна, съвършена Любов.

"Достоев", стр. 96; 77

Според мене вярата е закон, който определя степента на знанието. Колкото повече се усилва вярата, толкова повече се увеличава знанието. И обратно: щом се увеличава знанието, и вярата се усилва.

"Иде Исус", стр. 90; 87

Вярата има смисъл за човека дотогава, докато докосне съзнанието му; докосне ли съзнанието му, тя престава вече, а Любовта започва да действа. Който не разбира този закон, той мисли, че може да разреши всички въпроси само чрез вярата.

"Даде плод", стр. 108; 75

Всеки човек е проводник между Природата и себе си, поради което той сам може да се лекува. Не вярва ли в душата си, той се нуждае от външно лице, от човек, който ще послужи като проводник между Природата и него. Този закон работи и в духовния, и в умствения свят.

"Обикновени и необикновени процеси", стр. 65; 78

Един наш приятел разправяше една своя опитност. Една вечер пътувал през една гора и се забъркал из нея. Като се лутал натук-натам, попаднал в една разбойническа банда. Той веднага схванал какви са тези хора и започнал да се ръкува с тях, като им казал: "Много благодаря, че попаднах между толкова добри хора! Ако бях останал сам в гората, може би щях да бъда разкъсан от мечки, а между вас съм напълно спокоен и сигурен." Той си поговорил това-онова с тях и сутринта всички станали да го изпращат. Никой нищо не взел от него. На разделяне с тях той им казал: "Да ви оставя нещо от благодарност. Вие ме приехте много добре". "Нищо не искаме от теб. Ние сме доволни, че имаме такъв гост като теб. От дълго време не сме имали такова посещение. Човешината изисква да те приемем както трябва." Казвам: ако човек без вяра попадне в такава банда, той ще изгуби присъствието на духа си, ще мисли, че е загубен. Не, тук действа един велик закон на Битието, който нарежда такива случаи в живота на човека или като препятствия за усилване на вярата, или като условия за сближаване на хората.

"Жал ми е за народа", стр. 220; 95

Не можеш да вярваш, ако умът, сърдцето и волята ти не работят. Значи вяра без ум, без сърдце и без воля не съществува.

"Просете, търсете и хлопайте!", стр. 47; 87

Днес хората влизат вече в закона на положителната вяра, която почива на данни, на известни факти. Само тази вяра може да създаде наука.

"Благословена между жените", стр. 15; 88

Ето как аз определям нещата. Когато вършиш нещо според закона на вярата, по БОГА, ти няма да мислиш; ще свършиш работата без да мислиш, че като я свършиш, тогава ще мислиш. По БОГА тъй седи.

"Приложете добродетел", стр. 221; 96

Ако ти не вярваш в другите, и в тебе няма да вярват. Ако ти се обезверяваш в другите, и в тебе ще се обезверят.

"Любов без ревност", стр. 127; 106

Какво се иска от вас? Да се учите да усилявате вярата си. Какво представя вярата? Тя е завършен процес, резултат на дейността на разумни същества, които са живели някога на Земята и доброволно я напуснали. Те са оставили вярата - своята работа, като наследство на човечеството. Като знаете това, не питайте защо трябва да вярвате и какво нещо е вярата. В закона на вярата всичко е точно определено, всичко е предвидено. Можеш да разсъждаваш върху вярата, само когато я приложиш.

"Човешкото лице", стр. 26; 105

Да вярваш в БОГА, това значи да не правиш никакви погрешки. Правиш ли погрешки, твоята вяра не е абсолютна.

"Блажени са очите и ушите", стр. 190-191; 78

Вярвайте в силата на вашата мисъл! Ще кажете, че има сила вън от вас, която регулира нещата. Дали тази сила е вън от вас, или вътре във вас, не е важно. Обаче има закон в Природата, според който невъзможните неща стават възможни.

"Движения в Природата", стр. 41; 105

Като ходи гол, болният усилява вярата си. А здравият, като ходи гол, губи вярата си. Как трябва да постъпваме с голия? Ако е болен, ще му кажеш да ходи гол, докато оздравее. Ако е здрав, ще го облечеш.

"Забраненият плод", стр. 309; 110

Когато лекарят помага на болния, към неговото желание да му помогне се присъединява желанието, вярата и усилието на самия болен да оздравее. Законът на вярата подразбира съединението на два ума.

"Призовете ги на сватба", стр. 64; 80

Ти се съмняваш в благостта на БОГА, ти се съмняваш в знанието на БОГА, ти се съмняваш в Истината на БОГА. Мислиш ли, че няма да ослепееш, ако се откажеш от Истината? Ще заболяят и твоите дробове, ако се откажеш от Христа, ще се развали твойт стомах. Ако се откажеш да мислиш, ще се развали твойт ум, твойт мозък. Това са закони, които съществуват в органическия свят. Така трябва да възпитаваме бъдещите поколения.

"Радостта", стр. 350; 109

Да вярваш или да не вярваш, това не е абсолютен закон. Вярваш в кого? Вярваш в едно съзнание, което е по-високо от твоето. Ти вярваш в баща си, който е по-високо от тебе. Ти вярваш в твойт учител, който е по-високо от тебе. И твойт учител вярва в някого, който е по-високо от него. Питам: Тоз, Последният, Когото наричаме Абсолютен, Той вярва ли нещо? Вярата е закон на ограничение.

"Дързайте", стр. 79; 125

Всяка мисъл, в която има най-малкото съмнение, не може да се реализира. Всичко може да се реализира, когато човек се освободи и от най-малкото съмнение.

"Законът на ограничението и законът на свободата", стр. 123; 117

Всяка една мисъл, която няма раздвояване, всяко едно чувство, в което няма раздвояване, във всеки един човек, акт и постъпка, в които няма раздвояване, всякога стават. Най-малкото раздвояване спира ставането, може да спира мисълта. Този закон работи.

"Има време", стр. 239; 121

Законът на вярата е път, съединителна нишка, по която мислите и чувствата слизат от Божествения свят, за да се реализират на Земята.

"Да влезеш", стр. 266; 80

Ти ще вярваш, защото вярата е един вътрешен закон на Битието.

"Радостта", стр. 343; 109

Вижте какво прави факирът. Вземе, че си разреже ръката, след това събере отрязаното място, тури си другата ръка отгоре, концентрира ума си и, чрез закона на Вярата, след няколко минути всичко е заздравяло.

"Изпълнение Волята", стр. 240; 119

"Каквото вържете на Земята". Това значи, че всеки човек вързва по нещо на Земята. Всеки човек има нещо в ума си, мисли той. И дотолкова работите на човека в живота са успешни, доколкото той знае да вързва... Има един еднообразен начин и в мисленето, но човек трябва да знае, да разбира законите на новия начин на мислене.

"Каквото вържете на Земята", стр. 416; 125

И виждаме: след 2000 години тази непреодолима вяра и туй, което Христос имаше към БОГА, донякъде се реализира. За в бъдеще още повече ще се реализира. Същият закон е и за вас - ако искате да се освободите от мъчнотиите в света, това е пътят.

"Което става", стр. 419; 119

Ти като влезеш в областта на Любовта, в нея вече се реализира копнежът на вярата. Защото вярата е закон на живота. Външната страна е вярата, а пък Любовта, това е вътрешната страна на живота. Това е Божественото, чрез което вярата се реализира.

"Пътят на възкресението", стр. 441; 119

Вярата е закон за най-голямата разумност. Когато тя се намали, идва по-голямо нещастие.

"Разумните ще разберат", стр. 360; 120

На вярата законът е съвсем друг. Там няма абсолютно никакво материално побуждение. Там е основният закон на Любовта. Вярата е външната страна на Любовта... Щом Любовта във вас не функционира и не работи, тогава ще знаете, че вие вървите по закона на суеверието.

"Да имат живот", стр. 175; 121

Често идват при мене болни и ме питат: "Каж ми, ще оздравея ли? - Ако имаш вяра, ще оздравееш. - Но ти какво мислиш, кажи ми, ще оздравея ли?" Той иска да ме хване, като кажа, че ще оздравее, ако не оздравее, да ме пита после защо съм казал, че ще оздравее. Моите предсказания не показват, че той ще оздравее. Аз мога да предскажа по законите на възможностите, ако той има вяра, ако той има сила, ако уповава на законите на Природата. При това положение той ще оздравее, но ако не спазва законите на Природата, няма да оздравее - нищо повече. В това няма никакви изключения. Следователно всички противоречия в света произтичат от закона на невъзможностите, а невъзможните неща спадат към друга една област. Това са величини, които спадат към вечното малко в света. Това са величини, с които човек не може да оперира.

"Всичко е възможно", стр. 87-88; 125

Да вярвате в онова, което е вложено във вас, да вярвате във вашия дух, да вярвате във вашата душа, да вярвате във вашия ум. Аз говоря за ума, който БОГ е вложил. Да вярвате на вашето сърдце.

"Не живея за себе си", стр. 295; 121

Та, когато се говори за ясновидство... Това е отношението. Тъй, както разглеждате, ясновидството е много механическо. Законът на вярата - човек има отношение към съществата, които не познава.

"Доброто семе", стр. 384; 121

Когато човек много вярва, това е суеверие, многото вяра не почива на трезва мисъл. Напротив, тогава се намесват в човека чувствата, които пречат.

"Недейте се грижи за живота си!", стр. 277; 125

Вие не можете да бъдете здрави, ако нямате вяра. Вярата ще извади топлината на тялото навън. Това е здравословно състояние.

"Двата полюса", стр. 247; 128

Ще вярваш в БОГА, за да можеш да се освободиш от големите неслоди на живота си.

"Три категории храни. Първото обещание", стр. 396; 135

Щом в душата ти съществува известно разединение или имаш раздвояване, имаш две мисли, БОГ не се проявява.

"Вяра безгранична и Любов безгранична", стр. 390; 136

Силата на човека не се определя само от неговата вяра, нито само от неговото знание. Силата на човека се заключава едновременно в неговата вяра и в неговото знание. Вярата на човека се определя от ред закони: закон за послушанието, закон за изпълнение и т.н.

"Да им дам живот", стр. 6; 139

Не можеш да отречеш едно нещо, докато не вярваш в друго.

"Развързано ще бъде на Небето", стр. 638; 125

Христос, Който разбираше закона, казва: "Да ти бъде според вярата!" Както вярваш, тъй да ти бъде! Следователно във вярата е - не зависи ти какъв си. Дали си човек на някое религиозно общество, дали си учен човек, дали си професор, какъвто и да си, зависи от вярата ти.

"Когато беше по-млад", стр. 679; 125

Христос казва: "Ако имате вяра, колкото синапово зърно..." Вие не сте проучвали законите на вярата. Казвате: "Да ми се даде вяра". Вие не разбирате. Вярата не се дава. Може да се говори, че нещо се дава, но вярата не е нещо физическо, което може да се даде. Вярата може да се усили.

"Новото учение", стр. 27; 135

За да разберете Словото Божие, вие трябва да вярвате в онова, което е вложено у вас. Вярата е един закон, който образува един хормон у вас. Вярата има свой специфичен орган.

"В начало бе Словото", стр. 218; 140

Според мене вярата е отношение, връзка между душите, които имат едно и също верую. Такива души са свързани със закона на Любовта. Те работят за идване на Царството Божие на Земята.

"Синаповото зърно", стр. 392; 140

В закона на вярата дотогава, докато влиза нещо в ума ти, всичко става. Вярата включва всички възможности.

"Доброта и справедливост", стр. 640; 140

Ние никога не може да приложим онова, в което не вярваме.

"Гласни и съгласни - радости и скърби", стр. 298; 143

Няма нищо в света, в което човек да е повярвал и да не е станало. Пазете се от този закон. Може да вярвате в нещо отрицателно.

"Новата Любов", стр. 288; 145

Преди няколко години дойде при мен един господин и ми каза: "Искам да излекуваш дъщеря ми". "Ако вярваш, ще я излекувам". "Вярвам, не вярвам, искам да я излекуваш". "Няма такъв закон". Христос казва: "Ако имаш вяра..." "Твоята вяра е слаба. Не мога да направя това за теб". "Но аз искам да направиш това. Не може ли да направиш това заради мен?" "Не мога. Законът е такъв. Временно аз мога да я излекувам, но ако ти направиш някоя погрешка, болестта ще се върне отново". Вие не знаете този закон. Ако ви излекувам, втори път болестта ще се върне два пъти по-силна.

"Законът на сегашния човек", стр. 586-587; 153

Туй, което човек вярва, то става, понеже е Божествен закон.

"Програмата в живота", стр. 331; 149

Хората могат да се делят на каквито народи искат, но във вярата и в Любовта им не трябва да има никакво деление. Понеже вярата е закон, който произтича от Божествения ум. И Любовта е закон, който произтича от Божественото сърдце, от Божествения Дух.

"Няма нищо ново под Слънцето", стр. 270-271; 146

Вярата е закон за възстановяване на трептенията и то на онези трептения, при които мисълта, чувствата и постъпките на човека могат да функционират.

"На двама господари", стр. 62; 153

Вярата е закон, според който човек може да предсказва нещата, които ще станат след хиляди години. Тия неща сега не могат да се проверят и докажат, но след време.

"Закон на вярата", стр. 143; 153

Понеже аз вярвам, затова ви говоря. Ако аз не вярвах във вас, нито една дума не бих ви казал. Считаю, че и вие, ако не вярвахте, и вие не бихте дошли. Понеже сте дошли, значи вярвате. Понеже съм дошъл, аз вярвам. И сега остава, като вярваме един на други, да положим Любовта по новия начин.

"Да бъдеш обичан", стр. 305; 153

Всякога, ако ти повярваш в болестта, ти ще се разболееш. Ако повярваш в здравето, ти ще оздравееш. Законът е верен.

"Постъпвайте съвършено!", стр. 349; 155

Сега често боли ви зъбът, дойде някоя хубава мисъл и болката престане; дойде съмнението, пак дойде болката. Същият закон. Ако вие не допускате никакво съмнение във вас, никакво колебание, онова, което е станало, няма да се премахне, то ще си остане.

"Трите извора", стр. 317; 168

Вярата е закон за разширение. Разширението донася освобождение. Следователно вярата е закон за освобождение от ограниченията.

"Стани ти, който спиш!", стр. 108; 154

Вярата е един вътрешен, субективен закон, който ползва този, който вярва. Казвате: "Защо трябва да вярвам?" Ако не вярваш, твоята свещ не може да се запали. Ти ще ходиш постоянно в тъмнина. Вярата в света се е явила за пръв път, когато светлината се е явила. Тогава и вярата се явила. Тя е закон на светлината. Туй, което открива външния свят, то е законът на вярата. Значи вярата се явила, когато светът, който БОГ създал, станал за нас достъпен, външният, обективен свят.

"Обичай и освобождавай", стр. 311-312; 151

Вярата е закон за нощта, а пък Любовта е закон за деня. Вярата, ти ще се качиш да живееш вечерно време, когато е тъмно. А пък денем, когато е светло, има ли нужда от вяра? Това, което аз знам, не е вяра. А пък това, което не знам, е вяра.

"Качества на ученика", стр. 68; 156

Деца, които се раждат мъртви, изгубили са вярата, изгубили са Любовта и затова се раждат мъртви. Всеки един от вас, който се усъмни в утробата на майка си - законът е един и същ - той ще се роди мъртъв. И наново пак ще влезе в утробата на майка си.

"Математическо отношение и геометрическо положение", стр. 540; 162

Вярата е едно чувство, което ни показва какво има в другия свят. Ако човек би разбирал вярата, той би видял по закона на вярата другия свят... Вярата е закон за виждане.

"Като роди дете", стр. 30; 169

Всички хора, без изключение, са проводници на Божието благословение. Закон е: Ако вярвате в това, благословието ще дойде; ако не вярвате, благословието няма да дойде. Това, в което човек вярва, то става.

"Умен, добър и силен", стр. 36; 192

Какво ще бъде вашето положение, ако дойде един съвършен човек? Той, като дойде при вас, говори ви нещо. Ако започнете вие най-малко да се усъмните, ще видите, че той ще изчезне. Какво ще придобиете? Щом се разкаете във вашето съмнение, пак ще се яви пред вас, пак ще стане видим. Този закон е верен.

"И рече им", стр. 289; 170

Вярата е закон, който обхваща безграничните, вечните неща. Вярата е вътрешно зрение на Духовния свят. Нещата, които не са ясни на физическото съзнание, са ясни за вярата.

"Движение в хипербола", стр. 191; 200

Сега ако и аз имам вяра в БОГА, както БОГ има вяра в мене - че ме е пратил БОГ на Земята, имал вяра в мене. И аз трябва да имам същата вяра и същите отношения към БОГА, както Той има към мене. Аз ви казвам какъв е законът. Същият закон важи и за отношенията един към друг.

"Към съвършенство!", стр. 102; 164

Що е вярване? На 10 000, само едно става. Казвате: "Не върви тази работа". Вървиш в закона на вярването. Във вярата върви. Във вярата едно на 10 000 няма да стане. То е като за цял. Трябва да има едно изключение.

"Ще ви се изявя", стр. 105; 184

Вярата е само един закон, една възможност на ума да учиш, да използваш възможностите, които имаш. Но сама по себе си вярата нищо не дава.

"Да види Царството Божие", стр. 306; 153

Не можеш да помагаш на другите, докато те съзнателно не вярват.

"Правилно разпределение на енергиите", стр. 23; 22

Без вяра не може да се служи. Туй, в което вярваш, става; туй, в което не вярваш, не става... Всичко се постига, но не в един ден, не в една година. То е законът на цялата вечност.

"Весели лица", стр. 165; 187

Всеки един като вярва, може да бъде щастлив. То е специфичен закон, който се обуславя от вярата на човека.

"Вярата като закон", стр. 62; 207

Никога по отношение на фирмата Господня не бива да изпращате съмнения, а осветете чевръсто Името Господне в сърцето си. Това Име нека остане неопетнено. Туй е велик закон, на който трябва да се подчините. Никога не се колебайте.

"Името Господне", стр. 73; 208

Казвате: "Ние трябва да имаме вяра". Но вярата е един закон за равновесие на човешкия ум. Ако нямаш вяра, няма да може да уравниш ума си. После трябва да имаш надежда. Надеждата е закон на човешкото сърдце.

"Неподвижна точка", стр. 140; 166

Законът на надеждата е такъв: Ако днес прекарате добре, по всички правила на Божествения закон, има надежда и всички останали дни да прекарате по същия начин. Ако днес сгрешите, всички останали дни ще прекарате по същия начин. Следователно бъдещият ден ще бъде такъв, какъвто е днешният.

"Надежда", стр. 68; 8

За да развиете надеждата в децата си, карайте ги да бъдат радостни. Как? Създайте им такива забавления, които внасят радост в душите им. Този закон е не само за децата, но и за мъже, и за жени. Мъжете да създават радост за жените си, а жените - за мъжете си. Няма ли закона на надеждата в света, идва обезсърчаването, а в безнадеждието се раждат всички съвременни злини, ставаме кисели, недоволни.

"Надежда", стр. 69; 8

Преди всичко вярата е закон на човешкия ум, а надеждата - закон на човешкото сърдце, т.е. на човешките чувства.

"Под слънчеви лъчи", стр. 357; 152

Надеждата е закон да пазите тялото си. Надеждата е онзи велик закон, който дава ценност на всички материални неща, статистически. Вярата е закон, който оценява сърдцето. Силата е там.

"Надежда, вяра и Любов", стр. 196; 157

Има един закон, който казва, че във всичките неща, ако оставим Надеждата и Вярата постоянно да действат в нас, работите ни ще се уредят много по-лесно.

"Пред радостите и зад страданията", стр. 327; 151

Каквото ви попадне на ръцете, извършете го без роптание, без съмнение, без подозрение, без докачание. На мястото на съмнението турете надеждата, на мястото на подозрението турете вярата, на мястото на докачанието турете Любовта... Надеждата, Вярата, Любовта работят без пари. Те са три закона, които трябва да работят във вас.

"Без съмнение, подозрение и докачание - с надежда, вяра и Любов", стр. 10; 27

Човек не може да разбере законите на Земята, ако надеждата му не е развита.

"Израил и българин", стр. 436; 167

Трудът е закон за развиване на вярата. Вярата без труд не може да се развива. Който не се труди, няма вяра. Мъчението е закон за проявлението на надеждата. Следователно, когато искате да усилите вярата си, ще се трудите, а когато искате да усилите надеждата, ще се мъчите.

"Труд и мъчение", стр. 40; 204

За да бъде човек любещ, той трябва да разбира закона на надеждата, той трябва да разбира закона на вярата. Тогава, да дойдем до закона на Любовта, два етапа има.

"Числото тринадесет", стр. 180; 183

Вие ще започнете с основния закон на Вярата. После с основния закон на Любовта към БОГА и тогава ще се върнете към основния закон на Надеждата. Той е най-опасният закон. Аз включвам в Надеждата материалния свят, отношенията, които съществуват в него. Хората мъчно могат да се оправят в този закон.

"Светлина и знание. Музика", стр. 119; 31

Надежда. Тая дума е закон за хората, които живеят на Земята. Вярата е закон за ангелите. Тя има отношение към духовния свят. Любовта е закон за Боговете. Тя има отношение към Божествения свят. Вярата е закон за ума, надеждата е закон за сърдцето, а Любовта - закон за душата.

"Доволен и благодарен", стр. 114; 193

Христос постави за основа на Своя живот трите закона: законът на вярата, надеждата и Любовта. Той раздаде на хората всичкото си земно богатство, за да изпълни закона на надеждата. Той се отрече от Себе си, от Своя живот, за да изпълни закона на вярата. Той се отрече съзнателно от всичко, което имаше, с Любов, а не насила.

"Прилагане на вярата, надеждата и Любовта", стр. 320; 141

Казва Христос: "Вярвайте в БОГА! Да се не смущават сърдцата ви!" Вярвайте в БОГА като единичен принцип! Вярвайте и в Мене! Вярвайте и във всички ваши Братя, които работят за вас! Тогава Божията Любов ще се излее върху вас и победата ще бъде на ваша страна, понеже тя е страната на всички Синове Божии. Те ще господстват.

"Да не се смущава сърдцето ви!", стр. 31; 30

ВРЪЗКАТА С БОГА

Без Любов никой не може да познае БОГА, но когато душата ти се изпълни с Любов, ти ще видиш БОГА и ще Го познаеш. Това е най-важната мисъл.

"Късият път", стр. 243-244; 38

Когато пиша книгата за БОГА, това е правилното разрешение на въпроса. В този случай аз ще взема второто място, ще имам вътрешна връзка с БОГА. Ако пиша книгата за този, когото обичам, тогава аз ще бъда вътрешна връзка между БОГА и него. В този случай аз съм третото лице. И тогава стихът: "Да възлюбим Господа БОГА Твоего с всичкото си сърдце, с всичкия си ум, с всичкия си дух и с всичката си душа и сила, а ближния си като себе си" - представлява два противоположни полюса на живота. Ако човек не разбира тия два закона, Божията Любов не може да се приложи на Земята. Кой може да приложи Любовта към БОГА на Земята? Аз - човекът, който обичам - мога да стана връзка във великия Божи закон.

"Явно говорих", стр. 405-406; 59

Първата заповед е: да възлюбим Господа БОГА своего с всичкия си ум, с всичкото си сърдце, с всичката си душа и с всичката си сила.

"Опитай!", стр. 406; 122

"Да възлюбим БОГА с всичкото си сърдце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила". Защо трябва да обичаме Господа? За да познаем себе си.

"Дойдох да изпълня", стр. 121; 23

Не може да познаеш БОГА, ако не Го обичаш. Щом е вътре в тебе, ти ще Го обичаш.

"Да слушат", стр. 132; 148

Всички трябва да дойдем до този закон - Да обикнем БОГА!

"До скончанието на века", стр. 23; 45

Вие не можете да направите най-малкото добро дело, ако не любите БОГА.

"Ключът на живота", стр. 15; 71

Да обърнем поглед на съзнанието си по-нагоре, към БОГА, да търсим този извор на живота. И като го намерим, тогава ще се появи във вас вторият закон - Любов към ближния.

"Познат от Него", стр. 14; 45

На всички същества ние се радваме, а на БОГА се кланяме. Тъй щото, вместо поклоните е внесен законът на Любовта, Мъдростта и Истината.

"Иде Исус", стр. 101; 87

Трябва да обичаме БОГА като едно цяло. А законът на ближния, това са външните условия. Когато говорим за нашите ближни, разбираме проявлението на БОГА в целия Космос, а когато говорим за нашия ближен, разбираме точката, към която се стремим в този Космос.

"Давам власт", стр. 26; 45

Първо, ние имаме отношение към БОГА; второ, към нашата душа и трето, към нашите ближни. Ако ние разбираме отношенията си към БОГА, ще разберем втория закон и третия ще изпълним. Но не изпълним ли първия закон, и другите два закона не можем да изпълним. Те са свързани.

"Какво трябва да искаме?", стр. 50; 14

Щом имате отношение към БОГА, вие ще бъдете в състояние да изправите живота си и да поставите Любовта за основа на този живот. Щом поставите Любовта за основа на своя живот, с нея заедно ще дойдат Мъдростта, Истината, Доброто и Справедливостта.

"Връзки на сърдцето и на ума", стр. 288; 71

Ти не може да се подмладиш, докато не разбираш закона на Любовта; ти не може да се подмладиш, докато не разбираш закона на Мъдростта; ти не може да се подмладиш, докато не разбираш закона на Истината. Това е Божествен закон.

"Любов и Обич", стр. 214; 188

Иска ли да води морален живот, човек трябва да има или страх от БОГА, или Любов към БОГА. Има ли едното, или другото, той ще се превъзпита, човек ще стане. Чрез страха човек ще придобие Мъдрост, която ще го спаси. Чрез Любовта пък той ще влезе в закона на благодатта.

"Път на слабия и на силния", стр. 162-163; 73

И за да люби някой човек себе си, той трябва да люби ближния си, понеже тези три закона са свързани: Любов към БОГА, Любов към душата си и Любов към ближния. Те са един закон, който се проявява. Който люби БОГА, това показва, че той е в чисто Божествения свят, а който люби душата си - това значи, че не трябва да я изнасилваме - той живее в духовния свят, и най-сетне, който люби ближния си, това е външната страна, физическият свят. Те са три велики закона: ближния, моята душа и БОГА - това е Света Троица.

"Ще се стопи!", стр. 275-276; 14

Който има правилни отношения към БОГА, мисли за Него и Го обича. Щом Го обича, той Го разбира. Ако няма правилни отношения към БОГА, човек се страхува от Него, следствие на което не Го разбира. Който не познава БОГА и не Го разбира, той не може да мисли право. Този закон е верен и по отношение на работата и на ученето.

"Милосърдие и користолюбие", стр. 53; 90

Страхът в човека е дошъл от животните; там страхът е закон... Не може човек да изпълнява Божиите закони от страх. Който е готов да изпълни великите закони на Битието, той е изпълнен с Любов, с благоговение към БОГА.

"Психически анализ", стр. 109-110, 110; 63

Който момент се усъмните в Любовта на БОГА, вашето развитие спира. Ако слуша майка си, детето ще постигне всичко, каквото тя желае. Щом постигне това, което майката желае, то ще постигне и своите желания.

"Живот, знание, свобода", стр. 46; 123

Това, което научите на Земята, никъде другаде не бихте могли да научите. На нашата Земя именно е верен законът: "За онези, които любят БОГА, всичко се превръща на Добро".

"Гредите на живота", стр. 197; 93

Христос в Неговото време не беше разбран. Сега 500 милиона хора разбират Неговата Любов. Тя се дължи на тази Любов, която Той показва на Земята. Ако той не беше показал тази Любов, нямаше сега толкова хора да Го обичат.

"Съработници", стр. 272; 171

Сега вие си представяте, че Господ е благ. Той е благ, но към кои? Които любят, които носят Истината, към тях, които постъпват, както Той постъпва. А ако не постъпват тъй както Него, Той се нахвърля отгоре... Той е много добър, като сме добри с Него. Сега няма какво да се плашим, това са закони. БОГ си има Свои закони, по които върви, и ние не можем да ги изменим.

"Здравец", стр. 90; 206

Краката ще ви се подчиняват дотогава, докато имате Любов към БОГА. Ако Любовта ви към БОГА престане, и краката ще се откажат да ви служат. Очите ще ви се подчиняват дотолкова, доколкото любите БОГА. Умът и сърдцето ще ви се подчиняват дотолкова, доколкото любите БОГА.

"Спасителни положения", стр. 63; 56

Опитите се правят не да задоволи човек любопитството си, но да се увери в Истината, че който люби БОГА, може да постигне всичко, което желае. Този закон има отношение към Доброто, а не към злото.

"Правият път", стр. 202; 17

В Любовта има един закон. Ако първия ден се молиш на Господа и вземеш 3 000 лв, втория ден трябва да внесеш 3 000 лв. На третия ден ти пак ще вземеш, на четвъртия ти пак трябва да внесеш.

"Истина и живот", стр. 20; 207

Ако ти не обичаш онзи, който те обича, ти нищо не можеш да постигнеш в света, нищо не ще знаеш. Ако ти не можеш да обичаш Онзи, Който е работил върху тебе и постоянно мисли Добро за тебе, и постоянно ти е като слуга, ти нищо не можеш да постигнеш в живота си. Те са две неща важни.

"Благо и блаженство", стр. 63; 158

Било е време, когато Христос, когато Господ е слязъл при болните. Сега ние трябва да отидем при Господа. Било е време, когато ние сме ходили при бедните, при болните. Сега болните ще дойдат при нас. Ние сме ги опитали, сега те трябва да дойдат при нас. Как трябва да дойде един беден човек? Да дойде бедният със запалено сърдце, да дойде бедният при мене със запален светъл ум, добре дошъл е той. Този, който има запалено сърдце - това са препоръчителни писма. Това е законът на Любовта, който гори в неговото сърдце.

"Бяга в Тарсис", стр. 516; 140

Навсякъде, дето можете да направите нещо, обичат ви. Щом не можете да направите нещо, не ви обичат. Тогава, ако в тебе Духът не работи, ти не го обичаш и той не може да се прояви. Същият закон е: Ако обичаш БОГА, БОГ в тебе всичко може да направи. Трябва да го обичаш.

"Великото благо на живота", стр. 615; 151

Ако вие нямате връзка с Любовта на БОГА, вие сте едно същество, което нямате никакво съдържание в света.

"Езикът на Истината", стр. 134; 207

Ако човек не се стреми към БОГА, ще има постоянно тези страдания. Страданията са, за да имат хората един стремеж за постижение.

"Узрял плод", стр. 92; 207

БОГ може да се оттегли в Себе Си, в Своята същина, и да бъде тих и спокоен, да не страда, но тогава ние няма да живеем. Затова законът е: Първо, ние да познаем БОГА, а после Той нас.

"Разбиране и прилагане", стр. 20; 7

Ние трябва да отидем при Христа, а не да чакаме Той да дойде при нас. Не Любовта да дойде при нас, а ние трябва да отидем при нея. Било е време, когато Любовта е слизала при нас. А сега ние трябва да отидем при нея. Това е смяна.

"Лотовата жена", стр. 329; 140

Когато човек обикне БОГА, когато човек запали Свещения огън в себе си, като магнит ще привлича хората, всички ще го обичат. Това са два закона. Да обичаш, значи всеки ден да се оглеждаш в огледалото, защото като обичаш другите хора, ти се оглеждаш.

"Единството в света", стр. 41; 198

"Господ благоволява в онези, които му се боят; и на онези, които се надеят на неговата милост." (Псалом 147, ст. 11) с други думи казано: БОГ благоволява в онези, които Го любят. *Божията милост* пък е закон, върху който почива еволюцията на човека. Единственото нещо, на което можем да разчитаме и в което можем да призоваваме БОГА, това е Неговата милост, а не Любовта Му. Защо? Защото Любовта, сама по себе си, е непрерывна. Освен това, Любовта е за здравите, а не за болните хора.

"Хваление", стр. 321; 85

Дотогава, докато ти не виждаш Божественото в един човек, ти не можеш да го обичаш. И законът е верен: За да ви обичат, трябва да има Един, Който да ви обича.

"Новите форми на Любовта", стр. 534; 153

Ако вие мене ме обичате, ако вие обикнете БОГА, всички ще ви обичат - тайната на живота е там.

"Любов без ревност", стр. 153; 106

Като обичаш БОГА, като се научиш да обичаш БОГА, ближния си и себе си, както трябва, тогава става верен законът: "Всичко каквото попросите, ще ви бъде".

"Път към изгубената дума", стр. 120; 160

Живейте за Слава Божия, а не за ваша слава или за славата на Ивана и Стояна. Вашите имена на Земята са псевдоними. С други имена сте записани на онзи свят. Като отидете там, ще ви питат как се казвате. Как ще изтеглите парите, които сте вложили в банката, ако не кажете името си? Същият закон е и на оня свят.

"Закон за частите и за Цялото", стр. 176; 103

Докато обича БОГА, човек е готов на всички жертви за Него, но и БОГ отговаря на неговите молитви. Каквото поиска, дава му се. Прекъсне ли тази връзка, и отношенията се прекъсват.

"Точност", стр. 131; 86

Силата в света Господ дава само на онези, които Го любят. Такъв е законът. БОГ дава сила, БОГ дава знания на онези, които Го обичат от дълбочината на сърдцето и са готови да вършат Неговата воля.

"И оздравя дъщеря й", стр. 25; 30

Ако през деня ти дойде някоя нова мисъл, тя е Божествена мисъл, тя осмисля нещата. Благодарение на тази нова мисъл, на Божественото, което се проявява, животът се съгражда. Моментът, в който човек се обърне към БОГА, се отличава по това, че тия малки поточета на новите мисли протичат в новия му живот. Този закон е верен, когато ние служим на БОГА, когато Го обичаме.

"Късият път", стр. 227-228; 38

БОГ в нашия живот опитва плодовете. Законът е верен. Има в света Един, Който ни обича и Той опитва пръв плодовете на онова, което ние сме направили.

"Превъзможване", стр. 193; 173

Нещата всякога отиват там, отдето са дошли. И всички неща, разумни или каквито и да са, се връщат все към БОГА. Туй разумно начало, което е без край, безконечно, ние наричаме закон на Любовта.

"Великият закон", стр. 8; 30

Любовта определя правилни отношения между съществата... Ако зная, че отношенията, които имате към мене, са определени от БОГА още от началото на вечността, ще зачитам тези отношения. От това зависи моето щастие, моето бъдеще. Това показва Любовта ми към БОГА. И ако в даден случай вие съзнавате, че отношенията ми към вас, са определени от БОГА още от вечността, вие ще ги зачитате. От това зависи вашето щастие. Туй е неизменен закон в Природата.

"Непреодолимо желание", стр. 210; 101

Канят ли ви на Небето, идете гладни, да разберете цената на благата, които ще ви дадат там. Отидете ли при БОГА, идете гладни, да има къде да турите онова, което Той е приготвил за вас. Бъдете гладни за Словото, за Божията Любов, да приемете, колкото ви се даде, и разумно да ги използвате.

"Скришната стаичка", стр. 274; 86

Лекарят ще дойде само след като в душата на човека трепне Любов към БОГА.

"Учителю благи!", стр. 18; 75

Първото нещо в духовния живот на човека е Любовта. Който люби БОГА, той има благоприличие.

"Закон за благоприличие", стр. 134; 84

Сполуката в света във всяко едно направление зависи от онази Любов към БОГА, от онова дълбоко съзнание, което имате. Да съзнавате, че БОГ създаде света заради нас. В този свят, в който живеем, седят всичките възможности за постижения, които имаме и които за бъдеще ще имаме.

"Зрелостният изпит", стр. 90; 158

Вие ще разрешите всички въпроси в живота си, като вярвате в БОГА. Има само един начин, по който можем да заставим БОГА да ни помага. Дали човек вярва в БОГА, или не вярва, този закон е общ за цялото органическо царство, като почнете от най-малките същества до най-големите.

"Причини за противоречие", стр. 15; 36

Дай ход на БОГА в тебе, имай вяра в БОГА и остави Го Той да действа чрез тебе.

"Светлината на Любовта", стр. 339; 162

И когато ние говорим за Любовта към БОГА, ние разбираме единствения закон, който съществува в света. Да любиш БОГА, туй е великият закон на Битието! Не се стремете да разберете какво нещо е този закон. Той всякога ще остане неразбран, той не може да се разбере, но може да се приложи.

"Красивата страна на живота", стр. 117; 119

Някои хора вярват в света, а не вярват в БОГА. Такива хора по отношение на света са праведни и вярващи, а по отношение на БОГА са неправедни и неверници. Друг някой казва: "Аз поддържам висшата Правда и вярвам в БОГА". Такъв човек по отношение на света е неправеден и безверник, а по отношение на БОГА е праведен и вярващ.

"Праведният", стр. 5; 49

Ако ти вярваш в един БОГ, който не може да внесе светлина в твоя ум; ако ти вярваш в един БОГ, който не може да внесе топлина в твоето сърдце и който не може да внесе сила в тялото, ти си в заблуждение. То е сянка на живота.

"Майката на съвършенството", стр. 70; 161

Любовта е най-силната връзка, която ние можем да направим в този свят. И като направим този възел, никой не може да го развърже. Това е великата връзка, която съществува между БОГА и нас. Винаги сме съединени с БОГА - това е смисълът на нашия живот.

"Две свещени положения", стр. 32; 38

Има едно учение, което всеки народ държи скрито в себе си, пази го като зеницата на очите си, изпълнява го точно, без да знае някой. За това нещо християнският свят нищо не подозира. Евреите например много точно спазват закона за десетъка. Каквото спечелят, отделят една десета от него за БОГА. От хиляди години насам те спазват този закон най-внимателно. Освен този закон, те имат и друго нещо хубаво, което грижливо пазят в себе си, защото то ги държи здраво, като народ.

"Не Го приеха", стр. 200; 47

Законът е такъв: Ти ще се приближиш до БОГА, за да Му дадеш възможност да ти помогне.

"Мелодия и хармония", стр. 110; 143

Щастието е велик закон, за постигането на който човешката душа трябва да се съедини с Първичната Причина, от която е излязла.

"Ще хвърля мрежата", стр. 203; 62

Ние имаме право да се съединяваме само с БОГА и с никого друго в света. С БОГА - понеже Той е едно същество неизменяемо в себе си.

"Ананий и Сапфира", стр. 167; 13

Вие се събирате тук за 5-6 дни, за да прекарате заедно, да се образуват между вас приятелски връзки, че след заминаването да си пишете, да се разговаряте мислено, да се образува тази вътрешна връзка на единомудрие. Като се образува тази връзка, тогава ще проверите този велик закон, според който "дето са двама или трима души, събрани в Мое име, там съм и Аз".

"Подпушване на светлината", стр. 95-96; 38

Бъдете силни, защото БОГ живее във вас! Защо? Такъв е законът.

"Природни методи", стр. 106; 17

И всеки човек, който иска да се подигне, трябва да изучи този велик закон в себе си: Да знае познава ли Оногози, Който го е пратил на Земята.

"Който иска славата", стр. 12-13; 30

Всеки, който иска да придобие Любавта, трябва да бъде в контакт с Божественото съзнание, защото то прониква в тялото на човека: в клетките на неговия мозък, на дробовете, на стомаха му и т.н.

"Вечно веселие", стр. 20-21; 67

Първата връзка ще бъде с БОГА. Втората връзка ще бъде с Духа, който работи във вас. Третата връзка ще бъде с вашето съзнание, за да можете да слушате и да разбирате. Имате ли тези три връзки, каквото поискате от БОГА, ще ви се даде.

"Трите свята", стр. 241; 107

Съществуването на Духа е едно особено състояние на човешката душа, на великото, което може да стане в живота на човека и във всички негови превъплъщения, които е имал. Той се превъплъщава с единствената цел, за да добие туй състояние. Аз го наричам закон.

"Съществуване на Духа", стр. 479; 119

За да може да дойде и да заживее у вас този Божествен Дух, изискват се особени условия. Ще направя едно сравнение: ако вие си направите къща и очаквате някой ваш приятел или наемател да дойде да живее, той най-първо ще разгледа каква е къщата ви, после ще избере само ония стаи, които са най-хигиенични, които имат големи и хубави източни или южни прозорци, и чак тогава казва: "Вашите стаи са отлични, аз ще дойда да живея при вас". По същия начин и Божественият Дух, когато дойде да живее у човека, гледа дали имате истински стаи. Същият е законът и тук.

"Свидетелството на Духа", стр. 231; 203

Да видиш БОГА само веднъж, това е нещо знаменателно, нещо епохално в твоя живот. То е достатъчно. Само веднъж да Го видиш, ти никога няма да Го забравиш. Да Го носиш в себе си не като вечен спомен, но като нещо, което постоянно се развива и усилва. Колкото и да се отдалечава тази светлина, ти всякога ще я виждаш... Обаче като се намериш пред някаква мъчнотия или пред някаква скръб, тази светлина ще се увеличава все повече и повече.

"Умих се и гледам", стр. 101; 134

"Човек ще напусне баща си и майка си и ще се прилепи към възлюбения или възлюбената си". Значи възлюбеният е мярка на нещата. Той решава въпросите. Възлюбеният представя великия закон, който ръководи целокупния живот.

"Всичко е за Добро", стр. 283; 131

За нас хората са само проводници, условия... Ний нямаме още прямо общение с БОГА... Следствие на това между БОГА и нас трябва да има ред съзнания, същества... Та, един човек може да е филтър за вас и вие може да сте филтър по отношение на БОГА.

"Божественият филтър", стр. 575; 122

Когато ти постигаш нещо, казваме, че БОГ го постига. Следователно БОГ е най-силният. Той никога няма да те остави, колкото и слаб да си ти. Той като може, Той ще постигне работите. Но не се обезсърдавайте, то е един закон.

"Първата дума", стр. 302; 138

Съществува един закон в света, който регулира щастието. Този закон казва, че БОГ държи всички хора в ума Си. Всички ония, които съзнават това, те живеят.

"Просете, търсете и хлопайте", стр. 586; 146

Всеки трябва да има връзка с Великото, ако иска да бъде свободен. Великото, което свързва човека, едновременно му дава свобода, прави го свободен. Свободният човек е постоянен, устойчив.

"Който има невестата", стр. 15; 76

Вие трябва да изучавате вътрешния закон на развързването. Този закон се отнася до онези, които имат вътрешно разбиране. Ако остане да се водите по пътищата и разбиранията на сегашните хора, никакъв прогрес не може да имате.

"Вързано и развързано", стр. 62; 76

Щом сте свързани с БОГА, никаква сила не може да ви измести от положението, в което се намирате... Това, което желаете да стане, ще се изпълни. Това е закон, в който няма никакво изключение.

"Оставената торба", стр. 36; 101

БОГ може да ми се изяви такъв, какъвто е; може да се прояви и такъв, какъвто не е. Тогава де е Истината? Аз разглеждам въпроса философски. Ако БОГ се прояви към мене такъв, какъвто не е, аз трябва да се проявя към Него такъв, какъвто съм. Ако БОГ се прояви към мене такъв, какъвто е, аз имам възможност да се проявя към Него такъв, какъвто не съм. Това е философска мисъл, върху която трябва да разсъждавате.

"Отец люби Сина", стр. 141; 87

И аз бих попитал колко щастливи майки има в света, на които децата да са оправдали тази любов? Значи това, което майката върши, не е право, не е благородно, т.е. отношенията между майката и детето са неестествени. Защо? Тази майка е заченала детето без да познава БОГА. И според същия закон детето се ражда без да познава БОГА. Всички нещастия в съвременния свят произтичат от факта, че всяка работа, която започваме без да познаваме БОГА, ще има същите отношения към нас.

"Приложение", стр. 257; 203

Ако ти може да мислиш за БОГА, ти ще разрешиш всички въпроси в света... От един глупав баща не може да се роди един умен син и от една глупава майка не може да се роди една умна дъщеря.

"Три възгледа", стр. 136; 121

Задачата на всеки човек, учен или прост, е да пази връзката си с Първата Причина на нещата, с Оня, Който му е дал живот и го е кредитирал, да дойде на Земята. Дали Го познаваш, това не е важно. Дръж връзката си с БОГА. За да те обича БОГ, ти си длъжен да познаваш Доброто в хората. И за да обичаш, ти пак трябва да познаваш Доброто в хората. Това е закон, който може да приложите.

"Свещеното място", стр. 259; 104

Ако сте свързани с Христа, вие можете да се обърнете към Него с думите: "Кажи само реч". Щом имате тази връзка, достатъчно е само да кажете думите: "Кажи само реч", за да можете правилно да разрешите трудностите в своя живот.

"Момчето ми", стр. 148; 76

Почивката е мъртва точка или Божия точка. Посветиш ли един ден от седмицата на БОГА, Той ще ти покаже посоката, в която трябва да вървиш. Какво представят мъртвите точки? Центрове, в които се крият Божествени Истини.

"Мъртвата точка", стр. 96; 69

Подобряването на житото е във връзка с подобряване на живота на хората. Този закон има отношение и към живота на отделния човек. Щом възстанови отношенията си с Първата Причина, човек се подмладява и започва правилно да мисли, да чувства и да действа.

"Смяна на състоянията", стр. 105; 72

Много от дарбите на съвременните хора се дължат на такива странични влияния от Природата. Докато са във връзка с нея, те проявяват своите дарби, сили и способности. Скъсат ли връзката с нея, те изгубват своите дарби и способности. Този закон се спазва и в отношенията ни с Първата Причина.

"Линиите на Природата", стр. 125; 81

Какво трябва да правите, когато детето греши? Ще отидете при майка му и баща му, ще им разправите какво е направило детето и ще оставите те да се разправят с него. Ако вие се разправяте с детето, няма да му въздействате. Прилагайте този закон и към възрастните хора. Понеже те са деца на БОГА, като направят някаква погрешка, не се разправяйте с тях, но идете при техния Баща. Той ще оправи работите им, без никакво влошаване. Следователно, искате ли да влезете в право отношение с физическото съзнание на тези деца, вие нищо няма да постигнете. Този закон има отношение и към идейния свят.

"Разбиране на живота", стр. 116; 72

Човек е излязъл от БОГА и отива към Него. Това значи: човек е излязъл от Великото, Божествено съзнание, живял е и живее в Него, докато един ден напълно се слее с Него. Ако разбира този закон, човек никога няма да се безпокои.

"Първата буква", стр. 42; 73

Никой никого не може да води при Господа. Всеки сам трябва да отиде на Небето... Във всеки един от вас трябва да се роди вътрешно желание да работи. И тъй, който отива на Небето, отрича се от всичко земно; който слиза на Земята, отрича се от всичко Небесно.

"Пробуждане на съзнанието на ученика", стр. 301; 59

Вървиш по права посока, но веднага срещаш противодействие. За да постигнеш желанието си, трябва да намериш поне един човек, едно същество, което да ти помогне. Това същество е твоят поръчител, който ще те заведе при БОГА. Ти ще се огънеш пред него и ще реализираш желанието си.

"Закон за постижение", стр. 166; 69

Аз онзи ден ви казах, че за вас е достатъчно Господ да ви посети само една секунда. Казвате: "Защо да не остане повече?" Законът е такъв. Когато Господ ви посети само за една секунда, Той ще ви даде всичко онова, което извърви само за една секунда.

"Закон на съотношения", стр. 31; 36

Когато учителят изпитва ученика си, той не мисли за него, че е невежа, но мислено му казва: "Не се страхувай. Един ден и ти ще бъдеш учен като мене. Обичай знанието, както и аз го обичам. Дръж връзка с БОГА и всичко, каквото желаеш, ще постигнеш".

"Първата причина", стр. 201; 65

Първият залог, който човек трябва да даде на БОГА, е сърдцето. Господ не иска ума ви, а иска сърдцето ви. Дадете ли сърдцето си на БОГА, ще имате най-голямото благо. Той ще ви даде живот. Има един закон: От вас чашата, от Господа водата. Към това ще се стремите сега! То е най-хубавото, най-красивото състояние.

"Късият път", стр. 240-241; 38

Който разрушава себе си, може да разруши и другите; който съгражда другите, може да съгради себе си. Следователно по този закон мисли само за това, което съгражда, т.е. бъди едно с БОГА, Който твори, създава света и постоянно твори.

"Видяхме Славата", стр. 12; 106

Това, което ние не виждаме в света, е БОГ, Който мисли. Следователно между мисълта на БОГА и нашата мисъл трябва да става правилна обмяна. Божията мисъл се изразява в разни форми. Слънцето например е една от формите на Божията мисъл. Луната, звездите също са образи на Божията мисъл. Самият човек, тъй както е сега създаден, в своята целокупност, е образ на Божията мисъл.

"Духът на Господа", стр. 83; 59

Когато дойдете до някое противоречие, до една невъзможност в живота си, кажете: "За БОГА всичко е възможно. Аз живея в БОГА и с Неговата Мъдрост всичко мога да постигна". Поставите ли тази мисъл в ума си. БОГ, Който живее във вас, веднага започва да действа. Който е в съгласие с БОГА, Той работи с него; който не е в съгласие с БОГА и Той не работи с него. БОГ работи заедно с нас, за да се прояви.

"Време и сила", стр. 25; 39

Ако мислим с Любов за творенията на Великите същества, то ще се свържем с тях и постепенно ще дойде откровението. Първо, човек трябва да живее по БОГА, да изпълнява Божиите заповеди и тогава БОГ ще го запознае с тези Същества. По-напред човек ще се запознае с Бащата и после с другите същества; този закон трябва да се спазва.

"Да я събуди навреме", стр. 77; 199

Прекъснете ли връзката си с БОГА, и животът ви се прекъсва.

"Божият глас", стр. 16; 92

За да изхвърли дявола от ума си, човек трябва да вложи в себе си двата принципа - мъжкия и женския и да направи връзка с Божественото съзнание. Не може ли да направи тази връзка, той всякога ще бъде изкушаван в будното си състояние или насън.

"Съзнание, точка и права линия", стр. 121; 92

Дяволът се отличава по това - във всичките капани, които дяволът прави, той гледа да тикне тебе, а той да остане вън от капана.

"Възвишеното в човека", стр. 527; 122

Ако искате да бъдете силен, ще си кажете: "Аз, добрият човек, и всички добри хора в света с мен, плюс БОГА с мен, Който е над нас, всичко мога да направя". Тъй седи законът.

"Пътят на ученика", стр. 136; 26

Вие не можете да приложите една формула на Всемирното Бяло Братство вътре в живата Природа, ако имате прегрешения и неразположения. Не се ли свържете със законите на БОГА, с тия велики сили на Природата, тия формули не струват нищо, тия формули тогава ще имат обратни резултати върху вас.

"Проява на разумните сили в Природата", стр. 11; 22

Осигуряването е закон да влезем в хармония и да живеем с БОГА. Може да правим каквото искаме, но всяко учение трябва да има своето приложение.

"Какво трябва да искаме?", стр. 56; 14

Всеки може да оправи работите в себе си с помощта на БОГА. Ако държите този закон, много по-малко страдания ще имате, отколкото сега имате. А пък ако не боравите с този закон, ще имате едно изпитание и непременно ще дойдете до същото място, до същия закон.

"Изпълнение Волята", стр. 243; 119

Изправите ли отношенията си към БОГА, всички хора моментално ще изменят отношенията си към вас. БОГ живее в сърдцата на всички хора. Той разтваря, Той затваря сърдца.

"Оглашен, вярващ и ученик", стр. 158; 44

Ще вземеш ралото и мотиката, ще копаяш, ще разореш, ще посееш нивата, и след като посееш, ще кажеш: "Господи, аз свърших моята работа, а Ти сега ще благоволиш да пуснеш малко дъжд и светлина, да поръсиш, да благословиш моя труд". Тогава Господ ще каже: "Понеже ти свърши своята работа, Аз ще те послушам, ще изпратя Своето благословение, ще ти изпратя малко дъждец". Сега вие не прилагате този закон.

"Що е това?", стр. 451-452; 25

Казвам, че пътят към щастието и към нещастието е един и същ. Кой е този път? Това е пътят, който води към БОГА. Ако разбираш законите на този път и правилно ги прилагаш, ти си намерил щастието; ако не разбираш тия закони, макар че си в същия път, ти си влязъл в областта на нещастието.

"Един и същ", стр. 208; 92

Всеки, който произнася Името Божие и не го разбира, оттам произтичат всичките му страдания в света и си блъска главата. Който произнася и разбира това Име, всички блага идат от Него.

"Най-великото", стр. 412; 162

Ако искате да видите БОГА, ще Го намерите в най-малките неща. БОГ ще намерите в кристалите, в изворите, в цветята, навсякъде в Природата. Първо ще Го видите в най-малките неща, а после - в големите. Да видиш Господа, това значи, да разбереш законите на Природата. Само така ще разрешиш мъчнотиите си. Да видиш Господа, това значи, да се преобразиш.

"Видяхме Господа", стр. 158; 23

"Каквото попросите в Мое Име, Аз ще ви го направя"... Това почива на един от великите закони на Битието. Според него, щастието и блаженството на човека се придобиват моментално. И нещастieto иде в един момент.

"Каквото попросите", стр. 133, 134; 29

Разумният човек може да бъде вляво, може да бъде и вдясно - няма никакъв грях в това. Казват за някого: "Той отива наляво". Какво от това? Тук няма никаква философия. Ако по тази права, отвесна линия на кръста отгоре слиза едно космическо течение и клони да ни завлече, какъв грях има в това, ако аз вървя наляво, после надясно, пак наляво, пак надясно и най-после нагоре? Никакъв грях няма в това. Туй е закон! Не е важно дали е в посока наляво, или надясно, но все нагоре към БОГА!

"Родените", стр. 17; 30

Каквото ни дойде, да кажем: "Господи, да бъде Твоята Воля". Тогава, и в ада, и в Рая да сме, ще знаем, че сме с Него, и Той ще ни избави и възкреси. Това не значи, че трябва да бъдем индиферентни, но да забравим себе си, да бъдем в пълно очакване и да проверим този закон. Христос провери този велик закон на Божията Любов и с пълна вяра се предаде на БОГА, като каза: "Боже, в Твоите ръце предавам Духа си".

"Който се учи", стр. 31-32; 30

За да разберете правия смисъл на светлината, трябва да я върнете назад до онова същество, което я е създало, т.е. до първоначалното Слово, което е казало: "Да бъде светлина". И законът е верен: Когато някой ученик се е занимавал с някоя трудна задача, първоначално има смътни понятия за нея, тази задача му е трудна, но след като помисли дълго време и разбере съотношението на елементите в задачата, една малка светлина се появява. Следователно всякога, когато Словото стане разумно вътре в нашия мозък, когато Словото стане разумно в нашето сърдце и в нашата душа - светлината се явява като един резултат.

"Христа разпет", стр. 244-245; 14

Опасно е да се произнася Името Божие напразно. Това е закон. Сила е Божието Име. Когато човек не е готов за тази сила, тя произвежда обратни резултати.

"Ей-ей; не-не", стр. 25; 23

Всякога ученикът трябва да признава, че БОГ е в душата му.
"Тъмното петно в съзнанието", стр. 27; 22

Никой няма право да мъчи хората! Такъв е Божественият закон.
Не мъчете себе си, не опорочавайте Името Божие!
"И помаза", стр. 37; 124

Във всички създания съществува вътрешна връзка. Вие трябва да се стремите да премахнете условията, които препятстват за заякчаване на тази връзка. Всеки от вас трябва да работи искрено върху себе си и, като работи, да счита, че работи за всички и че всички работят за него. То е Божествен закон, който трябва да работи и в нас. Окултната наука го нарича "Висше Аз", но по-право е да се каже "Божествена душа". В нея са вложени всички условия за нейното развитие, а когато е образувана връзката, всички способности и чувства растат.

"Методи за уякчаване вътрешната връзка между хората", стр. 6; 7

Човек първо се влюбва, а после се разочарова и става философ. Кога човек става добродетелен? Когато изгуби смисъла на философията, когато фалира в собствената си философия. Щом се разочарова в добродетелта, човек намира БОГА.

"Път към свобода", стр. 79-80; 52

Това, което си изгубил, то ще се върне при тебе. Няма нещо в света, което може да се изгуби. В БОГА работите не се губят... То е закон: В БОГА нещата не могат да се изгубят.

"Да обичаш и да те обичат", стр. 88; 176

За да можем да имаме каквато и да е посока в света, трябва да имаме опорна точка. То е общ закон - опорната точка всякога е необходима. Опорна точка трябва да има сърдцето, умът, волята и пр. Без такава опорна точка вие се движите навсякъде, но същевременно няма да извършите никаква работа. Следователно, за да извърши каквато и да е работа, човек трябва да има принципна точка.

стр. 138; 197

Когато някой се приближава към вас, той ви е толкова приятен, доколкото е благ. И към БОГА, когато се приближаваме, дотолкова сме му благоприятни, доколкото сме благи. Ако имаме благост, ние сме добре дошли; ако нямаме - идват страдания. Страданията са процес, чрез който се внася тази благост.

"Празникът на труда", стр. 130; 19

Най-първо започни с БОГА и тогава ще свършиш с хората добре.
"Качествата на Божествената Любов", стр. 126; 198

Туй, което носи живот, е Истина. Туй, което носи смърт, то е лъжа. Туй, което носи живот, е Любов. Туй, което не носи живот, то е безлюбие, смъртта е това. Туй, което носи знание, то е учение. Туй, което не носи знание, то не е учение. Има вътрешен закон в душата. Всеки един от вас, щом влезе в себе си, трябва да спазва този закон. Щом нарушиш вътрешния закон, усещаш едно вътрешно помрачаване.

"Великият път", стр. 195; 176

Всеки един човек трябва да има едно свещено чувство, за което да има само едно мнение, не две мнения. Защото две мнения вече е закон на прогреса. И то е на място. Най-първо трябва да имате една подбудителна идея - тя трябва да бъде свещена - от която вие трябва да се ориентирате.

"Музикални подтици", стр. 126; 179

Сутрин като станем, от света на принципите да влезем в света на законите и от света на законите да влезем в света на фактите. Вечерно време от света на фактите, да се качим в света на законите и в света на принципите. Да се образува слизание и възлизане от БОГА към законите и от законите към БОГА, за да можем да свършим работата.

"Факти, закони, принципи", стр. 14; 187

Задачата на всеки човек, учен или прост, е да пази връзката си с Първата Причина на нещата, с Оня, Който му е дал живот и го е кредитирал да дойде на Земята. Дали Го познаваш, това не е важно. Дръж връзката си с БОГА. За да те обича БОГ, ти си длъжен да познаваш Доброто в хората. И за да обичаш, ти пак трябва да познаваш Доброто в хората. Това е закон, който може да приложите.

"Свещеното място", стр. 259; 104

МОЛИТВА

Молитвата не е механичен процес, но вътрешна нужда на душата. Тя е общение на душата с БОГА. Молитвата е реалност, а не сянка. Това, което в даден момент дава сила на ума, на сърдцето, на душата и на духа, е реално. Вън от човека, реалност не съществува. Който разбира вътрешния закон на реалността, той гледа еднакво на всички неща. Ако не разбира този закон, човек вижда нещата ту в една, ту в друга форма; ту по-мъчни, ту по-лесни за прилагане.

"В рова на лъвовете", стр. 134; 11

Щом насочиш мисълта си към БОГА, в дадения случай извън времето си - ще настане една промяна в тебе. Ако ти имаш най-лошото разположение, имаш най-лошата болест, проказа може да имаш, ако с вяра насочиш ума си към БОГА, веднага тази проказа ще изчезне.

"Да се родите изново", стр. 205; 185

Молитвата е свещен акт, в който човешката душа взима участие... Кажете ли някой, че молитвата му не е приета, това показва, че неговата молитва не е истинска.

"Природна философия", стр. 196; 82

Молитвата е един закон на поливане. Аз сега употребявам закона за молитвата, като закон за поливане... Молитвата е един символ, чрез който се привличат всички добри влияния. Слънчевата светлина, слънчевата топлина, дъждът, влагата, това са добрите влияния при молитвата, за да може да расте всичко онова, което е посято.

"Последното място", стр. 16; 30

Когато човек излиза сутрин на молитва и мисли, че трябва да вземе нещо, той не разбира закона. Той непременно трябва да даде нещо от себе си.

"Нашето място", стр. 7; 99

Като отиваш при Господа, трябва да ти е радостно.

"27 август, четвъртък", стр. 40; 37

Някои хора мислят, че като се помолят веднъж за нещо, това е достатъчно. Не, хванеш ли се веднъж на хорото, и да искаш вече да се пуснеш, не можеш. Защо? Законът е такъв. Помолиш ли се веднъж, твоята молитва трябва да премине през душите, умовете и сърдцата на всички хора и след това пак да се върне при тебе. Щом се върне при тебе, ти вече си свободен. Някой човек, като се помоли веднъж и получи веднага отговор, казва: "Няма да се моля повече". Обаче, помолил ли се веднъж, Природата вече го заставя да продължава молитвата си. Той вече носи последствията на своята молитва.

"Духовното у човека", стр. 174; 81

Като станеш сутринта, най-първо мисли за Божествения свят, за разумния свят, дето няма никакви противоречия. Той се намира горе на главата. Изпрати кръв нагоре там. След това започни да мислиш за онзи умствен свят, дето всички учени хора са концентрирали ума си.

"Самовъзпитание", стр. 38; 156

Достатъчно е човек да отправи ума си към мястото на БОГА, за да приеме част от общото благо.

"Мястото на БОГА", стр. 151; 99

Когато се молиш на български, твоята мисъл се трансформира. С тези трептения, които има, не става. Ако отиде така, ще стане цяла буря. Трансформира се полека-лека и се усилюва речта. Като отива при БОГА, речта трябва да се усили.

"Славата Божия, Царството Божие и волята Божия", стр. 26; 155

Когато се намери пред известна мъчнотия, човек се затваря в кръг. За да се справи с тази мъчнотия, той трябва да дойде до центъра на кръга, до най-трудните условия и оттам да започне да възлиза нагоре. Тъй щото, най-страшното е, докато човек дойде до центъра. Стигне ли до центъра, нагоре от него лесно се излиза. Когато навлиза към центъра на Земята, човек трябва да разпери крилата си, да слиза леко, без сътресения, без никакви наранявания. Това се постига само при пълно съзнание, при присъствие на ума, при спазване на връзката между БОГА и душата. Само при тези условия човек може да преодолее всички мъчнотии и страдания и да излезе от тях неповреден. Първите християни са знаели тези закони и са поддържали връзката си с БОГА чрез постоянна молитва.

"Математически задачи", стр. 96-97; 40

Ако вие не мислите дълго време за БОГА, не може да имате постижение.

"Принуждава ни", стр. 53; 207

Ще приведа един пример за една смела майка, която имала само едно дете. Тази майка обичала много детето си. Един ден детето ѝ се разболяло. Тя викала лекари, баби, но всички се произнесли, че детето ще умре, няма да издържи болестта. Тогава майката се обърнала към БОГА с думите: "Господи, моля те, подари живота на детето ми!"... Майката искала да живее детето ѝ, и Господ отговорил на молбата ѝ. Той ѝ доказал, че това, което не е възможно за бабите, нито за лекарите, е възможно за Него.

"Голямото благо", стр. 20; 77

Молитвата е усилия за човешката душа, да бъде свързана постоянно с БОГА.

"Платното", стр. 42; 205

Казвате: "Нищо не разбрахме от това, което ни говорихте". Радвам се, че нищо не сте разбрали. Давам на някого пари назаем. Той казва: "Разбрах, много ти благодаря. Аз ще ги платя". Когато ги плати, тогава пък аз ще разбера. Когато някой казва, че ще ми плати, той има предвид бъдещето. Той и на смъртта казва: "Ще ме почакаш няколко минути, да си платя дълга". Ако не каже така на смъртта, той не е разбрал закона. Следователно, ако дойде нещастие или страдание при тебе, кажи: "Дай ми пет минути на разположение, да си свърша работата!"... Петте минути ще употребиш за молитва, да благодариш на БОГА, че ти изпратил изпитанието. Такъв е законът.

"Правила за живота", стр. 28; 110

Създават се желания в нас и когато се оплетем в тях, показват ни закона, как да се избавим. Лягай и ставай все с БОГА, само това е важно.

"Поразрови малко около него", стр. 118; 199

Когато аз се моля, "Добрата молитва" ми отнема 15 минути; за "91 псалом" и "Пътят на живота" употребявам 20 минути, а като чета "Отче наш", минава половин час, и като дойда до "Молитвата на Царството", става един час. Ако се молите с мене заедно няколко пъти по този начин, нито един няма да остане тук. Много естествено, ако накарам един човек да работи 10-12 часа на ден, ще му излязат пришки на ръцете. Ако работи 15 минути, нищо няма да му стане. Обаче с бързане нищо не се постига. Тези 15 минути представят закон, чрез който се разтопяват всички заблуждения, а 20 минути е закон на творчество, на работа; 30 минути или половин час, е закон на равновесие. Който не разбира тези закони, ще се обезсърчи; който ги разбира, ще приложи и 15["], и 20["], и 30["] минути и при молитва, и при четене на Библията.

"Слабото и силното", стр. 101; 110

Сега религиозните хора имат една поза - поставят ръцете си една срещу друга с допрени пръсти или пък, като се молят, вдигат двете си ръце с длани нагоре. Защо ги турят така? Когато ги съединяваш двете си ръце, ти съединяваш в себе си принципа на Любовта и Обичта на Божествения свят, съединяваш ангелския и човешкия свят в двете си ръце, съединяваш двата полюса и отправяш ума си към БОГА. БОГ е закон на единство.

"Да работим с радост", стр. 55; 182

Ти можеш да минаваш за праведен човек, но един ден кривата мисъл ще разруши живота ти, и ти ще понесеш последствията на своите заблуждения. Защо става така? Защото не си спазил закона - да си кажеш на видело всичко, което БОГ е говорил на душата ти и написал в сърдцето ти.

"На видело", стр. 244; 80

Когато влезеш в скришната си стаичка, в стаята на своя ум, остави своите обикновени безпокойства и тревоги, не ги внасяй в къщата на своя вътрешен живот.

"Развитие на добродетелите", стр. 456; 198

И както в този свят имаме нужда да подобрим дишането си чрез изкуствени методи, така и в Душевния свят има нужда да правим молитва.

"Молитва", стр. 62; 201

Питате защо сме се родили. За да посещавате Господа. Този е великият закон, по който хората със своите скърби и земни нужди се сближават. Ако нямаха нужда, не биха разбрали в какво седят хубостите на живота.

"Простотата", стр. 44; 203

Примирете се с БОГА, нищо повече.

"Епоха на обнова", стр. 80; 200

Някои казват, че човешкото сърдце било развалено и следователно няма какво да се пази. То е така, но когато един човек се обърне към БОГА, неговото сърдце се обновява.

"Без наука няма сполука", стр. 65; 205

Когато разумният човек разбере великия закон на молитвата, той ще стане истински човек, той ще стане един от великите адепти. И когато човек разбере какво нещо е разумното движение, той пак ще стане един велик адепт.

"Дава плод", стр. 9; 46

Докато съвременните хора отправят молитвите си към БОГА без Любов, те ще седят отвън; щом започнат да отправят молитвите си към БОГА с Любов, те ще бъдат приети вътре. Тъй щото будно съзнание се изисква от хората, за да могат те да запазят правилни отношения към БОГА.

"Дойде на себе си", стр. 290-291; 50

ВДЪХНОВЕНИЕ

Вдъхновението е Божествен закон. То изразява Божествения живот. При закона на внушението може да се яви някой човек с по-силно внушение от твоето и да ти въздейства или пък да неутрализира твоето внушение. Вдъхновението, обаче, е нещо по-високо от внушението. Никой не може да въздейства на вдъхновението - то е постоянно и винаги расте.

"Законът на внушението", стр. 11; 34

След закона на внушението иде законът на вдъхновението. То иде от Божествения свят.

"Внушение и вдъхновение", стр. 334; 115

Сега мнозина от вас казват: "Работата е много лесна, всичко ще дойде изведнъж, по вдъхновение". Вдъхновението представлява един велик закон. Вие знаете ли какво нещо е вдъхновението. То е най-великият закон, който съществува в света. За да дойде вдъхновението, вие трябва да сте изучавали закона на жертвата и закона на вярата. Вдъхновение може да има само човекът на абсолютната вяра. Онези хора, които нямат вяра, не могат да имат вдъхновение. Те могат да имат само въодушевление.

"Теория и практика", стр. 122; 36

Всяко побуждение, което имате, не се колебайте!

"Съзнателно говорене", стр. 255; 137

Когато човек говори, във всяка негова дума трябва да е вложено Божествено вдъхновение. Това вдъхновение носи благословение, както за онзи, който говори, така и за онзи, който слуша. Щом вдъхновението

се прекъсне, прекъсва се и благословието. Тогава човек трябва да престане да говори. Това всеки е опитал. Ако човек продължава да говори без вдъхновение, страданията неизбежно ще дойдат върху него. Защо? Защото той не е послушал своя вътрешен глас.

"Свободно движение", стр. 78; 54

Ако човек сам не се въодушевява, никой не може да го въодушеви. Като свири, човек може да се допитва до мнението на другите, но първо той трябва да чуе своето мнение. Божественият закон изисква всеки сам да се въодушевява, сам да има мнение за своите постъпки, а после другите.

"Два центъра", стр. 201; 84

Истински гениалният музикант пее и свири на всяко време. Той не се оправдава с неразположение. Същият закон се отнася и до молитвата. Човек не може да каже, че е неразположен да се моли. Молитвата е непривен процес. И като скърби, и като се радва, човек трябва да е готов да се моли. Молитвата, ученето, Любовта са непривни процеси. Не може днес да обичате някого, а на другия ден да не го обичате.

"Хваление", стр. 322-323; 85

Ритъмът иде по закона на вдъхновението.

"Взимане и даване", стр. 665-666; 122

Вдъхновението е всеки ден, постоянно иде в човека. Ти всеки ден, като приемеш Духа, ти се вдъхновяваш. Ако разбираш закона, вдъхновението идва веднага. С въздуха влиза вдъхновението. Ако ти не разбираш този закон, тогава вдъхновението ще влиза и ще излиза и ти ще очакваш някакъв възход на духа.

"Човешкото и Божественото", стр. 447-448; 119

В човека има едно езиково ръководство. Ако вие се ръководите от вътрешните закони на вашето естество, всяка дума си идва на място. Те си вървят по известни закони и се нареждат.

"Божествената справедливост", стр. 342; 129

Има едно Слънце, което никога не загасва. То осветява по-малките слънца. Този закон се отнася и до душите. Има малки, млади души, които се осветяват от по-големите.

"Силен и слаб", стр. 327; 152

БОГ е място, от което ние можем да черпим вдъхновение и от ближните също. Аз ги наричам два велики закона на онази импулсивност на човешката душа, пътища, по които човек може да постигне всичко.

"Импулсът", стр. 420; 150

ИНТУИЦИЯ

От 100 чувствания само едно е право, а 99 - не. И всеки ден може да проверявате, че вашите чувствания са лъжливи, а интуицията е друго нещо, тя е Божествен закон, който показва какви са отношенията. Интуицията показва отношенията право - и нашите, и на другите хора. Ето защо старайте се да развиете интуицията си.

"Правилни методи за разбиране", стр. 101; 12

Има един закон, който всички хора трябва да спазват. В човека има едно чувство, аз го наричам барометър, то е пътеводител, една справочна книга. Всеки един от вас има едно такова чувство. Никога не се отдалечавайте от съветите на туй ваше чувство, което ви говори в душата... Това чувство е Разумното в човека.

"Освободеният роб", стр. 235; 120

Има един велик закон, вътре в нас, който определя нашите мисли, нашите чувства и нашите действия. И когато ние постъпваме според този закон, виждаме, че има нещо, което ни ръководи. Туй, което ни ръководи, е толкова красиво! И когато заговори то на един човек, в каквото положение и да е, където и да е, той няма да изгуби присъствието на духа си.

"Настанало е Царството Божие", стр. 19; 30

Който иска да преодолее страха в себе си, да надрасне своите слабости и да даде предимство на Божественото, той трябва да се ръководи по вътрешния си глас, по вътрешните закони, които представят истински образец. Докато човек не се добере до законите, написани в неговата душа, той ще виси във въздуха, нито на Земята ще живее, нито в Небето, между светлите и възвишени същества.

"Великата задача на човека", стр. 201; 55

Ти се готвиш да отидеш на работа, но отвътре нещо ти казва: "Не отивай днес на работа". "Това е суеверие". Не е суеверие. Щом нещо отвътре ти казва да не отиваш на работа, трябва да го послушаш. Това е вътрешен закон, на който трябва да се подчиниш.

"Не могат да приемат", стр. 84; 87

За всичко, което ви се изпречи на пътя, ще се попитате вътре в себе си как да постъпите, и след това ще бъдете смели. Напред! - и ще минете без опасност. За последствията не мислете. Постъпвате ли съобразно тоя закон, цялата разумна Природа е с вас, всички разумни същества са с вас. Те ще оправят вашия път. Проявите ли добрите навици, вашият път е отворен. Поколебаете ли се малко, тогава ще дойдат обратните сили в Природата, а вие знаете вече какви са последствията от тия сили.

"Добрите навици. Разумното сърдце", стр. 84; 26

Никакво съмнение, никакво подозрение и никакво докачание към вътрешното начало, което те ръководи.

"Без съмнение, подозрение и докачание - с надежда, вяра и Любов", стр. 3; 27

Човек сам за себе си не може да живее. За да се прояви БОГ в каква да е форма, трябва условия. За всеки от вас има определени моменти, когато Господ му проговаря. Божият глас се отличава с едно особено качество, а именно той е много тих.

"Имената ви са записани", стр. 139; 51

При всички случаи в живота си, вслушвайте се в гласа на сърдцето си и ходете по неговите пътища. В сърдцето на човека са написани Божиите закони.

"Който влиза", стр. 336; 80

Дайте свобода на Господа в своята душа! И когато почва да говори Той отвътре, слушайте Го! А отвънка вие приемайте и прилагайте. Отвътре Господ да действа. Това е правилният израз на живота. Това е Новото Учение. То е Учението на Духа.

"Слушайте Го! Дай свобода", стр. 51; 119

Трябва да имате прями отношения към БОГА, за да се поправят работите ви. Непременно трябва да се повърнете към първото положение, да се вслушате в този, тихия глас на БОГА вътре. Тоя закон е еднакво задължителен за всички същества, според степента на тяхното разбиране.

"Връзка с БОГА", стр. 762; 122

В даден случай онзи, който ни помага, той е от БОГА пратен. Законът за мислите е същият. Ти имаш много мисли, които не могат да ти помагат. Те не са от БОГА.

"Добре ще бъде", стр. 184; 172

Единство ще се внесе в живота. И ще мислим тъй, както БОГ мисли. И ще действваме тъй, както БОГ действа. Или, казано другояче, както Христос е мислил. По същия начин ще мислим и ние. Законът е един и същ.

"Силен и умен - двете погрешки", стр. 96; 119

Всеки трябва да мисли и да чувства каквo БОГ иска от вас. Вие искате някой път Господ да ви каже каквo иска. То е по закон. "Изпитайте, казва, каква е Волята на БОГА". Вие сами да предчувствате каквo Господ иска, а не да ви казват. Щом ви казват, то е по закон.

"Крайното Добро и крайното зло", стр. 383-384; 168

В света Онзи Първият, Който говори, туй е БОГ. Ние сме, които слушаме, възприемаме... Онези, които после ще възприемат нашето слово, те ще бъдат точно такива, каквито сме ние спрямо БОГА.

"Голямата радост", стр. 210; 169

Христос казва: "Които чуят гласа Му, ще оживеят". Значи още сега човек трябва да чуе този глас, а не като отиде на онзи свят. Остане ли на онзи свят да чуе Божия глас, там нищо няма да чуе. Законът е един и същ. БОГ е навсякъде.

"Акаш и прана", стр. 226; 162

ВРЪЗКА С РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА

За да бъдеш добър, да мислиш право, разумни същества трябва да бъдат свързани с тебе, да крепят твоята мисъл, доброта и разумност.

"Красивите линии", стр. 286; 91

За да свърши работата си, човек трябва да бъде свързан с разумни същества, да му помагат.

"Трите отношения", стр. 238; 91

Казвам: човек може да работи само след като направи връзка. Работа и връзка вървят едно след друго. Някога човек сам прави връзка, някога други я правят. Обаче, който и да направи връзката, важно е човек да има тази връзка и да работи, за да може и живата Природа да работи върху него. Такъв е Божественият закон, който носи новото в живота.

"Божествена връзка", стр. 105; 88

Състоянията, които преживявате, са пътища, по които трябва да минете. Тези пътища се чертаят от разумни същества, които са различни категории. И тогава, каквато посока и да вземете, вие не сте сами. В тази посока се движат хиляди същества, които имат същия стремеж като вашия. Тези същества упражняват влияние върху съзнанието ви както и вие върху тяхното.

"Посоки и възможности", стр. 151-152; 56

Често ви говоря за връзка с добрите хора, с напредналите същества. Вие може да направите връзка и с едно дърво, да се разговаряте с него тъй, както с някой човек... Значи между вашето и неговото съзнание има известна връзка.

"Израз", стр. 19, 20; 36

Да допуснем, че вие мислите за мене. Дойдете при мене, но не получите нищо. При мене ли сте всъщност? Така и детето може да е при майка си, но млякото го няма. Какво се ползва то от майка си? Правилно е, когато детето е при майка си, да получи мляко от нея. Ако отидеш при майка си и не получиш мляко, казваш: "Не ме прие майка ми". "Защо не те прие?" "Не намерих млякото." Същият закон важи и в духовния свят.

"Първичната храна", стр. 115; 89

В Божествения свят се изисква едно велико самообладание, никаква алчност да няма. Не мислете, че само вие сте факторът. За да се изпълни една ваша мисъл, ако вие погледнете, ще видите, че има хиляди същества, които се намесват в процеса на вашата мисъл. Има безброй същества, които идат и съдействат, за да се постигне вашата мисъл.

"Качества на силния човек", стр. 57; 158

Когато някое разумно същество ви каже една велика мисъл, която не можете да разберете, вие непременно ще сгрешите. Значи зад всяка погрешка се крие една велика мисъл. Щом разберете погрешката си, ще разберете и великата мисъл, която се крие зад нея. Тъй щото, всяка погрешка води към Добро.

"Откри", стр. 331; 107

Някой път нямате нито пет пари в джоба си - това показва, че с Невидимия свят имате една прекъсната връзка. Ако изправите погрешката си, денят и моментът, в който изправите погрешката си, то от Невидимия свят непременно ще дойдат парите. Или сте болен - щом поправите погрешката си, ще забележите едно поправяне на вашето здраве. Това са закони, които съществуват. Аз ви говоря не за външното здраве, а за вътрешното здраве.

"Новата дреха", стр. 301; 119

Няма орган в човешкото тяло, който да не се управлява от известен род мисли и чувства. Като знаете това, пазете ума и сърдцето си в изправност, за да могат те правилно да възприемат мислите и чувствата, които идат от възвишения свят. Съществата от този свят ще помагат на човека дотогава, докато мислите, които са създали неговите органи, проникнат в съзнанието му. Това значи да дойде човек до положение, да владее своите органи, да стане господар на себе си.

"Дейност и замисъл на Природата", стр. 234; 69

Трябва да употребявате Божествена мисъл като едно средство за вътрешна работа или казано на съвременен език: аз ще се постарая да направя една антена, да може да говорим с Невидимия свят. Най-първо ще слушате... Първите християни и всички хора от създание мира до сега, които са имали знания, са знаели този закон; и докато не се образува антена с Невидимия свят, да имате съобщение, работата не може да върви.

"Пътят на добрите постижения", стр. 144; 205

Дръжте в ума си мисълта: човек е поставен между три разумни същества от първа степен. За да бъдеш разумен, трябва да разбираш законите, по които действат тези същества, и да спазваш правилата, с които те си служат. Тези същества действат самостоятелно, без да влизат в стълкновение или сблъскване помежду си. Кои са тези същества? Едното е на ума, другото е на сърдцето, а третото - на волята.

"Разнообразието в живота", стр. 168; 114

Човек, който иска да стане музикант, той трябва да се свърже с велики гениални музиканти, които преди него са завършили своето развитие на музиканти. Щом се свърже с тях, той гениален става. Ако иска поет да стане, пак е същият закон. Каквото искате в света, съществува. Туй, което съществува, което е станало, и у тебе може да стане.

"Трите връзки", стр. 122; 173

Една светла мисъл може да даде по-големи резултати от най-дългите молитви, но при условие, човек да прилага законите на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Доброто. Като работи по този начин, той има помощта на Разумния свят, на всички възвишени същества.

"Положително знание", стр. 34; 86

Когато вие вършите едно Добро, имате доброто съдействие на всички разумни същества.

"Законът на сегашния човек", стр. 587; 153

Всеки човек, който иска да развие или да възстанови дейността на своето духовно радио, най-първо трябва абсолютно да изключи съмнението от себе си. Изключи ли се съмнението, хората ще чуват гласове от Невидимия свят, ще могат да се разговарят и с ангелите.

"Глас от града", стр. 16-17; 67

Настъпите ли едно цвете, вие настъпвате някоя мисъл или някое чувство на едно възвишено същество... Свещен закон е: Не настъпвайте мислите и чувствата на ангелите!

"Виждане и съзнаване", стр. 31, 32; 88

Мислите, които ние възприемаме, те не се създават от нас. Има мисли, които идат от Невидимия свят, от напредналите същества, които са безсмъртни. Те ни изпращат своите мисли, своите желания, своите постъпки като един дар.

"Моята Любов няма да премине", стр. 152; 96

Ако някой дух дойде да ви говори или да ви помогне, той непременно трябва да се изяви в човешка форма.

"Призова учениците Си", стр. 87; 162

Помнете: около вас съществува един разумен свят. Ако изучавате законите на този свят и се свържете с него, вашият живот ще се подобри по магически начин.

"Разумният свят", стр. 236; 105

Вие трябва да съзнавате, че като сте дошли на Земята, вие се намирате под опекунството, под ръководството на вашите братя, които са минали вече вашия път, и днес могат да ви ръководят. Тези братя се наричат старите братя на човечеството, които са турили известни предпазни мерки, с които да го пазят.

"С какво тяло?", стр. 26; 125

ХРОНОЛОГИЧЕН УКАЗАТЕЛ

1. "Сила и живот" НБ /серия I, 1914/ София, 1915г.
2. "Сила и живот" НБ /серия II, 1915-17/ Русе, 1927 г.
3. "Сила и живот" НБ /серия III, 1917-19/, Русе, "Д. Петров" 1929 г.
4. "Все що е писано" НБ /1917/ София, 1942
5. "Дали може" НБ /1918/ София, 1942 г.
6. "Да възлюбиш Господа" НБ /година 1916-20/ София, 1946 г.
7. "Беседи, обяснение и упътвания" СБ /19-26.08.1919, Търново/ София, 1919 г.
8. "Трите основи на живота" НБ /1920-21/ София, 1947 г.
9. "Ще управлява всички народи" НБ /1920-22/ София, 1948 г.
10. "Беседи, обяснения и упътвания" СБ /19-24.08.1920 г., Търново/ София 1996 г.
11. "Новият човек" НБ /1921/ София, 1947 г.
12. "Беседи, обяснение и упътвания" СБ /19-25.08.1921, Търново/ София, 1921 г.
13. "Сила и живот" НБ /IV серия, 1921 -22/ София, 1922 г.
14. "Сила и живот" НБ /V серия, 1922 г./ София, 1922 г.
15. "Двата пътя" МОК /година I/1, 1922/ София, 1934г.
16. "Противоречия в живота" МОК /година I/2, 1922/ София, 1934 г.
17. "Трите живота" ООК /година I, 1922-23/ София, 1942 г.
18. "Беседи, обяснение и упътвания" СБ /19-26.08.1922, Търново/ София, 1922 г.
19. "Аз съм истинната лоза" цикъл беседи, Търново /година 1922/ Варна, 1922 г.
20. "Допирни точки в Природата" МОК /година II/1, 1922-23/ София, 1935 г.
21. "Добри навици" МОК /година II/2, 1922-23/ София, 1936 г.
22. "Положителни и отрицателни сили в Природата" ООК /година II, 1922-23/София, 1923 г.
23. "Поучаваше ги" НБ /1923/ София, 1949 г.
24. "Петимата братя" НБ /1923/ София, 1949 г.

25. "Двата природни метода" НБ VI серия /година 1923-24/ София, 1924 :
26. "Разумният живот" МОК /година III, 1923-24/ София, 1927 г.
27. "Високият идеал" ООК /година III, 1923-24/ Русе, 1924 г.
28. "Разумният живот" СБ /година 1924/ Русе, 1924 г.
29. "Който дойде при Мене" НБ /1924-25/ София, 1950 г.
30. "Настанало е Царството Божие" НБ /серия VII, 1924-25/ Русе, 1925
31. Лекции на МОК /година IV/1, 1924-25/ София, 1927 г.
32. Лекции на МОК /година IV/2, 1924-25/ София, 1928 г.
33. Лекции на МОК /година IV/3, 1924-25/ София, 1928 г.
34. Лекции на МОК /година IV/4, 1924-25/ София, 1928 г.
35. Лекции на МОК /година IV/5, 1924-25/ София, 1928 г.
36. "Абсолютна справедливост" ООК /година IV, 1924-25/ Русе, 1925 г.
37. "Наряд и упътвания" СБ /година 1925/ София, 1925 г.
38. "Две свещени положения" СБ /1925/ София, 1925 г.
39. Лекции на МОК /година V/1, 1925-26/ София, 1929 г.
40. "Влияние на светлината и тъмнината" МОК /година V/2, 1925-26/ София, 1937 г.
41. "Жива реч" МОК /година V/3, 1925-26/ София, 1937 г.
42. "Козативни сили" ООК /година V/1, 1925-26/ София, 1930 г.
43. "Светлина на мисълта" ООК /година V/2, 1925-26/ София, 1930
44. "Условия за разумния човек" ООК /година V/3, 1925-26/ София, 1930
45. "Заведоха Исуса" НБ /година VIII/1, 1925-26/ Русе, 1926 г.
46. "За Славата Божия" НБ /година UP1/2, 1926-27/ Русе, 1927 г.
47. "За това се родих" НБ /серия IX/1, 1927/ София, 1929 г.
48. "Влизане" НБ /серия IX/2, 1927/ София, 1930 г.
49. "Праведният" НБ /година GX/3, 1926-27/ София, 1931 г.
50. "Вехтото премина" НБ /серия GX/4, 1927/ София, 1931 г.
51. "Съборни беседи" /година 1926/ София, 1926 г.
52. "Посока на растене" МОК /година VI/1, 1926-27/ София, 19391

53. "Светотото място" МОК /година У1/2, 1926-27/ София, 1939 г.
54. "Простите истини" ООК /година VI/1, 1926-27/ София, 1933 г.
55. "Неразрешеното" ООК /година У1/2, 1926-27/ София, 1933 г.
56. "Възможни постижения" ООК /година У1/3, 1926-27/ София, 1934 г.
57. "Четири крѳга" ООК /година У1/4, 1926-27/ София, 1934 г.
58. "Обич към знанието" СБ / 21.08. 1927/ София, 1928г.
59. "Пътят на ученика" СБ /година 1927/ София, 1927 г.
60. "Мнозина казваха" НБ /серия X/1, 1927/ София, 1933 г.
61. "Ни мъж, ни жена" НБ /серия X/2, 1927-28/ София, 1933 г.
62. "Синове на възкресението" НБ /серия X/3, 1928/ София, 1934 г.
63. "Божествената мисъл" МОК /година VII/1, 1927-28/ София, 1942 г.
64. "Великото и красивото" ООК /година VII/1, 1927-28/ София, 1935 г.
65. "Малки и големи придобивки" ООК /година У11/2, 1927-28/ София, 1936 г.
66. "Добри и лоши условия" ООК / година У11/3, 1927-28/ София, 1937 г.
67. "За съдба дойдох" НБ /серия XI, 1928/ София, 1928-29
68. "Ключът на Живота" СБ / 22.08.1928/ София, 1928г.
69. "Божествените условия" МОК /година VIII/1, 1928-29/ София, 1942 г.
70. "Отворени форми" МОК /година УШ/2, 1928-29/ София, 1943 г.
71. "Ключът на живота" ООК/година VIII/1, 1928-29/ София, 1937 г.
72. "Смени в Природата" ООК /година УШ/2, 1928-29/ София, 1938 г.
73. "Форми в Природата" ООК/година УШ/3, 1928-29/ София, 1938 г.
74. "Определени движения" ООК /година У1П/4, 1928-29/ София, 1938 г.
75. "Учителю благи" НБ /серия XII/1, 1929/ София, 1934 г.
76. "Който има невестата" НБ /серия XII/2, 1929/ София, 1935 г.
77. "Голямото благо" НБ /серия XII/3, 1929/ София, 1936 г.
78. "Крадецът и пастирът" НБ /серия XIII/1, 1929/ София, 1937 г.
79. "Да ви даде" НБ /серия XIII/2, 1929-30/ София, 1938 г.
80. "Делата Божии" НБ / серия XIII/3, 1930/ София, 1940 г.

81. "По БОГА направени" СБ /година 1929/ София, 1929 г.
82. "Служене, почит и обич" МОК /година IX/1, 1929-30/ София, 1940 г.
83. "Закони на Доброто" МОК /година GX/2, 1929-30/ София, 1940 г.
84. "Естествен ред на нещата" ООК / година IX/1, 1929-30/ София, 1939 г.
85. "Степени на съзнанието" ООК / година GX/2, 1929-30/ София, 1939 г.
86. "Доброто оръжие" ООК /година GX/3, 1929-30/ София, 1939 г.
87. "Условия за растене" НБ /серия XIV, 1930/ София, 1949 г.
88. "Благословена между жените" СБ /година 1930/ София, 1930 г.
89. "Абсолютна Истина" УС /година I, 1930-32/ София, 1949 г.
90. "Път към живота" МОК /година X/1, 1930-31/ София, 1941 г.
91. "Методи за самовъзпитание" МОК /година X/2, 1930-31/, София 1941 г
92. "Божият глас" ООК/година X/1, 1930-31/ София, 1940 г.
93. "Просветено съзнание" ООК /година X/2, 1930-31/ София, 1940 г.
94. "Реалности и сенки" ООК /година X/3, 1930-31/ София, 1941 г.
95. "Изново"НБ/година XV/1, 1931-32/ Бургас, 1992 г.
96. "Вземи детето" НБ /серия XY/2, 1931-32/ Бургас, 1993 г.
97. "Живот, светлина и свобода" НБ /година XY/3, 1932/ Бургас, 1994 г.
98. "Любов към БОГА" СБ /година 1931, том I/ София, 1931 г.
99. "Нашето място" СБ /година 1931, том II/ София, 1932 г.
- Ю0."Отиване и връщане" СБ /година 1931, том III/ София, 1932 г.
101. "Събуждне" ООК /година XI/1, 1931-32/ София, 1944 г.
102. "Законът и Любовта" ООК /година X1/2,1931-32/ София, 1936 г.
103. "Начало на Мъдростта" ООК /година X1/3, 1931-32/ София, 1946 г.
104. "Живот и отношения" МОК /година XI/1, 1931-32/ София, 1947 г.
105. "Фактори в Природата" МОК/година X1/2, 1931-32/ София, 1947 г.
106. "Видяхме Славата" СБ /година 1932/ София, 1999 г.
107. "Ценното из книгата на Великия Живот" СБ /година 1932/ София, 1932 г.

108. "Думи на Правда" НБ /серия XVI/1, 1932/ Бургас, 1996 г.
109. "Живият хляб" НБ /серия ХУ1/2, 1932-33/ Бургас, 1997 г.
110. "Ново разбиране" УС /година II/1, 1932-33/София, 1949г.
Сеятелят"УС /година П/2, 1932-33/ София, 1950г.
112. "Дреха на живота" УС /година П/3, 1932-33/ София, 1950 г.
- ИЗ. "Великата разумност" МОК /година XII/1, 1932-33/ София, 1949 г.
114. "Съразмерност в Природата" МОК/година ХП/2, 1932-33/ София, 1949 г.
115. "Новата мисъл" ООК/година XII/1, 1932-33/ София, 1947 г.
116. "Работа на Природата" ООК /година ХИ/2, 1932-33/ София, 1948 г.
117. "Трите посоки" ООК /година ХП/3, 1932-33/ София, 1948 г.
118. "Бъдещето верую на човечеството" СБ /година 1933/ София, 1934 г.
119. Новото разбиране на връзката в живота" УС /година III, 1933-34/ София, 2000 г.
120. "Постижимото" НБ /серия XVII/1, 1933-34/ София, 1999 г.
121. "Приготвленията на сърдцето" НБ /серия ХУП/2, 1933-34/ София, 1999 г.
122. "Вечният порядък" ООК /година XIII, 1933-34/ София, 1999 г.
123. "Великото в живота" СБ /година 1934/ София, 1934 г.
124. "Часът на Любовта" СБ /година 1934/ София, 1934 г.
125. "Този е живият хляб" НБ /серия XVIII, 1934-35/ Кърджали, 1998 г.
126. "Учение и работа" УС /година IV/1, 1934-35/ София, 1939 г.
127. "Ценната дума" УС /година У/2, 1934-35/ София, 1941 г.
128. "Права обхода и права постъпка" МОК /година XIII и XIV, 1934-35/ София, 2003 г.
129. "Ако говоря" ООК /година XIV/1, 1934-35/ София, 2003 г.
130. "Ако говоря" ООК /година XIУ/2, 1934-35/ София, 2003 г.
131. "Царският път на душата" СБ /година 1935/ София, 1935 г.
132. "Трите родословия" УС /година У/1, 1935-36/ София, 1943 г.
133. "Устойчиви величини" УС /година У/2, 1935-36/ София, 1943 г.

134. "Вас ви нарекох приятели" НБ /година 1935-36/ Кърджали, 1998 г.
135. "Към извора" ООК /година ХУ/1, 1935-36/ София, 2002 г.
136. "Петте врати" ООК /година ХУ/И, 1935-36/ София, 2002 г.
137. "Господар и слуга" МОК /година ХУ/1, 1935-36/ Шумен, 1998 г.
138. "Основният тон" МОК /година ХУ/2, 1935-36/ София, 1998 г.
139. "Да им дам живот" СБ /година 1936/ София, 1936 г.
140. "Най-голям в Царството Небесно" НБ /година 1936-37/ София, 1999 г.
141. "Той създава" УС/година VI/1, 1936-37/ София, 1947 г.
142. "Старото отмина" УС /година У1/2, 1936-37/ София, 1947 г.
143. "Запалена свещ" ООК /година XVI, 1936-37/ София, 1999 г.
144. "Разумните същества" МОК /година XVI/1, 1936-37/ София, 2003 г.
145. "Лъчи на живота" СБ /година 1937/ София, 1937 г.
146. "По образ и подобие" НБ /серия XXI, 1937-38/ София, 1998 г.
147. "Ликвидация на века" УС /година VII/1, 1937-38/ София, 1948 г.
148. "Красотата на душата" УС /година УП/2, 1937-38/ София, 1948 г.
149. "Възможности на красотата" МОК /година XVII/1, 1937-38/ Алфадар, 1999 г.
150. "Възможности в живота" МОК /година XVII, 1937-38/ София, 1998 г.
151. "Божественият импулс" ООК /година XVII, 1937-38/ София, 1999 г.
152. "Двигатели в живота" СБ /година 1938/ София, 1938 г.
153. "Любовта дава живот" НБ /година 1938-39/ София, 1999 г.
154. "Скръб и радост" МОК /година XVIII, 1938-39/ София, 1999 г.
155. "Славата Божия, Царството Божие и Волята Божия" ООК /година ХУШ/1, 1938-39/ София, 1998 г.
156. "Силата на мисълта" ООК /година ХУШ/2, 1938-39/ София, 1998 г.
157. "Добрият език" УС /година VIII/1, 1938-39/ София, 1998 г.
158. "Изпитът на Любовта" УС /година УШ/2, 1938-39/ София, 1998 г.
159. "Езикът на Любовта" СБ /година 1939/ София, 1939 г.
160. "Първият момент на Любовта" УС /година IX/1, 1939-40/ София, 1997 г.

161. "Обичайте и радвайте се" УС /година ГХ/2, 1939-40/ София, 1997 г.
162. "Път на зазоряване" НБ /година 1939-40/ София, 1999 г.
163. "Единственото богатство" ООК /година ХІХ/1, 1939-40/ София, 1999 г.
164. "Наука за живота" ООК /година ХГХ/2, 1939-40/ София, 1999 г.
165. "Смяна на състоянията" МОК /година ХІХ/1, 1939-40/ София, 1998 г.
166. "Пътят към щастието" МОК /година ХГХ/2, 1939-40/ София, 1998 г.
167. "Божественият и човешкият свят" СБ /година 1940/ София, 1940 г.
168. "Съгласуване на мислите" УС /година Х, 1940-41/ София, 1998 г.
169. "Като роди дете" НБ /година 1940-41, том І/ Стара Загора, 1998 г.
170. "Възпитанието" НБ /година 1940-41, том ІІ/ София, 1999 г.
171. "Всеки ден по една добра мисъл" ООК /година ХХ/1, 1940-41/ София, 1997 г.
172. "Прав път" ООК /година ХХ/2, 1940-41/ София, 1998 г.
173. "Най-лесното" МОК /година ХХ/1, 1940-41/ София, 1998 г.
174. "Живот, светлина и сила" МОК /година ХХ/2, 1940-41/ София, 1998 г.
175. "Възможности за щастие" СБ /година 1941/ София, 1941 г.
176. "Последното Добро" УС /година ХІ/1, 1941-42/ София, 1997 г.
177. "Близо и далече" УС /година ХІ/2, 1941-42/ София, 1997 г.
178. "Двете Божествени посещения" МОК /година ХХІ, 1941-42/ София, 1999 г.
179. "Буден ум и будно сърдце" ООК /година ХХІ/1, 1941-42/ София, 1999 г.
180. "Великата възможност" ООК /година ХХІ/2, 1941-42/ София, 1999 г.
181. "Опорни точки на живота" СБ /година 1942/ София, 1942 г.
182. "Важни и належащи неща" УС /година ХІІ/1, 1942-43/ София, 1997 г.
183. "Плодовете на Любовта" УС /година ХІІ/2, 1942-43/ София, 1997 г.
184. "Проявление" НБ /1942-43, том І/ София, 1998 г.
185. "Оживяване" НБ /1942-43, том ІІ/ София, 1998 г.

186. "Минало, настояще, бъдеще" МОК /година XXII, 1942-43/ София, 1998 г.
187. "Факти, закони, принципи" ООК /година XXII/1, 1942-43/ София, 2002 г.
188. "Факти, закони, принципи" ООК /година XXII/2, 1942-43/ София, 2002 г.
189. "Вечното благо" СБ /година 1943/ София, 1944 г.
190. "Новото начало" УС /година XIII, 1943-44/ София, 1944 г.
191. "Вечно подмладяване" НБ /серия XXVII, 1943/ София, 1944 г.
192. "Новият светилник" ООК /година XXIII, 1943-44/ София, 1946 г.
193. "Силите на Природата" МОК /година XXIII, 1943-44/ София, 1947 г.
194. "Заветът на Любовта" УС /година XIV/1, 1944/ София, 1944 г.
195. "Заветът на Любовта" УС /година XIV/2, 1944/ София, 1944 г.
196. "Заветът на Любовта" УС /година ХТУ/3,1944/ София, 1944 г.
197. "Учителя във Варна" Документална хроника, София, 1999 г.
198. "Акордиране на човешката душа" архив на Боян Боев I том, София, 1999 г.
199. "Акордиране на човешката душа" архив на Боян Боев II том, София, 2000 г.
200. "Акордиране на човешката душа" архив на Боян Боев III том, София, 2001 г.
201. "В начало бе" НБ (1914-16) София, 2003 г.
202. "Искайте сила, имайте вяра" ИБ (1914-19) София, 1994 г.
203. "Великата майка" ИБ (1917-32) София, 1998 г.
204. "Аз ви избрах" ИБ (1920) София, 1995 г.
205. "Тихият глас" ИБ (1924-30) София, 1997 г.
206. "Кротките" ИБ (1921-23) София, 1996 г.
207. "Свещен трепет" ИБ (1930-32) София, 1998 г.
208. "Ходете във виделината" ИБ (1898-1913) София, 1994 г.